

دیورانی حرف

سہ ماہی کوری سہ ماہی سہ ماہی سہ ماہی سہ ماہی

منتدی اقر التقافی

www.igra.afilamentada.com

لیکولینہ وہ ولیکدانہ وہ

نہ و زار کما لہور

التقافی

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com



www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ديوانى حەريق

مەلا سالى كورى مەلا نە سروئلاى زىوھىيە

لىكۆلئىنەوھو لىكدانەوھى

نەوزاد كەلھور



ماڻي له ڇاپڊانه وهى پاريزراوه ٻؤ
نوسينگهى ته فسير

نـاوى ڪٿيـب: ديوانى حه ريق
ليکؤڻينه وهو ليکڊانه وهى: نهوزاد كهلهور
ڇاپ و بلاؤ ڪردنه وهى: نوسينگهى ته فسير ٻؤ بلاؤ ڪردنه وهو
راگه يانڊن/ههولير
نه خشه سـازى ناوه: سنؤ حمدامين
خـهـت: نهوزاد ڪوڻي
بـهـرگ: نه مين مخلص
نؤره و سالى ڇـاپ: يه كه م ۱۴۳۲ ڪ - ۲۰۱۱ ز
تـيـراڙ: ۱۵۰۰ دانه

له به ريوه به رايه تي گشتي ڪٿي بخانه گشتيه ڪان ژماره ي سپارڊن (۸۰۸) سالى ۲۰۱۱ پيڊراوه



پیشهکی

خەریق ناوی مەلا سەلح کوری مەلا نەسروللای زۆییه، زۆییه دێیه که له سورداش له ناوچهی سلیمانی، پالی داوه به لای رۆژههلاتی کیوی پیره مهگرونهوه، مەلا نەسروللای باوکی خەلکی دیی کاشتهره، کاشتهر و لۆن دوو دین پالیان داوه به کیوی شاهۆوه، که کهوتووته نیوان هه وره مانى لوهون و جوانرۆوه، مەلا نەسروللای به فهقییهتی ولاته کهی خوی به جیهیشتوووه له پاشان به مه لایهتی له دیی زۆییه گیر ساوتهوه و ژن دینی.

خەریقی شاعیر له ساڵی ۱۸۵۱ز له دیی زیوه له دایک بووه، سه رهتا خویندنی فهقییاته ی له لای باوکی دهست پی دهکات پاشان دهچیته سلیمانی و له مزگهوتی شیخ مهحمه دی بهرزنجی درێژه به خویندن ده دات، پاشان دهچیته قه ره داغ، له بیارهش باسی (نیکاح) له کتیبی (منهاج) ی نه وه وی لای شیخ چه یدمر ده خوینی، جاریکی دیکهش دهگه رپته وه سلیمانی و دوایش دهچیته پینجوین (گه لنبه وی) له زانستی مه نتیق ده خوینی لای مەلا عبدالرحمن ی پینجوینی له ویوه دهچیته موکریان، ماوه یه کیش له و ناوه دا به فهقییهتی ده سو رپته وه، پاشان ریگای دهگه ویته خانه قای (شیخ بورهان) و له ویوه دهگه ویته داوی ته ریه ته وه و ته ریه قهت له (شیخ یوسف شمس الدین) (شیخ بورهان) وه رده گریت، پاش ته واو کردنی خویندن ده بیته مه لایه کی زانا و پایه بهرز و دهچیته گوندی (ساحیب) ی ناوچه ی سه قز و ده بیته به مه لا و مودرسی نه و دیه هه ر له ویش ژن دینیت و خه ریکی وانه گوته وه ده بیته.

لىكۋىنەۋە لە ژيانى و شىعرى شاعىرانى كلاسكى كارىكى ئاسان نىيە، لەبەر ئەۋەدى گەلىك شتى سەپىر و سەمەرە تىكەل بە ژيانىان كراۋە، خودى شاعىرانىش نەيانكردوۋە بە خوۋ ژيانى خۇيان بنووسنەۋە ياخود ھەر ھىچ نەبىت لە دامىنى ھۇنراۋەكانىان مېژوۋى دانانى شىعرەكانىان بنووسىبايە ئەۋەش دەبوۋە يارمەتيدەرىكى باش بۇ لىكۋىنەۋە، ئەۋەدى بۇ ئىمەش ماۋەتەۋە ھەندىك دەستنوۋسە لە كاتى خۇى شىعر دۇستان نووسىويانە، ئەۋەش كە ماۋەتە لەبەر بى خزمەتى ياخود لە دەلاقە و پەنجەرەى مزگەۋتەكان ياخود گەۋرە مالان ماۋەتەۋە و دلۇپە لىى داۋە و ياخود لەبەر كۆنى پەرەكانى رزىوون بە ئاسانى ساغ نابىتەۋە.

دىۋانى حەرىقى ھەتا ئىستا سى جار چاپ كراۋە، جارى يەكەمىيان لەلايەن كوردى مەريۋانىيەۋە و لە سالى ۱۹۳۶ لە بەغدا چاپكراۋە، كە دەبىت ئەرك و ماندوۋبوۋنى كوردى بە ھەند ۋەربگىرى، چونكە توانىۋىيەتى ئەۋ دىۋانە لە فەۋتان رزگار بكات، دۇنيام ئەگەر ئەۋان نەبوۋنايە بەشىكى دىكەى شىعرەكانى حەرىق لەناۋ دەچوون و نەدەگەيشتنە دەستمان لە ھەمان كاتىشدا دەبىت ئەۋەش بگوترىت سەردەمى شاعىر كە تىيدا ژياۋە لەگەل لەچاپدانى شىعرەكانى حەرىق جياۋازىيەكى زۆر نىيە لە نىۋانىان نىكەى سى سالىك دەبوۋ، ئەگەر ھەۋلى زياتريان بدايە دۇنيام شتى راستر و دروستر لەسەر ژيانى ئەۋ شاعىرە بەدەست دەكەۋت ھەروھەا بەرھەمى زياترى ئىستا لە بەردەست دەبوۋ.

چاپى دوۋەمى ھۇنراۋەكانى حەرىق لەلايەن مەحمۇود خاكى، چاپى دوۋەمى لەشارى كەركوك و لە چاپخانەى (الجمهورية) چاپ كراۋە لەگەل پىشەكەك لەلايەن مەحمەد مەحمەد رەشىد نووسراۋە، كە ئەۋىش بە

دەستكارى كورتكردنەۋەى لە كتيبى (ميژووى ئەدەبى كوردى) مامۇستا
 علاالدين سجادى وەرگىراۋە لەگەل پېشەكى ديوانى حەرىقى چاپى سالى ۱۹۳۸
 ئەو چاپە ھۆنراۋەكانى بە پىتى ئەبجەدى رىز كرددوۋە لە ھەندىك شوپىنىش
 ھەندىك وشە لىكداۋەتەۋە وشەكانىش خويئەرى ئاسايى مانايان دەزانىت.

چاپى سىيەمى ھۆنراۋەكانى حەرىق كە چەند ھۆنراۋەبەكى زياترى لە خۇ
 گرتوۋە كە لە چاپى كەركوكدا نىە، ئەو چاپە لەلايەن سەيد نەجمەدىن
 ئەنىسى لىكۆلئىنەۋەى لەسەر كراۋە، لە بلاۋكراۋەكانى (مجمەدى سەقز) يە لە
 سالى ۱۳۶۸ى ھەتاۋى لە چاپ دراۋە لە شارى مەھاباد.

سەيد نەجمەدىن ئەنىسى لەو چاپەيدا ھەستاۋە ھەندىك لەو كەسانەى
 وتار يان بابەتيان لەسەر حەرىق نووسىۋە، ئەو كۆى كردۆتەۋە لەگەل
 ديوانەكەدا بلاۋى كردۆتەۋە (ۋەكو پېشەكەيەكەى علاالدين سجادى لە
 ميژووى ئەدەبى كوردى، شىعر و ئەدەبىياتى كوردى، رەفىق حلمى، باخچەى
 شاعيران عبدول عزيز ماۋەتى و عەبدلقادر سالىح، حەرىق ئەدەب و تەسەۋوف،
 جمال مجمەد لە گۆقارى سروە، نووسراۋى ھيەن.

جگە لەوانەش لىكۆلەرەۋە سەيد نەجمەدىنى ئەنىسى ھەستاۋە ناونىشانى
 بۇ ھۆنراۋەكان داناۋە جا نازانم ئەۋەى لە خۆۋە بوۋە ياخود ئەو دەستنووسەى
 پىشتى پىۋە بەستوۋە، ناونىشانى بۇ ھۆنراۋەكانى داناون ئەو لەلايەك، لەلايەكى
 دىكەۋە پەيرەۋى رىزبەندى ھۆنراۋەكانى نەكرددوۋە بە پىت، بەلكو تىكەلاۋى
 كرددوون من بەش بە حالى خۆم نازانم چۆن چۆنى ھۆنراۋەكانى رىكخستوۋە
 لەسەر ج بنچىنەيەك!

وہ ئەگەر بېت و بەراوردیك له نیوان چاپەكەى كەرکوك و مهاباد بکەین دەبینین له ھەندیک شویندا جیاوازی بەرچاوی دەکەوێت له ھەندیک وشە و ھەروەھا چوارین تیکەل بە ھۆنراوە کراوە.

من لام وایە کۆمەلێک شتی سەیر و سەمەرە تیکەل بە ژبانی ھەریق کراوە، کە ئەو شتانە زیاتر لە ئەفسانە دەچن، بۆ نموونە سەید نەجمەدینی ئەنسی دەلیت (ھەریق کاتیک لە دیی قاراوەی ناوچەى بۆکان خەریکی مەلایەتی و دەرس گوتنەو دەبیت و ھەر لەم ئاواى بە ھۆى ھۆننەوێ چوارینەیکە سالیح خانى ئیعمامۆل مولک ئاغای قاراوا کە کەسێک و بیاویکی ساماندار و خاوەن دەسەلات و دەست رۆشتوو بوو ریشی دەتاشیت^(۱). ھەروەھا ھیمن دەلیت (نازانم لە کوێ بەلام لەسەر شیعریک ئیمزامۆل مولک فینودالی مەشھور ریشی لوس تاشیوو، ئەو بۆتە ھۆى ئەوێ ببيتە سابلأغ و ببيتە مەلای مزگەوتى حاجى سەید ھەسەنى خزمى خۆم^(۲)، ھەروەھا د. مارف خەزەندەر (دەلیت جارێکیان بەشیعریک یەکی لە کورەکانى شیخ عوسمانى تەویئە دادەشۆرینی، ئاغای دییەکە ناوی ئیمزامۆلرک بوو بۆ ئەتک ریشی تاشیوو)^(۳).

من بێم وایە ئەو سێ کەسەى ئەو بەسەرھاتەیان گێراوەتەو سەرچاوەکەى یەک سەرچاوەیە، بەلام نازانم کامیان لە کامیان وەرگرتوو، چونکە ھیچ کامیکیان دەستنیشانى سەرچاوەیان نەکردوو کە لە کیو ئەو قسەیان وەرگرتوو لەلایەک و لەلایەکی دیکەو قسەکەى سەید نەجمەدینی ئەنسی کە

(۱) دیوانى ھەریق، لیکۆلینەوێ سەید نەجمەدینی ئەنسی، چاپخانەى مهاباد، لاپەرە ۲

(۲) ھەمان سەرچاوەى پێشوو، لاپەرە ۶۵

(۳) د. مارف خەزەندەر، مێژووی ئەدەبى کوردی، بەرگی چوارەم، دەزگای ئاراس، لاپەرە ۴۵۰

دەئىت بەھۆى ھۆننەھەى چوارنەھەك لای ھېمن كە دەئىت لەسەر شىعەرىك،
ئىمە نازانن ئەو شىعەرە يا ئەو چوارنە كامىە!
كە ئعىزامومولك ئەتكى كەردووە وە ھەرەھەا لە چوارنە بۆ كىى گوتووە!

كاتىك (د. مەرف) ىش دەئىت بە چوارنەھەكى يەككەك لەكۆرەكانى شىخ
عوسمانى تەھوئەلەى داشۆرپووە ئىمە دەئىن كامە چوارنە و كام لە كۆرەكانى
شىخ!

كاتىك خوئنەر دىوانەكەى حەرىق دەخوئىنەتەھە ھىچ شىعەرىك ياخود
چوارنەھەك بەرچاۋ ناگەھوئەت كە بۆنى ئەھەى لى بىت ھىرش كرابىتە سەر
كەسىكى ئەھوتۆ كە ئەو كارەى بەرامبەر ئەنجام درابىت نەخوازەللا كەسىكى
وھكو بنەمالەى شىخ عوسمانى تەھوئەلە، چونكە ھەموومان ئەھە چاك دەزانن
كە حەرىق سۆقى شىخ بورھان بوو، ئەھوئەش خەلىفە و رىگاپىدراوى شىخ
عوسمان بوو، كەواتە رىگائى تى ناچىت حەرىق كارىكى ئەھوتۆى ئەنجام دابىت،
وہ ئەگەر بگەرىنەھە رەھەندە مئزووويەكەى سەردەمى حەرىق كۆتايى
سەدەى نۆزدە و سەرھتايى سەدەى بىستەم پىاوانى ئاينى بە تايبەتى مەلا پلەو
پايە و شوئىكى ديارىكراوى كۆمەلایەتى ديار و بەرچاويان ھەبوو و شانان
لە شانى ئاغا و دەرەبەگ داوہ ياخود بە مانايەكى دىكە بلئىن بىكەى
جەماوہرى خۆيان ھەبوو، بۆيە كارىكى ئەھە ئاسان نەبوو ئەو ئەتكەى پى
بكرىت.

ھەرەھەا د. مەرف خەزەندار دەئىت (حەرىق ئاشناپەتى لەگەل شىخى
بورھان شىخ يوسف شمس الدىن پەيدا دەگا و لە خانەقاي ئەو دەمىنەتەھە و
ئىجازەى تەرىقەتى نەقشەندى لە شىخى بورھان وەردەگرى، ماوہى ژيانى

سالح له خانەقا وەك سالیكێك بووه سالیك نابیت ژن بهینیت، بهلام ئەو بەدزی ژنی هیناوه، لهبەر ئەوه شیخ له خانەقا دەری کردوو^(۱).

هێمن دەلیت: حەریق له خانەقا ماوتەوه، له کن شیخ ماقول بووه، خەلك ریژی لی گرتوو، تا بوته مامۆستای تایبەتی کورەکانی شیخ، بهلام ههوهسی پیاوانه و تهبعی شاعیرانهی حەریق ئۆقرە ی لی بریوه، نهیتوانیوه وەك سەید رەشید و مام سیف و مەلا حوسین و مام جەعفەر دیار مەمەد و کاکێ شفەلی و مەحمود دوشا و وه دەیانێ تر تا مردن بەرەبەنی بژی و بی ژن و هاوسەر هەلکا، بەدزی شیخ ژنی هیناوه و مائی پیکهوه ناوه، دوژمنان له ههموو دەور و زەماناندا هەن، ئەم خەبەرە به گوێی شیخ گەشتوووه و حەریقی له خانەقا دەرکرووه^(۲).

دیاره حەریق زانیهکی ئاینی بووه، دەبیّت ئاگاداری ئەوه بووبیّت ژن نههینان له ئیسلامدا نیه، نهك هەر ئەوهنده بهلکو ژنهینان یهکیکه لهسوونهتهکانی پیغمبەر (ﷺ) کهواته ناکریت کهسیکی وەکو حەریق که هیچ بیانوووییهکی نیه و ژن نههینی، ههروهها کهسیکی لهخواترسی وەکو شیخ یوسف شمس الدین چون دەبیّت پیاوانی خوێ لهسەر ژنهینان له خانەقا دەرکات! بهگوێرهی سوونهتهکانی ئیسلام دەبیّت شیخ هاندەری ژنهینان بووبیّت، نابیت ئەوهش له بیر بکهین که شیخ یوسف شمس الدین زیاتر له ژنیکی ههبووه.

پیغمبەر (ﷺ) هانی لاوهکان دەدات و دەفەر موویّت: (یا مغشّر الشباب من استطاع الباءه فليتزوج فانه اغض البصر وأحصن للفرح، ومن لم يستطع فعليه

(۱) د. مارف خەزەندەر، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی چوارەم، دەزگای ئاراس، لاپەرە ۴۵۰

(۲) سەید نەجمەدین ئەنێسی، دیوانی حەریق، چاپی مهاباد، لاپەرە ۴۸.

بالصوم فانه له وجاء^(۱).

ههروهها له فهرموودهیهکی دیکه دهفهرموویت (یا معشر الشباب من استطاع منکم الباءه فلیتزوج، ومن لم یستطیع فعلیه بالصوم، فانه له وجاء)^(۲). دیسان له فهرموودهیهکی دیکه دا دهفهرموویت: (جاء ثلاثة رهط إلى بيوت أزواج النبي ﷺ) یسألون عن عبادة النبي ﷺ) فلما أخبروا كأنهم تتالوها، فقالوا: وأین نحن من النبي ﷺ؟ قد غفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر، قال أحدهم: اما انا فأنی أجلی الليل أبدا، قال آخر: أنا أصوم الدهر ولا أفطر، وقال آخر: أنا أعتزل النساء فلا أتزوج أبدا، فجاء رسول الله ﷺ فقال: أنتم الذین قلتم كذا كذا؟ اما والله انی لأخشاکم لله وأتقاکم لله وأتقاکم له، لکنی أصوم وأفطر، وأصلي وأرقد، وأتزوج النساء، فمن رغب عن سنتي فليس مني)^(۳).

حەریقی شاعیر له ماوهی ژیانیدا، ژیانیکی سوفیانه و ههژارانەهی رابوواردوو به به لگه‌ی ئەوئەهی جارێک داوای گویدرێژ له مه‌لا ئەحمەدی لاسور ئەکا، دیاره ئەویش نایدات، کهواته شاعیر خاوه‌نی گویدرێژیش نه‌بووه.

له عوزرا بوو مه‌لا بۆیه جوابی دا وتی نایدهم
وولاخ دهس ناکه‌وێ چیش، سا چاکه هه‌ر پیاده‌م

شاعیر له سالی ۱۹۰۷ له شاری مه‌باد و له ته‌مه‌نی ۵۱ سالی‌دا کۆچی دوا‌یی ده‌کات و له گۆرستانی مه‌لا حاجی ده‌نێژرێت.

(۱) صحیح البخاری، للإمام أبي عبدالله البخاري، دار صادر، الطبعة الأولى، ۲۰۰۴م، ص ۹۳۲

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هونەری شیعری حەریق

حەریق یەکیک بوو لە شاعیرانی کلاسیکی لە کوردستانی باشوور، هەر وهکو هیمنی شاعیریش دەلیت حەریق یەکیک لەو شاعیرانەی باشوور کە توانی شیعری کلاسیکی کوردی باشوور بگوازیتهوه بۆ کوردستانی رۆژهەلات و یاخود نوینەری شیعری کلاسیکی کوردییە لە کوردستانی رۆژهەلات.

شاعیر بەو پێیەی شاعیریکی کلاسیکییە پەیرهوی ئەو ریبازەیی کردوووە لە رووی کێشەوه، زۆربەیی شیعەرکانیشی لەسەر کێشی هەزەجە کە رەنگبیت زۆربەیی شاعیرانی کلاسیکی کوردی لەو بەحرە هونراوەی زۆریان گوتبیت، هەر وهها شاعیر لە رووی کێشەوه پەیرهوی شیعری کلاسیکی کردوووە، هەموو شیعەرکانی یەکیتی قافیەیی تێدایە.

بەلام دیسانهوه گەر سەیری دیوانەکەیی بکەین هەموو پیتەکانی زمانی عەرەبی تێدایە نیە، هەر وهها پیتەکانی کوردی کە بریتین لە (پ، چ، ژ) بەرچاو ناکهویت.

گەرچی حەریق تەمەنیکی زۆری نەبوو، هەموو ۵۶ سال ژیاو، بەلام گەر بەراورد بکەین تەمەنی لەگەڵ شیعەرکانی کەم دینە بەرچاو، رەنگبیت بەرهمیکی زۆری فەوتا بیت نەگەیشتبیتە دەست ئیمە، لیکۆلەرەوهکان باس لەوه دەکەن حەریق بەزمانی کوردی و فارسی و عەرەبی هونراوەی گوتووە، دیارە ئەوهش بەدووور نازانریت، چونکە شاعیرانی سەردەمی حەریق و پیش ئەویش زمانی عەرەبی و فارسییان زانیووە ئەوهش لە ریگای پرۆگرامەکانی خویندیناوه لەلایەکی دیکەشهوه شاعیرانی هاوچەرخیی ئەو شاعیریان بەو سی زمانهوه گوتوووە و جار جاریش بە زمانی تورکیش هونراویان هونیووتهوه،

بەلام بەداخەوہ حەريق جگە لە زمانى كوردى هيچ بەرھەمىكى بە زمانەگانى دىكە لەبەردەستى ئىمەدا نىه.

گەر بىت و شاعىر بەراورد بکەين لەگەڵ شاعىرانى سەردەمەکەى خۆى ئەوہ بەرچاو دەگەوێت لە وشەگانى حەريق سوکتر و ئاسانتر لە شاعىرانى دىکە گەواتە دەتوانين بلێين ئەوہى شاعىر لە ئەوانى دىکە جيا دەگاتەوہ ئەوہى ئەو و شانەى ئەو بەکارپهیناوه سوکتر لە شاعىرانى دىکە.

من لام وایه که چ شاعىرێک هیندەى حەريق لە (نالى) یەوہ نزیک نەبووہ، یاخود بە مانایەکى دىکە بلێم شىعرى حەريق لە ھەموو شاعىرەگانى دىکە زیاتر بۆنى شىعرى نالى لىوہدیت رەنگبیت ئەوہش جۆرە شانازى کردنىک بەخۆى کە دەتوانیت وەکو نالى شىعر بلیت.

بۆ نمونە نالى دەلیت:

ئەى تازە جەوان! پىرم و ئوفتادە و کەوتووم
تا ماوہ حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شکستەم کە بەسەرچووم
قوربانى وەفاتم
تۆ یوسفى نەو حوسنى لەسەر مىصرى جىنانى
من پىرم و فانى
لەم گولبەى ئەحزانە زىندووم و نەمردووم
ھەروا بە تەماتم^(۱).

(۱) ديوانى نالى، لىكۆلینەوہ و لىكدانەوہى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و فاتح عبدالكريم

حریریقی شاعیر له غهزه لیکدا له سهر کیشی ئهو شیعره ی نالی ده لئیت:

ئهی حضری رههی روحت ساکینی قهعری زولماتم
 سهرمایهی سهودا که ده لئین زولفی دونایه
 ههر پچشی تاییکی صد ئاشووبی تیایه
 بیده به دلم، شیفته بو شیفته چاکه...
 بیخهلم، ئهو قهیده به دیوانه رهوایه^۱.

حریریق ده لئیت:

ئهی خضری رههی زولماتی نیو ئاوی حه یاتم
 بی شه مسی روخت ساکینی قههری زولماتم
 ئهفسوردهیی سهرمایی حوزورز شههواتم
 رهنجیده و ئازوردهیی دهستی خه تهراتم

ئهو کاتهی ئهحمهد پاشای بابان میری بابانهکان بووه له شاری سلیمانی، به
 پیوستی زانیووه دهستهیهک له سهربازی هه بیته بو پاراستنی ئهمارهتی بابان،
 بویه ههستاو به ریکخستنی سوپا که له لایهن گهنجانی ئهو شارهییکی هاتبوو،
 نالی گه لئیک بهو تاومه مومتازه دلخوش ده بیته و ده لئیت:

ئهم تاومه مومتازه کهوا خاسیهیی شاهن
 ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن
 سهف سهف که ده وستن به نه زهر خهتتی شووعان
 حهلقه که ده به ستن وه کو خه زمانهیی ماهن

(۱) هه مان سه رچاوه ی پیشور.

حریق ههستاوه لهسه ره همان کیش و قافیه بو قوتابیانای قوتابخانهی
روشديه هونراويهکی نووسیوه که شان به شانی نالی دهدات:

ئهم تاومه شیرینه له مهکتب که دیارن
جهلادی دلی عالم و ناشووبی دیارن
شیرین سهنهم و دلبر و فهتتان و عه یارن
خالی له خهلهل جومله وه کو نهقدی عه یارن

حریق هه ره به وهنده نه وهستاوه، به لگو له قهسیدهیه کدا به رپه رچی نالی
دهداته وه عه شقی مه جازی رمت کردوته وه، قهسیدهیه که ی نالی لهسه ره به حری
(ههزه ح)ه، نالی له وه قهسیدهیه ستایشی کچ دهکات، به لام به پیچه وانهی نالی،
حریق ستایشی کوپ دهکات.

نالی ده ئیت:

عیشقت، که مه جازی بی، خواهیش مه که ئیلا کچ
شیرین کچ و، له یلا کچ و سه لما کچ و عه زرا کچ
فهرقی کوپ و کچ روشن، وه ک فهرقی مه ه و میهره
ئهم فهرقی شه و روژه وه ک فهرقه له کوپ تا کچ

وه لامه که ی حریق لهسه ره همان کیشی ههزه جه، له رووی ناوهرپوکه وه
پیچه وانهی (نالی)یه که کچی کردووه به عه شقی مه جازی و کوپیش عه شقی
حه قیقی.

حریق ده ئیت:

عیشقت که حه قیقی بی تالیب مه به ئیلا کوپ
ههم حه زره تی له ولا کوپ ههم یوسفی والا کوپ

ئەو نوره كە مەنشەءبوو بۇ عاشقى مەبدەءبوو
تېغىر كە لە ئەو نووره مەعلوم و ھووھىدا كور
عېشقى كە بە قووت بى مائىل بە مرووت بى
نەمدىوھ كە تالېب بى ئىلا كە تەلەب كا كور

لە سەرھتا ھۆنراوھى ئومىدا بە شىعرى دئدارى دەستى بى كرددوھ، كاتىك
دەگاتە خانەھای شىخ بورھان ئاراستەھى شىعرى دەگورپىت بەرھو سۆفېزم، ئىتر
پشت لە لاپەنەكانى دېكەھى شىعر دەكات و تاوھكو رۇژى كۇچى دوایی كرددنى
خۇى يەكلا دەكاتەوھ بۇ شىعرى ئاينى و سۆفېزم، بەلام ئەوھى تېبىنى دەكرىت
كەم بەرچا و دەكەوېت ھۆنراوھىكە ئاينى بۇ كەسىك گوتبى، بەنگو لەناو
ھۆنراوھكەدا باسى لە گەورھى و خۇشەوېستى كەسانىك دەكات وەكو
خۇشەوېستى پېغەمبەر (ﷺ) و شىخ بورھان.

شاعىر شانازى بە خۇپەوھ دەكات ھاتۆتە مەيدان كە كى دەتوانىت شان لە
شانى بدات:

بېرەمەيدانى فەساحەت ئەسپى خۇت لىگدە ھەرىق
تا بزائم كى بە شىعرت سوحبەت و يارى ئەكا؟

ھەروھە لە رووى رەوانبېزىيەوھ ھەزى لە جىناس و وشە ئارای كرددوھ
وەكو:

ھەورى خەفەتە بەفرى غەمى داوھ بەسەرما
يا سەرسەرى دورىتە كە لىي كرددە سەرما
گاھى بە شەرارەھى غەم و گەھ سەرسەرى ھىجران
خۇشى نەبوو بۇ من نە بە گەرما نە بە سەرما

له نیوان ههر دوو (سه‌سه‌ر) یه‌که‌م و دووهم و (به‌سه‌رما) یه‌که‌م و دووهم
جیناس هه‌یه له نیوانیان.
یاخود:

مه‌نواره به ظاهر که به‌بی قووتم و رووتم
رووتی و قووتی خه‌یالت غه‌زه‌لی چاکه له به‌رما
هه‌روه‌ها:

حوزنی من و حوسنی توّ ئه‌شکاله تا ئاخ‌ر نه‌ف‌س
بوچ زه‌کاتی حوسنی توّ یا حوزنی من ناگا به‌که‌س
له رووی ته‌شبه‌وه‌ه شاعیر ده‌ئیت:

برهان وه‌کو که‌نعان شه‌ره‌ف که‌ند له‌مصر بوو
کردت به‌مه‌دینه‌ی ئه‌مه‌ل و که‌عبه‌ی غایه‌ت

له نیوان بورهان و که‌نعان هه‌روه‌ها شه‌ره‌ف که‌ند و مصر، هه‌روه‌ها له‌ف و
نه‌ش‌ردا ده‌ئیت:

چوّن ئه‌که‌ی مه‌نعی دلی من توّ له‌شه‌هدی لیوی خوّت
لیوی توّ وه‌ک شه‌کرستان و دلی من وه‌کی مه‌گ‌س

هه‌روه‌ها :

قوریت سبه‌بی بو‌عه‌ده له یار و له دیارم
رازیم به‌جه‌ف گهر وه‌فاییه دیارم

له رووی ته‌ناسوبه‌وه‌ه شاعیر ده‌ئیت:

خودا عومرت بدا باقی وه‌ره ساقی بده راقی
که توّ هه‌مرازمی مه‌ی بینه توّ ده‌رمانی ده‌ردانم

پیتی (أ)

به‌ناوی خوای گه‌وره

عاشقی سهر و قهدت قومری صفت زاری ئەکا
 رووی گوولی تو بلبلی دل فیّری غه‌مخواری ئەکا^{۱)}.
 خۆت وه‌کو سولطان و چاوت حاکم و برۆت شمشیر
 تیری مژگانت وه‌زیره مه‌شقی خونخواری ئەکا^{۲)}.
 كه‌وته نیو ظلماتی زولفت دلی ئەسكه‌نده‌رم
 خضری زینده ماچی لیوت دی رزگاری ئەکا^{۳)}.

(۱) قومری = کوکوختی بالنده‌یه‌که وه‌کو کۆتره، زاری ئەکا = ناله و گریان واته هه‌ر که‌سیک عه‌شقی سه‌روی قه‌د و بالای تو بیت، قومری ئاسا هه‌رده‌م ناله و گریانیه‌تی، ده‌م و چاوی تو وه‌کو گوول وایه، هه‌ر که‌سیک ببینیت دلی بو‌ت ده‌چیت هه‌رده‌م غه‌م ده‌خوات و کاتیک لیت دور بکه‌ویتته‌وه.

(۲) خۆت وه‌کو سولتانی فه‌رمان ده‌رده‌که‌ی، چاوه‌کانیشت هه‌روه‌کو حاکم وانه بریار ده‌رده‌که‌ن و برۆکانیشت شمشیر فه‌رمانه‌کانی چاوت جیبه‌جی ده‌کات، مووی برژانگه‌کانیشت وه‌کو وه‌زیرن فیّری خوینرشتنیان ده‌کات.

(۳) ئەسکه‌نده‌ری مه‌قدونی کورپی فلیب له سالی (۳۲۶) پ. ز بو‌ته پاشا و له‌سالی (۳۲۲) پ. ز مرد، ئەسکه‌نده‌ر له ته‌مه‌نی (۲۰) سالیدا له‌پاش مردنی باوکی بووه به‌پاشا، زیره‌ک و شاره‌زایی زانسته‌کانی سه‌رده‌می خۆی بوو، وه‌ی به‌رز و به‌توانا بوو له به‌هاری ۳۳۴ پ. ز دا به‌له‌شکری (۴۰) هه‌زار سه‌ریازییه‌وه به‌مه‌به‌ستی داگیرکردنی ئێران که‌وته‌پێ.

له هلسپووت (داردنیل) وه‌هه‌ تپه‌پێ به‌ره‌و ئاسیای بچووک، له‌که‌ناری خه‌لیجی ئەسکه‌نده‌رۆنه‌ له‌گه‌ل سوپای ئێراندا که‌وته جه‌نگه‌وه و سه‌رکه‌وت، له‌پاش ئەمه‌ داریووشی سییه‌م داوای ناشتی کرد، به‌لام ئەسکه‌نده‌ر به‌وه‌ رازی نه‌بوو، داوی ئەوه‌ سووریا و میسری داگیر کرد، له‌پاش ئەوه‌ گه‌رایه‌وه که‌وکامیل نزیک هه‌ولێر جه‌نگێکی سه‌ختی له‌گه‌ل له‌شکری داریوش کرد دووباره‌ سه‌رکه‌وت، داوی ئەوه‌ی هه‌موو ئێرانی داگیر کرد و خۆی ناونا شاهنشای ئێران کچی داریوشی ماره‌ کرد، ئینجا به‌ره‌و هیند رویشت تا (به‌نجاب) له

سالی ۲۲۴ پ زگه پایه وه ئیران و دواى ئه وه نه خوْش كهوت و له ته مه نی ۲۲ سالیدا له كۆشكى (نه بوكه س نه سر) له بابل مرد و تهرمه كه یان برد بۆ ئه سكه نده ریهه .

ئه سكه نده ر بووه هۆی بلاوكرده وه ی شارستانیته و زمانى یۆنانى له رۆژه لاتدا، و پتر له (۶۰) شارى له ناوچه جیایاكاندان به ناوى ئه سكه نده ر دروست كرد. (فه ره نگی دیوانى

شاعیران (نالی- سالم- كوردی) د. محمد نوری عارف، ده زگای ئاراس، ۲۰۰۹، ل ۵۱

خضري زینده، كۆمه لئ له زانایان باوه رپیان وایه كه ئه وه بنده مه شهوره به (خضر) و، به گوێزه ی ئه وه ی له حه دیسه وه ده ره كه وئ، به تاییه تی ئه وه ی كه بوخاری غه یری ئه و ریوایه تیان كردوو له حه زره ته وه (ﷺ) ئه و بنده كاتیك دانه نیشته له سه ر عه رزی سافی سپی گیای لئ ئه پوا و سه وز ئه بوو، جا له بهر ئه وه بوو ناونا به (خضر).

كه لئك له زانایان له سه ر ئه وه ن كه ئه و زاته (نبی) بووه، واته خاوه ن شه ریه ته بووه به لام بۆ خوْی و فه رمانی كه یاندى به خه لكی پئ نه دراوه، به چه ند به لگه یه ك:

۱-خودا ده فه رمووئ ﴿ءَاٰیٰتُهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا﴾ و ره حمته پایه ی نبوه ت) ه.

۲-خودا ده فه رمووئ ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنَ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ وه عیلمی لدنی كه به واسیته ی مامۆستاوه نه بی هه ر عیلمیكه كه به وه حى خودایى بی ئه ویش به (نبوه ت) بی.

۳-حه زره تی موسا داواى لئ كرد ببی به تاییه ی ئه و، وه هه ركه سئ كه پئغه مبه رئ تاییه ی بی ئه بی به پئغه مبه ر بی.

۴-ئه گه ر خضر پئغه مبه ر نه بووايه به موسای نه ئه فه رموو ﴿وَكَيْفَ نَصِّرُكَ عَلَىٰ مَا لَمْ نَحْطُ بِهِ خُبْرًا﴾.

۵-له كاتی به یانى كرده وه كانی خوْی خضر فه مووی ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ واته به ئه مرى خودا ئه مانه م كردوو.

۶-ریوایه ت كراوه كاتی موسا پئى گه یشته و فه رمووئ (السلام عليك) وه لامى داوه و فه رمووئ (وعليك السلام یا نبی بنی اسرائیل) جا موسا فه رمووئ چه ون ئه زانی من پئغه مبه رى به نى ئیسرائیلیم؟ ئه ویش فه رمووئ ئه و كه سى تۆی ناردوو بۆ لای من پئى وتووم كه تۆ پئغه مبه رى به نى ئیسرائیلی.

وه زۆریش له زاناکان فه رموویا نه ئه و بنده كه مه شهوره به خضر (نبی) نه بووه به لگو وه لى و دۆسته خودا و پیاویكى خاوه ن پایه و مایه ی رۆحى بووه، چونكه ئایه تی قورئان نه سه له وه دا كه ئه و زاته خاوه ن ره حمته بووه له لای خوداوه له عیلمی (لدنی) دا به شدار بووه ئه مه به قه تعی مه علومه .

به لام پله ی پئغه مبه ریتى به لگه یه كى به هیزى له سه ر نییه و ئه صل (عدم نبوه) وه ئه و به لگانه ش كه گێراونه ته وه له سه ر پئغه مبه ریتى خضر ئه و نه تیجه ناده ن، چونكه ره حمته

من به میزانی طبیعت گهوه‌ر ئه‌فروشم دلم
وا له‌شامی زولفی تودا کسبی عگاری ئه‌کار^(۱).

گه‌ئێ مه‌عنای هه‌یه وه‌کو (نبوه) و (ولایه) و (علم) و (که‌رامه‌ت) و حورمه‌ت و غه‌یر ئه‌مانه له صیفاتێ به نرخ و قیمه‌ت.

﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِ﴾ موجب نییه بۆ (نبوه) به‌لکو مه‌عنای ئیلهام له‌ویدا به‌هیزتره، وه‌ فرموده‌ی (وکیف تصبر) ده‌لیل نییه له‌سه‌ر نبوه‌ت، چونکه گه‌ئێ له ئه‌ولیا‌ی خاوه‌ن پایه به‌ جوړی مه‌ستی نوور و ره‌حمه‌تی خودان ته‌وانایان نییه به‌ ده‌قیقه له یادی خودا ده‌رچن، وه له خودا به‌ولاوه که‌سیان له‌بیر نیه و بیجگه له خودا گوئێ به هیچ که‌س ناده‌ن، وه زیاده له‌مانه لازم نا‌کا هه‌رکه‌سێ (نبی) بئێ هه‌موو شت بزانی، له‌وانه‌یه به‌کئێ له‌ئه‌ولیا (مختص) بئێ به گه‌ئێ زانیاری و گه‌ئێ کاروباری که ئه‌وانه هه‌ر لای ئه‌وبین و به‌س که‌واته حه‌ق وایه له (ولایه) به‌ولاوه پایه‌کی تر بۆ خضر دانه‌نرئێ به‌وه‌ی بنا‌سری‌ت.

باسی ئه‌وه‌ی خضر ئیسته‌ ماوه یا مردووه؟ وه تا کۆتایی دنیا نامرئێ بۆیه پئێ ئه‌ئین: خضری زینده... ئه‌وه وه‌کو بازئێ له زانا‌کان فه‌رموو‌یانه زۆر ئه‌بئێ به‌هۆی سه‌رسام بوون و دامانی ئینسان، چونکی ئیعتباری ویلا‌یه‌ت بۆ که‌سێ و ده‌وامی ژیا‌نی له دونیادا یا نه‌مانی نه له ئه‌صلی دینه و نه له فه‌رعی دین و نه له ئیسه‌پاتیا سوودی هه‌یه نه له بوونیا زیا‌نی ئه‌گا به قه‌واعیدی دین.

که‌وایه داخستنی ده‌رگای ئه‌م با‌سانه گه‌ئێ باشتره له کردنه‌وه‌یان به تاییه‌تی له‌ناو عه‌وامدا، ته‌فسیر نامی، عبدالکریم مدرس، به‌رگی پینجه‌م، ل ۵۱، دار الحریه. واته دلی من من وه‌کو ئه‌سکندهر که هه‌موو شوینی داگیر کرد، ئیستا که‌وتۆته ناو تاریکایی زولفت که ره‌شه، کئێ هه‌یه رزگاری بکات! وه ئه‌گه‌ر که‌سیکی وه‌کو خدری زینده بی‌ت به ماچیک رزگاری بکات.

(۱) میزان: ته‌رازو ناوی بورجی حه‌وته‌مه، گه‌وه‌ر شتی گرانبه‌ها، شامی سه‌ره‌تای شه‌ویان ئیواره، چواندنی زولف که ره‌شه به سه‌ره‌تای شه‌و چواندووه، واته من به سروشتی ته‌رازو شتی گرانبه‌ها ده‌فروشم دلم، چونکه من له‌ناو زولفی ره‌شی تودا خه‌ریکی کارو که‌سابه‌تم.

ده‌بی‌ت مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت هه‌ر کاتی‌ک شه‌و داها‌ت و دنیا تاریک بوو ئه‌و کاته ده‌چمه خه‌لوه‌ت و خه‌ریکی خوا په‌رستی ده‌بم.

مەیحەرە ژێر پێتەوه، گەر حەز ئەکە ی ژێر بێتەوه
 دل کە مندالە شکر خەندە ی لەبەت چاری ئەکا^(۱).
 مرغی دل برژا لەبەر قرچە ی هەتاوی فرقت
 تاوێ کو کە ی داوی زولفیشت گرفتاری ئەکا^(۲).
 طوطی دوکانی حوسنت بلبلی طبعی منی
 خستە نیو بەندی طماع و فییری بازاری ئەکا^(۳).
 مەستی بادە و چاوی ئەوم و پیم ئەلی مەستی مەیه
 سەیری کەن بوختانی ناحەق چۆن بەلەب جاری ئەکا^(۴).
 بیرە مەیدانی فصاحت ئەسپی خۆت لنگدە (حەریق)
 تا بزانی کۆ بە شیعرت صحبت بازی ئەکا؟^(۵)

-
- (۱) لب: لێو واتە دلم وەکو مندالێک وایە هەر دەم بە دواتەوه دەگرێت تۆش گەر دەتەوێت ئەو
 دلم ژێر بێتەوه هیچی دیکە نەگرێت، مەیحەرە ژێر پێتەوه و فەرمامۆشی مەکا، دلی من بە
 خەندە ی لێوت ژێر دەبێتەوه لە نیوان (ژێر پێتەوه) و (ژێر پێتەوه) جیناس هەیه.
- (۲) دل وەکو بالندەیهک وایە نیستا لێت جیا بۆتەوه خەریکە لەبەر قرچە ی گەرما دەبرژێ لەبەر
 گەرمی، تۆش هەتا کە ی بە زولفەکانت داو بۆ ئەو دلی بالندە ی من دادەنێتەوه.
- (۳) واتە من لەبەر دەرگای جوانی تۆدا شیعری جوان و دلرفین دەلیم، یاخود دەبێتە هۆی
 ئەوه ی هۆنراوه ی جوان بلیم، یاخود دەبێتە سەرچاوه ی ئیلهامی من لە هۆنراوه گوتن،
 بەوهش منی خستە نیو بەندی تەماع و فییری کرینو فرۆشتنی کرد، کەواتە تۆ دوکاندار
 شتی جوان دەفرۆشی، منیش کرپار بە هۆنراوه ی جوان دلرفین.
- (۴) مەستی: خۆشهویستی، مە ی: شەراب، ئارەق، بوختان: قەسە ی ناھەق واتە من عەشق و
 خۆشهویستی چاوی ئەوم کەچی ئەو پیم دەلێت مەستی ئارەقی، وەرن سەیر بکەن چۆن
 بە لێوێکانی ئەو بوختانەم پێ دەکات.
- (۵) فەساحت: زمان پاراو، صحبت: گفتوگۆ، بازی: ئینجا، واتە حەریق وەرە مەیدانی زمان
 پاراوی ئەو ئەوه ی لە توانادا هەیه بیکە یاخود زمان پاراویت بڤه گەر، ئینجا بزانی کۆ
 هەیه بتوانیت شان لە شانی هۆنراوت بدات و وەکو تۆ هۆنراوه ی بلێت.

هه‌روی خه‌فته به‌فری غه‌می داوه به سه‌رما
 یا سه‌رسه‌ری دوریته که لپی کردوومه سه‌رما^(۱).
 گاهی به شه‌راهی غه‌م و گه‌ه سه‌رسه‌ری هیجران
 خوشی نه‌بوو، بو‌من نه به‌گه‌رما و نه به سه‌رما^(۲).
 که‌وتوته سه‌رم ئه‌شک و غوباری ئه‌لمی دل
 یعنی که قوری محنته کردوومه به سه‌رما^(۳).
 گه‌ر ئه‌چمه‌وه (صاحب) نیه مونس‌ی جان
 گه‌ر دیمه سه‌قز ناری سه‌قهر وا له جگه‌رما^(۴).

(۱) سه‌رسه‌ر: صرصر: بای سارد خوا ده‌فرموویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ
 مُّسْتَبْرِرٍ﴾ (القمر: ۱۹) واته: ئیمه بایه‌کی به‌رده‌وامی توند و سه‌خت و ساردمان هه‌لکرده
 سه‌ریان له رۆژگارێکی شومدا یه‌ک هه‌فته‌ی خایاند. هه‌روه‌ها ﴿وَأَمَّا عَادًا فَأَهْلِكُوهَا أَهْلِهَا صَرْصَرٍ
 غَاطِبٍ﴾ واته گه‌لی عاد به ره‌شه‌بایه‌کی ساردی به‌هیزی وێرانکه‌ر له‌ناویران.
 واته هه‌وری خه‌فته وه‌کو به‌فر به سه‌رم دا ده‌باریته و سه‌ری سه‌بی کردووم یاخود ئه‌و
 خه‌فته هه‌ی دوریته وه‌کو بای سارد و به‌هیزی لپی کردوومه به سه‌رما له‌نیوان سه‌رمای
 به‌که‌م و دووه‌م جیناس ته‌واو هه‌یه.

(۲) گاهی: جارێ، شه‌راهه: په‌روشک، هه‌ندیک جار غه‌می دوری تو وه‌کو په‌روشکی ناگر بو‌م دیت
 که گه‌رمه، هه‌ندیک جاریش وه‌کو بای سارد دیت که هه‌ردووکیان زۆر خیران، به‌لام هه‌یج
 کامیکیان سوودی بو‌من نیه نه له گه‌رما و نه له سه‌رمادا.

(۳) ئه‌شک: فرمیسک، ئه‌له‌م: ئیش و ئازار، محنت: دهرد و به‌لا، واته به‌هۆی دوریته‌وه ئیش و
 ئازار و دل هینده زۆره که‌وتوته سه‌رم که هه‌رده‌م فرمیسک و ته‌م له سه‌رمه هه‌رده‌لپی
 قوری دهرد و به‌لایه به سه‌رما هاتووه غوبار ته‌پ و تو‌ز له‌گه‌ل فرمیسک تیکه‌لاو بووه و
 قوی لی پیک هاتووه.

(۴) صاحب: گوندیکه له رۆژه‌لاتی شاری سه‌قز، مونس ئیسمی فاعیله واته هاوده‌م و
 هاوشین و دلده‌روه، جان: گیان، روح، ناری سه‌قز: ناگری دۆزه‌خ ﴿سَأْتِيهِمْ سَقْرًا ﴿۳۷﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 سَقْرٌ﴾ (المدثر: ۲۷) واته: ئه‌و بێ وێژدانه به سه‌ریه‌وه ناچیت ده‌بیته بیه‌گه‌ینمه دۆزه‌خ، جا
 تو نازانیت دۆزه‌خ چیه‌؟

واته ئه‌گه‌ر ده‌چمه گوندی (صاحب) ئه‌وا هه‌یج هاوشین و هاوده‌م نیه دلنه‌وایم بکات، وه

شاهمه حواسم که سه کهم چه نده که ساسم
 به خوا نیه غیرهت له خیال و له نظرما^{۱)}
 هر چه نده به جسمانی که دوورم له حضورت
 رووحانیه ثابتة له نیو زبدهی سه رما^{۲)}
 طوفانی سروشکم چوو سه جوودی وجودم
 کهشتی تهنی نقوم کرد و نه نوح و نه ئه ثرما^{۳)}

نه گه ره ده چه شاری سه قز نه و خراپتر چونکه ئاگری دۆزه هه موو و له جه رگمدایه. له دهرونزانییدا به ریه ره کانی به دواوه چون (صراح الأحجام الأحجام) واته: هه کاتیک مرؤف به ره و رووی دووکاری چون به که ده بیته وه و نازانیت کامیان هه لَبْؤیرئ، کاره کانیش ناخۆشن. پیشینانان گوتویانه (داریکم له دهسته سه ریکی ئاگره و سه ره که ی تری بیساییه).

(۱) حواسم: ههسته کانم کزی حاسه یه، نظرما: له روانینما واته هه موو ههسته کانم شاهیدن له سه ره ئه وه ی من که ساسم، به به لگه ی ئه وه ی نه چاوم ده بینئ و نه گویم ده بینئ و نه زمان دیته قسه کردن ئه ی هه موو که سم، ئه وه وای کردووه نه غیره تم بمینئ له خه یال و له روانین و ته ماشا کردنتا.

(۲) جسم: لهش، پابت: جیگیر، واته هه ره چه نده به لهش لیت دوورم، به لام به بیروهوش و رووحانیهت تو هه رده م له نیو بیر و میثک و خه یالمدای و له به رچاومی، بۆ ساتیکیش لیم جیا نابیهته وه.

(۳) طوفان: لافاو، سروشک: فرمیسک، اثر: شوینه وار.

واته هینده م فرمیسک رژاند هه تا لافاوی لی دروست بوو هه ره وه کو لافاوه که ی حه زره تی نوح که کیوی جوودی گرت هه و گه شتی هه که ی له وی له نگه ری گرت ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَنَسَمَاءَ أَقْلَعِي وَغِيصَ الْمَاءِ وَفُصِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ۴۴) واته: فه رمان به زه وی کرا ئاوه که ت با روویجیت به ناخیدا، ئه ی ئاسمان تووش با بهس بیت و باران مه بارینه ئیتر ئاوه که رووچوو فه رمانیش به ریکی و ته وای ئه نه جامدرا، که شتی هه که ش له سه ره کیوی جوودی له نگه ری گرت و و ترا نه ک دووری له به زه یی خوا و تیاچوون بۆ به ره ی سه مکاران.

جا که شتی له نیو فرمیسکی من نقوم بوو نه نوح و نه شوینه واری به جیما.

لهوساوه كه تو رويى، دلم رويى به دوتا
 هيلانهى تهن ههروه كو ماواى سقر ما^١
 بن فوجى وهفاكهت كه جهفايه وهره ئەم شهو
 ئەم لهشكرى ئاهى منه بن فتح و ظفر ما^٢
 لهم قهسوهتهدا، تاوه كو كهى پهردهى ظلمت
 بهرچاوى دلم بگري، دهما بن به گوزه رما^٣
 ئاوينهى دل ژهنگى قهساوهت روخى پووشى
 خاكستري دل سوختهى بينه به سه رما^٤

(١) لهوكاته كه تو رويشتى و بهجيت هيشتم به لهش، بهلام دلم به دواتا هات ليت جيا نه بووه، لهشى من وهكو هيلانه وابوو كه شتى زيندووى تيدا نه بيت ئه و هيلانه يهش بوته ئاگرى دوزهخ بو من.

(٢) جهفا: شتى بن نرخ و بن كه لك، ئاه: هه ناسه يه له دل و دهروونى خهفه تاوى ديتته دهروه، ففتح: رزگار كردن، ظلمت: تاريكى.

واتا سوپاي وهفاكهت ههولتي زوريدا، بهلام بن هوده و بن نرخ بوو، جا وهره ئەم شهو بهرامبه ر لهشكرى ئاه و خهفتهى من چون دهتوانيت زهفهرى پي ببات و رزگارى بكات.

(٣) گوزه ر: پيدا رت بوو: ظلمت: تاريكى، قهسوهت: سهخت و ناخوش، ئه و ديره پهيوه ندى به ديري پيش خوويه وه ههيه واته هه تاكهى وهفات نابيت و به هيز و دهسه لاتهى ههته په ردهى تاريكى له نيوان من و خوئتا داداوه ته وه بهرچاوى دلمت گرتووه، دهما به وهفاى خوئ لاي ببه به لكو ببي به گوزه رما.

(٤) روخ: رووهت، خاكستر: خوئله ميش. واته دل وهكو ئاوينه راستگويه، بهلام به هوى دلره قيبه وه ژهنگى گرتووه سه رتاپاي روي داپوشيوه و وينه كان وهكو خوئ پيشان نادات، جا كه وايه ئه و خوئله ميشه دل كه ورد بووه به سه رما دا بكه.

مه‌نواره به ظاهر که به‌بن قووتم و رووتم
 رووتی و قووتی خه‌یالت غه‌زلی چاکه له‌به‌رماⁿ
 سه‌رمایه‌ی ئەم ملکی خیالاته (حه‌ریق)
 حه‌یقی که ته‌لف بوو به هه‌ده‌ر چوو به ضررما^m

-
- (۱) واته به چاوی سه‌ر و به ئاشکرا ته‌ماشام مه‌که که من که سێکی هه‌ژار و بێ خۆراک و برسیم و بێ جلو به‌رگم، ئەو رووت و قوتیه‌که تۆ ته‌ماشای ده‌که‌ی ئەوه نییه به‌لکو رووت قوتی ئەوه‌یه که خه‌یالت هه‌رده‌م وه‌کو ئەو غه‌زه‌لانه‌وايه که من له‌به‌رمایه .
- (۲) ته‌لف: بۆگه‌ن ، ضرر: زیان، هه‌ده‌ر: به‌قیو له‌ناو چوو واته: هه‌م ئەو ده‌ست مایه که موک خاوه‌نی خه‌یالاته حه‌ریق، جیگای داخه که هه‌موو بۆگه‌ن و بێ که‌ک بوو به‌مه‌ش به خۆپایی ده‌روا و به‌مه‌ش به زیانی من کۆتایی دیت.

بیټی تاء

قوربان وهره قوربانه سا بمکه به قوربانست
 رهنګین که به خویناوم کاکولی پهریشانت^(۱)
 نازادییه ئهم رۆژه سا فهرموو به نازانه
 تیرت له کهمانتخه بو قهتلی شههیدانت^(۲)
 جهژنانهی من روحه کردوومه به قوربانست
 توش ماچی کهرم فهرموو لهو سیوی زرخدانت^(۳)
 طفلی دلّی بیچاره مدهیه که گرفتاره
 غهمخواری دلّ نازاره ناوکی موژگانست^(۴)

(۱) قوربان: وشهیه که بو ریژلینان، قوربان، کاتی قوریانی و خوین رشتنه، کاکولی پهریشان: قژی پهرش و بلاو، زولفی ئالۆز و شیواو، واته قوربان ئیستا کاتی قوریانی کردنه که دهکاته (۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳) مانگی (ذوالحجة) خه لکی قوریانی دهکات بو زیندووکردنه وهی یادی چه زه تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کورپی (سهلامی خوی لئی بیټ) وهره توش من بکه به قوریانی خۆت، ئینجا به و خوینتهی له من ده پڤڤیت قژ و زولفی ئالۆز و شیواوت رهنګینه، له جیاتی ئه وهی له خه نهی بگری.

(۲) که مان: پارچه چهرمیکه وه کو کیسه وایه تیری تی ده کڤیت واته ئهم رۆژه رۆژی نازادییه توش وهره رۆر به نازانه تیرت له کهمانت خه وهره جهنگه وه بو ئه وهی بهو تیرانه بهرامبه ره که ت شههید بکه ی.

(۳) زه نه خدان: چه ناگه، واته نه و دیره په یوه ندی به دیره کانی پیش خوینیه وه ههیه، که کاتی قوریانی رۆژه کانی جهژنی قوریانه، خه لکی له و رۆژانه جهژنانه دهده نه په کتری، من له و رۆژه که جهژنه گیانی خۆم کردووه به جهژنانه، دهی توش وهره ماچیک له و گه رده نه ت که وه ک سیو خر و سووره بکه به جهژنانه بو من.

(۴) طفل: مندال، مدهیه که: ماوهیه که، موژگانست: پسرژانگ. واته دلّ وه کو مندال وایه بو ماوهیه که بیچاره و گرفتاره، هه رده م خه م ده خوات نازار ده کیشی به هوی برژانگه کانته وه که وه کو تیر وایه ده بهاوڤڤی له دلّم راده چیت برینداری دهکات.

روح و دل و دین ههرسی مجموع به بهک دفعه
 قوربانی سهعاتیکی لهعلی لهبی مهرجانت^(۱)
 مقصودی من اضاهاه بو ئه مثله ی مه دحت
 بو تحفه ی ئه و صاف و ئه زهاری گولستانت^(۲)
 ئه ی خسرهوی په روئزم شیرین شه کر ریژم
 فههاد دلی کوشتم چاوی رهشی فه تانت^(۳)
 ممکن نیه تقسیم ضرب عهدهدی زه خمت
 منها که له تقسیمه ضرب خه می چوگانت^(۴)

(۱) به بهک دفعه: به بهک جار، مه مقصود: مه بهست، له عل: به ردیکی سوری به نرخه، له ب: لیو، مهرجان: به ردیکی سوری به نرخه. واته روح و دل دین ههرسی به جاریک به قوربانی ساتیکی لیوه کانت بیته ئه و لیوه وهک ئه و بهرده به نرخه سوره وایه له نیوان لیوه کانت وهکو دانه ی مهرجان وایه.

(۲) مقصودی: مه بهست، اظهار: ده رخستن، مدح: پیاوه لگوتن به چاکه، تحفه: شتی به نرخ و به نرخ و ده گهن، ئه زهاری: کۆی زه هره به گول، گولستانت: باخی پر له گول. واته مه بهستی من له به دیار خستنی جوانترین پیاوه لدانی تو وهکو ئه و شته گران و به نرخانه وایه که گولیک بیته له نیو گولزاردا.

(۳) خسرهوی په روئزم: نه وهی نه و شیروانی داد په روه ر بووه، له سه رده می ئه ودا پیغه مبه ر (ص) له نیمچه دورگی عه ره ب په یدا بووه، پاشایه کی خاوه ن شکۆ بووه، ده وله مهن دی گه نجینه کانی بوون به ئه فسانه، دل داری له گه ل شیرین بووه به سه رچاوه ی چیرۆکی شیعی له ئه ده بیاتدا. (دیوانی نالی، د. مارف خه زنه دار).

واته: تو وهکو خسرهوی په روئزم داد په روه ر و خاوه ن گه نجینه ی زۆر، هه روه کو شیرینیش گفتوگۆت خۆشه و وهکو شه کر وایه، به وچاوه ره شت دلته کوشتم.

(۴) ممکن نییه: نابیت، تقسیم: دابهش، ضرب: لیکدان، زه خم: برین، چوگان: چه ماوه، چه وگان گۆچان داری که ده سه که کی راست و باریکه و سه ره که کی که می چه ماوه به له یاری (چه وگان بازی) دا ده کیشریته به توپدا، (له هه ندیک شوین قاشوانیتی پی ده لئین، هه روه ها

دل طالبي روخسارت جان طالبي گوفتارت
 فرزندہی خیرمد روئی بو لعلی بہدہخشاندا^۱
 بیستانہ کهناری دل بو نہخلی قہدت قوربان
 دیدم وہ کو روبارہ بو سہروی خہرامانت^۲
 قہلعلی دلہ کسم قوربان نیشانہیہ بو تیرت
 سینہم وہ کو سہحرایہ بو جلیوہی مہیدانت^۳
 بو چاوی کہوا مہستہ، دل ستہ سہرم مہستہ
 ئەم ئەبروئیہ پیویستہ بو قہتلی مرحینانت^۴

ئەو دار سەرچہ ماوہی کہ دەھۆلی پئی لیدەدریّت، فەرہەنگی دیوانی شاعیران (نالی و سالم و کوردی)، د. محمد نوری مارف.

واتە: ناكریّت ژمارەى برینەكانت لیک بدریّت بە دابەش و لیکدان چونکە بەوانە خەم وات لى دەکات بە ژن و بالات وەکو گوچان بچەمیتەوہ.

(۱) جان: گیان، خیرە د: هۆش، لەعل: لیو، بەدەخشان: ناوی ناوچە یەکە لە تورکستانی ئەفغانستان کہ بە لەعل بە ناویانگە، هەر وہا بە مانای لەعلیش هاتووہ (دیوانی نالی و فەرہەنگی نالی) د. مارفە خەزەندار.

واتە: دل ھەردەم تەمەرزۆی روخسارتە و حەز دەکات تیر بۆت بپوانی و لى تیر نابیت ھەر وہا گیانیش عەشقی قسە خۆشەکانتە، ئەوانەش وایان کردووہ هۆش و بیرم بپوات بۆ ولاتی بەدخشان کہ پڕ لە لەعل ئەو لەعلانەى لە لیوہکانی تۆ دەچیت.

(۲) بەستان: باخچە، نار: ئاگر، نەخل: دارخورما، دیدە: چاوی، سەر: دەرختیکی بەرزە، خەرمان: بە روپوومی دانەوێلە.

(۳) قہلعلە: قہلات، سەحرا: بیابان، جلیوہ: خۆپشاندان، مەیدان: گۆرہ پان. واتە: قہلاتی دلّم بۆتە جیگای نیشانەى تیرەکانی تۆ، سینەشم وەکو بیابان وایە بۆ پیشاندانی جوانی خۆت ھەر وہو چۆن خەلگ بۆ خۆبەدیار خستن یاری کردن دینە گۆرہ پان.

(۴) مەست: سەرخۆش لە ئەنجامی خواردنەوہى مەى هۆشى نەمیتى.

واتە: بۆ ئەو چاوانەى کہ خەلگ سەرخۆش دەبیت، دلّیش لە ئاستیدا زۆر سست دەبیت ھەرکاتیک تەماشای چاوەکانی دەکەى بەچاوی سەر، سەرخۆش دەبیت ئاگای لە خۆی نابیت، ئەبروکانیش کہ وەکو تیر وایە پیویستە بۆ کۆشتنی خۆشەویستەکانت.

تەنھا كە احريقاى من بر شمع شبستانت
 مەمكوژەرەوھ توخوا سات و بە رفيقانت^{۱)}
 ئەم خوسرەوھى خوبانە كەوا دەيتە نظارەت
 شيرينە ئەگەر دل برفينى بە ئيشارەت^{۲)}
 ئيسمىكى شەرىفى ھەيە منع لە تەصرف
 جسمىكى لەتيفى ھەيە لايق بە صەدارت^{۳)}
 نقدى دل و روحم ھەيە بو موژدە لە ريدا
 زور لايق و شايستە بىدەم بە ئيشارەت^{۴)}

- (۱) شمع: مۆم، مەبەست رووى گەش و جوانە، سبستان: تاريكاي بەماناي شويني نوستنى
 ژنانى پاشاش ديت كە لە كاتى نوستن چرا دەكوژيتەوھ و تاريك دەبيت. واتە: تەنھا رووى
 گەشى تۆ كە وەكو مۆم وايە بو من شەوھ تاريكەكان روڤاك دەكەيتەوھ بە رووى گەشت،
 جا تكايە سويند بە رەفيقەكانت دەست ھەلگرە لەم كوشتنە.
- (۲) خسرەوى خويان: دل بەرى شوخ و شەنگ، نفاارەت: تەماشاكردن.
 واتە: ئەو دل بەرە شوخ و شەنگە ھەر كاتىك بە ديار دەكەوتيت تەماشاي دەكەي ھيندە
 شيرين و جوانە بە تەنھا ئاماژەيەك دلئى مرؤف دەفرينى.
- (۳) ئيسم: ناو، منع: قەدەغەكردنى كەسنىك لە كاريك، تصرف: ھەلسوكەوت، جسم: لەش،
 لەتيف: نەرم و شل و ناسك، لايق: شايان، صدارەت: پينگەي بەرز.
 واتە: ئەو دل بەرە شوخ و شەنگە ناويكى ھيندە بەريز و خوشى ھەيە، ھەموو مرؤفيك لە
 ھەلسوكەوت كردن رادەگريت، لەش و لاريكى ھيندە نەرم و شل و ناسكى ھەيە ھەر شايانى
 ئەوھەيە لە شويني بەرز دانيشيت.
- (۴) واتە رەخنە لەوھەيە كە دل و روحم بو نەبووھ قوربانى لە خوشى ئەو موژدەيەدا كە زور
 قابيل و شايستەي ئەوھەيە دل و روحم بىدەم بە تەنھا ئيشارەتيك.

حه یفه سه گی قاپیت له زیانا بی زه مانی
 بی باکم نه گهرنا هزار جورم و جینایهت^(۱)
 میوهی نه مهلم کاله به دوو چاوی کالی
 کالای خه یالم هه موو روویه به غارهت^(۲)
 لهو وه خته وه تخفیف کرا ئیسمی شه ریفت
 من سووکی له لام بوته نه ایات و وه زارهت^(۳)
 نقطه ی دهنهت وا دللی هیناومه تهنگی
 جینگای خه یالی نیه بو فکری به کارت^(۴)

(۱) واته: جینگای داخه من سه گی به رده گاتم و له زیانا بم بو ماوه یه که نه گینا من باکم نییه نه گهرنا هزار تاوان و گوناوه ده که م.

(۲) نه مه ل: هیوا، کال: نه گه یو، غارهت: به تالان.

واته میوهی هیوا و ناواتم هیشتا نه گه بیوه به هه ر دوو چاوه کاله که انی، هه رچی که لوپه لیش هه یه له خه یالمداهه موو به تالان چووه و هه چی نه ماوه و فه و تاوه.

له دیوانی حه ریق، مه حمود خاکی کاله نووسراوه تاله به لام ئیمه (کال) مان به لاوه په سند و بوو چونکه میوه ده بیته کال بیت پی نه گه یشتبئی، جگه له وهش میوهی کال له گه ل چاوی کال جیناسی ته واو دروست ده بیته.

(۳) تخفیف: سوک، نه یه یهت: کوتایی.

واته: له و کاته وه ناوی به پیز و گه وره ی تو سوک کراوه به سوکی ناوت ده بن، نا له و روزه سوکی له لام بوته پله ی کوتایی وه زارهت.

(۴) نقطه دهنه: مه به ست دهم و لیوی جوان

واته: نه و قسه جوان و ریگ و پیکانه ی ده ر یاره ی جوانی دهم و لیوت ده کریت دللی منی هیناوه ته تهنگی واته دللی ته نگ کردووم، له بیر و هوشی تو شدا جینگای خه یالی تیدا نه هیشته وه.

تو صاحب چاه زرخندانى قوربان
 سهد يوسف كنعانى ده بيه يته زيارهت^(۱)
 باكم نيه له و خه نجه رهى ده يكهى به كه مهردا
 شمشيرى بروت جه رگى بر يوم به ئيشارهت^(۲)
 شيطانى ره قيب دوژمنه بو يه كه ره حمان
 ره حمى نيه بو حالى دل پر له هه رارهت^(۳)

(۱) چاه: بیری ئاو، زه زرخندان: چاناگه، چاه زرخندان: ئه و چاله‌ی له سه رچه ناگه‌ی مرؤفدا هه‌یه، یوسف: هه زره‌تی یوسفی کوپى به عقوب، لای باوکی خۆشه‌ویست بوو، براکانی ئیره‌بیان پئ ده‌برد، به فیلی سه‌یران بردیانه ده‌شتی که نعان فرییان دایه ناو بیر و پاشان کاروانچی هاتن له بیره‌که ده‌ریانه‌تئا و له گه‌ل خویان بردیانه میسرو فروشتیان ﴿وَشَرَّوْهُ شَمْرَ بَحْسِ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾
 واته: تو خاوه‌نی ئه و چاله‌ی که له چه‌ناگه‌تدا هه‌یه قوربان سه‌ده‌که‌سی وه‌کو هه‌ زره‌تی یوسف دیته زیاره‌تت.

شاعیر ئه و دیره هۆنراوه‌ی وه‌رگرتووه (ئییقتیباس) له نایه‌تی قورنانی پیروز، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه که هه‌ریق ی روشنبیرییه‌کی نایینی هه‌بووه ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ (یوسف: ۱۰)
 (۲) به‌که مهردا: به‌بشتدینتا: به‌ناوقه‌دندا.

واته: من باکم له و خه نجه ره نیه که ده‌یکه‌ی به‌ناوقه‌دندا لیتی ناترسم و به‌خه‌یا لمدایه‌ت، به‌لکو ئه‌وه‌ی من لیتی ده‌ترسم برۆکانتته که جه‌رگی بریوم به‌ئیشارهت.
 (۳) ره‌قیب: ئه‌وه‌ی چاودیری خه‌لک ده‌کات، ره‌حمان: سیفاتی خواجه بو خوا به‌کار دیت، هه‌راره‌ت: گه‌رمی.

واته: شه‌یتان وه‌کو دوژمن وایه هه‌رده‌م خۆی مه‌لاس داوه بو ئه‌وه‌ی بزانیته له هه‌لسوکه‌وتم، هه‌ربۆیه خوداوه‌ندی ره‌حمان ره‌حمی نیه بو ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که هه‌رده‌م دل‌ییان پر له‌هه‌راره‌ته واته که‌ف و کولی خۆشه‌ویستیان له‌دل‌دایه.

ئەھى دَلّ وەرە شادى كە لەبۆ بەزى وصال
 وا ديومەتەھو دەبەرە كەھى تازە نھالەت^(۱)
 مدەيەكە ئەھى بلبولى گۆشەھى قفسى غەم
 فصلت بوو لەم گول بەدەمەھى نەوخط و خالەت^(۲)
 خامۆش و نەمد پەوش و مجرد لە علايق
 نەمبەستووہ ئاوازي دەمى طفلى منالەت^(۳)
 ساھەئسە لە شوكرانەھى ئەم موزدەھى ئەھى دَلّ
 ئامادە كە ئەسباب طرب و صفت حالەت^(۴)

(۱) وصال: بەيەكگەيشتن، نھال: درەختى تازە رواو.

واتە: دَلّ وەرە شادى بخەرە نىوانمان بە ھۆى بەيەك گەيشتنى من و دلەبەرەكەم، چونكە نىستا ئەو دلەبەرەھى خۆم دەبينم، چ دلەبەرىك! ئەو دلەبەرەھى كە تازە پىدەگات ھەرەكو ئەو درەختەھى كە تازە دەپۆى ناسك و جوانە.

(۲) مدەيەكە: ماوہيەكە، فصل: جودابونەوہ، خط و خالەت: ئەو مووہ تازانەھى كە لە رووى گەنج دىت، ياخود كىنايەيە بۆ برۆ و برژانگ.

واتە: ماوہيەك بولبول لە قەفەس بەندكراوہ، و جودا بۆتەوہ لە گول و ناتوانىت بچىتە سەر گول بنىشىت و بخوینى، منىش دەمىكە بولبول ئاسا غەم داىگرتووم دوورم لە ببىنى برۆ و برژانگ.

(۳) خامۆش: بى دەنگ، نەمد: لباد لە خورى دروست دەكرىت وەكو رايەخ خەلك لەسەرى دادەنىشىت، علايق: پەيوەندى.

واتە: ئەو كەسەھى كە لە نىو لباد دەنوئ پەيوەندى خۆى دەپچرىنئ و بى دەنگى ھەلدەبژىرئ وەكو ئەو مندالە كە گوفتارى نابىسرىت كەس لە ئاوازي ناگات.

(۴) واتە: ئەھى دَلّ ھەستە بۆ شوكرانەھى ئەو موزدەھى كە پىت بەخشر، ئامادەكە ھەموو پىويست و ھۆكارەكانى بەزم و رەزىمى خۆش و ئاھەنگ ئامادە بكە بۆ ئەو خۆشەيە بەسەر روتا ھاتوہ.

فرشی غەزلت راخە لەنیو حوجرە دڵدا
 فخر العلماء بنیـره دیوانی خەیاڵت^(۱)
 بۆ پیشکەشی ری عەد بکە ئەوصاف جمیلی
 خەرج کە لەری دعوت ئەودا سەرۆمالت^(۲)
 حەدم چیبە عەد بکەم ئەوصافی جمیلی
 مردوت مری کرمانجی لەبۆ عەقل و کەمالت^(۳)
 ژاتیکیە موبرایسە لە ئەنواعی نەقائیس
 ئتیر چ دەلیی دەرهەق مەفقود خەجالت^(۴)

(۱) غەزەل: هۆنراوەی دلداری لەسەر بەک کیش و غەروزە، حوجرە، ژووری مزگەوت شوینی
 حەوانەوێ فەقی.

واتە: وەرە فەرشی خۆشەویستی راخە لەناو دڵدا هەرۆه کو چۆن لە حوجرە خەاک
 دەحەوێتەو تۆش ئەوھا وەرە بحەوێتەو لە نیو دڵدا کە جیگای خۆشەویستی تۆی تیدا
 دەبیتهو (فخری العلی دەبیته کەسیکی دیار و ناسراوی شاعیر بیته) سا ئەو کەسە بنیـره
 بۆ نیو خەیاڵی خۆت بۆ ئەوێ لە خەیاڵتدا بیته.

(۲) واتە: بۆ ئەوێ دیاری پیشکەش بکە وەرە هەرچی سیفاتی جوانی هەیه یە کە یە کە
 بژمێرە بیکە دیاری بۆی، پاشان هەرچی سامان و مالت هەیه خەرج بکە بۆ داوێ تکرینی.

(۳) عەد: ژماردن

واتە: ئەو دێرە پەییوێندی هەیه بە دێری پیش خۆی، من حەدم نییە کە هەتا بتوانم سیفەت
 جوانەکانت بژمێرم، هەی مردوت مری مالوێران تۆ چەند نەزانی هەی سلۆ لە عەقالت.

(۴) موبرا: بێ تاوان، نەقائیس: کەم و کوپی، خەجالت: شەرەزار.

واتە: ئەو زاتە واتە رئیس العلما یاخود فخر العلما کەسیکە بێ تاوان و خاویـن و بێ خەوشە
 لە هەرچی کە موکوپی هەیه، ئەی باشە ئیستا چ دەلیی دەرهەق شتیکی ون بوو تەنها
 شەرەزارییە قسە کردن لەسەری.

پیی بییژە لەبۆ شوکت تو فەخری زەمانە
 با بوەستە ئەر ز و فەلە کیش چەتری جەلالت^(۱)
 شایستە ی شائانت کە رئیس العیما
 ریم ناکەوی حەدم نییە تعداد فەصالت^(۲)
 تا روژی قیامەت لە جەلالدا بی جەلالت
 نەیبینی ئیلاهی چە بەشەر روژی زەوالت^(۳)
 پەرواز نییە بلالی دل بو تەرەفی گول
 تا دیویەتی پەروانە سیفەت شەمع جەمالت^(۴)
 مەقبولە لەلای فەخری جیہان شیعری (حریق)ی
 چت بی هەییە مدعی بیکە سوالت^(۵)

(۱) پیتی بلێ لەبۆ شان و شەوکت و گەرەیی فخر زەمانە، با بە سەرپێ بوەستی لەسەر زەوی و ئاسمانیش بییته چەتر و سایە و سیبەر لەبۆ گەرەیی ئەو زاتە.

(۲) تعداد: ژماردن.

واتە: رئیس العیما شایستە ی ئەو گەرەیییە، لەبەر ئەوە من ناتوانم و حەدم نییە کە خەسلەت و سیفاتەکانی بژمێرم.

(۳) جەلال: گەرەیی خاوەن شکۆ، زەوال: لەناوچوو.

واتە: هەتا روژی قیامەت ئەو گەرەیی و شکۆمەندییە با لەگەڵدا بییت و لیت جیانە بییته وە، یاخود هیچ کەسێک نەیبینی روژی لەناوچووندا.

(۴) پەرواز: فرین، پەروانە: پەپولە، شەمع: مۆم.

واتە: بولبولی دل هەر دەم فرین دەدات بۆ ئەوەی بگاتە گول، جا بولبولی دلی من هیندە عەشقی ئەو فرینە نییە بەلکو من وەکو ئەو پەپولە وام کاتی جوانی مۆم دەبینیت هیندە لێ نزیك دەبییته وە هەتا بالەکانی لە ناگری مۆمە کە دەدات و لە عەشقی جوانیدا خۆی دەسووتینی.

(۵) مەقبول: پەسەند، مدعی: ئەو کەسە ی داوای لەسەر خەلک هەیه داواکار.

واتە: ئەو هۆنراوانە ی من دەیلیم زۆر پەسەند و جوانە لای فەخری جیہان (دیبارە ئەو

تاریکه دلم رؤشنی شمسی هیدایت
 نقطه ی دلکه کم مه بد عهاتوته نیهایت^{۱۱}
 رۆژم وه کو شهو وایه به بن شمسی جه مالت
 صبحی ئەمەلم چاوه نواره به غایت^{۱۲}
 نامهی عەمەلم روو ره شه وه ک صفحهی قلبم
 غهیری رهشی رهنگی نییه خوشحال و حکایهت^{۱۳}

- جۆریکه له شانازی کردن به شیعیی خوئی) دهی تۆش داواکار چ شتیکت هیه و چ
 پرسیاریکت هیه بیکه، نه نیوه دیره ش بن منتهی شاعیر دهرده خات.
- (۱) شمس: رۆژ، هیدایهت: ریگا پیشاندان، نهایهت: کۆتایی.
- واته: دلم تاریکه به هیچ شیوهیه ک تروسکایی روونایی تیدا نییه، به لام به هۆی پرته و
 بلایسهی روونایی تۆوه ریگای راستم پیشان دهریت و ریگای دلم لی ون نابیت، چونکه
 به هۆی نهو خاله رهشانه وه که دلایان داپۆشیوم گه یشتوته کۆتایی.
- (۲) جه مال: جوان، صبح: به یانی، ئەمەل: هیوا، غایهت: مه به ست، عەمەل: کرده وه، صفحه:
 لاپه رهی کتیب: روو، قلب: دل.
- واته: هه رکاتیك تو لیم دیار نابیت رۆژم لی ناوا ده بیت، یاخود هه رکاتیك جوانی تو که
 وه کو تیشکی رۆژ وایه و لیم ناوا ده بیت و شهو دادیت، هه رکاتیکیش به یانی دادیت هیوام
 نوئی ده بیتته وه پز به دل به مه به ست چاوه پروانت ده که م.
- (۳) عەمەل: کرده وه، صفحه ی قلب، رووی دل، لاپه رهی دل
- نامهی کرده وه کانم ره شه هه روه کو لاپه رهی دلم، جگه له رهنگی رهش هیچ ره نکیکی
 دیکهی تیدا نیه یاخود هه رچی کرده وه خرابه کانی ناو دلم گوازاوه ته وه ناو کتیبه که م که
 دلم ره شه ده فته ره که ش رهش بووه ئامازه یه بو ئایه تی ﴿يُوَلِّينَا مَالِ هَذَا الْكُتُبِ لَا
 يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَيْنَاهَا﴾ الكهف: ۴۹، نه وه چ کتابیکه ورد و درشتی تیدا تۆمار
 کراوه، که واته نه وهی دلم هیه هه مو چۆته ناو کتیبه که، هیچ سه رگوزشته یه کی تیدا نییه
 بییته مایه ی خوشحالی.

ئاھیکە جگەر سۆز و نگاهیکە دل ئەفرۆز
 بابی لە طرف تۆوہ بە تائیرو سیرایەت^(۱)
 بەرقی بەرق، دوژمنی دین، منکر بە دبین
 کە ی دیتە سەر اخری من ھەستیم بە رعایەت^(۲)
 عصیان بە اضاعە ی دل و نسیان بە اطاعت
 وە ک جووتە برا صحبتان گە یوہت غایەت^(۳)
 سید سەندو شاھدی سادیقە محمد
 بی سقیلی تو دل نیەتی درکی درایەت^(۴)

- (۱) ئاھیکە: وشە یەکە لە کاتی ھەست کردن بە خەفەت دەردە بردی، نگاه: تەماشاکردن، دل ئەفرۆز: خورپە ی دل، لە طرف تۆوہ: لە لایەن تۆوہ، سیرایەت: بلأوبوونەوہ ی شت. واتە: ئاھت کە ھەناسە یەکە لە سۆز و جگەرەوہ دەردە چیت و بە تەماشاکردنیش تە کە رووم تێ دەکە ی و دەتبینم خورپە لە دلەوہ دیت، ئەوہش ھەموو بەھۆی ئەوہوہ یە کە لە لای تۆوہ کارم تێدە کات و بەھەموو لایە کەمدا بلأودە بیتەوہ.
- (۲) بەرق: بروسک، بەرقی: بریسکە دار، منکر: خراپ، رعایەت: سەرپەرشتی. واتە: با بی دوژمنی دین پیاوی خراپ و بەدبین ھەرەوہ کو بریسکە ی بروسک و کە ی کۆتایی ھەتا من ھەستم بە چاودێری و سەرپەرشتی کردنی.
- (۳) عصیان: یاخی بوون، اضاعە: بە فیرۆچوون، نسیان: لە بیرچوونەوہ، اکاعە: گوێپراپە لی، صبحت: گفتوگۆ، غایەت: مەبەست. واتە: یاخی بوون و بە فیرۆچوونی دل ھەردووکیان لە بیر خۆت بەرەوہ بە گوێپراپە لی ئینجا ھەردووکیان دەست لە ملی یە کتری دەکەن دەبنە جووتە برا و ھاو دەم و ھاوشینی یە کتری بە مەش دەگەنە مەبەستی خویان.
- (۴) سید: گەرە، شاھد: جوان شوخ و شەنگ، سقیل: خاوینکردنەوہ ی خەنجەر، درک: پە ی بردن، دیرایەت: تێگە یشتن. واتە: گەرە و پێشتوان و جوان و شوخ و شەنگ و راستگۆمە محمد (ﷺ) ھەرەوہ کو

ئەه ی پادشەه ی مۆلکی ویلایەت بە عەدالەت
 مەزلومی شەهری نەفسم و هاتومە شکایەت^(١)
 کە وتومەتە ژێر دەستی شیاطین و نەفسم
 دەستی بدەرە دەستی شکەستم بە عینایەت^(٢)

خەنجەر خاویڤ دەکرێتەو له ژەنگ و پیسی ئەویش دل و دەروونم خاویڤ دەکاتەو، بەبێ
 تۆش دل هیچ شتێک دەرک بێ نایات و لی تیناگات.
 (١) ویلایەت: فەرمانپەرەوا، عەدالەت: دادپەرەوهر.

واتە: ئەه ی پاشا و خاوەن مۆلک و فەرمانپەرەوایی دادپەرەوهر، من زۆلیکراوم لەلایەن
 نەفسمەوہ بۆیە هاتومە شکایەت کردن لە نەفس لەلایەن پادشاهەکی دادپەرەوهر وەکو تۆ.
 ئیمامی غەزالی دەفەرموویت: (روح و نەفس) یەکیکن، وە لەم بارەیهوہ کە هۆی گیانداری
 و ژیاڤە ناوئەبرێ بە (روح) و، لەو بارەیهشەوہ کە فەرمانپەرەوا هەلسورپێنەری کارە بە
 (نەفس) ناوئەبرێ.

پاش ئەوہ کە (روح) و (نەفس) یەکی بوون لەسەر رووناکی ئایەتەکانی قورئان جار جار بە
 صفەتی (امارە) و جار جار بە صفەتی (لوامە) و جار جار بە (مطمئنة) ناوئەبرێ. وە هەر
 ئەوسێ نەفسە هەر ئەو نەفسەن کە لەگەل روودا یەکیکن.

بەلام لە گیانی خۆیدا بە تەبیەت ئەمارەیه و فەرمان ئەدا بە بەجیپێنانی ئارەزووی خۆی.
 وە پاش ئەوہ کە بە بەندەیی و تاعەت مەشغۆل کرا وای لی دێ لە نێوان ئەحوالی
 موختەلیفە ئەمێنیتەوہ، لە رووی زۆر هینانی هینزی ئارەزووی بەدوہ ئارەزووی بەهینز
 دەبێ کاروباری ناباری دێ بەسەردا و تاوان ئەکا و لەبەر هینرش هینزی (اطمئنان) روو
 ئەکاتەوہ بۆ لای هەق و عیبادهت و سەرزەنشتی خۆی ئەکا لەسەر گوناھ، وە لەم کاتەدا
 ناوئەبرێ بە (لوامە) وە ئەگەر بە تەووفیقی خودا لەم حالە پەستە رزگار ببێ و شیقای بۆ
 بیت و دامەزری ناوئەبرێ بە نەفسی (مطمئنة)، جا لێرەدا بۆیە نەفسی لەوامە هاتۆتە
 پیشەوہ، چونکە ئاگادارە لەسەر تاوانەکان. (تەفسیری نامی، بەرگی ٧، ل ١٧٥، عبدالکریم
 مدرس).

(٢) عینایەت: دەست گرتنی خەلک بۆ سەرخستنی کاری.

واتە: من ئیستا کە وتومەتە ژێر دەسەلاتی شەیتان و نەفسم کۆنترۆلم لەدەست خۆم نەماوہ
 ئەوان چیبیان بویت وام هەلدەسورپێن، جا ئیستا گەلێک پیویستم بە یەکیکی وەکو تۆ هەیه

قوربان به فدای قاپی سهگی قاپیه کهت بم
 وابزانسه سهگم رامگره بو حفظ و حمایهت^(۱)
 وهک تاژی له دوی سهیدهوه من دهبمه توفیلی
 بهو شهرته کهوا پس نهگرت بئ بهعنایهت^(۲)
 بئ تویشمه هاتوومهتسه دهرمالی کریمان
 ههرجاره بهبئ توییش و دهچن ئههلی ولایهت^(۳)
 برهان وهکو کهنعان شهرهف کهند له مصر بوو
 کردت به مه‌دینه‌ی ئه‌مه‌ل و کهعبه‌ی غایهت^(۴)

که دهستم بگریت و رزگارم بکات.

(۱) حفظ و حمایهت: پاریزگاری و پاسه‌وانی کردن.

واته: قوربان من نامادهم خۆم بکه‌مه قوربانی ئه‌و سه‌گه‌که‌ی که له‌به‌ر ده‌رگانه‌وه‌یه، هه‌ر
 وابزانسه منیش سه‌گم رامگره وه‌کو سه‌گیک له‌به‌ر ده‌رگات بۆ ئه‌وه‌ی پاریزگاریت بکه‌م وه‌کو
 پاسه‌وانیک.

(۲) سه‌ید: راو، تاژی: تانجی، توفیلی: مشه‌خۆر (ناوی که‌سیک بووه چووته ده‌عوته بئ
 ئه‌وه‌ی ده‌عوته‌ی بکه‌ن.

واته: من هه‌روه‌کو ئه‌و که‌سه‌ مشه‌خۆره‌م که هه‌رده‌م له‌سه‌ر خه‌لک ده‌ژیم چۆن راوکه‌ر
 تاژی له‌ نیچیر به‌رده‌دات کاتیک به‌دوایه‌وه ده‌بیت هه‌تا ده‌یگرئ، به‌لام به‌ مه‌رجیک وه‌ره
 ده‌ستم بگره و ریم پیشان بده.

(۳) تویشو: زه‌خیره، که‌ریم: سه‌خی

من بئ زاد و زه‌خیره‌م مایه‌ پوچم و هیچ نییه‌ بۆیه‌ ناچارم بچمه‌ به‌ر ده‌رگای که‌سانی نان
 بده و به‌خشنده، دیاره‌ که‌سانی بئ تویشو ده‌چنه‌ به‌ر ده‌رگای فه‌رمانپه‌روایان.

(۴) برهان: مه‌به‌ست شیخ بوره‌انه، که‌نعان: بنه‌ماله‌ی که‌نعانیه‌کان و چه‌زرتی یوسف، شهره‌ف
 که‌ند: ناوچه‌یه‌که‌ و شوینی شیخ بوره‌ان، مصر مه‌به‌ست جیگای چه‌زرتی یوسف که‌ تیدا
 بووه به‌ پاشا.

واته: شهره‌ف که‌ند که‌ جیگای بوره‌انه و مصریش شوینی چه‌زرتی یوسف ئه‌مانه‌ هه‌روه‌کو شاری
 مه‌دینه‌ ئاره‌دان بوون که‌ پێغه‌مبه‌ر (ص) ئاره‌دانی کرده‌وه، به‌وه‌ش بووه جیگای هیوامان.

هەم شەمسی بە ئیسنادی و هەم قوتبی بە ئیرشاد
 ئەو خەرقە بەسە بو نەزەری ئەهلی کیفایەت^(۱)
 هەم حازر و هەم غایب هەم جەمەع و پەرشان
 لە مەجمەعی تەقەییوزی سنە لە تۆ بوو بە روایەت^(۲)
 بو باسی سیفاتت چە جەلای چە جەمالی
 هەر عەقلى که کول بو هەموو کول بو لە بیدایەت^(۳)

(۱) ئیسناد: گەپانەوهی شتیك بۆ شتیك هەروەكو گەپانەوهی حەدیس بۆ پیغەمبەر (ﷺ)، شمس: رۆژ، قوتب: شیخ پیر، خەرق: جلوبەرگی سوف و دەرویشان، نەزەر: بۆچوون: خەیاڵ.

واتە: تۆ هەم ناوت (شمس) ه و هەم وەكو تیشکی رۆژ وایت هەمیش تۆ شیخ و پیریکی خاوەن ئیرشادی و رینمایی خەلك دەكەى، ئەوەش باشتەین بەلگەیه که تۆ لە لوتکەى ساکاری دایت جلی دەرویشان لەبەر کردووه، ئەوەش بەسە بو ئەو کەسانەى بیر دەکەنەوه.

(۲) واتە: تۆ لە کاتی ئامادەبوون دیار نەبوو و لە کاتی کۆپەستن و تەنهایی لە شوینی کۆبوونەوهی خەلکی سنە باس دەکریت و ناوت دەهینن.

(۳) کول: وەكو دەلێن ئەو چەقۆیه کول بووه واتە تیژی نەماوه، کول: گشت.

واتە: باسی گەرەیی سیفاتت چ گەرە و جەلال یاخود چ بە جوانی خوڤه وشتت جەمالت هەر عەقلیکیش که بیرى نەکردووه و بێ کەلك بوو لە هەردوو سیفاتى جەلال و جەمالت ئەوه هەموو بۆ سەرەتاکەى دەگەریتەوه.
 لەنیوان کول و کول جیناسی تەواو هەیه.

سهد ههروهه كو مه نسور و ههزار وه كو شبلی
جا رووكه شی دهر كه ن به ههواي دهر ك و دیرایهت^م
سهردانی له مهیدانی مریدانی (حه ریقی)
بو گوی شهقین چا كه خوشت وت به كنیایهت^م

(۱) مه نسوری کوپی ههلاج له سالی ۳۰۹ کۆچی له دایک بووه و له سالی ۹۲۲ زاینی له سیداره دراوه، یه کیکه له سۆفیه به ناویانگه کان.

ئه بو به کری شبلی له سالی ۸۶۱ له دایک بووه و له سالی ۹۴۵ زاینی کۆچی دوایی کردووه ئه ویش هه ر سۆفی بووه، دهرک: حالی بوون، دیرایهت: تیگه یشتن.

واته: سهد که سی وه کو مه نسوری ههلاج و هه زاری وه کو ئه بو به کری شبلی ئه وانه با خۆیان دهر خه ن ئه و رووکه شه له سه ر خۆیان لابه ن به هه واو خۆشه ویستی تیگه یشتن لیک حالی بوون.

(۲) کنایهت: وشه یه که بو مانا و مه به سستی دیکه به کار دیت.

حه ریقی وه ره مهیدانی موریدانی خواپه رست، دهی ئیستا ئه وانه واباشه به ره للاً بکرین، چاران ئه گه ر حوشت ر سک و زای زیادی بکر دایه له نیو عه ره به کان گوئی شه ق ده کرا و به ره للاً ده کرا و کاری پێ نه ده کرا دهی ئه و قسه یهت زۆر خۆشه که به کینایه ده یکه ی.

پيتى دال

چاوه كەم ئەمىرۇ لە گولشەن گول بە عيشوہ خوى نواند
 نەك نەك گير بىم، بە مەرگى تۆ قەسەم، هيچ نەمدواند^(۱)
 گول بە تۆزى پيتەوہ لاف و گەزافى لى ئەدا
 وا شوكر و سوزى نەسىم هات و ئەويشى لى ستاندا^(۲)
 نەشتەرى موژگانى تۆ هاتوتە سەر سەفحەى دلم
 ھەر خەتى بوو، غەيرى خەتتى سەبزی تۆ پاكى كراند^(۳)
 لەشكرى ئاھم لە گەل جەيشى جەبەش دەعوأ ئەكا
 حيرەتم ماوہ كە چۆن ئەو دلبەرە دلمى رفاند؟^(۴)

(۱) گولشان: شوپىنىك پىر لە گول و گولزار بيت، عيشوہ: بە شوخ و شەنگ سەرنجى خەلكى بۆ لای خوى راکيشى.

واتە: چاوه كەم ئەمىرۇ لە ناو گول و گولزاردا گولم ديت نۆر جوان بوو، خوى رازاندبووہ و سەرنجى خەلكى بۆ لای خوى رادەكيشا نازى بەسەر خەلكدا دەكرد، بەلام بۆ ئەوہى نەكى تۆ نەمگى سويند بە مەرگى تۆ من خۆم تىنەگە ياند و قسەم لە گەلدا نەكرد.

(۲) لاف و گەزاف: خۆھەلگيشان، نەسىم: شەنە

گول ئەو لاف و گەزان و خۆھەلگيشانەى بەوہ ليدەدا كە تۆزى پيتى تۆى پيتوہ بوو، بەلام سوپاس بۆ خوا ئەوا بەھوى هاتنى شەنە باى تۆوہ ئەوہشى نەما و پشتى لى ستاندا كەواتە كە جاران بەھوى تۆوہ ئەو لاف و گەزانەى لى دەدا، ئىستە ئەوہى نەما، لەمەولا چى دەكات؟

(۳) موژگان: بىرزانگ، سەفحە: روو

واتە: بىرزانگەكانت وەكو تير وايە و دەبهاوپى دەيدەى لەسەر رووى دلم ھەرەكو ئەو تازە مووانەى كە تازە لەسەر رووى گەنجانى تازە ديت.

(۴) ئاھ: ئەو ھەناسەى لە دل و دەروونى خەماويپوہ ديتە دەروہە، حيرەت: بە سەرسورمان

بۆ گۈلى رووت ھاتم و پەرچەم دەيىنم بۇيە وا
 ماھى نەورۇزم بەشيۈمەن وەك محرم خۇي نواند^{۱)}
 تۆ لە ئەوہل گرى وەفات ھىنايە نيو مەيدانەوہ
 ئىستا چەوگانى خىلافەت پشتى سەد وەعدى شکاند^{۲)}
 توخوا قەت غىرەتە بۆ تۆ ئەرى سەرروى رەوان
 گول بەبى تو وا لە باغا خىوتى خۇي لى چەقاند^{۳)}
 با وجود ئىنساف بدم چاکە گوليش موشتاقە
 ھەر لە شەوقى تۆيە سەرپوش و گريانى دراند^{۴)}

لەشكرى ئام واته ئەو دەنگەي لە دەمم دىتە دەرەوہ لەگەل سوپاي حەبەشە ھەردووكيان
 بەيەكەوہ دەعوا دەكەن، منيش سەرم لەوہ سورماوہ كە ئەودولبەرە نازادارە بە چ
 شيۈەيەك دلمى فراند و لىي ستاندم.

(۱) من بە خەيالى رووى تۆ ھاتم وەك گول گەش و جوانە بەلام كاتىك ھاتم پەرچەمت كە رەشە
 بەسەر رووتدا ھاتۆتە خوارەوہ جوانى رووتى شاردۆتەوہ مانگى نەورۇز كە سەرەتاي
 بەھارە دەشت و دەر رازاۋەتەوہ وەكو جوانى رووت بەلام بەھۆي پەرچەمتەوہ ئەو مانگى
 نەورۇزە بۆتە مانگى محرم كە مانگى شين و ماتە خەلكى رەشپۆشە.

(۲) چەوگان: گۇپال دارىكە سەرى چەماوہيە، وەعد: پەيمان.

واتە: تۆ بووى يەكەمجار قسە و باسى وەفات خستە سەر باس و ھىناتە مەيدانەوہ
 ئىستاش وەكو ئەو دارە خوار بوويەوہ واتە راست نەبووى بۇيە ئەو قسانەي لەمەوپيش
 دەتكرد و پەيمانەت لەسەردا بوو ھەموو بە پىچەوانەوہ بوو خاۋەنى پەيمانى خۆت نەبووى.

(۳) سەرى رەوان: بالا بەرزى دلبەر

واتە: توخوا ئەوہ چ غىرەتىكە بۆ تۆ ئەي دلبەرى بالا بەرز و رىك و پىك، گول بەبى
 نامادەبوونى تۆ ھاتوۋە لە باغدا لىي دانىشتوۋە رەشمالى لى ھەلداۋە واتە ھىچ حسابىكى
 بۆ تۆ نەكردوۋە و بە ھىچت نازانىت، تۆش بە چ غىرەتىك قبولت دەكرد؟

(۴) واتە: با ئىنسافەوہ دان بەوہ بىنم گوليش ئارەزووى بىيىنى تۆيە حەز دەكات جوانى تۆ
 بىيىنىت، ھەر لەبەر جوانى تۆيە گول سەرپوشى سەرى خۇي فرىدا و جوانى خۇشى بەدىار

ھەر کەسی مایل بە بیریکە و تەریقی ھەبە
 تۆ بە شوعلە ی غەم (حەریقی) وە جاخت ھەلگراند^(۱)
 بەو نۆرە کە ظاہر بوو لەسەر رووی محمد
 عالم ھەموو ئاشقەتە بوو وە کە مووی محمد^(۲)
 مەخجول و سەر ئەفگەندە یە نەسرین و بنەوشە
 بو مووی سەمەن بووی دوو گیسوی محمد^(۳)
 مەجنوبە ھەموو کەس بەرموزو بە ئیشارە
 مەجبورە لە دەس ساعید و بازوی محمد^(۴)

- خست، سەرپۆشی گۆل کاتیک خونچە دەکرێتەو پەری گۆل بە دیار دەکەوێت جا کرانەوہی خونچە فرێدانی سەرپۆشی گۆلە.
- (۱) مایل: مەیل، شوعلە: کڵبە ی ناگر.
- واتە: ھەر کەس مەیلی بە لای بیریکەوہ دەپوات و یا خاوەنی تەریقەتیکە، ریبازنکی ھەبە، تۆ بە کڵبە ی ناگری غەم (حەریقی) ت وە جاغت لە ناو برد.
- (۲) ظاہر: ئاشکرایە، ئاشفتە: دوچار ژیانی سەخت.
- واتە: ئەو رووناکییە ی کە بە دیارکەوت لەسەر روو دەم و چاری محمد (ص) خەلکی کە ژیا نیان لە سەختی و نارەحەتیدا بوو گەلێک ناچاری ئەو محمدە بوون.
- (۳) خجل: شەرم، سەرفگەندە: سەرلێشێواو، سەمەن: دەرختیکی بچووکە و گۆلەکانی بۆنیان خۆشە، دووگیسو: پرچی درێژ.
- واتە: گۆلی نەسرین و بنەوشە ھەستیان بە شەرمەزاری و سەرلێشێواوی کرد، ئەو کاتە ی رووی جوانی و موہکانی (محمد) یان دیت.
- (۴) مجنوبە: راکێشان مەبەست ئەو کەسە ی سەوداسەری عەشق بێت، رموز و ئیشارە ی درکاندی رازی نھێنی بە پیشاندنی شتیک بە چاو یاخود بە دەست، مەجبور: ناچار، سەعید و بازو: دەست و باسک.
- واتە: ھەرکەسێک عەشقی ئەو محمدە ی ھەبێت و سەوداسەری خۆشەویستی لە دلدا بێت ئەوہ ناچاری پتووستی بە ھێژ و باز و باسکی ئەو دەبێت گەر بە ئیشارەتیکیش بێت.

سهروی چیمه نیش له گل و خاری غهمایه
 له رزیانه له حسرهت قهدی دلجوی محمد^۱
 لالهش وه کو من سینه پر حسرهت و داغه
 تا دیویه تی روخساری گولبوی محمد^۲
 گردی ذقن سپی پرر ئه سپی عه جایب
 زه خمی هه یه بو شاه و گه دا کوی محمد^۳
 زاهد وهره پیش تو سهری ئیمانی زه عیفت
 روو بکه له میحرابی دوو ئه بروی محمد^۴

- (۱) سهرو: ده رختیکی گه لا باریک و تیزه، چیمه ن: سهوزایی، خار: دپک و دال، حسرهت: داخ و خهفت، دل چوی: ئه و شته ی دل ده یه ویت و په سندی ده کات.
 واته: داری سهری ناو چیمه نیش که پیوی له ناو گل و دپک و دالی غهمایه، له رزه له رزیانه له داخ و خهفتی ئه و بالاییه ی که دل هزی لی ده کات.
- (۲) لاله: گولاله: چرا، سینه: سینگ که دلی تیدایه، گولبوی: بونی خوش واته گولاله سوره ش که بونیکی خوشی هه یه هه روه کو دل و دهروونی پر له ئاه و خهفت و حسرهت له و رژه وهی که روخساری جوانی محمدی دیوه و له بونی خوشی تیر نابیت ئه وه وای کردوه دلمان پر له ئاه و حسرهت بیت بو ئه وهی جاریکی دیکه پیی شاد بیته وه.
- (۳) گردی ذقن: چه ناگه ی خر و جوان، زه خم: برین.
 واته: چه ناگه ی خر و جوانی و سپی له شتی جوان که بۆته جیگای سه رسوپمانی خه لک که ئه وه وای کردوه برینیک بو شاه که وا ئه مهش هه ر به محمد ساریژ ده کریت ئه و برینه.
- (۴) زاهید: خواپه رست و ته رکی دونیای کر دبئی و ﴿ وَسُرُوهُ يُخَمِّرُ بَحْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴾ (یوسف: ۲۰).
 واته: ئه ی که سی تۆبه کار که ده ستت له دونیا شو شتوه وازت لی هیناوه وهره پیش ئه وهی سهری ئیمانی زه عیفت دابنی له روویه کی میحرابی نیتوان برۆکانی محمد واته خۆت بده به دهستی محمد هه تا ئیمدار بیت

پيتي راء

عشقت كه حقيقي بى تالب مه به ئيلا كور
 همم حه زره تي له ولا كور و همم يوسف والا كور^١
 ئهو نوره كه مهنشه ابوو بو عاشقى مه بد ابوو
 تي فكره لهو نوره مه علوم و هويدا كور^٢
 عه شقى كه به قوه ت بى مايل به مروه ت بى
 نهم ديوه كه تالب بى ئيلا كه تله ب كا كور^٣

(١) ئهو هونراوه يه وه لامي عه زه ليكي (نالي) به حريق هولي داوه دير به دير وه لامي نالي بده توه من واي بو ده چم مه به ستي حريق ئوه بيت كه به خالك بمسه لميني كه هونراوه كاني له ناستي هونراوه ي (نالي) يه، يا خو دبلي ن هونراوه كاني شان له شاني نالي ده دات. واته كه تو عاشقيكي به راستي جگه له كور تالبي هيچ كه سيكي ديكه مه به ئهي نابيني حه زره ت له ره گه زي نيره هم يوسف جوان و بالا به رزيش ديسان كور، ده كريت ئوه ش بگوتريت كه حه زره ت كور بووه، ئاماژه به فهرموده ي (لولاك لولاك لما خلقت الاملاك) واته ئه گه ر نه مازنيا تو له دايك نابيت گه ردونمان دروست نه ده كرد، فهرموده ناسه كان ده لئين ئوه فهرموده يه كي زه عيفه.

ئه گه ر وهك ره خنه ي كومه لايه تي ته فسيري واقعي كومه لگاي كورده واري بكه ين ئهو بوچوونه ي (حريق) ته واو دروسته، چونكه سه رده مي حريق واقعي كومه لگاي كورده واري زياتر مه يلي به لاي كوره وه بوو، به وه دلخوش بووه كه ببينه خاوه ن خاوه ن پشت و په نا كه به رامبه ره كه ي حسابي بو ده كات به لام ئوه له خاوه ن كچ چاوه پوان ناكريت.

(٢) ئهو نوره كه هه لگيرسا له شويني به دياركه وتني ئوه بو عاشقيكي خاوه ن بيرو باوه پ، جا وه ره تو تيفكره له و نوره كه مه علوم و ناشكرابه كه كوره.

(٣) مايل : ئاره زووي شت بكات، مروه ت: پياوه تي.

واته: هر عه شقيك ئه گه ر به هين بيت هه رده م ئاره زووي ئه و شته ده كات كه جيگاي پياوه تي و جواميري بيت دياره ئوه ش ده بيت هر له كور بوه شتته وه بويه جگه له كور داواي هيچ شتي ديكه مه كه.

عەشقی کە بە غەوگا بوو وەك عەشقی زلیخا بوو
 سەرگەشستە و ریسوا بوو یوسف والا کوپ^١
 شیرین کە شەکر ریز بوو بوو کۆ دڵ ئاوێز بوو
 بوو خوسرەوی پەروێز بوو فەرهادی هەوا خوا کوپ^٢

(١) غەوگا: ئاژاوه، زلیخا: کچی (تیموس)ی پاشای مغرب بوو و ژنی (بوتیقاری) عەزیزی مسر بوو.

زلیخا عاشقی حەزرتی یوسف بوو، بە لām حەزرتی یوسف نەیدەویست خیانتەت بکات، لە ئەنجامدا زلیخا هەولی ئەوهی دا لە ماله‌که‌ی خۆیدا کردەوه‌ی خراپی لەگەڵدا بکات، بە لām حەزرتی یوسف خۆی نەدا بە دەستەوه و رایکرد بە لām زلیخا لە پشتەوه کراسه‌که‌ی راکیشا و دراندی، پاشان گوتی یوسف دەستدریژی کردۆته سەرم، پاشان مندالێک شاهیدی لەسەر ئەوه‌دا ئەگەر حەزرت کراسی لە پیشه‌وه دراپیت ئەوه حەزرتی یوسف خەریکی دەستدریژی بووه بوو سەر یوسف وه ئەگەر کراسه‌که‌ی لە پشتەوه دراپیت ئەوه حەزرتی یوسف هەولی داوه خۆی رزگار بکات و زلیخا لە پشتەوه رایکیشاوه ﴿رَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدْمِ دُنُرٍ فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (یوسف: ٢٧).

سەرگەشته: سەرگەردان، ریسوا: شەرمەزار.

هەر عەشقی ئەگەر بە گێره و کێشه و ئاژاوه بوو هەر وه‌کو عەشقی زلیخا بوو یوسف کە سەرگەردان و ریسوا و شەرمەزاری بوو، بە لām بالا بەرز و جوان کوپ بوو سەر بەرز بوو.

(٢) شەکر ریز: قسه‌ خۆش، دڵ ئاوێز: دلی بە کێوه بوو، خوسرەوی پەروێز: نەوه‌ی نەوشیزوانی دادپەرور، لە سەردەمی ئەودا پیغه‌مبەر (ص) لە دایک بووه، خاوه‌ن شکۆ بووه، دەوله‌مەندی و گەنجینه‌کانی بوون بە ئەفسانه‌ دلداری لەگەڵ شیرین بووه بە سەرچاوه‌ی چیرۆکی شعیر لە ئەده‌بیادا، فەرهنگی نالی دیوانی نالی، د. مارف خەزنەدار. فەرهاد: ناوی هونەرمندی بووه لە سەردەمی خوسرەوی پەروێزدا، عەشقی شیرین بووه، هەر وه‌کو خوسرەو عاشقی شیرین بوو، دەلێن خوسرەو فەرمانی بوو فەرهاد دەکرد کە شاخی بیستون هەلکه‌ندێ و هەر وه‌ها ناوی پێنجەمین پاشای بنه‌ماله‌که‌ی ئەشکانیه‌کان بووه.

واته: شیرین قسه‌ی خۆشی بوو کۆ دەکرد، دلی بوو کۆ دەچوو عەشقی کۆ بوو، هەر بوو خوسرەوی پەروێز لایه‌نگیری فەرهاد نه‌بوو!

کچ مایلی والایه وهک داوی بهلا وایه
 کوپ وهک کوپی شا وایه بی خهوف و محابا کوپ^(۱)
 کچ تهبعی کهچ و ناقص کوپ تهبعی تهر و خالص
 هام صحبت هم جالس خووش منظور سیما کوپ^(۲)
 کچ زولفی بهریشانه کوپ بهرچه می ئهفشانه
 کاکول به جه معیعت هم شان کچه یا کوپ^(۳)
 کچ صاحب لهرزانه کوپ مهرده له مهیدانا
 کوپ هام دهمی ئینسانه خووش مهشره ب و گویا کوپ^(۴)

(۱) مایل: مهیل، بهلا: گرفت، خهوف: ترس

کچ ناره زوو مهیلی والایه و ناشکرایه، نه وهش وای کردوه ببیته بهلا بۆ خاوه نه کهی واته
 کچ مهرده م ده بیئت ناگاداری بی نه وه کو داوی بۆ دابنریتته وه کهس و کاری تووشی
 به لایه کی کۆمه لایه تی بکات، به لام هرچی کوپه نه وترسه ی له سهر نییه لی بی غم به
 مه ترسه لی ههروه کوپی شا وایه.

(۲) ناقص: کهم، خالص: بی گهرد، صحبت: گفتوگۆ.

واته: کچ له سروشتی خویدا ته بیعه تی کهچ و ناته واوه، به لام هرچی کوپه ته بیعه تی تهر و
 جوان و بی گهرد له هه مان کاتیشدا له هاوئشین و گفتوگۆ دا سهر و سیمایه کهی جوان
 هه یه بۆیه ده بیئت کوپ په سند بکه ین.

(۳) بهریشان: زولفی ئالۆز و شیوا، ئه فشان: بلاو و په خشان، کاکۆل: بهرچه م که دیتته وه سهر
 نیو جه وان، هام شان: ئاوکوف.

واته: کچ زولفی ئالۆز و شیوا وه به لام بهرچه می نیه هه تا بشیوئیت به لکو کوپ بهرچه می
 هه یه و بلاو بوته وه بهرچه می شی به شیوه یه کی گشتی دیتته سهر نیو جه وان با ئیستا
 وه ره بریار بده کوپ یان کچ ئاوکوفه.

(۴) له رزانه: جولانه وهی له جیگای خۆی، هاوده م: هاوئشین، خووش مهشره ب: قسه خووش.

واته کچ خاوه نی جولانه وهی خۆیه تی له شوئینی خۆی، به لام کوپ وانیه پیای می مهیدانه
 که واته له رۆژی لی قه وماندا کچ به که لکی ئه وه نایه ت بیته مهیدان و بهرگری بکات، به لام
 کوپ وانیه پیای می مهیدانه له رۆژی ته نگانه دا.

هەر كەس بە تەببەت بى ئەر بابى مرووت بى
 لەم نقتە تەماشىا كا خانم كچ و ئاغا كور^(۱)
 قامەت كە وەكو نەى بى كى ديوپە لە گەل بەى بى
 ئەم نىسبەت ئەخلاقە دەرحەق كچە يا كور^(۲)
 سەد حەيفى كە تۆ (نالى) بەوپىرىيە مندالى
 بەم تەرزە لە عەشق ئەدوى زىبا كچ و دىبا كور^(۳)

(۱) ئەر باب: خاوەن، مرووت: پیاوھتى جوامىزى.

واتە هەر كەس ئىك خاوەنى خورە وشت و تەببەت ئىكى جوان بىت و ھەر ھە خاوەنى جوامىزى و پیاوھتى بىت ئە ھەوا لەو نوقتە ھە تەماشىا بکە كچ وەكو خانمان دادە نىشى بەلام كور وەكو ئاغا خاوەن ديوپە خانە و ميوانى دىت و ميوان بەرى دەكات و خەلك دىنە سەر سفرە و خوانى.

(۲) قامەت: بالا، نەى: شىمال واتە بارىك و رىك و جوان.

واتە كى ديوپەتى بەژن و بالاىك كە وەكو شىمال بارىك و جوان و رىك و پىك بىت ئەو جوانى رىك و پىكىيە لە گەل بۆنى خۆش لە كى ھەىە! ديارە ئەو نىسبەتەى بالا شىمالى بۆنى خۆش ئەخلاق بەرزىيە بۆ كىيە كچ يا كور!

(۳) بەم تەرزە: بەم جۆرە، زىبا: جوان دىبا: قوماش ئاورىشم.

واتە سەد جار حەيف و مخابن بۆ تۆ نالى ئىستا پىرى بەلام بىر كورنە ھەت مندالانەى بەو جۆرە بىر لە عەشق دەكە پتە ھە و لىتى دەدوى چونكە ئەگەر چى كچ جوان، بەلام كوريش وەكو قوماشى ئاورىشم وايە كاتىك لە بەر دە كرىت عەيبى دادە پۆشى بەكەك لە مىكانىزمە كانى بەرگى (نكوص) ھ، واتە گەر ھە ھە بۆ سەردەمى مندالى (نالى) ىش كە بەو پىرىيە لە عەشق دەدوى گەر ھە ھە سەردەمى مندالى.

بەلام لىرەدا پىسىار ئە ھەىە (حەرىق) بەلگەى چىيە كە نالى ئەو ھۆنرا ھەىە لە سەردەمى پىرى گوتىن، لە كاتىكدا لىكۆلەرە ھە وانى شىعەرى نالى دەلەن تەمەنى نالى لە ۵۶ سال تىنە پەرى نە كور ھە، ديارە ئە ھەش جىنگاى پىسىار و ھەموو كەس قەناعەتى پى ناكات.

مووى كە لە رووى كور بى ریحانهى نيو باغه
 سەد جەرگى لەبوداغه صاحب خط و ئینشا كور^{۱)}
 بو ڤلوهتى تەنيايى فى الواقعه كچ چاكه
 ئەما كە لە عەشق بدويى ئەدنا كچ و ئەعلا كور^{۲)}
 بو خەلوهت تەنيا كچ بو بەزمى تەماشاشا كور
 بو فاسقى ريسوا كچ، بو عاشقى سەودا كور^{۳)}
 كچ وەختى شكا سەدى نامىنى چە سەرەهدى
 نەقسى نيهتى عەدا مەحفوز و موبەرا كور^{۴)}

(۱) خط: دىر، ئینشاء دروست كردن.

واتە ھەر تالە موویك گەر لە رووی كور بێت، ئەو تالە موو وەكو ریحانهى رەش وایە كە لە نێو باغدا ھەبێت كە بۆن خۆش دەكات دیارە خەلكیش دلای دەچیتە باغ و بۆنى خۆش بەھەمان شێوێ كورپیش سەد جەرگ بۆ داغە، چونكە ئەو لە خۆیەو شت دادەھێنێ.

(۲) خەلۆت: تەنيايى، فى الواقعه: لە راستیدا، ئەدناى: ژێر، اعلى: بەرز.

لە راستیدا كچ بۆ كاتى تەنھايى زۆر باشە كە بېیتە ھاوئین و ھاودەمى كور بەلام كە بێتو لە عەشق و خۆشەویستی بدويى ئەو كچ لە ژێرەو و كور لە سەرەو

(۳) ريسوا: شەرمەزار، سەودا: عەشق و شەیدایی.

بۆ كاتى تەنيا كچ باشە بۆ ئەوێ جیگای بەتال نەمێنێ كورپیش بۆ بەزم و تەماشاشا كردن كچ دیسان بەدەستی كەسى فاسق و ريسوا شەرمەزار دەبێت بۆ عاشقى و شەیدا بوون دیسان كور.

(۴) مەحفوز: پارێزراو، موبەرا: كەسێك لە تاوان دوور بێت.

ھەركاتێك كچ كاتى شكا و بەسەرچوو واتە كچینی نەما تامى نامیئى، كە ئەوێش دوژمن ئەو بە كەمى دەزانى بەلام كور ھەردەم مەحفوز و بى تاوان دەتوانى خۆى پيشان بدات یاخود بە مانایەكى دیکە كچ شەرمى لە ناو خۆیەببەو ھەستى پى دەكرێت ناتوانرێت بشاردرێتەو بەلام كور وەكو كچ نيبە دەتوانیت بى تاوانى خۆى پيشان بدات.

لەم تەبعی کە چە لادە عومرت ھەموو بەبادە
 خۆی ساقی و چاوە بادە مضبوط، مھیا کور^(١)
 ئەم عەشقە مجازاتە ئەنجامی مەجازاتە
 غواسی حقیقت بە دور دانەھێ دەریا کور^(٢)
 ھەر عیشقی حەقیقی بێ وەك (حەریقی) بێ
 مەیلی بە دەقیقی بێ بۆ مەعریفە و تولا، کور^(٣)

(١) ساقی: مە ی گێژ، بەریاد: لە ناوچوون، مھیا: نامادە.

واتە ئەو تەبعی کە چ و خراپە ی کە ھەنە دەستی لێ ھەلگیرە تەمەنت ھەموو لە ناوچوو بە بێ سوود، خۆی مە ی گێژ و سەر مەستە کوریش رێک و پێک و نامادە یە.

(٢) ئەو عەشقی تۆ باسی لێو دەکە ی خۆشەویستی یە کە دور لە راستی ھەرچە نەدە خۆتی پێو مەندوو بکە ی بە خۆرای یە چونکە ئەنجامە کە شی ھەر دور لە راستی یاخود بڵین خۆشەویستی کە ی تۆ کە خۆت پێو خەریک کردوو دەر زراو لە سەر شتی بۆش و ھێچ دیارە تەنجامە کە شی ھەر وادە بێت یاخود وەکو خانووە ک لە سەر گوڤە ک دروستی بکە ی زوو دەرمی و دەروخی.

(٣) ھەر عەشق و خۆشەویستی یە کە ئەگەر راست و دروست بێت وە ک عەشقی حەریقی کە ھە یە تی بۆ خۆشەویستی کە ی دە بێت مە یل و ئارە زووی زۆر ورد بێت بۆ ناسینی خۆی گەرە، دیارە ئەو ش ھەر لە کور دەو شێتە وە.

ته عاروف به سیغاره شیعارى ئه هلى کييار
 سه بيلي عاده تي مه سدوده بو ره واجي سيغار^(۱)
 له قاوه ي قاوه چي هه رکهس که مه شره بي چا بي
 به دودي قه ننه ته ناعهت ئه کا فقير و هه ژار^(۲)
 ميزاجي ئاده مي خاكي هه وا و ئاو و باده
 عينان سه بر به دهس باکيشته کووره ي نار^(۳)
 به مولک حیده ت ئه گه ر ئاشنایي مونکری حال
 ده زانی عومری عه بهس بو له کوسره تي ئه غبار^(۴)

(۱) ته عاروف: يه کتر ناسين، سيغاره: جگاره، شیعار: دروشم، نه هلى کييار: پياوي گه وره، مه سدود: داخراو، ره واج: بره وپيدان.

واته براده رايه تي يه کتر ناسين يان هاوئيشيني له گه ل جگاره نه و دروشمي که ساني و پياواني گه وره يه که واته هه رکه سيک هاوړپيه تي پياواني گه وره بکات ده بيته پيش وهخته له گه ل جگاره يه کتر يان ناسيبين.

(۲) مه شره ب: هه ل سوکه وت، دودي: دووکه ل.

واته هه رکه سيک له ديوه خاندا هه ل سوکه وتي باش بيته ده توانيته له گه ل قاوه چي هه ل بکات و قاوه بخواته وه، که ساني هه ژار و فه قيريش ده توانيته قه ناعهت بکات رازي بيته به دوکه لي جگاره کاتيک ئازار ده دريته به دووکه له که ي.

(۳) ميزاج: زهوق، هه وا: ئاره زوو، باده: توش کردن، عينان: نه و په تکه ي که ولاغي پي لغاو ده کريته، کوپه ي نار: نه و شوپينه ي ئاگري تيدا ده کريته وه.

واته به ني ئاده م زهوق و ميزاجي نه وه ها که خو شه ويستي و ئاره زوي بو خا که که ي ده چيته نه وه کو ئاو توش بکات هه تا ده گاته نه و کاته که په تکی لغاوي ولاغه که ي وه کو با ده يگه يه نيته سه ر کووره ي ئاگر نزيک ده بيته وه له سوتان.

(۴) حیده ت: توند و تيژي، مونکير: کاری خراب، عه بهس: کاری بي سوود، نه غبار: بيگانه.

واته: هه موو مولکيک نه گه ر به توند و تيژي به ده ست به يئريته هه روه کو نه وه وايه که ئاشنایه تي که سي خراب بکه ي دياره هه رکه سيکيش هاوئيشيني که سي خراب بيته حالي چۆن ده بيته؟ دياره حالي نه و که سه وه کو نه وه وايه که ته مه ني خۆي له بي هوده يي سه رف بکات يا خزمه تي بيگانه بکات.

زهرری نه بن سسه مریکی نیسه دهرختی غهیر
 نه گهر به بهرد و پلار سه رچل بخته خوار^(۱)
 دهرختی مولکی دلم میوه یه کی کالی هه یسه
 خوا بکا به ته ده مول بگا به سه بر و قهرار^(۲)
 به داغ و سه سرهت ده چمه حلقه ی ماتم
 سه فایه کی نه بوو سه عیم له تهره ف کوی نیگار^(۳)
 له وهختی عالم نه رواحه وه هه تا نیستا
 سه فهر نه کم نه گه یشتم به مه نزلی دلدار^(۴)

(۱) زهره: زیان، سه مه: به ره م

واته بیجگه له زهره و زیان دهرختی بیگانه مه به سستی خزمهت کردنی خه لکی بیگانه هیچ
 سوود و به ره میکی نیسه، خویش و له زه تیش له وه دا به دی ناکریت کاتیک دهرختیک به ری
 هه بیت و له به رزاییدا بیت و خه لک به دار و بهرد نه و به ره مه لی بکاته وه.
 شاعیر لیره دا فه سه فه یه کی قولی به کار هیتا وه هه رکاتیک که سیکی دوزمن و ناحه ز به
 میلله ته که ی بیکات، دواچار به به راورد ریسوا ده بیت نه و کاته ش زیان تامیکی نابیت.

(۲) کال: خاونه گه ییو، ته حه مول: نارام

واته: نه و دلای من وه کو داریکی به ردار وایه، به لام به ره می هیتا پینه گه یشتووه و کاله
 به لام نه گهر خوا حه ز بکات سه بر و قهرار و نارام پی بیه خشیت هه تا به ره مه که
 پیده گات.

(۳) سه فا: پاک و بیگهره، سه عی: هه ولدان، نیگار: خویشه ویست دل به ری جوان.

واته به داخ و سه سره تیکی زوره وه ده چمه کوری ماتم گپانه وه، که چی پاش نه وه ول و
 ماندوبوونم له لایه نه دول به ری شوخ و شه نگو وه هیچ پاک و بیگه ردیبه کی لی نه دیت.

(۴) واته هر له ورژه ی خوی گه وره نه رواحه کانی دروست کرد و کویکردنه وه پیی فه رموون

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ هه تا نیستا من له سه فه ردام و ده گه پریم بو نه وه ی بگم به کاروانی
 دلداران، به لامه به داخه وه هیتا پیمان نه گه یشتووم.

فیدای زینده دلانی تهریقته خوبانم
 همیشه تازه دهبن همیشه بهاره^{۱)}
 لهچهشمه ساری که می معاریف نسیب نه بن؟
 همیشه چاو تهر و زار و وشک و بو به یار^{۲)}
 (حریفی) ته گهر غمی شیخ عومری سووتاند
 که بابی سینه به ناپوخته هاته مه جلیسی یار^{۳)}

(۱) فیدا: قوریانی، زینده: دلی بی ناگا وریا، خوبان: جوان شوخ.
 واته من به قوریانی تهریقته تی نه و که سه شوخ و شهنگانه م که هردهم دلییان به ناگا و
 وریاییه، نه دلانه که هردهم تازهن و نوی دهبنه وه وه کو گولی به هار که تازه خونچه
 دهکن و گش دهبنه وه.

(۲) چه شمه: کانی، ساری: نیش کردن له شتیک که به هموو لایه ک بلایوبیتته وه.
 واته له سرچاوه ی زانسته وه که زانست ده گوازیته وه له شوینیکه وه بو شوینیکه دیکه ی
 که ی و چ کاتیک نه و زانسته به نسیت ده بیت. که همیشه و هردهم نه وه ی داوای
 زانست دهکات چاو به فرمیسه که وه زمانی وشکه و لیو به باره.
 (۳) ناگری خه م و خه فته هموو عومری حریفی سووتاند و به ابیدا بویه به سینه سووتاوی
 هر وه کو که باب زور به ناریکی هاته کوی دلداران.

پىيتى سىن

حوزنى من و حوسنى تۆ ئەشكالە تا ئاخىر نەفەس
 بۆچ زەكاتى حوسنى تۆ يا حوزنى من ناگا بە كەس^(۱)
 زاھرەن فەرمووتە وەختى مردن حازر دەبم
 وا لە خۆشى مردنم دەمرم! دەسا ئىنسافە بەس^(۲)
 چۆن ئەكەى مەنعى دلى من تۆ لە شەھدى لىوى خۆت
 لىوى تۆ وەك شەكرستان و دلى من وەكى مەگەس^(۳)

(۱) حوزن: ناخۆشى، حوسن: جوانى.

ناخۆشى و غەم و خەفەتى من و جوانى و رىك و پىكى تۆ گرفتى پەيدا كىردوۋە و بۆتە
 جىگاي گومان تاكو كۆتايى زيان، بەلام لىرەدا پىرسىار ئەۋەپە ئەو غەم و ناخۆشىيەى من و
 جوانىيەى تۆ بۆچ زەكاتى لى نادىت و ئەو زەكاتەش ناگات بە ھىچ كەس، چۈنكە دەبىت
 بدرىتە كەسانى ھەزار و كەم دەرامەت.

(۲) زاھرەن: بە ئاشكرا، حازر دەبم: ئامادە دەبم.

واتە بە ئاشكرا بە راستى پەيمانە داۋە گوتووتە ھەر كاتىك كاتى مردنەت ھات ئەوا لەسەر
 گيان كىشانەت ئامادە دەبم، منىش لە خۆشى ئەو پەيمانەى كە داۋتە كە مردنم خەرىكە لە
 خۆشى مردم وا دەمرم، دەى مادام واپە تۆزىك وەفا ئىنسافە ھەبىت.

(۳) مەنع: قەدەغە، شەھد: ھەنگوین.

واتە چۆن بە چ شىۋەپەك ھەۋلى ئەۋە دەدەى كە قەدەغەى دلى من بە خۆت بىكەى لە
 كاتىكدا ئەو قسانەى لە لىۋان دىتە دەروە ھىندە شىرىنە ھەر دەلىتى ھەنگوینە، ھەروەھا
 لىۋى تۆ ھەروەكو شەكرستانە واتە قەسەكانت ھىندە خۆشە ھەروەكو شەكر، دلى منىش
 ھەروەكو مىش و مەگەز واپە كە عەشقى شىرىنە دەست بەردارى نابىت.

چاوه کهم لهو باغی حوسنه مه‌نعی چاوی من مه‌که
 لازمه بو پاسه‌وانی باغه‌کهت جوتی عه‌سه‌س^{۱)}
 تازه فهرمووته له‌لای کهس رازی عه‌شقی من مه‌لی
 نه‌ت ئەزانی دلّ که کون بوو ده‌نگی لیّ دی وه‌ک جهره‌س^{۲)}
 پیّی بلّین زاهد به‌خیری خوی له وه‌عزی من گه‌ری
 عه‌شقی من شو‌عه‌له و بلّیسه‌یه وه‌عزی ئەو وه‌کو خار و خه‌س^{۳)}
 خالی سه‌وزه داغی سه‌وزه باسی ناسوری مه‌که‌ن
 تا زهدی ئەو بی (حه‌ریق) قه‌ت شفای نابی به‌که‌س^{۴)}

(۱) حوسن: جوان، لازمه: پێویسته، عه‌سه‌س: پاسه‌وانی شه‌و.

واته چاوه‌که‌م له باغی جوانیت که تۆ هه‌ته، تۆش قه‌ده‌غه‌ی چاوی من مه‌که له بینینی ئەو باغی جوانیت، پێویسته بو پاسه‌وانی باغه‌کهت پێویست به دوو پاسه‌وانی شه‌وه‌یه.

(۲) جهره‌س: زه‌نگ.

واته تازه خۆت فهرمووت رازی عه‌شقی من له‌لای هه‌یج که‌سێک باسی نه‌که‌م، ئایا ئەوه‌ت نه‌زانیه‌وه هه‌ر کاتێک دلّ که کون بوو ئیتر ئەو کون بوونه ده‌نگ ده‌داته‌وه هه‌روه‌کو زه‌نگ که هه‌موو که‌س گوێی لیّ ده‌بێت.

(۳) زاهد: خوا په‌رست، شو‌عه‌له: گه‌ری ئاگر: بلّیسه: گه‌له.

واته بلّین به ئەو خوا په‌رسته به به‌خیری خۆی ده‌ست هه‌لبه‌گه‌ری له حال و باری من، چونکه عه‌شقی من وه‌کو گه‌له‌ی ئاگر جۆشی سه‌ندوه‌وه وا به‌ئاسانی ناکوژیته‌وه، حال و باری ئەویش وه‌کو دڤک و دال وایه به ئاسانی ئاگری من ده‌یگاتێ و به ئاسانی ده‌سووتیت.

(۴) ناسور: هه‌رد و به‌لا، زه‌ه: بریندار.

واته باسی هه‌رد و به‌لا و ناسوری مه‌که چونکه خال و داغی سه‌وز و په‌ڕۆزییه، که‌واته باسی برینداری (حه‌ریق) مه‌که هه‌رگیز چونکه به ده‌ستی ئەوه‌وه بریندارم، جا که‌واته هه‌ر ده‌بێت ئەو ساریژی برینم بکات، چونکه شیفای من به‌ده‌ستی هه‌یج که‌سێک نایه‌ت به ده‌ستی ئەو نه‌بێت.

پيتى شين

عالمىكه پر شهر و شور نيزاع و ئيرتهاش
 روژگار يكه سهراسهر مېحنهت و پر ئيفتشاس^۱
 كەس نيه بۆ ئيستراحت سهر بنېته سهر سهرين
 كەس نيه ئاسووده بى پالووى له خارى ئيفتراش^۲
 تالبى ئيمساكى دهرخست روو بهروو هاتوته پيش
 ساحبى عرفان و دانش سهر به زان و چووته پاش^۳
 بۆ سلوكى رىسى مهعاريف پالوهوانيش ناتهوان
 بۆ تهريقى جهزب حەيفه وهك يهكه دهر د و ههراش^۴

(۱) نيزاع: دووبه رهكى، ئيرتهاش: فرت و فيل، مېحنهت: ئيش و نازار، ئيفتشاش: غه ل و غه ش.

واته نه مۆله دونيا يهك ده ژين پر بووه له شهر و شور و دووبه رهكى ده ست برين فرت و فيل، روژگار يكه سهراسهر پر بووه له كاره سات و غه ل و غه ش.

(۲) ئيستراحت: پشوودان، سهرين: باليف، پالوو: په راسوو، ئيفتراش: جيگاي نوستن. واته له و سهرده مهى تيدا ده ژين هېچ كەس نيه شه و به ئيسراحتى خوى بۆ نوستن سهر بنېته سهر باليف و خوى لى بگه و يت، هه مديسان كەس نيه په راسووى خوى كه له كهى خوى به ئيسراحت بخاته سهر جيگاي نوستن.

(۳) ئيسماك: خۆ دوور خستنه وه له شت و خواردن، عرفان: خواناس، دانش: زانست، زانو: نه ژنو.

جاران هه رده م داواى خۆ دوورخستنه وهى ده كرد خوى ده شارده وه، به لام ئيستنا هاتوته مه يدان و رووبه روو خوى دهرخستوه هاتوته پيش، خاوه نى خواناس و زانست و زانيارى له سهر نه ژنو و ده گه پتته وه دواوه كه سيك نه هلى ته قوا و خواناسين بيت خه لكى پشتا و پشت ده گه پتته وه دواوه نه وهش وهكو ريزنان.

(۴) سلوك: ريگهى هق و پله و پايهى گه يشتن به خواپه رستى، مه عاريف: زانيارى جهزب: راكيشان.

نان و ئاوی ئه هلی دل عوسه یه و خوتبی جگر
 دهستی بهرداوه له عهرزه تالی نانی بهلاش^(۱)
 ههر کهسی دانگی شعوری شیعریکی ههیه
 ئه بله یی دهنگ بوته ساحیب مولکی شهش دانگ مهعاش^(۲)
 گهر به نیلا و زور نه بی روژی وهدهس کهس ناکهوی
 شاهیده بو مودهعی راستی حوکی قازی کیری جاش^(۳)
 دین بهزایع گهر بو ی ریک بکهوی پیاوی ناگهات
 وک کهلیم الله خوا کردیه دهلیلی سهنگ تهراش^(۴)

واته بو گه یشتن به ریگای هق و خواپه رستی پیوستی به زانیاری ههیه، نه گهر نا
 پاله وانیش بیت ههر ناته واوه، جا بو ریگای راکیشانی خه لک بو نه و ریگایه جیگای داخه که
 هه موو به یه ک چاو ته ماشا بکه ی چونکه ئینسانی ده رده دار و نه خووش وه کو یه ک نین.
 (۱) غوسه: غه م و خه فته، عورزه: لیها تووی.

واته خوراکێ ئه و که سانه ی که دل بیان رووشن بوویته وه به خواپه رستی ههر غه م و خه فته و
 خوراکیان بوته خوینی جگر و خوینی خویان ده خونه وه ده ستیان له هه موو شتیک و دنیا
 په رستی بهرداوه، پیچه وانه ی ئه و که سانه ی که هه رده م خوازیاری نانی به لاشن چاو له
 دهستی خه لکن.

(۲) دانکی: توژیک، هه ندیک، شعور: هه ست: هوش، ئه بله: که م عه قل و بی هوش.
 واته: ههر که سیک هه ندیک هه ست و هوشی هه بیت ئه وه خواوه نی داهینان و دانراوی
 خویه تی خواوه نی بیرو پای خویه، به لام ئه مرۆ که سانی بی هوش و که م عه قلیش له سایه ی
 هه ندیک موچه بونه ته خواوه ن پاره وه کو پاشایان لیها تووه.

(۳) نیلاو: ماستاو سارکردنه وه و خۆ ره پیش کردن نه بیت رزق و روژی ده ست هیه که سیک
 ناکه ویت به لگه ش ئه وه یه کاتیک داواکار ده چیت داوای مافی خوی ده کات لای قازی ئه و
 مافه ی پیشیل ده کریت چونکه مرۆ فیکێ راسته و نازانیت ماستاو بو قازی سارد بکاته وه
 نه ویش له وه لامدا پیتی ده لیت مافه که ت به کیری جاش واته نیه مافت.

(۴) زایع: به فیترو چوون، ناگه هان: بی ناگا، که لیم الله: نازناوی هه زره تی موسایه سه لامی
 خوای لی بیت، که له کتوی توپ قسه ی له گه ل خوای گه وره کردووه هه روه کو له قورئاندا
 باس کراوه ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾، سه نگ: قورسای.

نهك وهكو قازی زهرور و وهك مهلاى نهخویندهوار
 یا خلیفهى کولهتاش و مورشیدى جوهر تهراش^(۱)
 با وهكو من بهخت و تالع، باوهر و و یارم نهبوو
 جی موتالا و نوره دهرسم بووته دهوری نوبه ئاش^(۲)
 وهك ئهرستۆم جهانگیرم، سکهندهر بی نییه
 جاری (بابا) ره فیقم بی وهكو یولداشى باش^(۳)

واته پیاوی نهزان و بی ئاگا گهر بۆی ریک بکهوی دین به فیرو دهبات و لهناوی دهبا،
 ههروهکو حهزتهی موسا که نازناوی که لیم الله کاتیک ویستی قسه له گهل خوا بکات تهنها
 خوی گهره نوری خۆی پیشان دا له هۆش خۆی چوو.

(۱) مورشید: رینماکه ر ئه و که سهی رینمایى خه لک دهکات بۆ گرتنه بهری ئاین بۆ که سیك
 دهگوتریت که ریگای سوفیزمی گرتبیته بهر، جهوهر: شتیکی معنهوییه بۆ که سیك
 دهگوتری که بی وینه بی له ئازایه تی و پیاوه تیدا، خلیفه: جینشین پلهیه کی ریگای
 سوفیزمه به واتای جینشینی شیخ.

واته نهك وهك قازیهك به خۆرای بیته قازی و یاخود وهکو مهلایه کی نهخویندهوار یا وهکو
 خلیفهیه کی ئاواره و دهریه دهر یاخود وهکو مورشیدیکی که هه رچی جهوهره نیه تی.

(۲) تالع: بهخت، موتالا: خویندنه وه جیگای دهرس گوتنه وه.

واته په یوهندی به دریری پیشوو ههیه یا وهکو که سیکی وهك من بی بهخت و شه نس که
 یار و یاوهرم نییه که جیگای خویندوه و وان گوتنه وه م نیه واته شوینی وانه گوتنه وه م
 نه بیته که حوجرهیه (ده بیته ئه و کاته (حریق) مزگه وتی نه بووه که وانه ی تیدا بلیته وه)
 ههروهکو نوره گرتنی خه لک که ده چنه ئاش بۆ لیکردنی باراش.

(۳) ئهرستۆ: فه یله سوفیکی یۆنانی و مامۆستای ئه سکه ندهر بووه، ئه سکه ندهری مه قذۆنی
 کورپی فلیپ له سالی ۳۳۶ پ. ز هاته سه رتهختی پاشایه تی، سالی ۳۲۳ پ. ز کۆچی
 دوایی کردوه له سالی ۳۳۴ پ. ز له سوپایه کی ۴۰ هه زار که سی به مه بهستی داگیرکردنی
 ئیران هات له نزیك هه ولیز له گهل داریۆش که وته جهنگه وه و توانی سه رکه وی و ئیران
 داگیر بکات.

واته وهکو ئهرستۆ چه کیم و زانا و دانام، ههروهکو ئه سکنده ریش توانای داگیرکردنی
 دینام ههیه هه ندیک جاریش هاوپیته تی پاپا ده که م و وهکو براده ریکی باش.

پيئي ميم

هه موو كهس با بزاني من كه سهوداي زولفي دووتاتم
 له خانهي گولم دا كولم به فهرزي شاي و روخت ماتم^{١)}
 ئه گهر چي ساكني مولكي عهجه م بووم دور له روم كه و تم
 له سايهي په رچهي تووه ره ئيسي مولكي شاماتم^{٢)}
 دلم هه روه كه ره عيبهت خوش نشيني مولكي ئه عزانه
 له هه رجي دائه نيشي ليي گهري قورباني بالاتم^{٣)}

(١) سهودا: عهشق، كولم: شان، كولم: بي زهين وه كو ده لئين بير كول، روخت: دهم و چاو و روومهت، ماتم: كزم.

واته هه موو كهس با ئه وه بزانيهت كه من عه شقي زولفتم و له هيچ كه سيش ناشارمه وه ئه وه تا له خانهي ئه وه ي كه كه و توته سه رشانم من زور بي زهينم، بي هوشم به شادي و خوشي رازانده وه ي روت كه ليك كز و ماتم.
 له نيوان كولم و كولم ره گه زي دوزي ته واو هه يه.

(٢) ساكن: نيشته جي، عهجه م: ولاتي فارس، روم: ولاتي تورك.
 واته من به هوي تووه ئيستا نيشته جي ولاتي فارس م و هه ر كاتيک لي م دوربي وا هه ست ده كه م ده كه ومه ولاتي روم، به لام به هوي جواني و عه شقي په رچهي تو ئيستا سه روكي هه موو مولكي ولاتي شامم.

(٣) ره عيبهت: ها ولاتي ده ست و پيوه ند، ئه عزا: ئه ندام
 دلم هه روه كو ها ولاتيه ك چون له ولاتي خوي نيشته جي ده بي دلي نارامه منيش هه ر كاتيک له ناو ئه ندامه كاني خوم شوينم ده بيته وه ئه وا دلم نارام ده بيته جا ئه دله ي له هه ر شوينكي ئه ندامه كاني تودا نيشته جي ده بيته وازي لي بهينه و ليي گهري با به قورباني بالات يم.

موتالای حاشییهی زولفی سەری سەفحەیی روخی سەعیە
 لە بۆم چابوو بە مندالی لە دەرسی عەشقا راهاتم^(١)
 ئەگەر راستت ئەوئ سەروی بلند بالا! درۆ ناکەم
 لە پاش فەوتی حەیاتیشم بە ئومیدی مولاقام^(٢)
 نەوای نالەیی حەزینم راستە وەك قافیله حیجازی دئی
 وەرە سەر سەیری بەزم و سۆزش و شوری مقاماتم^(٣)

(١) موتالا: خویندنه‌وه، حاشیه: روخی کتیب، یاخود شەرحی مەتن که جاران لە کتیبە
 ناینیه‌کان دروست دەکرا، سەفحە: لاپەرە، سەعب: زەحمەت.

واتە: موتالا کردن و خویندنه‌وهی حاشیهی زولفت لە سەر لاپەرەکانی رووت کاریکی
 زەحمەتە، بەلام باشیە کەم لە وەدا بوو هەر لە مندالی راها تیبوم لە سەر عەشقی تۆدا بۆیه
 لام ئاسانە ئیستا.

(٢) سەروی بلند: دەرختیکی بەرزە، فەوت: مردن، ملاقات: بەیەک گەشتن.

واتە ئەگەر راستت دەوێت ئەتۆ بەژن و بالات هەروەکو درەختی سەروایە که هیندە بەرز
 و ریک و پیکە واتە بالا بەرزنی ئەوێ راستە و درۆی تیندا نیە، هەر بۆیه لە پاش مردنیشم که
 لە ژیان دەر دەچم هەر بە ئومیدە دەژیم و دەمرم که پاش مردنیش لەو دنیا پیتت بگەم و
 بە دیداری بالات شاد بم.

(٣) نەوا: ئاواز، حەزین: غەمبار، قافله: کاروان، سوز: سوتان، شور: خوئ، مقامات: کۆر و
 مەجلیس.

واتە: نالە و ئاوازی غەمبارویم وەها دەنگی دیت هەروەکو کاروانی ریگای حیجاز وایە، جا
 وەرە تۆ سەیری سوتانم بکە و پاشان بە چاوی خۆت ببینە ئەو فرمیسکەیی وەکو خوێواک
 سوێرە کاتیک لە چاوم دیت که لە کۆر و مەجلیسەکاندا دادەنیشم.

دەلێن فەرمووتە یار بێتە موتالای خەتی رەیحانی
 بڵین با شەمعی روخساری بالآ لێی سینی وا هاتم^(۱)
 بە شیرنی مەزە لێو خەتی سەبزت دلم خۆشە
 لە مەیحانەی غەمی عیشقت کەوا سەرمەستی سەهباتم^(۲)
 بە یادی مەدرەسە عیشقت گەلی عیلمم کەسب کردن
 ئەمبەستا کە لەبەر چاوت شەراب خۆری خراباتم^(۳)

(۱) خەتی رەیحانی: مووی تازە هاتوو لە روومەتی شوخ و شەنگان، شەمەم: مۆم. واتە دەلێن گوتوتە با یار با بێتە تەماشای و مرتالاکردنی و خۆبەدەستێوەی ئەو موووە تازە هاتوانە کە لە روخساری شوخ و شەنگی وەکوتۆ هەیه چونکە روخساری رووی تۆ هەرۆکە مۆم وایە دەدرەوشیتەو لە تاریکایدا و بەلای لێ دوور دەکەوێتەو و هاتم. مەزە: ئەوشتە لەگەڵ عارەف دەخوریتەو، خەتی سەبزت= موی دەم و چاوی، مەیحانە= شوینی عارەق خواردنەو.

(۲) ئەو کاتە قسە لە لێو کانت دێتە دەرەو کە هێندە شیرینە و دەلێنی شەکرە لەگەڵ ئەو مووانە کە تازە لە دەم و چاوی و روخسارت هەیه هێندە دلم خۆشە بۆیە کاتێک لە غەمی عیشقت دا دەژیم هەرۆکە ئەوێە لە مەیحانە دانیشم و مەست بێم بەو جامە شەرابە کە دەبخۆمەو.

(۳) کەسب کردن: بە دەست هێنان، خرابات: کەلاو: مەیحانە. واتە تۆ وەک قوتابخانە یەک و ابوی بۆ من جا لەو قوتابخانە عیشقە تۆ گەلێک زانست و زانیاری فێر بوون و گەلێک شتی شەم بە دەست هێنا، وای ئیستاش کە دەمبینی و لەبەر چاوت بوومەتە شەراب خۆر و لە مەیحانە تۆدا.

شاعیر مەبەستی ئەوێە کە پێمان بڵێ لە رێگە ئیرشاد و سلوکی تەریقەتەو گەلێک لە نەهێنییەکانی ژیان فێر بوومە ئیستا هەردەم لە گوشە خانی قای تۆدا کە وتوم بۆ ئەوێە زیاتر بە هەرمەند بێم.

قرانى عاشقانه كەس نەما دەرچىت و سەر دەركا
 مەگەر بۆ موفلىسى وەك من بى قران و بەنابتم^(١)
 كەوا پارچە غەزەل دەبىرى (حەريق) ئەمرو لە ديوانت
 ئەلى ھەر چاوەرپى دەستە خەيانەى زولفى تانتم^(٢)
 ئەى خضرى رىيى زولمەت سەرى ئاوى حەياتم
 بى شەمسى روخت ساكىنى قەعرى زولوماتم^(٣)

(١) قران: نەمان، موفلىس: بى پارە و سامان، قران: جۆرىكە لە پارە ناوى پارەيه.

واتە عاشقان و خوشەويستان ھەمويان فەوتان و كەسيان نەما كە دەرچىت و سەرى خۆى
 دەربەيتى، مەگەر كەسكى بى پارە و پولى وەكو من كە ھىچ پارە و پولى نەبى لە پەناى
 تۆە خۆى حەشار بەدات ياخود خۆى بەاويتە پەناى تۆ، لە نىوان قرانى يەكەم و دووھەدا
 جىناسى تەواو ھەيه.

(٢) زولفى دوتا: زولفى لول

واتە ئەمرو من (حەريق) خەرىكى ئەوھم لە پارچە غەزەل دەبىرم لە ديوانت وەكو ئەو كەسە
 وام كە ھەردەم چاوەرپى دەستە و تاقيى خۆى ببىت منىش چاوەرپى بينىنى زولفى خاو
 لولدرابى تۆم، دەكرىت بلەين (ديوانت) مەبەستى شوينى خانەقا بوو و ئەويش خەرىكى
 وەرگرتنى سلوك بوو بۆيە ھەردەم چاوەرپى ئەوھ بوو كە شتى تازەتر فير ببىت.

(٣) خضر: خدرى زىندە، زولمت: تارىكى، قەعر: لەبن لە ژىر.

واتە ئەى خدرى زىندە كە تۆ ئاوى حەياتت خواردۆتەوھ و ھەرگىز نامرى، من رىگاي
 تارىكىم گرتۆتە بەر و سەرم لى شىواوھ و رىگام لى ون بوو لە تارىكايدا دەى تۆش بە
 ھانام وەرەوھ و رىگاي راستم پيشان بەدە، چونكە رووى گەشى تۆ وەكو روژ وايە رىگام بۆ
 رووناك دەكاتەوھ كەوا ئىستا من نىشتە جىي ژىر ژۆرەوھى تارىكستانم.

ئەفسوودەیی سەرمايي حوزور و شەههواتم
 رهنجیده و ئارهزوی دەستی خهرااتم^(١)
 دل بۆته پیادهی جلهوی ئەسپی ههناسهم
 بو دەوری روخی شاهي جیهان بهیدەقی ماتم^(٢)
 هەرچهنده که ههلاتم وهکو بوم شومی ولاتم
 هەر چاوهروانی کهرمی پیری هیراتم^(٣)
 کهرچی وهکو سهر دهفتهر و سالاری عوساتم
 لهم خاکی دەری رحمةته مامله نهجاتم^(٤)

(١) ئەفسوودە: غەمگین، شەهوات: لەزەت، رهنجیده: دلگران، ئازارده: ئازار دراو.

واته من ئیستا خەمبار و غەمگین و ژێر دەستەیی بەندەیی ئارهزوو و لەزەتی خۆم هەر
 بۆیه بوومەتە کەسیکی رهنجا و ئازار دراوم کەوتوومەتە کاولگە بێ ئەوی کەسیک
 بەلامهوه بیت.

(٢) جلهوی ئەسپ: ئەو قایشەیه سەریکی بە دەمی ولاغەکهوهیه سەرەکی دیکەیی بە دەستی
 کەسە سوار بووهکەیه، بەیدەق: رێگا پیشاندهر.

واته من ئیستا بوومەتە پیاده جلهوی من بە دەست ههناسهمهوهیه واته دەسەلاتم له
 دەست خۆمهوه نیهوه نازانم بۆ کوی دەچم، ئەگەر رووی جوانی شاهي جیهان ببیتە رێگا
 نیشاندهرم ئەگینا من کەسیکی مات و سەرگەردانم.

(٣) بوم: کونده پەپوو، شوم: نگەت، کهرم: خیر و بەرەکەت، پیر: شیخی تەریقەت یان
 مورشید، هیرات: ناوی شوینیکە له ئێران.

واته ئەگەرچی من کۆچم کرد و ههلاتم بەلام وهکو کونده پەپوو مایهیی نەگبەتیم جینگا و
 رینگام کاولگەیه، بەلام سەرەرای هەموو ئەوانەش نا ئومید نیم و چاوهروانی خیر و
 بەرەکەتی چاک و پیری شاری هیراتم بەلکو بە هانامهوه بیت و رزگارم بکات له و نههامهتییە
 و نەگبەتییە.

(٤) سالار: پیشه‌وا سەرکرده، عوسات: چەتە و رێگر، مامله: ئاواتەخواز، نهجات: رزگارکردن.
 واته ئەگەرچی من ئیستا سەرکرده و سوپاسالاری چەتە و رێگر و گوناهاکارانم کەواته لهو

قوربانی سه گت بم شاهي مه يداني هيدايهت
 وهك ساليكي بي مه سلهك ري هات و نه هاتم^(۱)
 زهنگي خه تهره و وهسوهسه و واقه لبي قه لب كرد
 ههر مونته زري گوشه ي ميرئاتي جه لاتم^(۲)
 چه يران و سه راسيمه وه كو بولبولي بي گول
 ناشقته و گيروده ي خالي گوناتم^(۳)
 ته عميري دلي باغي له باغ چاتره قوربان
 لهم چاوه منيش مونته زري مائي افوراتم^(۴)

کات و ساته و دهوره و به ناواته خواز و مه به ستمه به ره حمهت بکه وم و رزگارم بيت.
 (۱) شاه: گوره، ساليك: ريگا مه به ست ريگاي تايين، بي مه سلهك: بي ريگا نيشانده ري واته
 بي مورشيد.

واته نه ي نهو كه سه ي كه ريگا خوشكيري بو نه وه ي خه لكي به ينيه سه ر ريگاي راست با
 به قورباني سه گي به رده رگات بم كه پاسه وانيت دهكات چاري ره حمهت ليم بيت چونكه
 من به بي ريگانيشانده ر ريگام گرتوته به كه ريگاي هات و نه هاته.
 (۲) قه لب: دل، قه لب: سه راو بن، مونته زير: چاوه پواني، ميرئات: ناوينه، جه لا: روون و ناشكرا.
 واته زهنگي مه ترسي و وهسوهسه ي به رده وام دل و دهرووني سه راوين كردومه، بويه
 منيش چاوه پواني نه وم له گوشه ي نيگاي روون و ناشكراي توه كه وهكو ناوينه وايه به
 هانامه وه بيت، له نيوان قه لب و قه لب جيناسي ته واو هه يه.

(۳) چه يران و سه راسيمه: سه رگه ردان، ناشقته: په ريئشان، گونا: كولم
 واته چه يران و سه رگه ردان هه روه كو چون بولبول كاتيک له گول داده برپيت سه رگه ردان
 ده بيت منيش بولبول ناسا ناوها سه رگه ردان به لام من په روشي و گيروده ي نه و خاله م كه
 له سه ر گونات هه يه.

(۴) ته عمير: چاكردنه وه، ياغي: ياخي، مائي فورات: روياري فورات.
 واته چاكردنه وه ي دلي كه سيكي ياخي بوو گه ليك چاكره له چاكردي باغيك قوربان
 چونكه نه و دله ي ياخي بيت ده ست دهكات به كاري خراپه و گونا، جا بو نه وه ي توشي
 نه و گونا هه نه بين با ده ست به چاكردي بکه ين، منيش هه ر چاوه پواني نه وم به ناوي

تا مه تلعهی که نعانیه نیو چاه زه میرم
 سه نگین به سه عادهت بو تهرزوی نیشانم^(۱)
 بو دیدهی یعقوب خرد یه ک نه زه ری تو
 خاسیهت پیراهنه نی کردو تته خسه لاتم^(۲)
 زانیومه که سوئی ئه ده به شه کوا ی ئه حوال
 چ بکه م ده سه لاتم نیه بی سه بر و سه باتم^(۳)
 تو شه مس و منیش زهره ری بی جلوه به قوربان
 نیسه بت هه یه عه بیی چیه جوبایی به راتم^(۴)

رووباری فورات ئه م دله م بشورینه وه .

- (۱) مه تلعه: شوینی هه لاتن، که نعان: ده شتی که نعان شوینی نیشته جیبوونی حه زه تی یه عقوب، چاه: پیر. خرد: ورد، سه نگین گران، سه عادهت: به ختیار ی .
 واته له شوینی هه لاهاتنی مانگی که نعان مه به ست له دایکبوونی حه زه تی یوسف هه تا روژی فریدانی بو ناو پیر، ئه وه نیشانه ی سه نگینی و به به ختیار ی ژیا نه .
- (۲) پیراهن: کراس، دیده: دیتن، خرد: ورد، نه زه: ته ماشا کردن .
 واته یه ک ته ماشا کردنی تو به سه بو چاو روشنایی چاوی حه زه تی یه عقوب که کراسه که ی یوسفیان به سه ر چاویدا هینا رو ناک ی بو چاوی گه رایه وه ﴿أَذْهَبُوا بِمِصْبِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (یوسف: ۹۳).
- (۳) سوئی ئه ده ب: بی ئه ده بی، شه کواه: شکایهت، سه بر و سه بات: بی نارامی .
 واته زانیومه شکایه تی کردن ی له بار و زرونی ده بیته بی ئه ده بی، به لام چ بکه م هیچ ده سه لاتم نیه چونکه هیچ تو قره و نارام و سوکناتیم نه ما وه .
- (۴) شه مس: روژ، زهره: گرفتار، جلیوه: دره وشانه وه ی نوری خوا له ناو دلی که سی خواناس، نیسه بت: په یوه ندی نیوان دو شتی به یه ک چوو، جوبایی: زرگار بوون، به رات: شه وی نیوه ی مانگی شه عیان .
 واته تو وه کو روژ ده دره وشیتته وه و منیش گرفتاری نه وه م که نوری خوا له دله ما نییه له لای نه هلی سوفیزم تیشکی روژ زانست و به ره که تی مورشیده بو ناو دل و ده روونی سو فی ئه و به یه ک چوونه چ عه بیکی هه یه گه ر بیته و له و بی دره وشا وه ییه زرگارم بیته .

با وهسفی هه موو زیللەت و ئەحوالی ره زیلیم
 چون مونکری تو نیم و هکو سولتانی وولاتم^(۱)
 بهم تەله بهی عه تناری خه یالاته حەریقی
 هەر باتگ که وەرە موشتەری بو شهەدی نه باتم^(۲)
 بهز اهر گەر له ئەسبابی سرور و سروری تو دوورم
 به شوکری نیعمەتی وهسلت له شادیدام و مه سرورم^(۳)
 له بوک و پیخه سوو به ربووک و پوپ چه رمک نه بووم ئەمما
 دوعا گوی دهلیله ئەلبه ته لهو زه مره یه مه حشورم^(۴)

(۱) ره زیل: ناکهس، مونکیر: بی باوه پ

واته هه موو وهسفی زیلهت و کاروباری ناکه سیم بو ت بکه م من چون باوه پ و ئومیدم به تو
 نییه، که ئیستا له سایه ی باوه پ به تووه ئیستا بوومه ته سولتان و گوره ی ولات.

(۲) تەله ب: داواکار، عه تار: دوکاندار، موشتەری: کپیار، شهەد: هه نگوین، نه جات: گژوگیا له
 زهوی دهروئ.

واته حەریقی ئەو داواکارییه ی کابرای شت فرۆش ده یكات هه موو خه یالاته که بانگی کپیار
 ده کات و ده لیت وەرە هه نگوینی گژوگیام لی بکه که هه نگوینی گژوگیا سافه و بی غه له و
 غه شه یاخود هه نگ شیلە ی گژوگیای هه لمژیوه.

(۳) زاہیر: ئاشکرا، ئەسباب: هۆکار، سرور: که یفی خو شی، وهسل: به یه ک گه یشتن.

واته به ئاشکرا ئەوه ی ده بینرئ ئەوه یه که له هۆکاره کانی شادی و که یف خو شی تو
 گه لیك دوورم، به لام سوپاسگوزاری خوا ده که م له سه ر ئەو نیعمه ته ی که پیت گه یستم
 بو یه ئیستا گه لیك شاد و دلخو شم.

(۴) به ربوک: ئەو ئافره ته ی ده چیت به دوای بوکدا ده هینتته مالی زاوا، پوپ چه رمک: ریش
 سپی، ده لیل: به لگه، زومره: دهسته، مه حشورم: هاو نشین: هاو ده م.

واته من نه بوومه ریش سپی نیوان بوک و خه سوو هه تا ناو بیژوانی نیوانیان بکه م به لام
 سه ره پای ئەوه ش هه رده م دهستم به رز کردۆته وه دوعا ده که م که هاو نشین و هاو ده می ئەو
 دهسته و کۆمه له یه م.

له خه‌یمه‌ی ساحیبی سه‌یف و قه‌له‌م وه‌زعی عیلم وابوو
 سه‌دای ته‌پلی به‌شاره‌ت بوو بلی فه‌تحیم و مه‌نسورم^(١)
 به‌ نه‌قدی گه‌ر حه‌یاتی عار به‌ قابیل به‌ ته‌قدیمه
 نه‌ساری فه‌رمودا وابلیم سه‌د شوکر بو پاره مه‌نزورم^(٢)
 خه‌یالی قه‌سدی قه‌سدت بوو که ده‌ستی نه‌شته‌رت له‌رزی
 له‌به‌ر پی‌ی موده‌عی که‌وتوو‌ی دلی پاک شورم^(٣)
 له‌ سوۆزی سینه‌ عودا مه‌جمه‌ری به‌زمی موحبیانم
 له‌گه‌ل ئه‌فسورده‌یش بوو گه‌رمی مه‌جلیسی ئاگر سورم^(٤)

(١) خه‌یمه: ره‌شمال، ساحیبی سه‌یف: خاوه‌ن شیر، فه‌تحیم: رزگار که‌ر، مه‌نسور: یارمه‌تی دراو.

واته له ژیر سایه‌ی خاوه‌نی شیر و قه‌له‌م وه‌زعی زانست وای لی‌هاتوو ه‌ده‌نگ بداته‌وه ه‌روه‌کو ئه‌و ته‌پله‌ لی‌ ده‌دری به‌ ناشکرا ده‌نگی مزگینی بلاوی‌ته‌وه که ده‌لیت من رزگار که‌ر و یارمه‌تی دراوم.

(٢) عار: عه‌یب نه‌نگ، قابیل: شایسته.

واته هه‌ر که‌سی که ژیا‌نی خۆی به‌ نه‌نگی به‌ریوه‌بیات ئه‌و ژیا‌نه‌ی شایسته‌ی ئه‌وه‌یه نه‌می‌نی چونکه ژیا‌ن ئه‌وه‌یه به‌ سه‌ره‌رزی بژی بۆیه ئیستا من سه‌د شوکری خوا ده‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که شایسته‌ی ئه‌و ژیا‌نه‌م.

(٣) قه‌سد: مه‌به‌ست، قه‌سد: برین، موده‌عی: ئه‌وه‌ی داوای له‌سه‌ر خه‌لگ هه‌یه.

واته ئه‌و خه‌یالی که تو هه‌ته مه‌به‌ست برینی ده‌ستی به‌رامبه‌رته کاتیک ده‌ته‌وی ده‌ستی نه‌شته‌ری له‌رزینت بپری، بۆیه وا که‌وتوی به‌سه‌ر ده‌ست و پی‌ی ئه‌و که‌سه که داوای له‌سه‌ر تو هه‌یه، به‌وه‌ش سنورت که دل پاک و نسۆراوی من وه‌رگرتوو.

(٤) عود: دار نامیری مؤسیقا، موجه‌ر: ئاگردان، موحبیان: خۆشه‌ویستان.

واته ئه‌و سوۆز و خۆشه‌ویسته‌ی له‌ سینه و دل و ده‌روندا هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌زمی خۆشه‌ویستانم وه‌کو ئه‌و داره‌یه که ده‌یه‌اوینه ناو ئاگردان چون قرچه قرچه لی‌وه دیت دلی منیش هه‌روایه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دلگران بووی کاتیک له‌ کۆری مه‌جلیسان داده‌نیشتم که‌رم ده‌بووم وه‌کو ئاگردان سور هه‌لده‌گه‌پام.

و جودم گەر خراپە رەنجە دل، ھەر مەخزەنى گەنجە
 بۆ سەيرانىش لە لای ئەھلى دەرون ئاباد و مەعمورم^(۱)
 قوتابى نىم لە ھەولئى نان و شەگر و لوقمە قازى
 لە ئەھلى تالبى تەحسىل و ذگر و ورد مەئسورم^(۲)
 دەلئى بىستومە خوانەخواستە گىر نەبوو ھىچ تىرت
 لە دەست كەوتووئى لە بەرپیدا دلئى بىزار و بئى زورم^(۳)
 لە فەتخى بابى خىر وەك ابو الحسن بۆ قەلاى خەبەر روى
 چە خىر بوو وا لە دەس چووى ھەر ئەلئى من تەركى مامورم^(۴)

(۱) وجود: بوون، ئابد و مەعمور: ئاوەدان.

واتە بوونى من گەر سوودى نىە نەبوونى باشتەر ھەموو رەنج بەفیرۆ رۆیشت بەلام لەگەل
 ئەوھشدا دل و دەروونم ھىشتا ھەر گەنجیبەتى پێو ھاو و ديارە بۆیە لای ئەھلى
 دەروونناسان كاتىك لە سەيران و رابواردندان ھەر ئاوەدانىە.

(۲) تالب: داواكار، لوقمەى قازى: جۆرە شیرینیەكە دەخوریت، تەحسىل: بەدەست ھىتان،
 مەئسور: قسە گىرانەوئى پشتا و پشت.

واتە من ئیستا قوتابى نىم ھەتا بەدواى ژەمى رۆژانە و شەگر و لوقمەى قازیدا بگەریم!
 جارەن قوتابى ئابىنى(فەقى) راتبەیان ھەبوو خواردنیان كۆدەكردەو ھە ما لان دەیانگوت
 (راتبە و رەحمەت) بەلام ئیستا شوكر ئەو قۆناغەم بریو ھەلى زاست و زانیارم و بەدواى
 بە دەست ھىتانى زىكرى خودا و قسە و باسى پىشىنام.

(۳) زور: فەرت و فەیل

واتە دەلئیت وام بىستوو ھە ئەو تیرانەى ھاویشتۆتە خوانەخواستە ھىچى جىگای خۆى
 نەگرتوو ھىچ لە تیرەكانت جىگای خۆى نەگرتوو، بۆیە ئیستا لە دەست كەوتووئى جا
 مادام وایە ئەو دەلئى بىزار و بئى فەرت و فەیل لەبەر پىدا بئى.

(۴) فەتخ: رزگار كردن، باى خىر: دەرگای خىر، ابو الحسن: مەبەست ئىمامى ەلى كورپى ئەبى
 تالب، قەلاى خەبەر: شوئىنىك بوو نزىك مەدینە جولەكەى تىدا نىشتەجئى بوو لە
 سەردەمى پىغەمبەر(ﷺ) بە سەرۆكایەتى ەلى كورپى ئەبو تالب فەتخ كرا.

له دهعوا دا یهدی بهیزا عهسای موسات له دهستا بوو
 ئیجازهی ماری خوشت پی نهما فهرمووته مهسحورم^۱
 به مهرگی تو دهلیلی یا بلدییه بوو ههموو لایهک
 مهلا دهرس لابهلا گاهی سه ره خووار گه سه ره ووژورم^۲

واته بۆ کردنه هی ده رگای خیر علی کوپی نه بو تالب به خوئی و سوپاکه ی رویشت بۆ
 نه وهی قه لای خه بیهر فهتج بکات، ئیستا چ خیره وه ها له دهست دهرچووی ههروهک
 نه وهی یه کیک کارئکی پی راسپێرداریی و ته رکی کردبیت نه یکا.

(۱) یه دی به یزا: دهستی سپی و دره وشاوه، مه به ست دهستی چه زه تی موسایه که قورئان
 باسی دهکات و ده لیت هه ر کاتیک چه زه تی موسا دهستی له باخه لیا دهنه و دهر ده هینا
 سپی و ده بوو ده دره و شاوه

﴿وَأَضْمَمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۲۲).

﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي نِجَاحٍ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ (النمل: ۱۲)

(عهسای موسا) گۆپاله که ی موسا ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسِبَا عَلَيَّ وَلِي فِيهَا
 مَنَارِبٌ أُخْرَى﴾ (طه: ۱۸) هه ر کاتیک گۆپاله که ی فری دهنه ده بووه ماریکی گه وره و ماره کانی
 جادوگه رانی فرعه ونی قوت دهنه.

﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى وَعْقَبًا يَمْسِرُ لَا يُخَفِّئُ لِي لَا يَخَافُ لَدَى الرَّسُولِ﴾ (النمل: ۱۰).

واته له داواکات هه ردوو به لگه ی موعجیزه ی چه زه تی موسات به دهسته وه بوو یه کتیکیان
 گۆپاله که ی و نه وی دیکه موعجیزه ی دهست سپی و دره وشاوه ی له کاتیکدا خۆت ئیجازه ی
 نه و ماره ی خۆت پی نه مابوو ده تگوت جادوم لی کراوه پتیک چونیک هه یه له نیاوان
 گۆپاله که ی چه زه تی موسا که هه ر کاتیک فری دهنه ده بووه ماریکی گه وره و هه روه ها
 مار خوشت واته زولفی رهشت که به ماری جواندوو.

(۲) واته به مهرگی تو قه سه م که ده لیلی هه موو هاوشاریانی به هه موو لایه کدا دیتی و ده چی
 منیش وه کو مه لایه که وانه ی لابه لا ده لیته وه جاریک سه ره وه ووژور ده پۆم و جارئکی
 دیکه سه ره وه خووار.

به قوربان ئیسه ته هیجرانت دهناسم
 که ناری فیرقه تبت بووه ته لیباسم^(۱)
 به بن دوکانی حوسنت موده تیکه
 له بازاری ره واجا من که ساسم^(۲)
 مشوهش بووه که الوالی تو
 لهف و نه شیری خسه یالاتی قیاسم^(۳)

(۱) هیجران: دور له دوست و برادران، نار: ناگر، فیرقه ت: جیا بوونه وه، لیباس: جل و بهرگ واته به قوربان ئیستا دور له دوست و برادران و خوشه ویستان تو دهناسم نرخی تو م له لا پیدا بووه تو له لام گورهی، که هر کاتیکیش لیت جیا ده به وه وا هست ده که م جل و بهرگی ناگریم له بهردایه و هردهم له نیتو ناگری دوزه خدام.

(۲) حوسن: جوان، موده تیکه: ماوه یه که، ره واج: بیره و پیندان، که ساس: بن که س. واته ماوه یه که به بن نه وهی دوکانی خوت دابن و جوانیت بخه یته پوو من لیتی دورم نه گهر چی نه مرق له بازاردا جوانیت بیره وی پی دهریت، من که ساسم هؤکاره که ش هر نه وه یه که دورم له جوانی تو.

(۳) مشوهش: سه رایشیواو، کاکول: په رچم نه و موانه ی دیته سه ر نیوچه وان، لهف و نه شر: پیچه وانه و بلا بوونه وه له زاروی زانستی نه دهبدا نه وه یه که شاعیر چند وشه ییک یا چند ناویک له دیره شیعریک دابهینتی، وه له دیره شیعی داهاتوودا سیفته و بو نه و وشانه بهینتی، به و وشه و ناوانه ده لئین (لهف)، وه به سیفته و به راورده کانیشی ده لئین (نه شر)، لهف و نه شر سی جوره: (۱) لهف و نه شیری مورته ب واته به وشه ی یه که می نه شر پیوه ندی به وشه ی یه که می له فوه ده بن، وه دورم به به دورم و سییه م به سییه م تا دواپی (۲) لهف و نه شیری مه عکوس واته وشه ی یه که می نه شر پیوه ندی به وشه ی دواپی له فوه ده بن (۲) لهف و نه شیری موشه وه ش نه وه یه که ته رتیب و ده ستوری تایبه تی و دیارکروی نییه.

واته لهف و نه شیری هؤنینه وهی هؤنراوه کانم که به راوردی ده که م له گه ل به راورد کردنی خه یالاتم هه روه کو په رچم می نیوچه وانی تو نالوز و په شوکاو بووه.

بـه تـابـوری بـلـوکی نـووی مـوژگان
 شـکـا تـه رتیبی نـیزامی حـواسـم^۱
 بـه تـیریکت کـه جـه رگت پـاره کـردم
 مـه گـه بـه و پـاره مـن هـه ربو خـه لاسـم^۲
 کـه خـالی لـیوی لـه عـلت زه هـیر بـی
 لـه خـدري زینـده نـابی ئیلتـماسـم^۳
 کـه شـک نـابـم گـولی رـوی لـاله رـه تـکت
 ئـه و ا مـوحتـاجی رـوی لـاله عـه باسـم^۴

(۱) تابور: داره مهیت، دریز و جوان، موژگان: برژانگ، تابوری موژگان: برژانگی جوان و دریزی یاره، حواس: ههسته کان.

واته برژانگی دریز و جوانی تو هینده نوکی دریزه هر کاتیک نه و موژگانه ده هاوی بی من هرچی ههسته کانم ههیه هه موو ده شکینی یه که له داوی یه که وه هرچی نیزامی ههست هه ی دهیشیوینی.

(۲) پاره کردم: له ت کردم، خه لاسم: کو تاییم.

واته نه و کاته ی تیری موژگانت تیگرت و دات له جه رگم و له ت له تت کرد نه ی هه ر نه و تیره ی دات له جه رگم له ت له تت کرد کو تایمی به ژیانم هینا.

(۳) له عل: یه کیکه له بهره به نرخه کان و رهنگی سوره وه کو یاقوت وایه کینایه یه بۆ جوانی لیوی یار، ئیلتماس: داواکردنی شت له خه لک، زه هیر: خواردنیکی کوشنده یه.

واته نه و خاله ی که له سه ر لیوی سور و جوانته، من بیگه من ماچی بکه م با زه هیریش بییت پیی بمرم هه ر پیم خو شه، له و کاته ش هیچ پیویستم به خدري زینده نیه هه تا داوی چاپوونه وه ی لی بکه م.

(۴) شک: گومان

واته بیجگه له رویی جوانی تو که هینده گهش و جوانه و هه ر ده لیی گولی ناله هیچ شتیکی دیکه شک نابه م، که رویی تو شم هه بییت و ته ماشای بکه م و دلم پیی خو ش بییت

له بهر ته عننه عوام ئه ندیشه ناکهم
 که من عاشق به گول غونچهی خهواسم^{١)}
 به شه معی جهمعی روخسارت (حهریقی)
 نه سیمی ئیلتقا ای تو ده ناسم^{٢)}

-
- ئەو کاتە هیچ پێویستم بە رووی گۆلی لاله عەباس نیە چونکە دلم پیتی خۆش نابیت.
- (١) ته عننه: شکاندهوهی خهلك، قسه پيگوتن به ناههق، عوام: گهستی: خهلكی ره شوک،
 خهواس: خاس کهسانی چاک، کهسانی نزیك له خۆم.
- واته من له بهر قسه و قهسلۆکی خهلكی ره شوک هینده بیرکردنهوهی قول ناکهم و گوئیان
 پێ نادهم، چونکه ئاشکرایه من عاشق و هاووشین و خۆشهویستی گول و خونچهی کهسانی
 باش و نزیك له خۆم.
- (٢) شه مع: چرا مۆم، نه سیم: شنه با، ئیلتقا: به یهك گه یشتن.
- واته به کۆکردنهوهی چرای جوانیت که له روخسارت دا دیاره حهریقی چاک ده تناسمه ه وه
 ههروهها به و شنه بایهی که له لای تووه دیت هه موویان کۆکراونه ته وه به کیان گرتوه نا
 به و سیفاتانه ده تناسمه وه.

ڪهي ڏيڻهوه سهر رھڻي ڏلي زار و نه زارم
 ڪهي دي ڦهڏمي ھيرت له سهر خاڪي مھ زارم^(۱)
 تاڪهي له ته وافي ھرمي قبيلهي ٽه برؤت
 وهڪ پھرچھمي پيشاني سهر ٽه فگنڏه و خوارم^(۲)
 جاري نه بوو جاري نه بي فرميسڪي نه دامت
 جاري نه بوو جاري نه يھني بو ڏلي زارم^(۳)
 قوربت سه به بي بوعدھ له يار و له ديارم
 رازيم به جھفا گھر به وه فايي به ديارم^(۴)

(۱) زار و نه زارم: غمگين و دهرده دار و مات و مه لولن ڦهڏمي خيرت: به خيرھانتت، مھ زار: گؤپ.

واته ڪهي جاريڪ رھڻي و بيٺه خه يالت به لڪو به زهيت به ڏلي غمگين و دهرده دار و مات و مه لوم بيٺه وه، چونڪه من ڪوڙاوي دهسته ي ٽؤم، هه روهها ڪهي ٽه و رؤڙه ديٽ به خير و به رھڪت ريگا بڪه ويٺه سهر خاڪي گؤرھڪم و ٽاورم لي بدھيٽه وه.

(۲) ته وافي: سوڀانه وه

واته: من هه تا ڪهي وهڪو ٽه و پھرچھم به له هه ردهم پھرچھمت شوڀ بوٽه وه سهر شان و ملت منيش وهڪو ٽه و پھرچھم به رام بهر به قبيلهي ٽه برؤت راوه ستاوم ته وافي دهڪم هه روهڪو چؤن له ھرم تواف دهڪريٽ.

(۳) جاري: جاريڪ، جاري: رؤيشٽو، نه دامت: په شيماني.

واته جاريڪ نه بوو فرميسڪي په شيماني نه ريڙي هيچ ڪاٽيڪيش نه بوو زھڄمت و ئيش و ٽازار و بو ڏلي غمگينم نه يھني.

(۴) قورب: نزيڪ، بوعد: دور، سه به ب: هو، جھفا: شتي بي ڪه لڪ.

نزيڪ بوونه وهت هؤيه بو دوری له يار و خوشه ويستانم چونڪه گھر ٽو ليٽم نزيڪ بيٺه وه هه ر ٽؤم له بهر چاو ده بيٽ ٽاگام له يار و ديار ناميني هه ڪاٽيڪيش ٽاگام ليٽيان نه مينئي واته ليٽيان دورم، بويه من رازيم به جھفا ڪيشان گھر له شويني خؤم بمينمه وه به وه فايي تيڏه گھم.

بۆ لَه زه تی عه فو ت که جه ریثم له مه عاسی
 مه دری نه ده خیل په رده ی روخساری کارم^(۱)
 چت داوه له روو ترشی و سرکه ده می ئه غیار
 قه ندی له بت شیرین به ده می تالی خومارم^(۲)
 ئه ی عه رعهری بیستانی هیدایهت وه ره باغان
 داغانی قیامهت که قه د سه روو چنارم^(۳)

(۱) له زهت: خزشی، جه ری: بویری، مه عاسی: کوی عاسی: گوناهاکار، ده خیل: دهسته و دامان.

من گه لیک بویر و چاوه ترسم بۆ ئه نجامدانی گونا و تاوان ئه وهش بۆ ئه وه ده گه پیته وه چونکه هه ر کاتیک تاوان و گونا ئه نجام ده ده م تو لیبووردنم بۆ ده رده که ی منیش تام و چیژ له و لیبووردنه ده که م، جا ده ی که وایه ده سه ته و دامانت بم ئه و په رده یه ی له نیوان روخسار و کاره کانم دایه مه یدرینه.

(۲) رووترش: توپه یی، سرکه: شله یه که له هه نار و تری دروست ده کریت تامه که ی ترشه کینایه یه بۆ که سیك که توپه و توند بیت که سیك توپه و توند بیت پیی ده لئین (ده لئیی سرکه ی ده فرۆشی) واته قسه ی ره ق ده کات، ئه غیار: بیگانه، قه ند: شه کر واته قسه خۆش، له ب: لئو، خومار: پاش خواردنه وه ی مه ی ئه و له ش قورسی و گرانییه و سه ر ئیشه ی به سه ر مه ی خۆر دیت.

واته تو چ په یوه ندیت به که سانی بیگانه و توپه و تونده وه هه یه که هه رده م قسه ی ره ق ده که ن به رامبه ر من تو بۆ ئه وه ی په یوه ندی نیوانمان تیک بجیت وه ره وه سه ر به زمی خۆت که شه کر له لئوه کانت ده بارئ که ئه و قه نده شه که ره بۆ ده می تالی من شیرینه.

(۳) عه رعهر: مه به ست بالای به رز و جوانی یاره، بیسان: باغ، داغانی: داغ ئاسنی گه رم کراو به له شی که سیکه وه بنی و نیشانه ی پیوه دیار بیت، قه د سه روو: داریکه دریزه په لکی پانه، چنار: داری چنار داریکی به رزه.

واته ئه ی یاری بالای به رزی نیو باغی هیدایهت دراوان وه ره نیو باغان، ئیمه داغ بکه به نیشانه ی داغ کراوی رۆزی قیامهت به لکو به و نیشانه وه بناسریته وه هه ره که چۆن داری سه ر و چنار له ناو هه موو داریک ده ناسریته وه.

گوئ مہگره له ئههرار و ئهصداری رهقیبان
 سهده غهزهبت بی من له عهفوهت چاوهروانم^۱
 تا دیومه له نیو مهسحافی روت سورهی یوسف
 بو ئایهتی حوسنت له هه موو رهسمی که نارم^۲
 تاووسی که له سهر زینهتی بالی سهری دانا
 ئهمنیش به پر فکروهه بی سهبر و قهرارم^۳
 پهروانهی شهوقت مهخهره ئاگری میحنهت
 شه می دلکهت هه لکه له بو بهزمی نیگارم^۴

(۱) ئههرار: ئاژاوه و قسهی ناریک، ئهصدار: دهرچوون، رهقیب: دوژمن، غهزهب: توپه. واته ئه و دیره په یوهندی به دیری پیشهوه ههیه واته بهسه چی دیکه گوئ مہگره له قسهی ناریک و هیچ و پوچی دوژمنان که دهیکن، تو چهند توپه بیت به رامبر به من، به لام من هه چاوهروانی لی بوردنی توم.

(۲) مهسحف: کتیبی پیروژ، سورهی یوسف: سوره تیکه له قورئانی پیروژ. واته من دیومه رووی تو له نیو سورهتی یوسفدا که له کتیبی پیروژدا ههیه مه بهست جوانی و سیفتهتی به رزی ههیه بو ئایهتی جوانیت من بهش به حالی خوم که نارم گرتوه له هه موو وینهیه که چونکه هیچ جوانیهک ناگاته جوانی تو وهکو ئه و جوانییهی یوسف سهلامی خوی لی بیت.

(۳) تاووس: بالندهیهکی په جوانه، زینه: جوان. واته تاووس هینده به جوانی خوی دهنازی و شانازی به خویوه دهکرد هه تا کارگه یشته ئه و رادهیه سهری خوی له پیناویدا دابنی، منیش وهکو تاووس به لام نهک به جوانی به لکو هه ردهم بیر دهکه مهوه، به هوی ئه و بیرکردنه وه له جوانیت ئارام لی بپراوه.

(۴) پهروانه: په پوله، میحنهت: دهرد و به لا، شه مع: موم. په پوله زور عه شقی مومه هه ردهم به دهوری ئاگره که یدا ده سورپته وه و لیلی نزیک ده بیته وه هه تا باله کانی له ئاگره دها و ده سوتی، توش وهکو پهروانه شهوقی ئاگره که مه ده با نه سوتی و خوت توش دهرد و به لا مه که، به لکو رووناکی دلکهت داگرسینه بو ئه وهی بهزمی نیگارت دهرکه وی.

مورهی دلی بهرد زلف له بو تهخت سینه
 لهم نهرده مهلین مهیه دیم فییری قومارم^{۱)}
 گهر بال و پهری بهخت نه سوتابه (حهریقی)
 بو صهیدی مهعانی به میسلی بازی شکارم^{۲)}

(۱) نهرد: زار که یاری تاولهی پی دهکری

واته دلی وهکو بهرد رهقه زولغیشی شوپ بوتهوه بو سهر تهختی سینهی جا نه وهش وهکو
 یاری زار زارین وایه خه لکی هیچ نه لین دهر بارهی من یارم به لکو نه و زاره فپی دهدهم
 چونکه من فییری یاری قومار کردنم.

(۲) صهید: راو، باز: بالنده به کی گوشت خوره و راوی بالنده دهکات، شکار: نیچیر.

واته نه و دیره په یوه ندی به دیری یازمه وه هیه کاتیک بالی په روانه نه سوتابایه که نه وهش
 دهردی بهد به ختیبه بویه بو راوکردن هروکو نه و بازه وام که هه ردهم راوی نیچیر
 دهکات.

بۆ جەمعی غەم و شادی نەبوو روژی مەحرەم
 رووت بەرگی گولی شادی و زولفت شەوی ماتەم^(۱)
 بەم وەجەه دەلین مەسحەف و بەو نوقتە ئەلین دەم
 بەو زولفە ئەلین قەید و بەو حاشیە پەرچەم^(۲)
 تەفسیری شەوی وصل و غەمی روژی مەزاقە
 مەشهور لە دنیا بە بەهەشت و بە جەهەنم^(۳)

(۱) جەم: کۆکردنەو، مەحرەم کەسانی نزیک ئەوانە ی دەستتۆژییان لە یەك ناشکێت، ماتەم: پرسە.

واتە بۆ کۆکردنەوێ شتە غەمناگەکان و ناخۆشەکان لە گەڵ شتە خۆشی و شادییەکاندا جارێک نەبوو لە گەڵ کەسە نزیکەکاندا بە یەكەوێ کۆببنەو، ئەویش بە هۆی ئەوێ رووت هەر وەکو گول گەش و جوانە و شادی دە بەخشیت بە مڕۆف هەر کاتیکیش زولفی رەشت دیتە خوارەو و رووت دادەپۆشیت بەو دەبیتە تاریکی دیارە ئەو تاریکیەش هێمای ماتەمینییە.

(۲) وەجەه: روخسار، مەسحەف: کتێب، نوقتە: کەسی دەم جوان، قەید: کۆت و بەند حەپس کردن، حاشیە: ژیری لاپەرە ی کتێب کە شەری وشە یەك دەکات.

واتە ئەو روخسارانە ی تۆ هێندە گەش و جوانە هەر دەلێی لاپەرە ی کتێبە وەکو ئەوێ لاپەرە ی کتێب هەل دەدریتەوێ رووشت کاتێک وەردەگێری بە لایەکی دیکەدا دەسورینی لە کتێب دەچیت و ئەو نوقتانە ی ناو کتێبە کەش وەکو دەم و ددانەکانت جوانە، جووتە زولفەکانیش هەر کاتێک بە سەر روخسار دیتە خوارەو وەك کۆت و بەندی حاشیە ی نووسینی زایە کە پەرچەمت شەرحی کتێبەك دەکات.

(۳) تەفسیر: لیکدانەو، وەسل: بە یەك گەیشتن، مەزاقک تام و چیژ، مەشهور: بەناویانگ.

واتە ئەو روژە روژی ئەوێ یە کە بیین لیکدانەوێ بۆ شەوی بە یەك گەیشتن بکەین لە گەڵ ئەوێ ئەو روژە ی تام چیژ لەو بە یەك گەیشتنە دەکریت، هەر وەکو ئەو بەناویانگە لە دنیادا کە بەهەشت مایە ی خۆش و جەهەنەم مایە ی دلتەنگی. جەهەنەم شەوی وەسل بەهەشتیش روژی مەزاق.

تهقسیمی ئەزەل و ابوو له دوای من و یارم
 بو سەیری ئەم و سەید و رەقیب کەلبی موعەلەم^۱
 ئەسبیحی سەنای زولفی خەیاتە و لەبی مەرجان
 سەر رشتەیی لە ئیمە دەوی بو عەقدی مۆنەزەم^۲
 شادی ئەسەری مەستییه بێ شەرت و وەفایە
 بو فرسەتی تەنگانە غەمە مونس و مەحرەم^۳
 عومری کە ئەساسی هەوەسی بازی نەفەسی بێ

(۱) ئەزەل: واتە شتێک سەرەتای نەبێت هەرشتیکیش سەرەتای نەبێت کۆتایشی نیە بە
 بۆچوونی ئابینی خوای گەرە ئەزەلییە چونکە نە سەرەتا و نە کۆتایی هەیە، ئەو وشەیە
 گەلێک جار لە گەڵ ئەبەدی دیت بەلام جیاوازیان هەیە وشەیی ئەبەدی شتێکە سەرەتای هەیە
 بەلام کۆتایی نییە وەک مەرۆف، سەید: راو، رەقیب: دوزمن.

واتە هەر لە ئەزەلەو بەشی من و یارم و ابوو کە رەقیب هەر بە دوامانەو بەیت و سەیر و
 چاودێریمان بکات هەرەو کۆچۆن سەگێکی فێرکراو دەچیت راوی نیچیر دەکات ئەو
 دوزمنەیی ئیمە سەگ ئاسا هەر بە دوامانەو یە.

(۲) سەنا: ستایش، لەب: لێو، مەرجان: بەردێکی سووری گرانبەهایە لە زەریادا هەیە بۆ کاری
 زێڕینگەری بە کاردیت، سەر رشتە: دەفتەری حسابات، مۆنەزەم: رێک و پێک.
 واتە تەسبیحات و ستایش دەبێ بکرت بۆ ئەو لێو سۆرە جوانەیی کە وەک مەرجان وایە
 کە هەردەم تەسبیحاتی پێ دەکرت قەسەو ستایشی خەلکی بێ دەکرت چونکە رۆژێک
 دادیت داوای دەفتەری حساباتمان لێ دەکرت لەبەرامبەر ئەو گرتبەستە رێک و پێکەیی
 کردوومانە.

(۳) ئەسەر: شوپنەوار، مەستی: سەرخۆش، مونس: دلدەرەو.

واتە کەسێک کاتێک بە مەیی خواردنەو مەست دەبێت شادی پێو دیارە، بەلام ئەو شادییە
 هەتا سەر نییە، هەر کاتێک مەستییه کە نەما شادییه کەش لە گەڵ دەپروا و نامینێ ئەو هەش
 بەلگەیی بێ شەرتی و وەفاییه چونکە هەر کاتێک تەنگانە هات غەم فرسەت وەردەگرت
 بەسەریدا زāl دەبیت، بەلام ئەوانەیی لەلات دادەنیشن کە سە نزیکەکان دەبنە غەمپروین.

قابیل نیه بو خوی شادی و ئه لهم و غم^{۱)}
 بن سیه و سه برگر شه و قیکه مودارا
 نهم دیوه له گهرما و له سه رما دلی خورهم^{۲)}
 بو دل بهری مهنا له حهرمی ئه سرار
 خوی قه لهم ماوه (حهریق) ئیسته به مه حرهم^{۳)}

- (۱) قابیل: شایان، ئه لهم: بازار، عومر: ته من، هه وهس بازی: رابواردن. واته هه ر که سیک که ته منی خوی له هوا و هه وس سه رف بکات یا خود بنچینه ی ته منه که ی لهو ریگایه سه رف بکات یا خود ملکه چی نه فسی خوی بیت، دیاره ئه و که سه یا خود ئه و نه فسه شایانی ئه وه یه که هه رده م له ئیش و بازار و غم خه فته دا بیت. بیکهاته ی که سایه تی لای فرۆید له سن به ش بیکهاتوه:
- ۱- (هو) له گه ل مرۆفدا له دایک ده بیت، سه رچاوه ی چیژ وه رگرتنه، واته هه رده م له هه ولی تیرکردنی هه ز و ئاره زوه کانیه تی بی ئه وه ی گوئ بداته داب و نه ریت و به ها ئه خلاقیه کان.
- ۲- من (Ego) رۆلی ناو بژیوان ده بینیت له نێوان جیهانی ده ره وه و خواست و ئاره زوه کانی (هو) و هه ول ده دات به پیتی واقعی ده وره به هه ل سوکه وت بکات، به گویره ی بۆچوونی ده روزان فرۆید ئه رکی من گرانه چونکه کاریکی زه حمه ت و دژواره که بتوانیت ئه دوو شته بگه بینته یه ک چاره سه ری گونجاوییان بۆ بدۆزیتته وه.
- ۳- منی بالا (Super Ego) ده سته که وتی په روه رده ی تاکه له ژینگه ی که تیدا ده ژی بۆ وه رگرتنی پادداشت و سزا، هه روه ها له منی بالا، منی نمونه یی و ویژدان هه یه، منی نمونه یی هه رده م له هه ولی له ناو بردنی هه ز و ئاره زوه کانی (هو) دایه.
- (۲) مودرا: ره فتار له گه ل خه لگ به میهره بان، خورهم: شاد که یف خۆش. واته بی سیه ر و بی پشتیوان و بی ئارام و به لام گپوتین و شه وقیکی هه یه کاتی که له گه ل مه ردمدا داده نیشیت و به میهره بان قسه یان له گه ل ده کات نه مدیوه له هه یچ کاتی که دا خۆشی و شادی نه له گهرما و نه له سه رما.
- (۳) دل بهر: یار، ئه سرار: کۆی سه ره واته نه ئینی. واته بۆ یاره که م نه ئینه کان ده پارێزم هه روه کو چون نه ئینی خزم و که سامم ده پارێزم چونکه

بلبلی دووری گول و توتی شه‌که‌ر شه‌که‌نم
 قومری سه‌روی خه‌رامان و ته‌رزی چه‌مه‌نم^{١)}
 بی نه‌واو ساحیب ئاوازی هه‌زینم به نه‌وا
 شه‌می هه‌ر جه‌معم و په‌روانه‌ی هه‌ر ئه‌نجه‌نم^{٢)}
 سو‌حبه‌تی قودسی و سه‌یری مه‌سه‌کوتم دانا
 به‌عیلاقه‌ی ئه‌م و ئه‌وه‌مه‌ده‌می زاغ و زه‌غه‌نم^{٣)}
 له‌زه‌تی جه‌نه‌تی رووم داوه به دانه‌ی خالی
 ئه‌مه‌ ئیرسی پده‌ریمه به پسر بی ده‌که‌نم^{٤)}

(حەریق) ئیستا ئه‌وه‌ی مابیتی له‌ خزم و که‌سانی ته‌نها خۆی و قه‌له‌مه‌که‌یه‌تی که‌ بتوانیت نه‌یتیه‌کان بنووسیته‌وه‌.

(١) توتی: بالنده‌یه‌که‌ لاسایی ده‌کاته‌وه‌، به‌ که‌سه‌یکیش ده‌لێن هه‌ر قسه‌ی خه‌ک دووباره‌ بکاته‌وه‌، شه‌که‌ر شه‌که‌نم: قسه‌خۆش، قومری: بالنده‌یه‌که‌ به‌ کۆتر ده‌چیت (کوکوختی)، خه‌رامان: به‌ نازو فیز رویشتن، ته‌زه‌رو: ناوی بالنده‌یه‌که‌.
 واته‌ تۆ وه‌کو بولبول عه‌شقی گولێ به‌لام ئیستا له‌ گول دوورکه‌وتوویته‌وه‌، که‌ چی ده‌بینم وه‌کو توتی هه‌ر ده‌لێی و ده‌لێیه‌وه‌، گوته‌کانیش ده‌لێی شه‌که‌ر له‌ لیوت ده‌باری، دیسان وه‌کو قومری هیند به‌ نازو عیشه‌وه‌ خۆت ده‌له‌نگینی یاخود وه‌کو ته‌زه‌رو نیو باخ و چه‌مه‌نی.

(٢) هه‌زین: غه‌مناک، نه‌وا: ئاهه‌نگ گێران، شه‌مع: چرا، جه‌مع: ده‌سته، ئه‌نجه‌ن: ئه‌نجومه‌ن واته‌ من ئیستا بی نه‌وام لایم و خاوه‌نی ئاوازیکی غه‌مبارم له‌و ئاهه‌نگه‌دا که‌ ده‌یگێرم، تۆش وه‌کو چرایه‌که‌ ده‌دره‌وشییه‌وه‌ ده‌سته ده‌سته له‌ ده‌ور و پشتت دانیشتون هه‌روه‌کو چۆن به‌پوله‌ له‌ ده‌وری چرا ده‌سوڕیته‌وه‌ عه‌شقی رووناکیه‌که‌یه‌.

(٣) سو‌حبه‌ت: هاو‌ده‌م هاو‌پێیه‌تی، قودس: پیروژ، زاغ و زه‌غه‌ن: غه‌م و خه‌فت. واته‌ من له‌به‌ر پیروزی تۆ بوومه‌ته‌ هاو‌ده‌م و هاو‌نشین تۆ، هه‌روه‌کو چۆن سه‌یری فریشته‌کان ده‌کریت به‌ پیروزی به‌لام کاتیک لیت دوور ده‌بم و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌م و ئه‌ودا ده‌به‌ستم ئه‌و کاتانه‌ غه‌م و خه‌فت دامده‌گریت.

(٤) له‌زه‌ت: چیژ، جه‌نه‌ت: به‌هه‌شت، ئیرس: میرات، پده‌ر: باوک، پسر: کوڕ.

مولكى تەجرىدى بەجىيشت و بەهەشتى دانا
 ئىستە گىرۋدەي خار و خەس و داس و دەۋەنم^{۱)}
 بە ھەۋاي ئاۋى ھەياتى دەھنى و نۆش لەبى
 خدرى زىندەي سەرچاۋەي چاھ زەقەنم^{۲)}
 ھەر سەرى مشك و سەرى زولفە قەتارەي نەفسم
 مالىكى قافلەي چىن و خەتا و خوتەنم^{۳)}

- ۱) واتە خۇشى و چىزى بەھەشت لەلای من ئەۋەيە كاتىك روۋى تىدەكەم ئەۋدانە خالە دەبىنم لەسەر روومەتى ياخود سىبورى بەھەشتەم بەۋە دىت كە خالى سەر روۋى دەبىنم كە ئەۋەش ۋەكو مىراتى باوك وايە بۆ كوپ ۋەرىدەگرى بە راستى ئەۋە جىگاي پىكەنەنە.
- (۱) تەجرىد: رووتبۇنەۋە ۋە دامالەن، خار ۋە خەس: دىك ۋە دال، داس: ئاستىكى چەماۋەيە دەغل ۋە دانى پى دەۋرىتەۋە، دەۋەن: ئەۋ شۆينەي دىك ۋە دالى تىدايە يان پاشماۋەي دەغل ۋە دان كاتىك دەۋرىتەۋە.
- ۲) واتە ھەرچى مولك ھەبوۋ ھەموۋ لە خۇكردەۋە دايرنى دەستى لى ھەلگرت، ئەۋەش لە پىتاۋ پەيداكردن ۋە بەدەستەتەننى بەھەشت ياخود دىناي كرده قوربانى دواروژ بۇيە ئىستا عەشق ۋە گىرۋدەي دىك ۋە دالە بەدۋاي داسەۋەيە بۆ ئەۋەي لە دەۋەن دىك دال بدورىتەۋە.
- (۲) دەھن: دەم، لەب: لىۋ، چاھ: بىرچال، زەقەن: چالى چەناگە.
- ۳) واتە ھەر بەۋ ئومىدەۋە دەژىم كە ئاۋى ھەيات بخۆمەۋە بە لىۋەكان تۆشى بىكەم ھەروەكو خدرى زىندە چۆن ئاۋى ھەياتى خواردۇتەۋە كەۋاتە خدرى زىندە بۆتە سەرچاۋەي ئەۋ چالە كە لە چەناگە دا ھەيە بۆ من.
- (۳) مسك: ماددەيەكى بۆن خۆشە لە ناۋكى مامزى موشك دىتە دەرى، مامزى موشك جۆرە مامزىكە دوو كەلى دىرژى ھەيە ۋەكو نابى فىل، زۆرتەر لە شاخەكانى ھىمالايا دەژى لە ژىر سكى كىسەيىكى بچوۋكى ۋەكو دوومەل ھەيە مادەيەكى پەيتى تىدايە كۆدەبىتەۋە ھەر كاتىك كە كىسەكە پىر بوو مامزەكە ھەست بە ئازار دەكا، ناچار لە بەرد دەخشىن تا دۆمەلەكە دەتەقى ۋە ئاۋى پۆرگەكە دەرىژىتە سەر روۋى زەۋى وشك دەبىتەۋە، ئەمە ماددەي موشكى بۆن خۆشە، خەتا ۋە خۆتەن: باكورى ۋەلاتى چىن.
- ۴) واتە ئەۋ بۇنە خۆشەي ھەر دەلىي بۇنى مسكە كە لە سەر زولفى ئەۋەۋە دىت، ئەۋە مايەي ھەناسەدانى منە بۇيە من بوومەتە خاۋەنى كاروانچىيەكانى ۋەلاتى چىن ۋە خەتا ۋە خۆتەر كە دەچن بۆ ئەۋ شۆينە بۇنى مسك لەۋ ۋەلاتە دەھىنن.

مەجمەعە سینه، وە فینجان مەم وە شەربەت دەم
 خەلەتەتی یارە کە زانیویە غەریبی وە تەنم^(۱)
 قەندی لیوی تەلەبی چانیە ساسرکە مە کە
 نەک بەتالی بدوی خەسرەوی شیرین سوخەنم^(۲)
 وەجدی مەجنون لە پیالەیی غەمی لەیلا دایە
 بە خەیالی لەبی شیرین (بیستون) هەلەدە کەنم^(۳)
 شادی بیگانەییە خزم غەمە گەر مردیشم
 ئەو وارس لە حیسابی حەق و گور و کفنم^(۴)

(۱) مەجمەعە: ئەو زەویە خەلک تیدا کۆدەبیتەو، خەلەت: ئەو جل و بەرگی لەلایەن گەرەبە کەو، دەدریت بە کەسێک.

واتە سینهی جیگای کۆبوونەووی خەلک واتە هەموو خەلک لە سینهی جیگای دەبیتەو، کە هیندە گەرەبە وە ئەو شەربەتەیی بە دەم دەخوریتەو هەردوو فنجانی سەر سینهیەتی کاتیەک یار زانی کە من خەلگی ئەو نیشتمانە نیم غەریبم جل و بەرگی خۆی بۆ ناردم.

(۲) تەندی لێو: قەسە شیرین و خۆش، چاتیە: باش نیە، سرکە مەکە: جوولە مەکە، سوخەن: گفتوگۆ.

واتە قەسەخۆش و شیرینەکانی کە لە لێو دەردەچیت پاش نیە داوای لێ بکەیی جا بۆیە تۆ واباشە لە جیگای خۆت نەجولیتنی ورتە نەبەت ئەو زۆر باشترە لەووی بە قەسە تال و ترش بدوینتی چونکە تۆ وەکو خەسرەوی خۆشەویستی شیرین لە قەسە و گفتوگۆ.

(۳) وەجد: دلداریی و خۆشەویستی، مەجنون: خۆشەویستی لەیلا.

واتە خۆشەویستی و ئەفینداری مەجنون ئەوەتا کە هەردەم لە غەمی لەیلا دایە بۆیە هەردەم پیالە بە خەیالی لەیلاو هەلەدەت، منیش بە خەیالی قەسە خۆشەکانی کە لە لێوی شیرین دیتە دەری وەکو فەرهاد دەچم چپای بیستون هەلەدە کەنم.

(۴) واتە شادی و خۆشی لای من بۆتە بیگانە چون کەسێک بیگانە بیت نامناسیت و سەردان و هامۆشۆم ناکات شادیش بە هەمان شیو، خزمیش غەمە هەرەکو چون خزم هەردەم هامۆشۆم دەکەن لە دەورمەدان غەمیش خزم ئاسا هەردەم لەگەڵمدایە بۆیە ئەگەر لە غەما مردم میرات گەرەکانم با حەق و حیسابی کفن و گورم لە ئەستۆ بگرن.

گه نجي فکرم که له نیو کونجی غهما دیویه ته وه
مولکی شادیم هه یه تا ساکنی به یتولحه زهنم^(۱)
تیره که ی بی خه تهر باری که مان ئه برؤ احه ریق
گر چه ئه وه رؤسته مه ئه لحق ئه منیش روبیته نم^(۲)

(۱) ساکن: نیشته جئ، به یتولحه زهن: مالی پر غم و خه فته له شیعری کلاسیکیدا (بیت الحزن)
ئاماژه یه بؤ مالی حه زره تی (یعقوب).

واته هه رچی گه نجی و جوانی بیرو فکرم هه یه هه مووی له نیو کونجی غهما دیویه ته وه
که واته له و رؤژه وه که خزم ناسیوه هه ر له نیو دهردی غهما بوویمه، مولکی شادیم کوا
هه یه، خؤمن نیستا له مالی غهما هه روه کوا مالی حه زره تی یعقوب شه و ده که مه وه و له و
ماله نیشته جئیم.

(۲) خه تهر: ترسناک، روبیته ن: پالوانیکی ئیرانه.

واته یار که ئه برؤی وه کوا که مان وایه و هه ر به هؤی ئه برؤی که مانی تیرم بؤ ده هاوئیت،
به لام خؤشبه خاته ئه و تیره مه ترسی نیه، چونکه گر ئه وه کوا رؤسته م پالوانه منیش
وه کوا رؤبیتینم.

له خزمهت قازیا لاریم نیه بو سهر چه جای مالم
 چه حکیمت بووه ئیشاراتی نه فهرمووی بو شیقای حالم^{۱)}
 فدای ته شریفی ریگهت بی خهراجی مولک و جان و دل
 شاری توژی به ریپت بی رهواجی عومری سهد سالم^{۲)}
 ده میکه چاوه ری سورمه ی غوباری کوی خوبانم
 به خاکی مه قدیمی تو نائیل میعراجی نامالم^{۳)}
 له بهر تهوق وه فائهم ووت که قومری سه روی بالاتم
 له بهر تهنگی نه فاس سه یفی دری جه معی په رو بالم^{۴)}

(۱) واته من هر کاتیک له خزمهت قازایدا بم هیچ لاری و گله بیه کم نییه که دهرهق به من چ بکات و بلیت نه گهر بیتو هه موو سهر و مالم بیات، به لام نازانم بوچی چ حکیمه تیکی تیدا بووه؟ که به هیچ شیوه یه ک ناماژه کی نه کرد بو نه وه ی شیقای حالم بیت و له و ناخوشی ته نگانه یه رزگارم بیت، دیاره به ناماژه ی نه و نه بیت چاره ی حالم ناکریت.

(۲) فدا: قوریانی، جان: گیان، نسا: قوریانی، رهواج: بره و پیدان.

واته هه موو شتیک له مولک و گیان و دل به قوریانی ریگای هاتنی تشریف بیت دیسان هه موو شتیک به قوریانی نه و توژه ی به ریپت بیت بو پره و پیدانی عومری سهد سالم.

(۳) سورمه: کل ماده یه کی ورده ئافره تان بو جوانی له چاویان ده کهن، غوبار: توژی، خوبان: چاک: مه قدی: گهرانه وه له سه فه ر.

واته ماوه یه که چاوه پروانی توژی و گهردی سورمه م که له لایه ن چاکانه وه بویم دیت نه وه ش به ئومیدی شهوی میعراج و گهرانه وه ت له سه فه ردا.

(۴) وه فات هیئنده زوره له سه رتا پای بالا تهوقی داوه منیش به خوم ده گوت من وه کو قومری وا به سه ر به ژن و بالای به رزی تووه، به لام له بهر نه نگه نه فه سی به داخه وه هه رچی په رو بالم هه یه هه موو تیاچوو.

بە حوكمى خۆتە ئىمزا بۇ مولاتى شەرەفيابى
 لە ھەر لايى دەفەر مووى حازر و موشتاقى بالاتم^{۱)}
 لە خزمت خان و سەرھەنگدا سەلامم فەوجى سەربازە
 دوعا: سلطان و ياۋەرمە لە بوو سەرتىپى ئەقوالم^{۲)}

(۱) مولاتى: بەيەكگە يىشتىن، موشتاق: پەرۋش.

خۆت بېرىار بدە ئىمزاى بە دەستى خۆتە بۇ بەيەكگە يىشتىنى ھەتا بە دىدارت بەختە ۋەر و موشرەف بىم، من ئامادەم لە ھەموو لايەك و شوپىنىك من ھەردەم پەرۋشى بەژن و بالاتم.

(۲) سەرھەنگ: پلەيەكى سەربازىيە، ئەقوال: كۆي قول: گوتىن.

ۋاتە من لە خزمەت سەرتىپ و سەركردەدا گەۋرەدا سەلا و رىزىم ھەرۋەكۈ ئەۋەيە سەربازىك بۇ سەركردەكەى دەيكات، منىش ھەرۋەكۈ ئەۋ سەربازەم، ھەرۋەھا منىش دوعا دەكەم كە سولتانى بالا دەست ھاۋدەم و ياۋەر بىت بۇ سەرتىپى قسەكانم كە گوتى لى بگىرىئ بەلكو جارىك ئەۋ دوعايەم قول دەبىت.

لە ئەم عێدە بەعیدم من لە دیداری رەفیقانم
 خوا ساتۆ قەرەبیم کەم لە خوانی وەسلی یارانم^(۱)
 لەلای عوشرەت و شادی لەلای گەردەن ئازادی
 ئەمەن کەوتوووە نیو داوی حەریقی ناری هێجرانم^(۲)
 سەرم قوربانت ئەم ساقی کە تۆ سادە وەرە سادە
 فداتم دەست و بردیکە ئەجەل نەک بۆ بەمیوانم^(۳)
 دلم کەوتۆتە ظلمات و دەلی پیم خۆشە تاریکی
 بە تاریکی سەری زولفت ئومیدم ماوە وابزانم^(۴)

(۱) عید: جەژن، بەعید: دوور، قەرەب: نزیک، خان: سفرە.

واتە لەم جەژنەدا من گەلیک دوورم لە دیتن و چاوپێکەوتنی دۆست و یاران و خۆشەویستان ئەم خۆیە دوعا دەکەم ئەگەرچی دوورم لە رەفیقان بەلام لیت دەپارێمەووە کە نزیکم بکە یەو لە سەر سفرە ی خوانی بەیەگەیشتنی یارانم.

(۲) عوشرەت: ژیانی خۆشی، برادەراییەتی: هێجران دوور لە دۆست و برادەران.

واتە لەلایەن ئەم جەژن و خۆشی و شادییە لەگەڵ دۆستان و برادەران لەلایەکی دیکە ئەم دۆست و برادەر و خۆشەویستانە گەردەن ئازادی لە یەکتەری دەکەن، منیش وتومەتە نێوداوی سوتانی ناو ئاگری لیک جودابوونەووەی برادەرەکانم لیم.

(۳) ساقی: مەگپێر، سادە: سادە و ساکار، سادە: سادە: سازووکە.

واتە سەر و مال و گیانم بە قوربانت بێت ئەم مەم گپێر کە تۆ هیندە سادە و ساکاری وەرە زووکی و فریام کەو بە قوربان هەتا زوو دەست و برد و پە لە بکە نەووەکو ئەجەل ببێتە میان، چونکە ئەجەل سات و کاتی نییە هەر کاتیک بێت دیت لە نیوان سادە و سادە ی جیناسی لیکچوو هەیه.

(۴) دلم کەوتۆتە نێو تاریکایی دەلی ئەو تاریکاییکەم گەلیک پێ خۆشە، چونکە هۆی ئەو تاریکیە زولفە رەشەکانتە بەسەر رووت هاتۆتە خوارووە تاریکایی هیناوە کەواتە هیشتا زولفەکانت رەشە و بە هۆی زولفی رەشەووە منیش ئومیدم هەر بە تۆ ماوە.

خو عومرت بدا باقى وەرە ساقى بدە راقى
 كه تو هەمرازى مەى بېنە تو دەرمىانى دەردانم^(۱)
 هەتا كفىرى سەرى زولفت بېينم وا لە نېو كفرانم
 كه دىتم شمعى روخسارت دەلېم ئۆخەى موسلمانم^(۲)
 بە رەنگى ئەشكى خۆيېنىم كه روو سورم لە قاپى هەق
 لە فەيزى توووەيه ساقى بە جۆشە تاوى گريانم^(۳)
 بە خويناوى دلې زارم وەرە كاكول خەنايى كه
 مەلئى راوہستە تا قوربان لە عىدانبا بە قوربانم^(۴)

(۱) ھەمزار: ھاودەم.

واتە ئەگەر عومر بېئىتى و خوا تەمەنم دريژ بکات دەلېم ئەى مەى گېر وەرە راحت بدە نېو
 دلەکان كه تۆش ھاودەم بېت دەى ساقى مەى بېئە چونکە تو دەرمىانى ھەموو
 دەردەکانى و شىفاى دەردەکان بە دەستى تۆيه.

(۲) شەمع: چرا، روخسار: روو.

واتە زولفەکانت رەشە ئەوہ بۆ من کفرە کاتېک زولفەکانت دېتە سەر روخسارت رەش
 ھەلبەگەرېت ديارە رەشايەتى واتە تاريکيش کوفرە بۆ من، ھەرکاتېکيش زولفەکانت
 لادەدەى رەشايەتى نامېئى روخسارت وەکو چرا دەدرەوشیتەوہ کاتېک ئەو روخسارەت
 دەبېينم و کوفر و تاريکى نامېئى روناكى ئىسلام دەردەکەوئى و منيش دەلېم ئۆخەى
 ئىسلام.

(۳) ئەشک: فرميسک، قاپى حەق: خوا، فەيز: بەھرە، بەجۆش: بەخوپ.

واتە ئەو فرميسکەنەى لە چاوم دیتە خوارەوہ کہ رەنگى سور ھەلگەپراوہ ديارە فرميسکى
 پەشيمانىيە من سەر بەرز روو سورم لەبەر دەرگای خواى بالا دەست، لەبەرە و
 بەرەکەتى توووەيه ساقى کہ ئىستا زۆر بە جۆش و خرۆشمە تاوى گريانم.

(۴) زار: بريندار، کاکول: پىرچ، خەنايى: خەناوى، عىدانا: جەژنەکان.

واتە دلەم زامدارە و خوينى لى دى، تۆش پېويست بەوہ ناکات خەنە بېئى و پىرچت لە خەنە
 بگىر وەرە بە خوينى دلې زامدارم کہ خوينى لى دەتکئى پىرچت خەناوى بکە.

له نیو ئاتەشگەدی عەمدا کەبابی دل برژا
 شەراب بێنە بە پێوانە تەواوە عەد و پەیمان^(۱)
 شوکر وەسەلم هەیه ئەمڕۆ لەگەڵ پەیکان و تیغی تۆ
 کە کوشتەتی تیری موژگانم کە چاکە تیغ حرمان^(۲)
 وت دانەتی خەیاڵت بنێرە نیو داوی زولفیەنم
 ئەگەر دەیکەم پەڕیشانم ئەگەر نەیکەم پەشیمان^(۳)
 سەفی تابوری موژگانەت لە قلەتی دل کە جیگیر بوو
 هەتیوی دل نەما جیگەتی لەبۆ کوئی روویی نازانم^(۴)

(۱) ئاتەشگەدە: ئاگردان، عەد: پەیمان.

غەم دەور داوم وەکو ئاگردانی لێهاتووێ دلیش لە نیو ئەو ئاگردانەییە و وەکو کەباب وا تێدا دەبرژی واتە دل کەباب و غەمیش ئاگردان و دەیبرژی ئەواتە مەنی بێنە بە حساب و پێوانە چونکە من هەر لەسەر عەد و پەیمانی خۆم.

(۲) وەسل: گەیشتن، پەیکان: تیر، حرمانی: نا ئومیدی، تیغ: شمشیر.

سوپاس ئەمڕۆ بە یەکگەیشتنم هەیه لەگەڵ تیر و شمشیری مووی برژانگەکانی تۆ کە هێندە تیزه و دەیهاویتی دەم پێکی و دەهەمکوژی ئەوێش دەبیتە جیگای نا ئومیدی.

(۳) وت خەیاڵت بنێرە نیو داوی زولفەکانم منیش سەرسام و سەرگەردانم و نازانم چ بکەم چونکە هەر کاتی کە خەیاڵم دەنێرم پەڕیشان دەبم چونکە زولفەکانت هەروەکو داو وایە کە سێکی تۆ بکوێ دەیگری و دەریازی نابیت، وە ئەگەر بە قسەت ناکەم ئەو پەشیمانی بەدواوەیه.

(۴) سەف: ریز، تابور: سوپا و لەشکر، قلە: قەلە

واتە سوپا و لەشکری مووی برژانگەکانت وەها ریزیان بەستوێ لە نیو قەلای دڵدا خۆیان جیگیر کردووە، دلیش وەکو مندالێکی هەتیو جیگە و رێگای نەماوە نازانم بۆ کوئی چوو!

حەریقی تەركى يار ناكەم سەرم بېرن ئەگەر فرضا
نیه باكم لەبەر تەعنى موریدى پیری رەندانم^{۱)}

(۱) تەعنى: قسە و قسەلۆك، موریى: سۆق، رەند: پیاوھ قسەخۆش و مەرد
واتە (حەریقی) مەن مەرگیز ناتوانم تەركى يار بکەم دەستى لى هەلگرم ئەگەر بىتو بۆ
نمونه سەرىشم بېرن، هیچ باکیشم نییه له قسە و قسەلۆكى خەلكى هەرچ دەلین با بلین و
گویم لى نییه چونکه مەن پیاو سۆق پیاوی مەرد و قسەخۆش و رووخۆشم.

بهشی ناسینی نامهردی له کس دا مهردی نابینم
 لهلای که روو گهرمی نه بی دل سهردی نابینم^(۱)
 چه روو سپیهک به روو سوری له بوتهی امتحان دهرچوو
 درو ناکهم به وجهی راستی روو زهردی نابینم^(۲)
 له کهند و رهنندی عالم قهت مه پرسه گهر خیرد مهندی
 خودا هه لئاگری رهندم نه دیوه کهنندی نابینم^(۳)
 له کس وردیم نه دیوه تا درشتی پی نمایان بی
 کس بی برویش دهکا و لافی دهقیقه وردی نابینم^(۴)

-
- (۱) نهو که سانهی به کتر ده ناسن و چاکه و پیاوه تیان له لا دا نییه که سانی نامهردن چونکه شتی چاکه یان لی ناوه شیتته وه بویه هرچی سیفاتی مهردی هه به تیانداندا نابینم وه هر که سیکیش که رووی گهرم و خووش له گهل خه لکیدا دیسان دل ساردییان تیدا نابینم.
- (۲) دیاره دیوتانه که چ که سیکی روو سپی به روو سوری له تاقیکردنه وه دهرچوو مینش هیچ کاتیک دروم به زماندا نه هاتوو و به رووی راستیشدا هیچ روو زهردییه که نابینم نه وه ش له سایه ی راستگۆیمدا.
- (۳) که ندو: نهو شوینهی جارن ئاردی تیدا هه لئه گه گهرا، رهند: زیرهک، خیرومه ند: دانا و زانا، کوند: کونده بوو هیمای شوم و نه گه تیه.
- نه گهر تو که سیکی دانا و تیگه یشتوو به هیچ شیوه یه که که ندو زیرهکی و لیها تووی خه لک مه پرسه و سه ری خووت پیوه تال مه که، مروقیش قسه یه که بو خوا بکات که سی زیرهک و ناقلم نه دیوو کونده به بووش نابینم.
- (۴) وردی: دیقهت، شتی بچووک، درشت: گهروه، شتی پیشان دراو له هیچ که س شتی بچووک نه دیوه هه تا شتی گه وری پیوه بنیم که سانی نه وتو هه یه لاف و گه زانی دهقیقه یه که لی دها که چی شتی به دیقهتی تیدا نابینم. له نیوان هه ردوو ورد جیناسی ته واو هه یه.

گەلى كەس دەستى چا دەروا وەكو چا ئابروى رۆيى
 دەلى بۆ دىن وەكو دنيا بە دەست بردى نايىنم^(۱)
 دەلى بۆ دىن وەكو دنيا بە دەست و بردى نايىنم^(۲)
 ئەوھى عارف بى ئەيزانى ئەمن چم گوتووه لام باشە
 ئەلىم زاھىر بەدارچى ئەمن وەكك بابەرد نايىنم
 (حەرىق) دەردى گرانە حەيفە ھىچ ھاودەرى نايىنم^(۳)

-
- (۱) چا = باش، چا، چايە شلەيەكە دەخوریته وە، ئابروو = حەيا، دەست و برد = چست و چالاك زۆران كەس ھەيە دەستى باش دەپ، ئىشى بى دەكرىت بەلام ئەوكەسانە ئابرويان رۆيشتوو ھەرەكەت چا، ھەر ئەوكەسانە ھىندە بۆ دنيا چوست و چالاكن و بۆ دنيا ھەول دەدەن بۆ دىن وانىن بەپىچە وانەو ھە سست و تەمبەلن.
- (۲) عارف = پياوى خواناس و دانا، زاھىد = ئەوكەسە تەركى دنيا دەكات = سۆفى ئەوكەسە زاناو دانا خواناس بىت باش دەزانىدە من چم گوتووه، ئەوھى گوتوومە ئەوھم لام باشە بۆيە دەلىم زاھىد تۆ بەداراچى منىش بەردنایىنم.
- (۳) حەرىق دەردى گرەنە دەردى بى ھاودەردىە واتە كەسىك ھاودەردى من بىت زۆر ھەولم دا گەپام بۆ ئەوھى ھاودەرى خۆم بدۆزمەو بەلام سەدحەيفو مخابن ھىچ ھاودەرىك نايىنم.

به قوربانټ بم ئه‌ی ساقی بده پیم راحه‌تی روحم
 به‌ین ئاوی حه‌یاتی تو جگر سوتاو و برژاوم^(۱)
 به شه‌وقی شه‌وچرای کولمت فریوت دا که مورغی دل
 به شیوه‌ی زولفت زانیم که من گیروده‌ی داوم^(۲)
 که دیتم شه‌مع‌ی روخسارت به په‌روانه‌ی دلی خوت ووت
 له‌ناوچه‌وانی خوم نووسیوه‌ی هر به‌و شه‌مع‌ه سوتوام^(۳)
 ته‌ماشای چاوه‌که‌م کردی بروت فه‌رمووی ئه‌من تا‌قم
 به شوخی زولفی لاولوت ده‌یه‌ژی هر ئه‌من لاوم^(۴)

(۱) راحه: ئیسراحت، روح: گیان، ئاوی حه‌یات: ئاوی نه‌مری.

ئه‌ی ساقی به قوربانټ بم هه‌سته هه‌تا زوهه پیم بده ئیسراحتی گیانم که جامیک مه‌یه، چونکه تو بو من وه‌کو ئاوی نه‌مری وایت هر که‌سیک له سه‌رچاوه‌ی ئاوی ژبانی تو بخواته‌وه تام و چیژی مردن ناکات، به‌لام هر کاتیک تو لیم دوور بیت ئه‌وه جگر ده‌سوتی و ده‌برژیت.

(۲) مورغ: بالنده.

چرای کولمت هیئنده به شه‌وق بوو کاریگه‌رییه‌کی زور هه‌بوو له‌سه‌ر دل و ده‌روون، ئه‌و شه‌وقه وای کرد بالنده‌ی دل فریو بدریت، پاشان به شیوه‌ی جوانی زولفه‌که‌ت هر زوو زانیم و هه‌ستم کرد که من که‌وتوومه‌ته ناو داو و گیروده بویمه.

(۳) شه‌مع: موم چرا، روخسار: روو، په‌روانه: په‌پوله.

هر کاتیک چرای رووی تووم بینی به په‌پوله‌ی دلی خوت گوت تازه حالی تو هر سوتان وله‌ناوچوونه به‌هژی ئه‌و چرایه‌ی ده‌دره‌وشیته‌وه، په‌پوله عه‌شقی چرایه هر کاتیک چرا ده‌بینیت به دوایدا ده‌سوریته‌وه و لئی نزیک ده‌بیته‌وه هه‌تا باله‌کانی له چراکه ده‌دات و په‌پوبالی ده‌سوتیتیت شاعیر په‌روانه و رووی یاریش چرا.

(۴) ده‌یه‌ژی: ده‌لی، شوخی: سوحه‌ت.

ئه‌و کاته‌ی ته‌ماشای چاوه‌کانم کردی بروکانت که له‌سه‌ر چاوته‌وه‌ن پاسه‌وانی ده‌که‌ن فه‌رموویان ئه‌من وه‌کو سایه و سیبهری چاوم هر به سوحه‌ت به زولفه لاولویه‌که‌ش ده‌لیت هر من به ته‌نها لای شوخ و شه‌نگم.

ئەلین وا جەژنی نەورۆزە دلم پەر ئاتەش و سۆزە
 وەرە بۆ جەژنە بدەم روحم لەبەر ماوم لەسەر چاوم^(۱)
 وەرە سەرچاوەی چاوم، دەلێی دەریای عەمانە
 تەماشای ئەشکی گونارم لە سایە ی چاوم خۆیناوە^(۲)
 هەموو کەس مەستی بادە و کەیف و شەوق و بەزمی جانانە
 بە تەنیا هەر ئەمن ئەمڕۆ لە خاکی میحنەتا ماوم^(۳)
 نەما ئاوی بەقا بادی فەنا خاکی بەباد داوم
 کە یارم ئاتەشی دووری لە پووشی جەستە بەرداوم^(۴)

(۱) ئاتەش: ئاگر

خەلکی دەلین وا جەژنی نەورۆزە، لەو جەژنەشدا دل و دەروونم پەر لە ئاگر و سۆزە جا
 کەواپە وەرە بۆ لام و بەو بۆنە یەوێ جەژنە پیرۆزەم لێ بکە هەتا منیش لەبەری ئێو
 جەژنانە یە روحم بدەم بە قوربانی جەژنانەت.

(۲) ئەشک: فرمیسک، گۆل نار: گۆلی رەنگی سور گۆلی لە رەنگی ئاگر.

وەرە سەر کانی و کانیای چاوم هێندە ی فرمیسک لێ دێ هەردەلێی دەریای عەمانە، وەرە
 تەماشای فرمیسکی چاوەکانم بکە رەنگی هەر دەلێی رەنگی ئاگرە وەها سور بوو
 ئەوێش لە سایە ی ئەوێ کە چاوم خۆیناوی لێ دێ بەهۆی خۆینە کە فرمیسکەکانم سور
 بوو.

(۳) مەستی: سەرخۆش، بادە: مەی، جان: گیان.

ئەمڕۆ هەموو شاد و سەرخۆشی شەرابن و کەیف خۆش بە زەوق و شەوق لەگەڵ برادەرەن
 گیانی بە گیانی خەریکی بەزم رەزمن بەلام ئەمڕۆ بە تەنیا من ماومە تەوێ لە خاکی
 ناخۆشی بێ کەسی دوورم لە بەزم و شەوقی سەرخۆشان.

(۴) بەقا: نەمری مانەو، بادی فەنا: بای لە ناوچوون و باد، پووش: درک و دال و پووش و
 پەلاش، جەستە: لەش.

نەما ئاوی حەیات و مانەوێ هەتا هەتایی و با لە ناوچوونیش هات خاکی بەریاد کرد و
 هەموو بە فیرۆدا و لەناو چوو ئەویش ئێو کاتە بوو کە یار لێم دوور کەوتۆتەوێ ئاگری لە

تەماشای چاوی نیرگز که به مهستوری چه مهخمورم
 تەماشای پیکه نینی گول به ئەحوالی پەشیواوم^(۱)
 دیاره ساقی بی باقی نیه مهیلی به دلداری
 ئەلیم ها نهقدی جان و دل ئەلی لاقو له بهر چاوم^(۲)
 دهوای هیجرانی گول ئەی دل له شیخ شاباز تەمەنی که
 بلێ: ئەمرۆ به ناحەق نهونهامی جەرگه پێ کاوم^(۳)
 حەقم بستیتنه ئەی نهخلی موراد و سهروی ئازادم
 وهکو عارهه دهخیلت بم زهلیل و زار و دامام^(۴)

-
- هەرچی پۆش و پەلاشی جهستهه بهرداوه یاخود چۆن ئاگرێك دیت به ئاسانی پۆش و پەلاش دەسووتینێ ئه‌ویش به‌هۆی دووری ئاگر له جهستهه به‌رده‌دات.
- (۱) نیرگز: گولێکی سپی بۆن خۆشه له ئەدهبی کلاسیکی به مانای چاوی جوانی یار دیت، مهستور: داپۆشراو، مهخمور: مهست و سه‌رخۆش.
- وه‌ره تەماشای چاوه مهست و جوانه‌کانی یار بکه که چۆن پۆشتهیه و داپۆشراوه مهست و سه‌رخۆشه هه‌مديسان وه‌ره تەماشای پیکه‌نینی گول بکه که چۆن به پیکه‌نینی مال و حاله‌م ده‌شیوینێ.
- (۲) دیاره مه‌ی گێر هه‌تا سه‌رنابێ و نامینێ ئه‌و مه‌یله که هه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ دلداري ئه‌ویش هه‌تاسه‌ر نییه، بۆیه منیش ده‌لیم ها ئه‌وه گیان و دل ته‌سلیمت بکه‌م به‌لام ئه‌و له جیاتی ئه‌وه‌ی لیم وه‌ریگری پیم ده‌لێت لاقو له‌به‌ر چاوم.
- (۳) ده‌وا: ده‌رمان، هیجران: لێك دابیرانی دۆست و خۆشه‌ویستان، ته‌مەنی: داوا بکه.
- واته هه‌سته ده‌رمانی ده‌ردی لێك جودا بوونه‌وه‌ی دۆست و خۆشه‌ویستان له شیخ شاباز داوا بکه و پێی بلێ ئه‌مرۆ به‌ناهه‌ق جه‌رگی تازه پیکه‌یشته‌وی پیناکوم و له ناوی برد.
- (۴) نه‌خلی موراد: هیوا و ئاره‌زوو خۆش
- وه‌کو عاره‌ه ده‌ست و دامینت بم من زه‌لیل و بریندار و داماو و بێ که‌سم داوات لی ده‌که‌م که هه‌قم بستیتنی ئە‌ی ئه‌و که‌سه‌ی وه‌کو دره‌خت سه‌ره‌به‌رز و ئازادی چونکه‌تو جینگای مه‌به‌ست و هیوا و ئاره‌زوو خۆشی منی.

اھریقاي ناری هیجران و غھریقی ئەشکی حیرمانم
لە خاک و باد و عالم دا ئەنیسی ئاگر و ئاوم^{۱)}

(۱) نار: ئاگر، ئەنیس: ھاودەم

ھەریق بەھۆی دووری جیابوونەوھێ یار لەناو ئاگرە و نقومی فرمێسکی ناوئۆمیدی بووہ
بۆیە لە خاک و ئاو ھەوای جیھاندا من ھاودەم و ھاوئەشینی ئاگر و ئاو.

پیتی نون

ئەى تۆبە لە دەس روژی فراق و شەوى هيجران
 وەى روو لە ھەرا و كەشمە كەشى ساعى حيرمان
 ھەر خۆزگە بە چاوم لە فراقى غەمى يارم
 ھەر چاوەنوارم لە نىگای دىدە غزالان^{۱)}
 جارن بو كەمال دەچوو باقى بوو كەمال
 ئەم جارە بە جارى سەرۆمال چوو بە تالان^{۲)}
 تا سنبلى زولفت بوو پەرژىنى گۆلى رووت
 نەم دىوہ لە دەرويشەوہ عىشە و خەت خالان^{۳)}

(۱) فراق: جىابوونەوہى دوو دلدار لە يەكترى، هيجران: دوور لە خۆشەويستان، كەشمەكەش: كۆتە كۆت.

تۆبەو داد و بى داد لە دەست ئەو روژەى كە لەگەل دلدارەكەم جيا دەبمەوہ ھەرۆھا داد و بى داد لە دەست ئەو شەوہى لىك دوور دەكەوينەوہ كەواتە ھەردەم ئاھ و نالەيەتى بەشەو بەروژ لە دەست دوورى يار ھەرۆھا ھاوار لە دەست ئەو شوينەى كە ھەرا و كۆتە كۆت و ھوت ھەشتى تىدایە لە دەست ناھومىدى كە چ تال و خۆشە.

(۲) غزالان: كۆى (غزال) ھەمامز

سەد خۆزگە بە پار دەخووزم (سال بە سال خۆزگە بە پار) چونكە سالى پار غەم نەدەخوارد بەلام ئىستا غەم سەرتاپاي دل و دەوونى داگرتووم ئەویش لە غەمى جىابوونەوہى يارم ھەر چاوەپوانم لە وینە و بينىنى چاوى جوانى يار بەلكو خوا دەكات بەدیدارى شاد بىم.

(۳) كەمال: تەواو، باقى: ماوہ.

جارانى زوو پىشو لە ھەولتى ئەودا بووم بو تەواوكردنى بچم چونكە ھىشتا زۆرم مابووم بگەم بە كەمال و خەرىكى تەواوكردنى بووم، بەلام ئىستا بە پىچەوانەوہى جارن خەت و خال مەبەست چاوى برۆى يارە.

بۆ سه بزهى نه وخيز خه تى لاله روخانم
 هه وورى خه فتم حازره بۆ دىدهى گريان^(۱).
 غونچهى ئەمەلم چونکه نه پشكوتووہ ئەم سال
 بلبل بەدلم ده بيزى كه سەد خۆزگە بە سالان^(۲).
 بۆ تارى سەرى زولف و منيش ئەشكى بەحه سەرت
 خۆش بە يەكە كا رشتهى دام و دانەو مەرجان^(۳).

زولفەكانت ههروهكو گوله گەنم بۆته په رژين لى ناگه پیت رووت ببينم كه ده لى گوله، جا
 له وکاتهوه كه زولفت بۆته په رژين دور به دووريش خۆشى و له زه تم وه رگرتووہ به بينينى
 چاو و بړۆکانت.

(۱) سه بزه: گزوگيا مه به ست ئەو موويه له سەر رووى لاوان دیت، نه وخيز: گەنج تازه
 پينگە يشتوو، رووخان: روو.

ئەو مووه تازانهى كه له رووى گەنجانى تازه پينگە يشتوو دیت ههروهكو لاله و چرا وايه
 له روويان دەرە وشیتە وهو رووناكى ده به خشیت به ده وروويه ر منيش هه ردهم له غەم و
 خه فه تدام ده گريم و چاوه كانم ناماده يه فرميسكيان لى بړۆيت ههروهكو چۆن هه ور بارانى
 لى دیت چاوه كانى منيش وهكو باران فرميسكيان لى دیت.

(۲) غونچه: گولى تازه پينگە يشتوو، ئەمەل: هيوأ ئوميد، ده بيزى: ده لى
 هيشتا هيوأ ناواته كانم پينه گە يشتون ههروهكو چۆن خونچه ده مى نه كرده بيتە وه بۆ ژيان
 منيش هيشتا هيوأ بۆ ژيان نه پشكوتووہ ئەمسال دياره هيشتا زووہ بولبوليش به دهنگ و
 ئاوازي خۆى پيم ده لیت سەد خۆزگە به سالانى رابردوو.

(۳) تار: رەش، ئەشك: فرميسك، حەسەرت: ئاخ هەلگيشان، رشتە: رستە، دام: داو، مەرجان:
 بەردىكى سوره له ناو دەريا هه يه و به نرخه.

مووى زولفەكانى ره شه كاتيك ده بينم به داخ و خه فه ته وه فرميسكى بۆ هه لده ريزم زۆر
 به ئاسانى و به خۆشى رستهى هه لخشتووہ به مووه كانى زولفى دانە دانەى مەرجانى
 تىخستووہ ياخود دانەى مەرجانى له مووه كانى خستووہ و كردووويه به ته زيبح.

قه تره ی ئاره قی شینم بهرگی گولی رووت بوو
 ئهم زانی که مهرجانیه له سه ره له علی به دخشان^(۱)
 تا رشته ی زولفت بووه دامی دلی مه یلم
 مه جنونی دوو جه لیم له هه موو قهومی هه راسان^(۲)
 جهرگم به ده می تیغی برۆت بیره به شه رتی^۷
 بدوری به ته لی زولف و به تایی سوژنی موژگان^(۳)
 له و چاکه که وای دیومه که وای چاکه دوو گیرفان
 گیرفانی ده روونم به خه یال پر بوو له عیرفان^(۴)

-
- (۱) قه تره: دلۆپ، ئاره قی شین: ئاره قی ماندوو بوون و هیلاکی، له عل: به ردیکی به نرخه وه کو یاقوت، به دخشان: ناوچه یه که له تورکمانستان به له عل به ناویانگه.
- هه ردلۆپیکی ئاره قی هیلاک و ماندوو بوونم ده بووه بهرگیك بۆ ئه و گولانه ی که له سه ره رووت پهیدا ده بوو، ده مزانی هه ر دانه مه رجانیکیش که له سه ره له عل که به ردیکی سوورو گران به هایه وه کو له عله کانی ولاتی به دخشان ده چیت له جوان و گرانیدا.
- (۲) مه یل: هه ز، مه جنون: (قه یسی عامری هه زی له له یلای نامۆزای کردووه، به لام له بهر هه رهۆیه ک پیت پینه گه یشتووه، به کۆ و بیابان که وتوو له تاو خو شه ویسته که ی) هه راسان: ترسان، توپه بوون.
- هه تا رسته و ته نافی مووی زولفه کانت بیته داوو ته له بۆمن ئه وه هه رده م دلّم هه زی له و تاله مووانه ی زولفته هه ره وه کو مه جنون (قه یسی عامری) منیش گه ر پیت نه گه م تووپه ده بم له هه موو دۆستان و لییان دوور ده که ومه وه.
- (۳) سوژن: ده رزی گه و ره شتی ئه ستووری پی ده درووته وه وه کو گوش، موژگان: برژانگ، وه ره جهرگم به نووکی تیژی برۆت بیره به لام به مه رجیک جهرگم بدوریه وه به تاله مووه کانی زولفت و یان به سوژنی برژانگه کان.
- (۴) عرفان: خواناسی، ئاگاداریبون له ورده کانی نه یینییه کانی شت.
- له وشته چاک و باشانه ی که وای من دیتومه باشی و چاکه خاوه ن دوو گیرفانه یه کیکیان گیرفانی ده روونمه به خه یال ئه و گیرفانه پر بووه له نه یینییه کان و ورده کارییه کانی خودا په رستی.

دل بویسه سهودای بووه وه زوو لهخهتی تو
 منال بوو که فیرو لهخهتی لهوحهی جانان^۱.
 تا ئایهتی حسنی لهخهتی مصحفی روت خواند
 صاحبه سهودا و خهته ناطق بوو بهقورئان^۲.
 تهشریح خه یالی ملک الاعظمی وجهت
 تهسویر به بی گوی ذقنت نایهته و یجدان^۳.

(۱) سهودا: خوشه ویستی، ئالوده بوون، رهشایی، لهوحه: ههرشتی یان گه وره و لووس شتی لهسه ر بنووسری یان لئی ههلبواسری، جانان، جان گیان.

دل بویه هینده بووه ئالوده و خوشه ویستی تو هه زوو بووه عهشقی روت چونکه هه له مندا ئیدا فیرو کرابو له رو تو لئی راهاتبو لهسه لهوحهی دل و گیان تیرو پامینی خوشه ویستی فیرو بییت.

(۲) ئایهت: نیشانه، حسنی: جوانی، خهتی مصحف: خهتی کتیب: به مانای کتیبی ئاسمانی قورئان دیت، صاحبه: خاوهن، سهواد: فیرو بوون، ناگق: قسه زان.

نیشانهی جوانی ناسکیت لهسه خهتی کتیب روت خوی وا پیشان داوه، ئاسانی ده خویندریته وه، خاوهنی ئه و کتیبه بو فیرو بوونی خهته کانی ناو ئه و کتیبه که قسه کانی به هه موو به قورئانه.

ناطق به قورئان ده بیته مه به ست پیغه مبه ر (عَلَمٌ مِّنَ رَبِّكَ) چونکه هه موو کارو کرده وه و قسه کانی هه موو وه کو قورئان بوو، یا خود هه رکه سیک سیفاتی قورئانی هه بیته .

(۳) تهشریح: پارچه پارچه کردن، فلك الاعظمی: ئاسمان، وجهت: روت، تهسویر: وینه کردنی که سیک یان دروست وینهی که سیک، ژقن: چه ناگه .

روت هه روه کو ئاسمانی گه وره وایه که پارچه پارچه بووه بو چه ند به سیک به لام ناکریت وینهی روت بکیشریته و دروست بکریت به بی گونانی خرپ ئه وه ش ویزدان قبولی ناکات وینهی روت بکیشریته به بی گونای خرپ.

خالت له روخت نقته یه بو مه رکه زى عالم
 زولفى وه کو قه ترهت به کوشش هاتنه جه ولان^(۱)
 بو مه تلعهى بورجى قه مهرو شه مسى جه مالت
 كه وتوته ره سه د خانهى نيو چاه زنه خدان^(۲)
 وهك مه نعى منى كرد له ته وافى حه رهمى رووت
 سا ره بى له ئيمان بى سهردارى له ئيمان^(۳)
 بازارى جه هل گهرم و هونه ر سارده ره و اجى
 عه سرى خه زفه حه يفه گه وهه ر بينينه مه يدان^(۴)

- (۱) خال: نوقته يه كى ره شه له سه ر پىستى مرؤفدا هه يه، مه ركه زى عالم: چه قى دنيا.
 خالى سه ر رووت وه كو نوقته يه كه بو چه قى زه وى، زولف پشت هه روه كو قه تران ره شه
 خه لكى بو سوپانه وه به ده وريا هه ول و كوشش ده كن.
 ده بيت مه به سستى شاعير ئه وه بيت خالى ره ش كه عبهى پىرؤزبىت، كه كه وتونه چه قى زه وى
 خه لكيش هه ول و كوشش ده كات بوئه وهى بگه نه ئه شوينه و ته وافى به ده وردا بگه ن.
- (۲) مه تلعه: شوينى هه لاتنى مانگ و روژ، بورج: يهك له دوازده به شه كهى ئاسمان كه زه وى
 به ده وريدا ده سووړپته وه، هه ركاتيك زه وى يه كيكيانى برى مانگيك ته واو ده بيت، شه مس:
 روژ، جه مال: جوان، ره سه د: كه مين شوينى خو په نادانى كه سيك بو نيچيره كهى، چاه:
 بىر-چال، زنه خدان: چه ناگه .
- رووت هه روه كو مانگ و روژ جوان جا بو هه لاتنى شيوهى جوانت له نيو بورجه كانى ئاسماندا
 ئه و جوانببته كه وتوته ناو كه ميني چالى چه ناگه وه.
- (۳) مه نع: قه دهغه، ته واف: سوپانه وه.
- هه روه كو چون قه دهغه منيان كرد له سوپانه وه به ده ورى حه پرهمى رووى جوانيت ئه ي
 خوايه ئيمانى نه بى ئه و كه سه چونكه ئه و كه سه ي گوره وه سهردارى ئيمانه .
- (۴) جه هل: نه زانين، ره و اج: بره و پيدان، عه سر: سه رده م.

ھەريەك پەلى فرزەندى دەژى شىعەرى (ھەرىقى)
 تۆ بۆچى لەكيس خۆتى ئەدەى موشتەرى نادان ^{۱۱}.

بازارپى نەزانىن گەرم و گوپە بەپىچەوانەوہ بازارپى ھونەر ساردو كەساسە و بىرەوى نىيە
 ئەمپۆ سەردەمى لەناوچوونە بەداخوہ گەوھەروشتى گران بەھا بىتتە مەيدانەوہ.
 (۱) فرزەند: مندال، لەكيس خۆتى ئەدەى: لەدەست خۆتى ئەدەى، موشتەرى: كپيار.
 ھەريەككە لەئىوہ وەكو مندال دەژى لەگەل شىعەرەكانى ھەرىقى وەكو ئەوہى پەروەردە
 بىكرىت لەشىعەرى تەرو باراوى ھەرىقى، جا كەوايە تۆ بۆ وا بەئاسانى لەدەست خۆتى
 دەدەى ئەى كپيارى نەزان.

ئەم تاقمە شیرینە لە مەکتەب دیارن
 جەلادی دلی عالەم و ئاشووبی دیارن ^(۱)
 شیرین سەنەم و دولبەر و فەتان و عەیارن
 خالی لە خەلەل جوملە وەکو نەقدی عەیارن ^(۲)
 شوخن ھەموو شەنگن ھەموو گول ئاتەشی رەنگن
 ئامادە ی جەنگن ھەموو سەیادی شکارن ^(۳)
 اھو رەووش و مەھوش و شیرین ھەرە کاتن
 ناسک بەدەن و سیم تەن و لالە عەزارن ^(۴)

- (۱) تاقم: دەستە، جەلاد: ئەو کەسە ی ئازارو ئەشکەنجە ی خەلک دەدات، ئاشووب: ئازاوە. ئەو دەستە جوان و قسە شیرینانە کە دەیانبینی لە مەکتەب فیزی ئەو خۆرە و شتە بوینە و جیگایان لە ناو خەلکدا دیارە، ھەر ئەوانە بونەتە ئازارو ئەشکەنجە دەری دلی خەلکی ئازاوە گێژ کە ئەوانیش ھەر دیارن لە ناو خەلکدا ئازاوە دەنێنە وە.
- (۲) سەنەم: بت، فەتان: جوان و دلپۆین، عەیار: زۆرزان- زمان لووس، خالی: بۆش- بی عەیب، خەلەل: کەم و کۆپی، نەقد: جیاکردنە وە ی شتی باش لە شتی خراپ. ھەر ئەو دەستە یە دەلێی بێن بە مەبەست درووست کراون ھێندە دولبەر و جوان و دلپۆین زۆرزان و قسە شیرین لە ھەموو خەوشیک بی عەیب و اتە بە کورتی بە ئاسانی دەتوانی لە کەسانی دیکە جیا یان بکە یە وە.
- (۳) ئاتەش: ئاگر، سەیاد: راو کەر. ھێندەن جوانن لە شوخ و شەنگی ھەموویان ھەر دەلێی گولن رەنگیان رەنگی ئاگرە ھەموو کاتیکیش ئامادەن بۆ جەنگ ھەردەلێی راو کەرن. خۆیان ئامادە کردووە بۆ راوی نیچەر.
- (۴) اھو: ئاسک- مامز، مەھوش: رووی جوان وەکو مانگ، ھەرە کە: جوولانە وە، بەدەن: لەش، سیم تەن: لەشی سپی و جوان وەکو زیو، لالە: گولالە. ئەو دەستە جوانە وەکو مامز ریک و جوانن- روویان ھەر دەلێی مانگی چوار دە شە وە یە لە جوانیدا ھەرچی جموجۆل و جوولانە وە یان زۆر شیرینە و لەش و لاریان ناسکە و سپی و جوانە ھەردەلێی زیو بۆن و بەرامەشیان وەکو گولی گولزار و گولالە سوورە یە.

گاہی دہبنہ رھزہنی ئیمان و دل و دین
 گاہی وہکو سو فی ہموو مایل بہ کھنارن^(۱) .
 گاہی ئہنوینن روخ و رووناک ئہ کھن رۆژ
 گاہی بہ دوو زولفینن سیا و ھک شہوی تارن^(۲) .
 زولف و روخ و پەرچہم لہ گہل ئہ گریجہ و کاکول^۷
 ئیعلانی حەریبانہ کە ئیسلام و کوفارن^(۳) .
 خال و خەتی بی حەد کە ھەموو جومەلە سەر خۆ
 ھەک زەنگی لہ گہل خورو و ھکو زاغ و ھتارن^(۴) .

- (۱) رھزەن: چاوساغ رینگا پێشاندەر، مایل: مەیل، کەنار: گۆشەگیر.
 ئەوکاتەئێ دەبنە چاوساغ و رینگا پێشاندەری ئیمان و دل و دین ھەندیک جاریش و ھکو سو فی
 لہ گۆشەئێ خانەقا گۆشەگیر دەبن دوور دەکەونەوہ لہ خەلگی.
 (۲) زولفینن سیا: دوو زولفی رەش، شەوی تار: شەوی تاریک.
 ئەوکاتەئێ رووی جوانی پێشان دەدات دنیای رووناک دەکاتەوہ و ھکو رۆژو ئەوکاتەئێش کە
 زولفە رەشەکانی دەھینیتە سەر رووی تاریک دادیت و دەبیتە شەوی تاریک، رووی رووناک
 و ھکو رۆژ زولفی رەش شەوہ.
 (۳) روخ: پەرچەم، ئەو موانەئێ دینە سەر نۆچەوان، کاکول: پەرچ، ئیعلان: راگەیاندە،
 حەرب: شەپ.
 زولف و کاکول پەرچەم لہ لایەک و لہ لایەکی دیکە روو شەریان لہ گہل یەک راگەیاندوون ھەر
 دەلێئێ سوپای ئیسلام لہ لایەک و سوپای کافران لہ لایەکی دیکەوہ، رووی جوان و ھکو رۆژ
 رووناکە سوپای ئیسلام پەرچ و زولف رەشە ھیمای کۆفرە.
 (۴) بی حەد: بی سنوور، جەمە: کۆبوونەوہ، لہ سەر خەد: لہ سەر روو، زاغ: قەلەرەش، حور:
 حۆری، ھەقار: کەرستەئێ مال، شەراب، زەنگی: رەشی.
 ئەو خال و تازە مووانەئێ کە ھەموو بەیەکەوہ کۆبوونەتەوہ لہ سەر رووی و ھکو ئەوہ یە کە
 چۆن جیاوازی دەکریت لہ نێوان کەسیکی رەش لہ گہل حۆریەک ئەوہش ھەر ھوہ کو قەلەرەش
 و شەرابە زەنگ و قەلەرەش رەشن کە جیگای کە لاوہ یە حۆریش و شەرابیش خۆراکی
 بە ھشتیبەکان.

کیّ حەدی هەیه تالبی گەنجی روخیان بی؟
 یەک یەک کە هەموو ساحیبی زولفی وه کو مارن ^(۱)
 مومتازی جیهانن هەموو هەم مونته خەبی شار
 ئاغالەر و به گزاده و ئەستاف و کیبارن ^(۲)
 وه ختیّ که ئە کەن جلو وه له مهیدانی حوسندا
 وه ک کبکی خەرامان وه کو ئاهوی تەتارن ^(۳)
 مهوزون و لەتیف و خوۆش خورشیدو سه عیدن
 مه تبوع و رهشیدن به ئوسول و به و یقارن ^(۴)

-
- (۱) حەد: توان به شیۆه ی هەره شه کردن، تالب: داوا، زولفی وه کو مار: زولفی پیچاوپیچ.
 کیّ توانای هەیه که داواکاری روی جوانی گەنجان بییت که هەره موویان یەکه یەکه که
 تەماشایان بکە ی خاوه نی جروته زولفی پیچاوپیچن هەرده ئی ماره خویان لول لول داوه.
- (۲) مومتاز: چاک، مونته خەب: هەلبژارده.
 ئەو دەسته و تاومه هەلبژارده ی شارن له جوانی و به توانایی و لیّ هاتویی هەربۆیه ئەوانه
 دەسته ی هەره چاکه کانی جیهانن، چ ئاغازاده بییت یاخود به گزاده ئەوانه دەسته و پۆلی
 گەوره کائن.
- (۳) جلو: ئاشکراکردن له ئەده بی سوفیزم دره وشانه وه ی نووری خوا له ناو دلیّ خواناساندا،
 حوسن: جوانی، کبک قبج: کهو، خەرامان: رویشتن به ناز و له نجه ولار، ئاهوی تەتار: مامزی
 ولاتی تەتەرستان.
- هەرکاتیّ ئەوانه خویان به دیار دەخەن له مهیدانی جوانیدا هەرده ئی که ون کاتیّ
 له رویشتندا زۆر به له نجه ولار دەرۆن یاخود ده ئی مامزه کانی ولاتی تەتەرستان.
- (۴) مهوزون: گران و سه نگین، لەتیف: نەرم و نیان، خورسه ندو سه عید: کامەران و به ختیار،
 مه تبوع: په پیره و کراو، و یقار: هیمن و له سه رخۆ.
- ئەو دەسته یه له رویشتندا هینده گران و سه نگین و نەرم و له سه رخۆن و کامەران و
 به ختیارن هەروه ها په پیراوی کراوی پیاوی گەورەن گەلیک ئازاو به ئوسول و هیمن و گەوره
 له سه رخۆن.

وهك موعجيزه‌ی مسته‌فا واته له‌ای من
 بهو له‌علی نمه‌ك ریزه كه‌وا شه‌كر ئه‌بارن^۱ .
 هه‌ر ئه‌حمه‌د و مه‌حموده خه‌یالی و شه‌و و روژم
 له‌م مه‌كته‌بی روشدیه كه‌وا پیر له‌نیگارن^۲ .
 هه‌رچه‌نده كه‌ سوولتانی جیهانن له‌حوسندا
 بو شیرری ره‌قیبم حه‌سه‌ن و حوسه‌ین هه‌ژارن^۳ .
 به‌م هه‌یئه‌تی ده‌رویشیه رازیم و ره‌قیبان
 ده‌ستم له‌یه‌خه‌ ناکه‌نه‌وه چه‌نده شه‌پراران^۴ .

(۱) موعجیزه: ئه‌وشتانه‌ی له‌ده‌سه‌لاتی مرۆڤ به‌ده‌ره‌ جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران (سلاوی خویان لی بی‌ت) مسته‌فا: مه‌به‌ست پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه (ﷺ) له‌عل: لێوی سوو جوان، نمه‌ك: جوانی و ئیسك سووك.

هه‌روه‌كه‌ موعجیزه‌ی پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) لای كه‌ ئه‌وقسه‌ شیرینه‌ی له‌لێوی سوو جوانی ده‌باریت چونكه‌ قسه‌ شیرینه‌کانی هه‌روه‌كو قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جوان و شیرینه‌ یاخود قسه‌کانی به‌ته‌واوی هاو‌جووته‌ له‌گه‌ڵ قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

(۲) ئه‌حمه‌د و محمود: مه‌به‌ست پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) خه‌یال: بێ‌کردنه‌وه، مه‌كته‌بی روشدیه: قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی سه‌رده‌می عوسمانییه‌كان، نیگار: وینه.

به‌شه‌و و به‌روژ هه‌ر بێ‌رو هۆشم له‌لای پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) بێ‌ له‌هیچ شتیکی دیکه‌ ناکه‌مه‌وه جگه‌ له‌ ئه‌و له‌مه‌كته‌بی روشدیه‌ که‌ جیگای فێ‌ربوونه‌ پیره‌ له‌وینیه‌ی ئه‌و ده‌سته‌یه‌.

(۳) سوولتانی جیهان: گه‌وره‌ی جیهان، حوسن: جوانی، شه‌بری: بکوژی حوسین کوپی‌ علی (خوای لی‌ رازی بی‌ت) له‌سالی ۴۱ کۆچی له‌نزیک کوفه‌ی عێراق، ره‌قیب: دوژمن حه‌سه‌ن و حوسین کوپی‌ علی کوپی‌ ئه‌بی‌ تالیب.

ئه‌و ده‌سته‌ تازه‌یه‌ گه‌وره‌و سه‌رداری جیهانن له‌جوانیدا به‌لام بۆ شه‌بری که‌ دوژمنه‌ چونکه‌ بکوژی حوسینه‌ وه‌کو ئه‌وان هه‌ژارن.

(۴) هیئه‌ت: شیوه، شه‌پرار: شه‌پانگێز.

هه‌رچۆنیک بی‌ت من به‌و شیوه‌ی ده‌رویشیه‌ که‌ ژبانی ساکارو ساده‌یه‌ رازیم ئه‌ی دوژمنه‌کان هێشتا ده‌ستم لی‌ ناکه‌نه‌وه‌ وازم لی‌ ناهێنن ئه‌وانه‌ چه‌نده‌ که‌سانی شه‌راوی و شه‌پانگێزن.

عازر بوو له سهر عازریان زولفی په ریشان
 بی عهینی ئه لئی حال و مه حال و لهیل و نه هارن^(۱).
 په یوه سته وه کو ده سته گولی باغی جینان
 وه ک غونچه می نه شو کفته می نه ورؤزی به هارن^(۲).
 ئه ما له گه ل ئه و حوسنه نیبه حوسنی وه فایان
 حه یفی که له سه رنجی دلی عاشقی زارن^(۳).
 پاره می جگهرم کرده که باب و مهزه بویان
 تادیومه که ووا سحایی دووچاوی خومارن^(۴).

(۱) عازر: دم و چاو و رووخسار، په ریشان: شیواو، لهیل و نه هار: شو و رؤژ.
 نه گه رچی زولفی شیواوی بووه ریگر له سهر دهرخستنی رووخساری جوانی به لام له گه ل ئه وه ش
 رووی سپی هر دیاریوو جوان بوو، بی چاوی بیت رووخساری جوانی به دیار ده که ویت
 ده لئی رؤژه دهره وشیتا وه کاتیکیش زولفی ده بیته ریگر رووخساری داده پوشیت تاریکی
 دادیت هر ده لئی شه وه.

(۲) جینان: به هه شت.
 جوانی و رووخساری یار په یوه سته به گوله جوانه کانی به هه شت، به لام چ گولیک ده لئی خونچه می
 نه پشکوفتووه مه روه کو خونچه کانی نه ورؤزو به هار.

(۳) زار: بی هیژ.
 له گه ل ئه و جوانیانه می که هه یته می به لام سه د حه یف جوانی وه فای له سهر دلی عاشقان رؤر بی
 هیژن گرانه له سهر دلایان.

(۴) چاوی خومار: چاوی مه ست.
 جهرگم پارچه پارچه کردووه بویان برژاندم و کردوومه که باب و مهزه له بهر ده میانم دانا
 نه وانه ش خاوه نی دووچاوی مه سته چاو مه سته می سه رخوش ده کا.

لهوحی دلیان سآاده لههمیپرو لهوهفایه
بهمیپرو موحبهت هموو بی شهرت و قهرارن^۱.
ههرچهنده که بی تالیع و بهدبهخته (حهریقی)
ئهشعار بهئهشعار عهجهب پرله شیعارن^۲.

-
- (۱) په‌ره‌ی دلیان ساف و سآاده‌یه پیره له میپروه‌فا به‌لام به‌بی میپره‌بانی خوشه‌ویستی
هموو ده‌بیته هوی بی شهرتی بی قهراری.
- (۲) تالیع: به‌خت، به‌دبه‌خت: بی به‌خت، ئه‌شعار به‌ئه‌شعار: دیره‌دیر، شیعار: دروشم.
ئه‌گه‌رچی حریریق که‌سیکی بی به‌خت و چاره ره‌شه به‌لام هؤنراوه‌کانی دیره‌دیر هموو جیگای
سه‌رسورمانه که پریه‌تی له‌دروشمی چاک و پوخته.

ماهی تهمامه، ماهی تهمام نهدیوه من
 ئیشی تهمامه حیفی که جیگم نهدیوه من^(۱)
 هروره ک بهدری هیلال له بهر جهوری پهرچمی
 چاوی ئهزانی، شاهیده قهدم چهمیوه من^(۲)
 بو روژی عازری وه کو روژت گولی کهرم
 شه مسی جه مالت له ته لعتی توّم قهد نهدیوه من^(۳)
 له علی یهمانی و حلقهی مهرجانی یا عقد
 ئه شک له لاهی مهردهمی دیدم چه کیوه من^(۴)

(۱) ماه: مانگ، تهمام: تهواو چوارده شه و.

یار ده لئی مانگی چوارده شه و هینده جوانه و دهره وشیته وه ئه وه بو مانگیک ده چیت ئه و
 مانگم نهدیوه، چونکه مانگی تهواو ئیش و کاره کانی هینده تهواو هروره کو چون مانگ که
 گه یشته چوارده شه و تهواو ده بیت ئیشی ئه ویش تهواو به لام سه د حیف و مخابن که
 جیگا و ریگای ئه و مانگم نهدیوه.

(۲) بهدری هیلال: مانگی یه کشه وه، جهور: زولم و ستم.

هروره کو چون مانگی یه کشه وه وه کوه ده می داس وایه و چهماوه ته وه، منیش هروره کو
 مانگی یه که شه وه پشتم چهماوه ته وه ئه ویش له بهر زولم و ستمی پهرچمی که ئه زیهت و
 ئازاریکی زورم ده دات، چاوه کانیسی باش ئه وه ده زانن شاهیدن له سه ر ئه وه ی بالام
 چهماوه ته وه.

(۳) عازر: پیشاندانی روخسار، شه مس: روژ، جه مال: جوان، ته لعت: دهره که وتن.

ئه ورژده ی که روخسارت پیشاندا که هر ده تگوت گول که ره مت کرد له ورژده وه رووی
 جوانی تو وه کو روژ دهره وشایه وه، جا له بهر تیشکی جوانیت قه ده غه ی بینینی روژم لی
 ده کات.

(۴) له علی یهمانی: مه به ست جوانی لیوی یاره، عه قد: ملوانکه.

لیوی جوانی یار ده لئی له علی یه مه نه و هروره ها زنجیره و ملوانکه ی گه ردنی ملی هروره کو
 مهرجانه ئه وانه رایان کردووه فرمیسک له چاوه کانم قه تیس ماون و نایه نه خوار.

خالی ده میکه خه یالم لسه خالی رووی
 مه نعم مه کن له پهردهی عارم دریوه من^(۱)
 فه سلی خه زان هه وه ختی خه زان به سه رهوان
 سه رمای ساردی میهری یارم چیش تووه من^(۲)
 گهرچه زولفت خه زانه بو وهرقی سه بزی سه رهوان
 زانیم که حوجره سارده تفاقم کریوه من^(۳)

(۱) مانع: قه دهغه، عار: شهرم.

ده میکه خه یالم له لای خالی رووی نه ماوه بویه قه دهغه مه کن که من پهردهی شهرم
 دریوه، بی شهرمانه قسه ده که م.

(۲) فه سلی خه زان: وه زنی گه لا هه لوه رین، رهوان: گیان، به سه رهوان: بالای بهرز و ریکی
 له رویشتنی یار.

ئیتسا وه زنی هه لوه رینی گه لا کان واته لیک دابرانی خوشه ویستان له گه ل یار نه و یاره ی
 بالای بهرز هه جوان ده پوات له رویشتندا، یاریش له گه لمدا سارده بویه نه و سه رماو
 ساردییه ی که یار له گه لمدا هه یه تی بوته دوری له سوژو میهره بانی نه وهش وای کردووه
 به جیی بهیلم.

(۳) وهرقی: گه لا، سه بز: روانی مو له رووخساری گه نجان یا خود سه وزه و گژوگیا، رهوان:
 میوه، حوجره: شوینی حه وانه وهی فه قتیان، تفاق: که لوپه ل.

هه رچه نده لوتفی تو لیک دابرا نه و حه ز به و ده که ی وازم لی بهینی هه ره کو چون له
 وه زنی خه زان گه لا له دارو میوه هه لده وره ی، به وهش هه ستم به وه کرد که حوجره سارده
 بویه که لوپه لم کری.

لەو وەختەووە لەخزمەتی تۆ پیم بریووە من
 وەك من بەشانسیت و رەنگ بریووە من^(۱)
 من پێ دەكەم تەنوواری موحبەت لەناری شەوقی
 تۆش ئاشی لی بنی كە دلم دەریەرپووە من^(۲)
 فەرمووی وەرە كە خۆشی غەزەل لە دەم و لیوت
 جەرگ و دلم بەناری موحیبیت كۆلیووە من^(۳)

(۱) لە وەكاتەووەی لەخزمەتی تۆدا پیم لی بریوی هاتوچۆت ناكەم لەبەرەو سۆزو میهەرت بی بەش بویمە، تۆش وەكو من خەفەتباری و هەرچی رەنگ هەیه لە روخسارت بریوم رەنگم تیدا نەماوە لەتاو دووریت.

(۲) نار: ئاگر، شەوق: بریسكەدار، ئاش: چێشت- ئامیزی هاپینی دانەوێڵە. من دلم پێ دەكەم لە تەندوواری خۆشەویستی ئه‌ویش بە ئاگری بلیسەدارت تۆش هەستە چێشتیك لی بنی من وا دلم تەقیووە و دەریەرپووە.

(۳) غەزەل لە دەم و لیوت: قسەى خۆش لە دەم و لیوت دیتە دەرهو، ناری موحیبەت: ئاگری خۆشەویستی.

فەرمووی وەرە بەو خۆشیەى لە قسە لە دەم و لیوت دەباری، بەو قسە خۆشانەت جەرگم و دلم بە ئاگری خۆشەویستیت كۆلاوە.

پيتى ھاء

دەرچوونى گەلى موشكلە دەرچوون قىرىبە
 روح و دلەكەم ماوه بەتەنيا وەرە بىبە^(۱).
 قوربانى ويسالت بم ئەوا كوشتمى ھىجرانت
 خۆت وارس و حەق دارمى قاتل كە رەقىبە^(۲).
 خۆت ديوتە لەنيو مسرى مەلاحەت چەغرىبى
 سا رەحمى بەحالى دلەكەم كە كە غەرىبە^(۳).
 ھەردوو گولى زولف و روخى نارت سببە وا
 ئەشكەم كە پەياپەى دى و دەرروونم بەلەھىبە^(۴).

(۱) موشكلە: زەحمەت، قىرىب: نىزىك.

دەرچوونى خۆشەويستى ئەو لەدلەم گەلىك زەحمەتە، ھەريۆبە دەرچوونى من گەلىك نىزىك
 بۆتەو، بەتەنھاش روخ و دلەم بەردا ماوه وەرە ئەويش بىبە وا ئەوانىش نەمىنەت.

(۲) ويسال: بەيەكگە يىشتن، ھىجران: دووركەوتتەو، لە دۆست و ياران، وارس: مىرات گر، قاتل:
 بكوژ، رەقىب: دوژمن.

ھەركاتىك پىت دەگەم دلەم خۆش دەپىت بۆبە دەمەويت خۆم بەقورىانى ئەو بەيەك
 گە يىشتنەت بكم چونكە جىابونەوت لىم دەمكوژىت، بۆبە ھەردەم حەز بە بەيەك
 گە يىشتن دەكەم چونكە تو مىراتگرى حەق دارى منى دوژمنىش بكوژمە.

(۳) مسرى مەلاحەت: جوانى دلەرى مسر مەبەست حەزرەتى يوسف و زولەيخايە.

خۆت ديوھ لەنيو جوانانى ولاتى مىسرى چەندە غەرىب و كەساسى، تۆش وەرە ھەندىك
 رەحم بەو دلەى غەرىبى من بكم كە زۆر كەساس و بى كەسە.

(۴) روخ: رووخسار، نار: ئاگر، سبب: ھۆ، ئەشك: فرمىسك، پەياپەى: لەدواى يەك بەردەوام،
 لەھىب: ئاگرى بلىسەدار.

ھەردوو گولى زولف و روخسارى گەش و جوانت ھۆكارن بۆئەوھى بەفرمىسك بەبەردەوامى
 و يەك لەدواى يەك لەچاوانم دىتە خوارى دەرروونىش بۆتە يەك پارچە ئاگرى بلىسەدار.

ره بی به خنده گی خمی دووری دل کون بی
 هر کس له نیگهت که به نارام و شه کیبه ^(۱)
 وازن مه به گیان سهخت و سه مه رگم که نه مردووم
 نومیدی و یسالت وه کو لوقمانی ته بیبه ^(۲)
 تابوری موژهت چه نده به ته رتیب و نیزامه
 بو سف شکه نی دل چه سوپا هیکه مه هیبه ^(۳)
 وا له شکری ئاهم چووه سهر کافری زولفت
 گهر شاهی روخت لی بی بگهری سهیری عه جیبه ^(۴)

(۱) خه دنگ: برژانگ، شه کیب: نارام و له سه رخو.

یاخوا به برژانگه تیژه کانت دلّم کون کون بیت واته هاویشتنی هر تیریکی برژانگت
 ناراسته ی دلّم بکه ی کونی بکه ی هر که سیک به وینه ی جوانیت نارام و سه بری مه بیت.

(۲) وازن مه به: واهه ست مه که، لوقمانی ته بیبه: لوقمانی حه کیم که قورئان باسی ده کات
 ﴿وَلِذَٰلِكَ لَقَمْنٌ لِآبِيهِ، وَهُوَ يُعْطِيهِ، يَنبَغِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّكَ الْكُفْرَ الْأَعْبَثُ﴾ (لقمان: ۱۳).
 وا هه ست مه که که گیانم زور سهخته له حالی سه ره مرگدا هیشتا نه مردووم چونکه هر
 نومیدم به یه که گیشتن هه یه هر کاتیک تو پیم بگه ی و بیبه لام تو بومن وه کو لقمانی
 حه کیمی.

(۳) تابور: له شکر، موژه: برژانگ، ته رتیب و نیزامه: ریک و پیک، مه هیبه: به هه بیبهت.
 له شکری برژانگت زور به ریک و پیکی وه ستاون و خویان ناماده کردووه بو هیرش کردنه
 سهر دلّم وهره سه بریکه ریزه کاننیاں بوته سوپا یه کی به هه بیبهت به ترس بو هیرش کردن.

(۴) ئاه: هه ناسه ی ناومیدی، شاه: پاشا، عه جیبه: سهیره.
 ئاهو هه ناسه م بوته له شکریکی شکست خواردوو ناچاری ئوه بوو بیته سهر تاریکایی
 زولفه کانت به مه رجیک گهر بیتو رووخساری جوان و گه شاووت لی بگهریت و رازی بیت
 ئوه ش شتیکی سهیره سه مه ره یه.

بۆ مشکی خەتا چوو بەخەتا نیو چین
 لەو بۆنەو زۆلمەتە شامی بە نەسیبە ^(۱) .
 قوربانی وجووە و ئومەنای شاھی روخت بم
 ھەریەکە لەجی خۆی چە ئەمریکی ئەدیبە ^(۲) .
 تەسکینی دلەت ھاتوووە ئۆخەیی کە حەریقی
 یارب کە بەخوینی جگەرت کەفی حەزینە ^(۳) .

(۱) مشکی خەتا: مشک بۆنی خۆش ولاتی خەتا کە دەکات باکووری ولاتی چین، خەتا: گوناھ، زۆلمەت: تاریکی، شام: سەرتایی تاریکی داھاتن، نەسیب: قسەت بەش. بۆ وە دەست ھینانی بۆنی خۆشی ولاتی خەتا، بەلام بە ھەلەو بی گوناھ کەوتە ولاتی چین و لەوی خۆی دیتەو، جا لەو بۆنەو ھەموو زۆلمەت و داھاتنی تاریکییە کە دەبێتە بەش و قسەتی.

(۲) وجووە: روو رووخسار، ئومەنا: دەست پاکی و ئەمین. بەقوربانی روو رووخساری ئەمینت بم کە چ دەست پاکە لەگەڵ رووخساری شاھانەت کە دەدرەوشیتەو کە ھەریەکێک لەوانە زۆر بە ئەدەبەو ھەرمان دەکەن.

(۳) تەسکین: ھەرماۆش، کەفی خەزیب: دەست خەناوی. ئۆخەیی وا دلەت داگەوت حەریقی ھەرماۆشی دلێشت ھات چونکە بەخوینی جگەرم یارەکەم دەستی خەناوی دەکات یاخود دەست لەجەرگم وەر دەدات و دەستەکانی سوور دەبێت ھەردەلێی لەخەنەیی ناوہ.

له ئادهم تا به خاتم جوملهی عالم پر سه داو سه یده
 به عشقی حزره تی له و لاک ئه وهی زیندو نه بیّت مه یته ^(۱)
 ته تیمه ی هه ر سه لات و خاتیمه ی همدو ته حیه ی حق
 سه نا بو ئال و به یته باقی هه ر ئه فسانه و به یته ^(۲)

(۱) ئادهم: باوکی گه وره ی مرؤف خوای گه وره درووستی کردوه له قور، وه کو له فه رمووده هاتوره (هه مووتان له ئادهم و ئاده مپیش له قور) خاتم: کۆتایی مه به ست پیغه مبه ره (ﷺ) جومله ی عالم: هه موو خه لک، سه داو سه یته: ده نگ دانه وه، حه زره تی لولاک: مه به ست پیغه مبه ره (ﷺ) که له فه رمووده یه ک هاتوره (لولاک لولاک لما خلقت افلاک) مه یت: مردوو. هه ر له و روژه ی خوای گه وره ئاده می له سه ر زه وی درووست کرد (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) بقره، هه تا ده گاته کۆتایی پیغه مبه ران که محمه ده (ﷺ) له ناو سه رتا پای خه لکدا ئه و ده نگ و ئاواز هیه و ده نگ ده داته وه به عشق و خو شه و یستی حه زره تی محمه ده (ﷺ) ئه و زیندو نه بیّت مردوو.

زانایان ده لێن (مردن) بریتیه له نه بوونی ژیان واته عدم شتی عه ده می خه لق و ئیجاد رووی تی ناکا، وه لام بو ئه وانه هه ندیک ده لێن: خه لق به مانا ته قدیره وه مردن هه رچه ند عه ده می بی هه ر موقه ده ره و مه علومه و له لایه ن خودا وه بریار درا وه، هه ندیکی دیکه ده لێن شتی عه ده می هه رچه ند له بوونی زاتی خویدا پیو یستی به خه لق و ئیجاد نییه، به لام له کردنی هه ر روچی به مه حه ل بو په یوه ندی مه وت مو حتا جه به خه لق، به لام زانایان فه رموویانه ده لیلکی قه گعی له سه ر ئه وه نییه که مردن عه ده می بیّت هه لده گری شتیکی وجودی بی له به رامبه ر ژیان وه کو با له به رامبه ر چرا وه کو چۆن رووناکی به با ئه کو ژیته وه وه ها ژیا نی گیانه له به ریش به و مردنه که هتیزکی مو عاریچی ژیان بی به ریاد ئه بی (ته فسیری نامی به رگی ۷، ل ۹۹).

(۲) تم: ته واو، خاتیم: کۆتایی، ته حیه: سه لام، سه نا: ستایش، ئال و به یت: بنه ماله ی پیغه مبه ر (ﷺ)، باقی: ئه وه ی ماوه، ئه فسانه و به یت: په ندو بالوره. کۆتایی و ته واو بوونی هه رناردی سه لات و سه لامه بو گیانی ئه و پیغه مبه ره بو یه جگه له ستایش کردنی ئه و ئال و به یتی ئه وه ی دیکه هه موو قسه ی بی سوودو بی که لکه و په ندو بالوره ی کۆنه.

لەپاش سیفەى تەرازى و ئایەتى تەتھیری سەحب و ئال
 بەقورئان مەدحیان نایى بەجوملە زیتەو کیتە ^(۱) .
 کەتۆش لەو نەسلیە جەددت رەزابى شیر بەگوى دەگرى
 وەکو ریوی زەلیلی گورگی نەقسم سا لەبو کیتە ^(۲) .
 لەخۆت و جدی خۆت و نەسلى پاکت چاوەرپی لوتقم
 لەرپی حەقدا موعینم بن لەغەوغای رۆژى یالیتە ^(۳) .
 بەشاهیدبن سەگى قافلەى تەریقى ئال و ئەسحابم
 ھەمیشە گوى قولاغى بانگی ھەى ھەیمەو سەدای ھەیتە ^(۴) .

(۱) سیفەى تەرازى: شیۆه و چۆنییەتى، تەتھیر: خاویز کردنەوہ.

لەپاش شیۆه و چۆنییەتى خاویز کردنەوہى کەس و کارو یاوہرانى پیغەمبەر (ﷺ)
 بەقورئان نەبیت مەدحیان ناکریت گەر ھەموو خەلک دانیشن مەدحیان تەواو نابیت.

(۲) نەسل: رەچەلەک، جەد: باپیر.

کەتۆ رەنگ و رەچەلەکت لەو باپیرەوہ بیت دەتوانى شیر بە گویەکانى بگری منیش
 ھەرەکو چۆن ریوی لەبەردەم گورگدا زەلیلە منیش لەبەردەم نەفسى خۆم ئەوہا زەلیلم
 خۆى ریوی و نەفسیش گورگ لەچاوە برسییە.

(۳) موعینم: یارمەتیدەر، غەوغا: ئاژاوە، یالیت: ھاوارە.

داواکارم لەخۆت و باپیرت نەسلى پاک و خاویز (رەچەلەكى پیغەمبەران خاویزە) چاوەرپی
 لوتف و میھرەبانیم لەریگای ھەق و راستیدا یارمەتى دەرم بن لەو رۆژەى ئاژاوەو ھەرای
 رۆژى ھاوارو واوہیلایە، لەکاتى کۆکردنەوہى بەنى ئادەم لەرۆژى مەحشەردا کە رۆژىکى
 زۆر تەنگانەى ھەرکەس کتابى کردەوہى دەدریختى کە ھەموو کردەوہکانى خۆیانى تێدایە
 ئاماژەى بە سۆرەتى کەف ﴿يَوْمَئِذٍ نَأْتِي مَالٌ هَدًّا أَلْكَتِبِ لَا يَخُدُّ صَعِيرةً وَلَا كِبِرةً إِلَّا
 أَحْصَنَهَا﴾ (الكهف: ۴۹).

(۴) بەشاهیدبن ھەرھەمووتان من سەگى کاروانى ریگای راستى ئال و ئەسحابى پیغەمبەرم کە
 ئاینى ئیسلامە ھەموو کاتیکیش گویى خۆم سووک کردووە بۆبانگى ھەى ھەیمە
 دەنگەدەنگى ھەیتە.

بهئستمداد و لوتفی بابہ شیخ و ہیمہتی کاکی
 گروگالی ئەکەم دا بلین پیی کوپرو شەلان پەیتە^(۱) .
 ئەگەرنا من لەفرشی خاکی ئال و جیی فەوقی عەرشی پاک
 مسافەیی عەرشی و فەرشی وەکو زاہرا بی روون زەیتە^(۲) .
 کەسی صالح بی بو زیکرو دوعا گوویت بەبی چاوی
 ہزار چاوی ساغی وا دینی بەچاوی زیند بەدل مەیتە^(۳) .
 لەبو تەشریفی ریمہ معراجی جدت بو ئەدای ہاتف
 تعال یا حیب اللہ تمنی ماتمنیت^(۴) .
 دەری رحمت گوشادو بابی توبہ واسع ریگی رجا کیدە واسع
 دەسا توش ہیمہتی کہ جەغفەری تو روکنی ئەو بەیتە^(۵) .

(۱) ئیستمداد: داوای یارمەتی کردن، گروگال: گالول.

ھەر وہا داوای یارمەتی و لوتفی بابہ شیخ (دەبیت شیخ شمس الدین) بیت، ہیمہتی کاکی
 دەکەم ئیستاش وەکو مندال گالولکی دەکەم و پیویستم بە دەست گرتنی ئەوان ھەبە
 بوئەوہی دەستم بگرن و بەسەرپی بکوم.

(۲) ئەی ئەو بەیتە پەیوەندی ھەبە لەبەیتی پیشوو ئەگەرمن لەفرشی و رایەخی خاکی ئال و
 بەیتن عەرشی بەرزی کہ ئەو عەرشی وەکو ئەستیرەیی زوہرا گەش و رووناکە.

(۳) صالح: پیاوچاک، مەیت مردوو.

ھەرکەسێک گەر کردەوہی چاکی ھەبیت بو زیکرو دوعا خواپەرستی بەبی چاویش بیت، ئا
 ئەو کەسە ھەزار چاوساغی بەقوربان بیت، چونکہ ئەگەر چاوی ساغە بەلام بەدل مردووہ
 ئەو بەیتە نامازہیە بو ئایەتی ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (الحج: ۴۶).

(۴) میعراج: شەو پەرہ، ئەدای ہاتف: بانگ کردن.

بو تەشریفی ریگای شەو پەرہی پیغەمبەر (ﷺ) کہ باپیرتە بانگ دەکاو دەلێت وەرہ ئەی
 خۆشەویستی خوا ئەو داوای دەکەیی داوای بکە و جیبەجی دەبیت.

(۵) واسع: فراوان، بابی توبہ: دەرگای توبہ، ریگای رجا: ریگای پارانەوہ.

دەرگای رحمتی گوشادو کراوہو بەئارام بیت و دەرگای توبہ کردنیش فراوانە واتە

لهسینهی چاکی خۆت وهك شانە خەتی موو بە مووینە
 مهلین تا غهیبهته باسی جهمالی روو بهروو بینە ^(۱) .
 جزوبهندی کتابی عومرو شیرازهی سهحیفهی دل
 بهرشتهی ئولفهتی یارانە گەر ئازای دهزوو بینە ^(۲) .
 تههارهتییان بهخوینی چهرگه مهردانی ریی مهقسهد
 ههتا قهترهیی لهچاوتا ماوه، تۆش ئاوی وضوینە ^(۳) .
 نهوهك مهیخانه خالی بی، ههتا پیری موغان ماوه
 سهرم قوربانت ئهی ساقی، گهلی تینوم سهبو بینە ^(۴) .

کراوهیه بۆ تۆبهکاران و ریگای پارانهوهش کراوهیه، کهواته تۆش جهعفری هیمهتیک بکه چونکه ئه و پازنهی بهریپته.

(۱) له دل چاکی و سینه پاکی خۆت وهره خەتی موو به موو شانە بکه زۆر بهوردی بیکه ههتا نهلین باس کردنی جوانیت غهیبهته وهره بهرامبهروو بهروو بیبینه.

(۲) جزوبهندی: دورینهوهی کتیب به بهش بهش، سهحیفهی دل: لاپه‌رهی دل، په‌رشته: ده‌فته‌ری حساب، ئولفهت: راهاتن، ده‌زوو: داو، خیرا.

کتابی ته‌مه‌ن وا ده‌روا و شیرازهی لاپه‌رهی دل‌یش خه‌ریکه پرده‌بیته‌وه کاتیان به‌سه‌رچووه به‌لام ده‌فته‌ری کرده‌وه کانی‌ش راهاتیبه له‌گه‌ل یاران و خۆشه‌ویستیان که‌واته ئه‌گه‌ر تو که‌سیکی ئازای هه‌سته داو و ده‌زوو بینه بۆ دورینه‌وهی جزوبه‌ندکردنی ده‌فته‌ری کرده‌وه‌کان چونکه کات به‌سه‌رچووه.

(۳) ته‌هارهت: خاویز-پاک، مه‌قسوود: مه‌به‌ست، قه‌تره: دل‌ۆپ، وچو: ده‌ست‌نوێژ خۆ خاویزکردنه‌وه یان له‌جیاتی به‌ئاو بیته به‌خوینی چه‌رگه ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که مه‌ردی ریگای خودان و ریگای خاویان مه‌به‌سته، که‌واته ژبانی مه‌ردانی خوا به‌ئیش و ئازاره، جا که‌واته تۆش هه‌تا یه‌ك دل‌ۆپه ئاو له‌چاوتا مابیت هه‌ول بده بۆ وه‌ده‌سته‌هێنانی ئاوی ده‌ست نوێژ.

(۴) مه‌یخانه: شوینی ئاره‌ق خواردنه‌وه، خالی: چۆل، پیری موغان: پێشه‌وای ئابینی، ساقی: مه‌یگێر، سه‌بو: گۆزه مه‌ی تیدا ده‌کری.

هه‌تا پێشه‌واو ریبه‌ر له‌مه‌یخانه‌دا ماوه چونکه ئه‌و بپوات مه‌یخانه که‌سی تیدا نامیته‌ی که‌واته به‌قوربانت بم ساقی ئه‌و هه‌له‌ له‌ده‌ست مه‌ده‌و منیش گه‌لێک تینوم هه‌سته گۆزه به‌ینه با تۆش بکه‌م.

کتابی ئولفەتی جام و شەرابی جەرگە نامەردان
 دەخیلت بم وەرە موترب روبابەت زوو بەزوو بیئە^(۱) .
 دەھانی شیشە بەستە سوحبەتی نا ئەھلە لەم بەزمە
 موغەنی ئەدای ناکات لەناو پەردە ی گەرو بیئە^(۲) .
 دەلین بەردی ئەجەل مینا شکینە و تەفرقە خیزە
 (حەریقی) ئەگەر شیت نیت دەسا باری کدو بیئە^(۳) .

(۱) جام و شەراب: پیالە ی مە ی، دەخیلت بم: بەقوربانت بم، موترب: گۆرانی بیژ، روباب: نامیریکی مۆسیقایە .

کەسانی نامەرد بزانی کتیبی ئیمە کە ئولفەتمان پیوہ گرتووہ و لەگەلی راھاتووین جام و شەرابی جەرگە کە خوینی لیوہ دیت جا موترب گۆرانیبیژ تۆش ھەستە و خیراکە روبابەکەت لێدە بۆئەوہ ی بیئتە مەزە بۆمان پیوہ ی مەست بین .

(۲) دەھان: دەموزار، شیشە: شووشە، سوحبەت: قسەکردن، نا ئەھل: بی ئەسل و نەسەب، موغەنی: گۆرانیبیژ، ئەوا: دەنگ .

دەمی شووشە بەستراوہ ھیچی لی نایەتە دەرەوہ ئەوقسانەش کە دەکریت قسە ی کەسانی بی ئەسل و نەسەبن، دە ی گۆرانیبیژ تۆش بۆچی دەنگت لی نایەت ھەستە لەناو پەردە ی گەرووتدا سەدات بیئە .

(۳) مینا: ئاویئە کە رویکی بەمادە ی جیوہ روپۆش کراوہ، تەفرەقە: پەرتەوازە، خیزە: کات، کدو: کودی خواردن .

واباوہ کە دەلین ھەرکاتیک ئەجەل ھات ناگەریتتەوہ ھەرەکو چۆن بەرد لەئاویئە دەگری کاتیک پیی دەکەوی دەشکیت ئەجەل بەوشیوہ یە لەھەمانکاتیشدا ئەجەل دەبیئتە ھۆی لیک جودابوونەوہ ی خوشەویستان، جا حەریقی ئەگەر شیت نیت ھەستە باریک کودی بەیئە .

چاوه پئی مژدهی نه سیمم تا له گولشهن دیته وه
 به لکه فه رمایش بکا گول، بولبولم بایته وه^(۱).
 وا وه عیدهی به فری زستانی فیراقت که وتته دل
 هه به بای وه عدهی ویسالت کیوی دل رهش بیته وه^(۲).
 میروه حهی زولفت لهده وری ئاته شی رووت بی، چلون
 ئاگری عیشقت به ئاوی چاوی من ئه کوژیتته وه^(۳).
 سووچی زولفت بوو که په روانه ی دل رووی کرده رووت
 ئاگری وه سلی شه م و په روانه شه ده گریته وه^(۴).

-
- (۱) نه سیم: شنه با، گولشهن: ئه و جینگایه ی گولی زوری لئی گولستان.
 چاوه پئی مژدهی هاتنی شنه بام هه تا له گولستان دیتته وه، چونکه هه رکاتیک ئه و شنه بایه
 به سه ر ئه و گولستانه تیپه ر ده بیته بونی گوله کان هه لده گریته واته شنه بایه که ده بیته
 گولاو، بۆنه وه ی گول فه رمان بکات بولبول بیته وه له سه ر گوله کان بخوینیت.
 (۲) به فری زستان: داپرانی دوو خو شه ویست مه به سه ته، فیراق: جیا بوونه وه، ویسالت:
 به یه ککه یشتن.
 وا لیک داپرانی خو شه ویستم هاته نیو دل م، جا ئه گه ر بیته وه عده و کاتی ئه و لیک داپرانه
 کو تایی بیته و به یه ک بگه یین و ئه و چیا گه وره یه ی دل به جاریک رهش بیته وه.
 (۳) میروه حه: پانکه، ئاته ش: ئاگردان، ئاوی چاو: فرمی سک.
 زولفت هه روه کو پانکه به ولای به ولادا ده سوو پیتته وه وه کو فینک که ره وه ئاگردانی رووت
 فینک ده کاته وه چونکه رووت وه کو ئاگر وایه، ئاگری خو شه ویستیشت گری گرتوه
 به فرمی سکی چاوه کانم ده کوژیتته وه.
 (۴) سووچ: گونا، په روانه: په پووله، وه سل: گه یشتن، شه م و په روانه: مؤم و په پووله.
 گوناه ی زولفه کانت بوو که له سه ر رووت وه لاکه ت و رووت به دیار که وت ده تگوت چرایه
 ده دره وشیتته وه منیش وام هه ست کرد که چرایه دلیشم وه که په پووله ئاسا هه ر له
 ده ره وه ی رووت ده سوو پرایه وه هه تا خو ی له ئاگره ده دات و له عه شقی ئاگر دا ده سووتی
 دیاره چراش شه و داده گیر سیت جاریکی دیکه چاوه پئی ده که م هه تا شه ویکی دیکه دیتته وه.

خەت و موهری زولف و خالت حوجەتی مولکی دلە
 نەخشی ئەو مۆرە بەئاوی اخور خوراه ناچیتەوه^(۱) .
 دل لەترسی چاوی رووی کردبووە میحرابی برووی
 ئیستە بیستووومە لەچینی زولف جیی نابیتەوه^(۲) .
 کیوی هیجرت خستە سەر شانی دلم پیی خستووە
 تانەگا دەستی بەزولفت زەحمەتە هەستیتەوه^(۳) .
 سەد کەرەت خستمتە گێژو مەهلەکە بەحری فراق
 ئاخری موژگانێ قولاییت دەرم دینیتەوه^(۴) .

(۱) حوجەت: هەنجەت-بیانو، مولکی دل: مەبەست هیز و توانای دلە.

خەت و خالی موهری زولف و هەموویان بیانویە (هەنجەت) لەسەر تواناو هیزی دل چونکە
 ئەو نەخشی مۆرە کە هەیه لەسەر دل بەهیچ شتێک هەتا ئاوی خورخوڕین لی ناچیت
 نافەوتی.

(۲) دل لەتەسی چاوی روو لەسەر برۆ کەونییەکە ی بوو، گوایه ئیستاش لەنیو زولفی چین
 چینی جیگای نابیتەوه.

(۳) بەجیی هیشتی تو بۆمن بۆتە گرانیی بەقەد کێویک ئەو گرانییەش کەوتۆتە سەرشانی دل و
 دەروونم لەپیی خستووم، هەتا دەستی بە زولفەکانت ئەگات توانای هەستانەوهی نییە،
 بەلام هەرکاتێک دەستی بە زولفەکان گەیشت بەهیزی زولفەکاندا هیز بەیدا دەکات و
 هەلەدەستیتەوه

(۴) مەهلەکە: جیگای لەناو چوون، بەحری فراق: مەبەست لیک جیاپوونەوهیە، موژگان:
 برژانگ، قولاب: چەنگال.

سەد جارەن منت خستە ناو گێژاو جیگای لەناو چوون دەریای لیک جیاپوونەوه، هەتا کار
 گەیشتە ئەوه بەبرژانگەکانت کە وەکو چەنگال تیزو چەماوهی لیم گیربکە ی و جارێکی
 دیکە لەو جیگای لەناوچوونەوه دەرم بەینیتەوه و رزگارم بکە ی.

مهزره‌عی موهر و موحبهت توخمی وه‌سلی شین نه‌کرد
 گول به‌شادی دانه‌چینم خاری غم ئه‌روپته‌وه^(۱) .
 خووت ئه‌زانی مده‌تیکه گهردی پامالی جه‌فام
 که‌ی وه‌کو نه‌قشی قه‌دهم سه‌ردینیه ژیر پیته‌وه^(۲) .
 دل ئه‌وا که‌وتوته زیندانی غم‌مت قوربانتم
 تایه‌که‌ی زولفت بنیره به‌لکه بوم دهر پیته‌وه^(۳) .
 توخودا که‌ی له‌تاریکی شه‌وی هیجرانی تو
 ده‌سته و ئه‌ژنو دابنیشم ره‌بی که‌ی روژ بیته‌وه^(۴) .

-
- (۱) مه‌زره‌عه: کینگه، موهر و موحبهت: خو‌شه‌ویستی و میهره‌بانی، خار: درک و دال.
 زور هه‌ولمدا و هیلاک بوم خه‌ریکی چاندنی میهر و خو‌شه‌ویستی بوم که‌چی به‌و
 خو‌شه‌ویستییه نه‌گه‌یشتم و هیچی لی شین نه‌بوو، من هه‌ر خه‌ریکی چاندنی گولی شادی
 بوم که‌چی ئیستا درک و دالی غم و خه‌فته‌ی ده‌پوی بوم.
 (۲) خووت ده‌زانی ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌پیم ئه‌زیه‌ت و ئازار ده‌چیزم، جا نازانم که‌ی نه‌خشی به‌ری مل
 که‌چ ده‌بیت دیته‌ژیر بارو خو‌ی ته‌سلیم ده‌کات و دیته ژیر پیته‌وه.
 (۳) تایه‌ی زولف: مووی زولف.
 دل ده‌میکه که‌وتوته نیو زیندان له‌غم خه‌فته‌تدایه، ده‌ی قوربانتم بو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر خه‌م
 غه‌فته‌ی زیندان رزگارم بیت تاله موویه‌کی زولفتم بو بنیره هه‌تا دلمی لی گیر بکه‌م به‌لکو
 دلم رزگاری بیت.
 (۴) هیجرانی تو بوم وه‌کو شه‌و وایه، توخوا هه‌تا که‌ی لیم دور ده‌بیت به‌ته‌نها بژیم چونکه
 شه‌وی تاریک به‌سه‌ر ناچیت ئه‌ی خودایه هه‌تا که‌ی ده‌ست به‌ئه‌ژنو دابنیشم به‌ته‌نهایی
 خودایه ده‌بیت که‌ی روژ ببیته‌وه، کاتیک هیجرانی ئه‌و نامینیت ده‌بیته روژو روژ هه‌لدیت
 کاتیک ئه‌وم لی بزریت ئاوا ده‌بیت و ده‌بیته شه‌و.

بى ئىشارەى حەمەت العىن شىفات نابی شىغام
 خۆت دەزانى زامى دوورى سەختە خۆش نابىتەوه^(۱).
 فەرى من چۆنكە دەقىقە عاشقى قەدى ئەوه
 موو لەموو گىراوه چىبەم لىك جوى نابىتەوه^(۲).
 زەخمى دل بى مەرەمى وەسلى بەناسوور كەوتوووه
 ئەى (حەرىق) باسى مەكە توخوا بەلا نەكولتەوه^(۳).

-
- (۱) حەمەت العىن: حەمەتى چا، زام: برىن، خۆش نابىتەوت: چاك نابىتەوه.
 بەبى ئاماژە پىكردنى حەمەتى چا شىفات نابی، چۆنكە خۆت چاك دەزانى زام و برىنى
 دوورى دەردىكى گرانە و قورسە وا بەناسانى ئەو برىنە سارىژ نابىت.
 (۲) فەرى: بىر، دەقىق: ورد، قەد: بالا، موو لەموو: موو تىك ئالون.
 بىرى من گەلىك وردە مەردەم لەفرکو خەيالى ئەوه منىش عاشقى قەدو بالاي ئەو بەجۆرىك
 ئەو عەشقى وەها تىكەلاو بووه وەكو دوو موو تىك ئالوى وەها بەناسانى ناتوانى لىك جىا
 بىریتەوه واتە زەخمەتە لەفەر دەرچىت خۆشەويستى ئەو.
 (۳) زەخم: برىن.
 برىنى دللى من بەناسوور كەوتوووه چارى ناكىت بەبى مەرەم، ديارە مەرەمى برىنى
 دللىش گەيشت بەيار بۆيە گەر پىم بگات ئەوه چارى برىنە دلەم دەكرىت گەرنا زەخمەتە
 چارەسەرى ئەو برىنە، جا كە وایە حەرىقى باسى لىو مەكە بانەو برىنە نەكولتەوه.

موژده بی بولبولی دل گول له باغان هاتوه
 قومی عومری خوی سهرف کا سهروی بوستان هاتوه^(۱)
 شاسواری عهرسهیی مهیدانی مهردان هاتوه
 دلبری جانان له خزمهت جانی جانان هاتوه^(۲)
 پیری روشن دل وه کو خورشیدی تابان هاتوه
 نایی عوسمانی ثانی خوش به سامان هاتوه^(۳)
 و موعهتتهر بوو دهماغی نههلی نیسبهت هه دهلی
 نیسبهتی پیراهنی یوسف به کهنعان هاتوه^(۴)

(۱) قومی: کوکوختی-مهلیکه له کوتر دهچیت، سهرو بوستان: درهختی جوانی دارستان باخچه.

موژدهت لی بیت نهی دل که ههردهم وهکو بولبول داوای گول دهکهی نهوا دیسان گول جاریکی دیکه له باغان هاتوه، ههروهکو چون قومی تهمنی خوی له دارو درهخته جوانهکانی باخچه بهسهر دهبات.

(۲) عهرسه: گۆرهپانی ههوشهیی مال، جان: گیان، جانی جانان: گیانی گیانان. سوارچاکی گۆرهپانی مهیدان مهردی مهیدان هاتوه یارو دولبهرو خوشهویستی گیانم له خزمهت گیانی گیانانم هاتوه.

(۳) پیری روشن دل: شیخی دل و دهروون رووناک خاوهن کهشف و کهرامهت، خورشیدی تابان: رۆژی رووناک، نائب: جیگر، وهسمانی پانی: وهسمانی دوهم.

پیری تهریقتهتی دل و دهروون رووناک نهوه هاتوه هه دهلیتی رۆژی رووناکه نهوهش جینشینی دهبیت عثمانی بهکه م عثمانی کورپی عفان بیت هی دووهمیش شیخ عیمان سیراجهددین تهویله بیت، نههش بهسامانیکی رۆژی بهرهکهندا هاتوه.

(۴) موعهتهر بو: بۆن خوش بوو، پیراهنی یوسف: کراسهکهی یوسف، کهنعان: مهبهست دهستی کهنعان که یوسفیان تیدا بزرکرد.

وا هه موو دل و دهماغ بۆن خوش بوون بههاتنی به پیره بهبهرهکهته نیسبهتی نهو بۆنه ههروهکو نیسبهتی کراسهکهی یوسفه کاتیک بۆباوکی نارد کاتیک باوکی یوسف کراسهکهی بیگه یشت گوتی ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُون﴾

بۆ ئیفادهی نه شری فهیزی لوتف و بۆ ئیرشادی دین
 واهقهسری عارفان یهنبوعی عیرفان هاتهوه^(۱).
 غونچه سهرپوشی لهروو لادا بهعهزمی دیدهنی
 بولبولی تهبعی منیش بویه غهزل خوان هاتهوه^(۲).
 سهرخوشی کاس الکرم سهرمهستی سههبای قهدهم
 باشکوه و باحهشم، مهجزوبی رهحمان هاتهوه^(۳).
 مودهتی بۆ ئهم ههواره بی سهداو هاوار بوو
 تا بهجهزبهی حهق بهسائی نهی به ئهفغان هاتهوه^(۴).

(یوسف: ۹۴).

(۱) ئیفاده: فیز، وهلام دانهوهی ئه و کهسهی پرسپاری لی دهکریت، فهیز: بههره، ئاوی زۆر،
 ئیرشاد: ریگا پيشاندهر، عارف: خواناس، نهشر: بلاوکردنهوه.
 بۆ وهلام دانهوه بلاوکردنهوهی بههره لوتف و ریگا پيشاندانی ئایین و دلّه قهسری
 خواناسان سهرچاوهی خواناس هاتهوه.

(۲) غهزل: جۆره شعریکه لهرووی رووخسارهوه لهسهریهک کیشی عهروزو و یهک قافیه
 لهنتوان ههوت و دپرو یازده دایه.

غوچه دهمی کرایهوه ئه و سهرپوشهی لهسهری بوو فرییدا بهنیازی دیدهنی کردنی بولبولی
 تهبعی منیش کاتیک دیتی غونچه کرایهوه ئه ویش لهخوشیاندا دهستی کرد به خویندنی
 غهزل گووتن.

(۳) هر بهیادی جاران و پيشان سهرخوش و مهستی پیالهیهکی شهربابی ئهوم که ببینم کهرم
 بکات ههتا سهرخوش و مهستی بم کهس و کاریش با گلهیی و گازانده بکهن ئه و عشق و
 سهودا سهری خوی گهوره هاتهوه.

(۴) جذبّه: حال لی هاتن سؤفیهکان لهکاتی خواپهرستی حالیان لی دیت، سهدا: دهنگ،
 ئهفغان: ئاهو ناله.

ماوهیهک بوو ئه شوین و ههواره بی دهنگ بوو تاکو بهحال لیتهاتی حهق راستی بهدهنگی
 نای بهئاهو نالهی هاتهوه.

خاتری موخلیس به دیدارت وه کو تهبعی (حهریق)
 غونچهی مهقسوود پشکوتووه به خهندان هاتهوه ^(۱) .
 هیئنده بیزاری که زانیومه بهزاری نایهوه
 دوور له بالاکهت سه‌رینی نائومی‌دیم نایهوه ^(۲) .
 بولبولیکی خو‌ش نه‌وا بووم بو نه‌وای ده‌وری گولت
 کی وه‌کو هودهود حیکایه‌تی سه‌بای گیرایهوه ^(۳) .

(۱) بۆ خاتری دلسۆزیت نه‌وا جاریکی دیکه به دیداری تهبعی حهریقی گه‌بشت چونکه غونچه به‌مه‌به‌ستی خۆی پشکوتووه بوئه‌وه‌ی ده‌م به خه‌نده هاته‌وه .

(۲) زانیومه که تو گه‌لیک بیزاری بریاری نه‌هاتنه‌وه‌ت داوه، هیئنده ناسان نییه که تو ته‌نها به‌قسه‌یه‌ک که له‌ده‌م ده‌ریبت بیته‌وه، منیش دوور له‌به‌ژنوبالات به‌نائومی‌دی سه‌رم نایه سه‌ر بالیف .

(۳) نه‌وا: ده‌نگ و ناواز، هودهود: په‌پوسوله‌یمان مه‌لیکی جوانه، حکایه‌تی سه‌باو: له‌قورئانی

پیرۆزدا نه‌و به‌سه‌ره‌اته هاتووه ﴿وَنَقَدَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ أَمْ كَانَ مِنَ الْفُكَّابِينَ ﴿۲۰﴾ لَأَعَذِّبَنَّهُ، عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أذْبَحَنَّهُ، أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۲۱﴾ فَمَكَكَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَلٍ يَقِينٍ ﴿۲۲﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُكُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِيمٌ ﴿۲۳﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿النمل: ۲۰-۲۴﴾ .

که‌سیکی خو‌ش خوان بوو وه‌کو بولبول به‌ده‌وری گولت ده‌مخویند، ئایا که‌س هه‌یه وه‌کو هودهود (په‌پوسوله‌یمان) به‌سه‌ره‌اتی شازن به‌لقیس که‌شازنی سه‌به‌و بوو به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ حه‌زده‌تی سلیمان بگه‌رپه‌ته‌وه .

بۆ پیاڵەى مەیلی لەیلا قەلبی مەجنون قابیلە
 شوێرشى شیرین لەنالەى کوھکەن فامایەوه^(۱) .
 حەیفی هیندەت دەربەدەر کرد دل لەئیقلىمى وىسال
 شیرى مندالیت بەژەهرى هيجرانست هینایەوه^(۲) .
 بۆ کەنارى سەوزەى دەورى گۆلى رووت شین ئەکەم
 خاکی کوی عیشت بە بیزنگى سەرم بیزاوهیە^(۳) .

(۱) مەجنون: قیس عامری لەبەنى عامر دەگێرێنەوه لەمندالیەوه لەیلای نامۆزای خۆشویستووه، بەلام دایک و باوکی رازی نەبووینە لەیلای بدەنى، قەیس شیت دەبیت روو دەکاتە بیابان لەگەڵ گیانلەبەراندە دەژى، لەیلی لەبەر دووری مەجنون نەخۆش دەکەوێت و دەمریت، کاتیك مەجنون بەو هەوالە دەزانیت خۆی گەیانده سەرگۆپی لیلی گەلیك شیعری بۆ گووت و شین و زاری بۆ کرد تا گیانی دەرچوو، لەنزیك دولبەرەكەى بەخاک سپێردرا، لەبارەى سەردەمەكەى گووتراوه، سالانى ۶۵-۶۸ی كۆچى بووه.

قابله: شایسته، شیرین: دولبەری فەرهاد، کوھکەن: کێو هەلگەندن مەبەست فەرهادە قارەمانى ناسراوى داستانى خوسرەو و شیرینە، زۆر شەیدای شیرین بوو، بەلام بەئارەزووی خۆی نەگەیشت دواى ئەوهى كەكۆی بیستوونی لەپیناوا شیریندا هەلگەند، فەرھەنگى دیوانى شاعیران (سالم، نالی، کوردی) د. محمد نوری پیاڵەیهك بەدەستی لەیلی شایستەى دلی مەجنونە هەرۆهكو ئەو شوێرشەى لەپیناوا شیریندا کرا كە هەلگەندى كۆی بیستوون بوو.

(۲) ئیقلىم: هەریم.

بەشیرۆ هیز هیندەت ئاوارەو دەربەدەر کرد لە هەریمی دل و دەروون پیت نەگەیشتن جا لەتاو دووری ئەو شیرەى لەمندالی خواردبوون هەموو بووه ژەهرو هینتاتەوه.

(۳) کەنار: لەباوەش گرتن.

بۆ لەباوەش گرتنى هەر سەوزایی هەیه كە دەورى گۆلیان داوه شین و واوه یلا دەکەم خاک و خۆلى گەرەك و کۆلانەکانى عیشت بە بیزنگى سەرم بیزنگ ئەکەم.

كهوتووہ سەر خەرمانی عومرم ئاگری تولى ئەمەل
 سەد كەرەت بارانى وەعزى لى درا نەكوژايەوہ^(۱) .
 شیری ئەبرۆ تیری موژگان تاق و جووت ئەنوینی پیم
 تابزانم روحى شیرینت چلوڤن كیشایەوہ^(۲) .
 جیی نەزەر بوو حاشیەى زولفت لەسەر ئایاتی رووت
 زۆر موتالام کرد وەكو دەورو تەسەسول مایەوہ^(۳) .
 تاقى هيجرانى برۆت جیی نازە بوؤ ئەهلی نیاز
 سوفى وابزانى كچە هیندە كەر بوو خوئی گنرایەوہ^(۴) .

(۱) خەرمان: بە دەست هینانی ئارەزوو، تولى ئەمەل: زیادبوونی هیواو ئاوات.

زیادبوونی و درێژیبوونی هیواو ئاواتم كەوتۆتە سەر بۆ بە دەست هینانی تەمەنى زیاتر تەمەن
 گەر بێتو سەد جاریش بارانى بەندو ئامۆژگاری بکریم بى سوودە ئەو ئاگرەى لە دەروونم
 پەیدا بوو ناکوژیتەوہ ئەو هیواو ئاوات و درێژیبوونە لەدلم ناچیتەدەر.

(۲) شیر: شمشیر، تیری موژگان: مووی برژانگ وەكو تیرە.

شیرى ئەبرۆی كە كەوانەو مووی برژانگەكانیشى هیندە تیژن هەرەو كە تیر وایە جار جار
 هەردووکیان پیم نیشان دەدات و جار جاریش بە تەنھا یەكێکیان هەر بۆ ئەو یەتەى كە بزاتم
 روحى شیرین چۆن و بە چ شیوەیەك دەكشیتەوہ لێم.

(۳) نەزەر: جینگای بایەخ پیدان، حاشیە: قەرەغى شت وەكو جل و بەرگ یان كتیب كە شەرحى
 مەتنى بۆ دەكریت، موتالا: خویندەنەوہ، دەور: پیاچوونەوہ، تەسەسول: زنجیرە یەك لەدوا
 یەك.

جینگای بایەخ پیدان بوو قەرەغى زولفت چونكە ئایەت و نیشان هەبوو لەسەر رووت، لە رووت
 شت دەخوینرایەوہ بەلام من گەلێك لێى ورد بوومەوہو خویندەمەوہ هېچى لى حالى نەبووم
 بۆیە وەكو خوئی بەریزبەندى و یەك لەدواى یەك مایەوہ.

(۴) میحرابى برۆت: مەبەست ئەبرۆی كەوانە، ئەهل نیاز: ئەو كە سانەى داواى مراز دەكەن.

شەمعی خوبان پرتەویکە شەمسی رووی تۆی لی کەوت
 هیندە حەیاو شەرمی بەخۆیە بەجاری تۆیەوه^(۱) .
 گول بژیریکی زەریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
 خۆزگە مەردیکی رشید بو شیخی بخویندایەوه^(۲) .

-
- ئەبرۆی کەوانت بۆتە جینگای خەلکی و دین داوای مرازی خۆیان دەکەن، سۆفی وای هەست
 کرد باسی کچ دەکریت لەوەش سەیرتر خۆی ئەو باسە ی گێپرایەوه .
 (۱) خوبان: شوخ و شەنگ، شەمع: مۆم، پرتەو: گەشەنەوه، شەمس: رۆژ.
 شوخ و شەنگی مۆم پرتەویک بوو لە ئەنجامدا رووی گەش و جوانی تۆی لیکەوتەوه
 هەردەلێی رۆژە هیندە بەشەوقە جا بۆیە مۆم کە ئەوەی دیت شەرم و حەیا ی بەخۆ بوو
 لەشەرماندا تۆیەوه .
 (۲) لەنیو باغی هیواو ئاواتەکاندا بژیریکی زۆر جوان و زەریفم کرد، جا خۆزگە کەسیکی مەرد
 دەهاتە مەیدان ئەو گول بژاردەیه م بۆ شیخی دەگێپرایەوه .

بهنی ئادهم خوا وای کردووہ روژیکی تاماوه
 سہراسہر عومری سہرفی سہرف نہحوی زہرف تیماوه^(۱) .
 مہداری تولى ئومیدم خہیالی گہردن و زولفہ
 بہلی سہودا سہری عاشق لہسہر ہہودایہ کی خواہ^(۲) .
 بیستانی پەرچہمی ئاشقہ سہرگہردان و ژولیدہ
 بہمیسللی زولفی سونبول دل ہہمیشہ حالی شیواوه^(۳) .
 ہہوای تافہی غزالہ ریی خوتہن تووشی خہتای کردم
 بہیادی موشکی زولفی روم لہچینی پەرچہمی ماوه^(۴) .

(۱) سہراسہ: سہرتاپا، عومر: تہمہن، سہرف: خہرجکردن، زانستی صرف، نہحو: زانستی
 ئیعراب، زہرف: قاپ و قاچاخ.

خوای گہورہ وای کردووہ ہہتا ئادہمیزاد روژیکی لہدنیا دا مابئی سہرتاپای تہمہنی خوی
 سہرف دہکا بۆ فیرکردنی خوی ہہرہکو چون بہدریژی تہمہنی کہسابہتی دہکات ہہموو
 بۆ ئہوہیہ کہ بیکاتہ خواردن و لہناو قاپ و قاچاخی بکات.

(۲) مہدار: جیگای سورانہوہ، تولى ئومید، بہدریژی ئومید، سہودا: ئارہزووی زور، ہہودا: تال
 تالی موو.

جیگای سورانہوہی ئومیدم ہہردہم لہخہیالی گہردن و زولفی یارہ بہلی ئہوکہسہی
 ئارہزووہکی زوری عاشق لہسہر تال تالی مووی زولفی خاوی یارہ.
 (۳) ئاشوفتہ شیواو: پەریشان، ژولیدہ: لیقہوماو، سونبول: گولیکی بۆن خۆشہ.

پەرچہمی یار شیواو و پەریشانہ سہرگہردان و خہمگین لیقہوماوہ ہہرہکو گولی سونبول
 زولفہکانی بۆنی خۆشہ جا لہبەر شیواوی زولفی دلئی منیش حالی پەریشان و شیواوہ.

(۴) نافہی غزال: ناوکی مامزی و لای موشک، خوتہن: ناوچہیہ کہ لہباکووری چین، موشک:
 مہبہست لہو ناوچہی موشکہ لہباکووری ولاتی چین، چین: ریز.

ئارہزووی گرتنہ ریگای ولاتی خوتہنم کہوتہ میسکی بۆ بہدہست ہینانی بۆنی موشک
 کہہی مامزہکانی ولاتی خوتہنہ ئہمہش وای کرد کہ تووشی گوناہی کردم، جا ہہر بہیادی
 ئہمہوہ زولفی بۆنی موشکی لی دیت و لہچینی چینی پەرچہمی ئہوبۆنہ ہہرماوہ.

چراغی عومری عاشق بای فهنای هیجرانی لی ههل بوو
 لهفانووسی ئهدهبدا حیغزی که یهک دوو نهفهسی ماوه^(۱).
 دهمیکه چاوهرپی سوورمه ی غوباری موقهدهمی یارم
 لهکوی خوبانهوه ئهمرو نهسیم توژیکی هیئاوه^(۲).
 کتییی عیشقی مهجنون ئایهتی رووخساری لهیلایه
 لهسوورهی یوسفا دهرسی جنونی ئیمه نووسراوه^(۳).
 سهرم کاسهی شهرابی سوخهتی کاسهی دلای غهیره
 لهدهردی دهردی ئهم جامه پهنام بو ساقی هیئاوه^(۴).

(۱) چراغ: چرا، فهنا: لهناوچوون، حیغز: پاراستن.

ههچی رووناکی و چرای تهمنی کهسی عاشق ههموو بهبای لهناوچوون و لیک دابراوه
 لهناوچوو فهوتا جا کهوایه لهنیو رووناکی فانوسدا که ئهدهب ههموو بهپاریزه چونکه
 ههریهک دوو نهفهس ماوه.

(۲) سوورمه: کل-مادهیه که لهچاو دهکریت و چاوی پی رهش دهکریت، غوبار: توژو گهرد،
 مقدم: کات هاتن، خوبان: جوان، نهسیم: شنه.

ماوهیه که چاوهروانی ئهوه م که ئه توژو گهردی لهژیر پیتی یارهوه ههلهستی که دهلتی
 کله لهچاو دهکریت جا له بهر کوی ئه جوان و شوخ و شهنگ شنه با ههندیکی لهگهڵ خۆیدا
 هیئاوه.

(۳) کتاب: بهسهراهات، مهجنون: عامری قهیسی، سووره: وینه، یوسف: کوپی یعقوب پیغه مبهه
 سهلامیان لی بی، مجنون: شیت.

له بهسهراهاتی خۆشهویستی مهجنون له رووخساری لهیلای خۆشهویستی رهنگی داوه تهوه
 لهوینهی جوانی یوسفیشدا باسی بهسهراهاتی شیتی ئیمه نووسراوه.

(۴) کاسه: جام، سوخهت: قسه، غهیر: خهڵکانی بیگانه.

سهرم بوته کاسهی شهراب خهڵکی شهرابی تیدا دهکن لهگهڵ مهستی ئهوکه سانه قسهو
 باسی من بوته مهزه لهگهڵ شهرابدا دهیخونهوه جا له بهر دهردی ئه جامه شهرابه داوام له
 مهیگیژ کردوه بوئهوهی پهنام بدا.

كەسىڭ فەيترەت بىلىدىڭ بۇ رەواجى سەكەي دىنى
 خەراجى مىصرى قەلبى خۇي بەھوسىنى يوسىنى داۋە^(۱).
 لەسەر سەۋدەي قومارى شاھ خوبان پىرى بورھانى
 بەچۇڭگانى ئىرادەت گۈي سەرم بۇ بازى داناۋە^(۲).
 نىراج و روح و ھەياتى من بەجلوھى ساقى يە باقى
 نەۋەك ۋەك سەپلە بۇ سەفرە لەدۈي نان چاۋى پىراۋە^(۳).
 بەقوربانىت بىم ئەي پىرى خەراباتى جىھان ئاباد
 بەشاھىدبە كەۋا روحم لەرەھنى قوربى تۇ ناۋە^(۴).

(۱) فەيترا: سىروشتى، رەواج: برەۋىپىدان، خەراج: باج، حوسن: جوان.

ھەر كەسىڭ ئەگەر بىت سىروشت و ئەخلاقى بەرزى ھەبىت ئەۋەندە دەھىتىڭ كە برەۋى پى
 بەدەي بەشتى بزانى ئەي ئەۋەنىيە ھەرچى باج و مولكى ۋلاتى مىسر ھەيە گۈرپويانە تەۋە
 بە جوانى ھەزرتى يوسىن سالاۋى خۋاي لى بىت.

(۲) سەۋدا: ئارەزوۋ مەيل، شاھ خوبان: شاي جوانان، پىرى بورھان: پىرو شىخى بورھان، كە
 شاعىر سۈفى ئەۋ پىرەۋو، جۇڭگان: گۈپال، ئىرادەت: خۇ بەكەمزانىن لە دىلسۆزى و
 خۇشەۋىستىدا.

لەسەر ئارەزوۋ مەيلى شاي جوانان كە شىخ بورھانە كە چۇن پەناي بە ۋ گۈپالە دەدات و
 پىۋەي دەپۋا منىش بۇ بەربونەۋەي خۇم دەكەمە بەردەبازو بەسەرمدا بىپىرئەۋە.

(۳) نىزا: پارانەۋە، جلوھ: خۇپىشاندان، ساقى: مەيگىڭ، باقى: ماۋە، سەپلە: بى ۋەفا، سەفرە:
 خۋان: چاۋپىر لەئاۋ: چاۋپىر لەفرمىسك.

پارنەۋەي روح و گىيانى من ھەر بەساقى ماۋە كە خۇي بەمن پىشان دەدات و دەبىتە
 ھۇي ئارامى دل و گىيانم و خۇشى بەخۇشى روحم، نەۋەك ۋەك ۋەك ۋەك سىكى بى ۋەفا ھەر
 بەدۋاي سەفرە ۋاندا بگەپىت و بۇ نانىك بگىرى و فرمىسك بىرئى.

(۴) خەرابات: مەيخانە لەۋشەي (خىرات)ى عەرەبى ھاتوۋە بەماناي كاۋلگە، بەلام لەئەدەبى
 سۈفىزىمدا لەناۋچۈنى خورەۋشتى نەفس خراپ جىگەي خۋاپەرستان، كەسى خەرابات بۇ
 كەسىڭ دەگۈۋىرتىڭ كە گەشىتتە پەي بەرزى خۋاپەرستى، ئاباد: ئاۋەدانكردەۋە،
 رەھەن: دانانى شىڭ لەجىياتى ئەۋ پارەيەي بەۋقەز زەردەگىرى.

شا مولکی یهقین شاهنشاه دین پیری با تمکین
 رهئیسى ئهولیا رحمی ههتا دل ریى نه به ستراره^(۱).
 له دار الحوزنى میحنهت ناجییه وهك پیری کهنعانی
 بهبوی پیراههنى یوسف کهسى چاوی ههئیناوه^(۲).
 حوزورى تو بهههشتی ئادهم و دلی ئههلی ههسهده شهیتان
 بهبوی دانه تهمهع کیشاویهته ناو دامی دنیاوه^(۳).

به قورابانت بى ئه پیره ی که هه موو خو شه ویستی دنیات وه لاناوه و گه یشتوینه پله ی
 به رزی خودا په رستی هه موو دنیات به نووری خۆت ئاوه دان کردۆته وه، جا وه ره به شاهیدبه
 که وا ههچ شتیک له روح خو شه ویستتر نیه ئه وه له ره هنى تو داناوه.

(۱) ته مکین: توانا، ره ئیسى ئهولیا: سه رۆکی پیاوچاگان، یه قین: بپوای ته واو.

ئهی ئه وکه سه ی که بپوای یه قینی ته واوت هه یه به و هۆیه وه ش بوویته خاوه نی هه موو بپوای
 ته واو ئه و که سه ش شاهه نشایه ئه و پیره به توانایه سه رۆکی هه موو پیاوچاگان ره حمی بکه
 هه تا ریگای دل و ده روون نه به سترایه.

(۲) دار الحوزن: له ئه ده بی کلاسیکی کوردی مه به ست مالى حه زره تی یعقوبه، میحنهت:
 ده ردوبه لا، پیری کهنعان: مه به ست حه زره تی یعقوبه سللوی خواى لى بیته، پیراهه ن
 یوسف: کراسی یوسف.

له خانه ی خه م و خه فه ت ده ردو به لادا وه کو حه زره تی یعقوب که که وته ناو جیگاو
 چاوه کانی کویریوو له تاو یوسفی کوپی به لام ئه وکاته ی یوسف کراسه که ی بو ناروو به سه ر
 چاویدا نا روناکی بو چاوی گه پایه وه ﴿أَذْهَبُوا بِمِصْرِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
 وَأَنْتُمْ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (یوسف: ۹۳).

(۳) حوزور: ئاماده بوون، دامی دنیاوه: جوانی و رازاوه کانی دنیا.

ئاماده بوونی تو وه کو ئاماده بوونی ئاماده مه له به هه شت هه روه ها دل و ده روونی که سانی
 حه سوود وه کو شه ی تانه جا به بوون و به رامه ی ته ماعی دنیاوه رایکیشاونه نیو جوانی
 رازاوه کانی و خو شی و له زه تی دنیاوه.

شەرابی سوحبەت ئەکسیری خالی مەعدەنی روحە
 لەکارخانەى سەعادەت لوقمەى لوقمانى ناو^(۱) .
 عەدو با ھەر وەکو عەقرب بەکلکی نیشی خوێ دانى
 شوکر تۆزى حەياى بوو وا بەچاویا دیارە داىناو^(۲) .
 ھەتا گوێ پێو ھەبوو مۆنکیر لەزەلکاوی ھەسادەتدا
 ھەزارى کلکی بگىرئ کەلکی ناگرئ تازە خنکاو^(۳) .
 وەکو پەروانە بو شەمەى جەمالى تو (حەریق) ئەمرؤ
 چرای شەوقى بگىرئ تەبىت خوشى ھەلساو^(۴) .

(۱) شەراب: مەى، سوحبەت: قسەکردنە، ئەکسیر: مادەى بەکە شت دەگۆرئت وەکو گۆرپنى مس
 بۆ زێ، کارخانە: کارگە، سەعادەت: خوشى و بەختیارى، لوقمە: پارو، لوقمان: لوقمانى
 حەکیم.

قسە و گەتوگۆزى دەم و لوتفت ھەردەلئى مادەى ئەکسیرە خەلک دەگۆرئت و دەیانھێتئتە
 سەر رێگای راست ھەر وەھا ئەو قسانەت خوړاکى گیانە لەو کارخانەش بەختیارى خوشى
 دەست دەکەوئت ھەر وەکو ئەو نامۆژگاربانەى حەزەرەتى لوقمان کە مرؤف پەندیان لئ
 وەردەگرئت.

(۲) عەدو: دوژمن، عەقرب: دوو پشک، نیشی: ژەر، حەيا: شەرم.
 با دوژمن ھەر وەکو دوو پشک پتوھەدات بەکلکی ژەرەکەى خوێ بپێژى و بمرکوزئ سوپاس
 دیارە تۆزىک شەرم و حەياى ھەبوو چونکە ئیستا چاوى شوپە
 (۳) مۆنکر: پیاوی خراب.

ھەتا پیاوی خراب گوئى پێو ھەبوو بۆ وەرگرتن و قسە ھێنان و بردن خنکابوو لەزەلکاوی
 ھەسوودیدا ئاگای لەخۆ نەمابوو ئیستاش گەر بێتو ھەزار جار کلکی بگىرئ بئ سوودە
 کەلکی نیشە چونکە کار لەکار ترازاو ھەو خنکاو.

(۴) پەروانە: پەپوولە، شەمع: مۆم.
 وەکو پەروانە چۆن عەشقى چرای مۆمە و ھەریە دەورپشئى ئاگرە کەیدا دئت و دەچئت
 ھەتا لئى نزیك دەبێتەو ھەو بەلەکانى لەئاگرە کە دەدات و خوێ دەسووتئنى جا منیش وەکو
 ئەو پەپوولەى عەشقى جوانى تۆم و گەر شەوقى چرایە کە شت بگىرئ بەخوشتیت خوشت

موعتادی فلهك دایمه هر جهورو جهفایه
 خو خاسه له گهل ئه هلی وهفایان بی وهفایه^(۱).
 یاره ب رهقیب تووشی بهلاو دوردو غمی بی
 بهو دوردوه بنالینن ههتا روژی جهزایه^(۲).
 بهو ریشه وه ئیستا که رهئیسیکه لهلای خوئی
 تهرکیز که تهزویره لهسه ره دامی خهتایه^(۳).
 بوماچی دهمی سالیکه سوئی له رههندا
 ئیمانی بهخت کردوه و شوکر ماچی نه دایه^(۴).

ههساوه.

(۱) موعتاد: خوگرتن بهشتیک، جهورو جهفا: زولم و ستهم، خو خاسه: خوئی دهگونجینی، فلهك: گهردوون.

گهردوون خوئی وا گرتوه ههرده م هر زولم و ستهم بووه واهاتوه، هه رنه و گهردوونه سروشتی وایه خوئی دهگونجینی له گهل خه لکیدا به لام له گهل کهسانی به وهفا گه لیک بی وهفایه.

(۲) ره ب: خوا، رهقیب: دوژمن، روژی جهزا: روژی مهحشر و لپرسینه وه.

خوایه کهسانی دوژمن و ناحهز تووشی دوردو به لا و غم و خهفت بیت ههرده م بهو دوردو ئیش و ئازاره وه بنالینن ههتا نه و روژه دادی که لپرسینه وه له گهل خه لکاندا دهکریت و هه رکهس پاداشتی خوئی وهرده گریته وه.

(۳) تهرکیز: ههست لهلای شتیک بیت، تهزویر: فرت و فیل، دام: تهله نانه وه.

بهو ریشه ی که هتشتینی وه ئیستا که بو خوئی سه روکیکه بهلای خوئی وه نه و به بیر هیتانه وهیه که فروقیله لهسه دانانه وهی تهله ی گونا هکردن.

(۴) سالیك: مورید پهیره و کهری ریباری سوفیزم.

سالیك و سوئی ماچی دهمی خوئی له رههن دانا و ئیمانی شی بهخت کرد بو به دهست هیتانی ماچیک که چی سوپاس ماچیکی بی نه دا.

زاهید مه که مه نعم که ده کهم وه سفی گولی خۆم
 گولّ غونچهی من لایقه موشتهق له سه فایه ^م.
 هه رچه نده به سن توفلی عاقلی قوربان
 تیی هه لده به شهق ئه کوره عه ینی به لایه ^م.
 هه ر شوکری خوا بینه جی تو که (هه ریقی)
 رامالی ره قیب که هه موو جه ورو جه فایه ^م.

(۱) زاهید: خواناس، مه نع: قه ده غه، لایق: شایسته.

خواناس و پیاوانی خوا تکایه قه ده غه م مه که ن کاتیک وه سفی گولی خۆم ده که م که
 خوشه ویسته که مه ئه و گولّ خونچه یه ی من شایسته ی ئه وه یه وه سفی بکه م له بهر ئه وه ی ئو
 گولّه وه رگیرایه له پاکوخواوینی و رووناکی.

(۲) به سن: به ته مه ن، توفل: مندال، ئه کوره: خیل.

هه رچه نده تو به ته مه ن بچوک و مندالی به لام شوکر به عه قل که سیکی کامل و ته وایو جا
 که وایه ئه و خیله بده بهر شهق تیی هه لده چونکه به لایه که بوخۆی.

(۳) هه ریقی تو هه رده م شوکری خوا بکه و شوکرانه ی خۆت بینه جی باکه سی ناحه زو دوزمن
 هه موو رامالی چونکه هه موو زولم و سته م و ناخۆشیه پیویسته ناحه ز رامالین له گه ل
 رامالینی ناحه زو ره قیب ئه و جه ورو جه نایه ش نامینی.

لهقیدی زید و عهمرانیم و دل یا بهستهیی تویه
 لههر وهختی رههابی پی دهرانم رستهیی تویه^(۱).
 دهیته ئیفتراو بوختان ئهگر نیسبهت وهغیری دم
 بههاژی زولفهکته زانیم که ماران گهستهیی تویه^(۲).
 سهراسهر رهخنهی چاوم نیشانهی تیری موژگانه
 لهلای خوئی چهشمهسارو سهبزهی ئهو رستهی تویه^(۳).
 حوبابی ئهشک و حهسرهت بوته فنجانی سهرو سینهم
 لهجینی دهسته گولآ لیدهن ئهئین گول دهستهی تویه^(۴).
 گلی بیینی بهسهرماکهی، گولی بیینی بهسهر کهی

(۱) قهید: کۆت و بهند، رسته: داو، زهید و عهمر: له حوجرهکان و دانهوهی قواعد نمونهیان به زهید عهمر دههینایهوه.

من له کۆت و بهندی زهیدو عهمر نیم و دلئیش بهتۆوه نه بهستراوتهوه ههرکاتیک رزگارو ئازاد بوویت من ئهوه دهرانم داوی تویه و دات ناوتهوه.

(۲) ئیفترا: قسههلهبستن بهخهک، بوختان: لهپاش مله باسی خهک کردن، هاژه: سهرلی شیواو، ماران گهسته: یهکێک فیل لهیهکیکی دیکه بکات دهئین مارانگهسته.
 ههر قسهیهک بکهم دهیته قسه ههلهبستن قسهو باسکردن دهربارهی تو ئهگر نیسبهت به غهیری دم بدهم چونکه دهرانم بهشیواوی زولفهکته شیت و شهیدا بووه بهشیواوی زولفت مارگهزیویهتی.

(۳) سهراسهر: سهرتاپا، چهشمهسار: شوئینیک کانیاوی زۆدی لی بیت.

سهرتاپای رهخنهی چاوم ئهوه ماوهیهکه چاوم بوته نیشانه مووه باریک و تیزهکانی برژانگهکانته چونکه ئهو لهلای خوئی چاوهکان بوته جیگای کانیاو سهرچاوه جا بهئاوی ئهو سهرچاوتهو کانیاوانه سهوزایی نهورستهیی تویه.

(۴) حویاب: بلقی سهرئاو، ئهشک: فرمیسک.

فرمیسکی چاوهکان و ئاهو حهسرهت وهکو بلقی سهرئاوی لیهاتووه کاتیک ئهو فرمیسکانه لهفنجانی سهرو سینهم دهکریت جا کهوایه دهسته گولآ لیدهن دهئین تو وهکو دهسته گولی.

غەم و شادی سەریا ھەرچی بی وا بەستەیی تۆیە ^(۱) .
 دلم ئیشە شەرابی رووتە سرکە ی غەیری گەرتیکەم
 گولایویش بی گلاو بی شیشە چۆن بەر بەستەیی تۆیە ^(۲) .
 شکستە دەست بەستە چاوە کەم جەبری لەلای تۆیە
 مەلی کەسرە بەشانم چۆن شکستەو بەستەیی تۆیە ^(۳) .
 تەنافی زولفە کەت لادە خەیا بانی خەیا لیم راست

(۱) گل: خۆل، وابەستە: بەتۆوہ یە .

خۆل بەینە بەسەرماکە و پاشان گول بەینە سەرماکە، غەم واتە گل بەسەردا کردن کاتیک
 مەرۆف غەم دەیگری دەلی خۆلی بەسەردا کردوہ، کاتیکیش شادی دەیگری و شادی
 بەسەردا دیت ھەردەلێی گولە دەگەشیتەوہ، جا ھەر چیبەک بیت ھەموو بەتۆوہ
 بەستراوہ تەوہ .

(۲) شیشە: شووشە، سرکە: شلە یەکی ترشە لە تری و ھەنار درووست دەکریت، گولایو: ئاوی
 گول بۆنیککی خۆشە .

دلم بۆتە شووشە رووی جوانی تۆش وەکو شەراب وایە دیارە شەرابیش لە شووشە دەکریت
 واتە ھەرکاتیک تۆ دەبینم دلم شاد دەبیت جا کە سرکە ی ترشی خەلکی تی بکەم، ئەو
 سرکە یە گولایویش بیت دیارە ھەر سوودی نابیت چونکە گەر شووشە نەبیت گولایو لەچ
 بکریت !

(۳) شکستە: شکان، جەبر: دەست گرتنەوہ ی دەستی شکاو، کەسرە: غەم و خەفەت .

دەستم بەھۆی تۆوہ شکاوہ چاوە کەم ئەو دەستە شکاوہم ھەر بە دەستی تۆوہ چاک
 دەبیتەوہ ھەرگیز مەلی غەم و خەفەت بەرۆکی گرتووم چۆن ئەو شکانە یەمن
 بەستراوہ تەوہ .

بەبالای سەرووی مەوزون و قەدی بەرجەستەئە تۆیە ^(۱) .
 ئەتیبیا حەبیان مەسموم و دانە حەبیان پووچە
 ئەو مەغزیکە بی ئەمرو رەھانی بەستەئە تۆیە ^(۲) .
 بەئومیدی دەوا بوو لەزەتی دەوری دڵم دەردیە
 ئەزانم چۆن گوستەئە تۆ ھەموو پەیوەستی تۆیە ^(۳) .
 ئەگەر دەردت نەدایە نەیسبەتت چۆن ئەبوو دەرمانم
 ھەرکەسی بی بلی قوربان (حەریقی) خەستەئە تۆیە ^(۴) .
 خەونم لەخوای چوونکە لەبەر غەیری خوایە

(۱) تەناف: رستە جلی لەسەر ھەلدەخەن، خیابان: شەقام، سەرووی مەوزون: بەژن و بالای ریک و پیک، قەد: کەمەر.

زولفت وەکو تەناف بەسەر رووتدا ھاتۆتە خواریوە جا ئەو زولفە لادەبا راستە شەقامی خەیاڵم ھەردەم بەستراوەتەو بە بەژن و بالای ریک و پیکت کە ئەو بەژن و بالای جوانەت لەخەیاڵم بەرجەستە بوو.

(۲) ئەتیبیا: کۆی تەبیبە پزیشک، مەسموم: ژەھراوی.

پزیشکەکان چارەوسەریان کە بریتییە لە حەب ئەو چارەسەرنییە بەلکو ئەو ژەھرەو کوشندەییەو ھەر دانەیک لەو حەبە پووچ و بی کەلکە ئەو مێشیکە بەبی ئەمروفەرمان رینگای تۆی گرتۆتەبەر چونکە بەتۆو بەستراوەتەو.

(۳) دەوا: دەرمان.

دەردی دڵم گەلیک گرانە بۆیە لەزەتی ئەو دەردەم ھەر دەردە سەریە جا بە ئومیدی دەرمان بوم کەتۆی بەلکو لەو دەردە رزگارم بیئت، چونکە دەزانم ئەو دەردە بەھۆی تۆو یە.

(۴) نەیسبەت: شتیکی بخەریتە پال شتیکی دیکە.

ئەگەر تۆ ھۆی دەردی من نەبی چۆن دەبوو ببیە دەرمانی من کەواتە من نەخۆشی تۆم و ھەرتۆش دەرمانی منی نەیسبەتی دەرد دراوەتە پال دەرمان، جا ھەرکەسیک باییت و بلیت حەریقی نەخۆشی دەستی تۆیە.

دیمه‌نم به‌د روو سورمت وه‌ک خه‌وف و رجایه ^(۱) .
 پالی ره‌حه‌تی داوه‌ته‌وه نه‌فسی خه‌سیسم
 یا ئەمنی غینا یا ئەسری یه‌ئس و هه‌وایه ^(۲) .
 گهر تالیب بوو یوسف خۆت نه‌فسی عه‌جوزه
 زوو بیئنه ده زوو بیئنه ده‌لین ئەهلی وه‌فایه ^(۳) .
 ئینکاری سیرایه‌ت مه‌که ئەه‌ی مونکری موفلس

(۱) خه‌وف: ترس، ره‌جا: پارانه‌وه .

له‌به‌ر ئەوه‌ی ترسانم له‌خوا بۆ غه‌یری خوايه بۆکه‌سانی دیکه‌یه، ئەوه‌ش وای کردووه
 شتیه‌وه دیمه‌نم به‌دو خراپ بیټ وینه وه‌ک ئەوه‌یه ترس و له‌خوا پارانه‌وه بیټ .

(۲) خه‌سیس: پیس، ئەمنی غینا: ئاسایشی و ده‌ولمه‌نه‌دی-دلخۆشی و گۆرانی، ئەسه‌ر:
 شوینه‌وار، یه‌ئس: ناویمیدی، عه‌جوز: پیر .

نه‌فسی پیس و ناپاکم زۆر به‌ئیسراحه‌ت پالی داوه‌ته‌وه چونکه من ئاماده‌م ئاره‌زووه‌کانی
 جیبه‌جی بکه‌م جا ئەوه ئیسراحه‌تیه بۆ ئەوه‌یه که هیمنی و ئارامی خۆشی یه یاخود
 شوینه‌واری ناویمیدی و که‌یف و سه‌یف و رابواردنه (نه‌فسی خه‌سیس ئامازه‌یه بۆ

سووره‌تی یوسف ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳) .

(۳) تالب: داواکار، یوسف: چه‌زره‌تی یوسف کوپی یعقوب، نه‌فس عجوز: نه‌فسی پیر، زوو
 بیئنه: خیرا بهیئنه، ده زوو بیئنه: داوو ده‌رزی .

گه‌ر تۆ داواکاری یوسفی و کپیری ئەه‌ی نه‌فسی پیرو بی‌که‌ک ده‌زووکه خیراکه بهیئنه
 چونکه ئەوه‌که‌سه‌ی تۆ کپیری ئەوه که‌سینکه ئەه‌لی وه‌فایه .

عه‌جوز ده‌کریت مه‌به‌ستی ئەوه پیره‌ژنه بیټ کانتیک چه‌زره‌تی یوسفیان ده‌فرۆشت له‌بازاری
 میسر ئەوه پیره‌ژنه هات کلافه‌یه‌ک داوی پی‌بوو که به‌و کلافه‌ داوه یوسف بکریټ به‌لام
 نرخ‌ی یوسف له‌وه گرانتره .

بی سہیری قہمہر کہ، چہ بہ شہوق و بہ زیایہ^(۱) .
 مونکر بہ مہسہل شہ پپہرہ بی نوری ہیدایہت
 خوئی تالیی زولمہت بو خودا نوری نہدایہ^(۲) .
 ہر مہزبہلہ، ہر مہشعلہ، جی پرتہوہی شہمسہ
 یہک جیگہی فہزل، یہکی جیگہی فوزہلایہ^(۳) .
 تیفکرہ لہ ئەجزایی عناسیر بہتہ بیعہت
 یہک ماییلی مہر کہز، یہکی ماییل بہہوایہ^(۴) .
 بارانی بہرہ حمہت لہ تہرہف مہبہدہئی فہیباز

(۱) ٹینکار: حاشا، سیرایت: شہ و رہو، بلاوہوونہوہی شت، قہدہر: مانگ، بہزیایہ:
 پرشنگدارہ .

حاشا لہ شہو رویشتن مہکہ ئہی ئہوکہسہی کہ ہر بہدوای خراپہدا دہگہرتی ہیچ شتیک
 شک نابہی و نیتہ و ہرہ سہیری مانگ بکہ و بزانیہ چہند بہ شہوگہش و جوان
 پرشنگدارہ .

(۲) مونکر: کاری خراپ، مہسہل: وہکو، پپہر: شاپہپی بالندہ .

کاری خراپ و نابہجی کہکہسانی خراپ ئەنجامی دہدہن ہرہکو شاپہپی بالندہ گہر
 بیٹو نوری ہیدایہتی لہگہلدا نہ بیٹت، چونکہ خوئی بہدوای کاری خراپ دہگہرا بویہ خوای
 گہورہش ہیچ ترہسکایہک نوری پی نہ بہخشی .

(۳) مہزبہل: زبلدان، مہشعل: شوینی چرا داگیرساندن چرادان، پرتہو: بلیسہ، شہمسہ: رۆژ-
 کورتکراوہی ناوی شیخ شہمسہدین .

ہر جیگای زبلدان و جیگای ناگردان و چرا داگیرساندنہ جیگای گرو بلیسہ پرتہوہی نورو
 بہرہکے شیخ شمس الدینہ یہکیکیان بۆتہ جیگای پاشماوہی خوراک کہ مہزبہلہ یہ ئہوی
 دیکہیان جیگای پیوانی زاناو دانایان کہ چرای تیدا ہلگیرساوہ .

(۴) ئەجزا: شتیک لہ چہند بہ شیک پیک ہاتبی، عناسیر: کۆی عنسر-رہگہز، ماییل: نارہزوو .

تورد بہرہوہو تیفکرہ کہ ئہو دنیاہی کہ دہبیینی لہ چہند شت پیک ہاتوہ ہرہکو
 سروشت کہ چہند رہگہزہ جا ئەوانہی ہندیکییان نارہزوویان بہلای خوداوہ ہیہ و
 ہندیکی دیکہیان بہدوای نارہزووی ہواو نہفسی خویمان .

قه‌تره‌ی ئه‌سه‌ری سونبول و یه‌ک چقل و گیایه^(۱).
 نو‌قسان له‌ ته‌ره‌ف قابله‌ نه‌ک فاعلی موختار
 ئهم قه‌ولی منه‌ ره‌ئی جهمعی حوکه‌مایه^(۲).
 بوره‌انه‌ له‌سه‌ر جه‌لی عه‌دو شه‌مسی حه‌قیقه‌ت
 تالع بووه‌ ئهو ئه‌حمه‌قه‌ جو‌یای چرایه^(۳).
 چاوی به‌ته‌مه‌ع پر بووه‌، ته‌لی به‌ حه‌ساده‌ت

(۱) ته‌ره‌ف: له‌لایه‌ن، مه‌بده‌و: بنه‌ما، فه‌ییاز: ئاودار پڕ ئاو به‌ره‌که‌ت.

کاتی‌ک بارانی ره‌حمه‌ت ده‌باری‌ت له‌لایه‌ن خواوه‌ هه‌ر قه‌تره‌یه‌کی ئه‌و ئاوه‌ ده‌بی‌ته‌ هۆی
 رواندنی گو‌لی سونبول به‌ دل‌ۆپ‌یی‌کی دیکه‌ی ده‌بی‌ته‌ هۆی شین بوونی درک و گیا واته‌
 ره‌حمه‌تی و به‌ره‌که‌ی خوا له‌دنیا‌دا بۆ‌که‌سانی باش و خراپه‌ که‌سانی باش گو‌لی سونبول
 که‌سی خراب چقل و گیا.

(۲) نو‌قسان: که‌می، له‌ته‌ره‌ف: له‌لایه‌ن، فاعلی موختار: مه‌به‌ست خواجه، قول: قسه‌، جه‌میع:
 سه‌رجه‌م، حوکه‌مایه: کۆی (حکیم)ه‌ زانا.

که‌موکوری له‌لای به‌رامبه‌ره‌وه‌یه‌ که‌ ناتوانی‌ت کاروباره‌کانی به‌ته‌واوی جیبه‌جی بکات نه‌ک
 له‌لایه‌ن خالقی کاربه‌جی، دیاره‌ ئه‌و قسه‌یه‌ی که‌من ده‌یکه‌م قسه‌ی سه‌رجه‌م زانا‌یا‌نه‌ که‌
 نه‌وانیش هه‌روا ده‌لێن.

(۳) بوره‌ان: سه‌لماندن-شیخ بوره‌ان شیخ شمس الدین، جه‌هل: نه‌فام، عه‌دو: دوژمن، شمس:
 رۆژ-کورتکراوه‌ی شیخ بوره‌ان شمس الدین پیری شاعیر، حقیقه‌ت: راستی، تالع:
 به‌دیاره‌که‌وتن، ئه‌حمه‌ق: نه‌زان-گیل، جو‌یا: گه‌ران به‌دوای شت.

هه‌لاتنی رۆژ به‌لگه‌ی به‌هێزه‌و پێویستی به‌ سه‌لماندن ناکات که‌ دوژمن نه‌فامه‌ چونکه‌ ئه‌و
 نه‌فامه‌ وه‌ها ده‌رکه‌وتوو‌ه که‌ به‌دوای چرادا ده‌گه‌رێت، یاخود شیخ بوره‌انه‌ وه‌کو رۆژی
 رووناکی راستی وایه‌ بۆ دوژمنی نه‌فام هه‌تا بی‌ت و به‌ختی یاوه‌ر بی‌ت ئیتر چ پێویست
 ده‌کات به‌دوای چرادا بگه‌رێت چونکه‌ شیخ بوره‌ان رۆژی رووناکه‌و له‌چرا به‌شه‌وق تره‌.

وهك بههائيم، رهحهتی ههر له شه هودایه^(١).
 هیندو نیه ئایینی له ئاوینه ته عندا
 ئاوینه چه سووچی ههیه ئه و رووی سیایه^(٢).
 په روانه ی ههر جه معی نه بی چاکه (حه ریقی)
 خو ت بنیره نیو زومره یی ئه م شه مسی هودایه^(٣).

(١) قهلب: دل، بههائیم: کۆی بهیم - ئاژه لی چوارپی، رهحهت: پشودان په یوه ندی به دیری
 پیش خویه وه ههیه واته که سی نه فام هینده چاوی به ته ماعه ئه و پرنا بیته وه، دلش پر له
 حه سادته بۆیه وه کو ئاژه له که به پۆژ هه ر باری لی بار ده کریت بۆیه شه و پشوو ده دات
 ئه ویش هه ر به شه و پشوو ده دات.

(٢) هیندو: هیندوستان بۆ زولفی ره شیش به کار دیت، ته عن: به دیار خستنی عه بیی خه لک،
 سووچ: گونا ه- سیا = ره ش.

ئایینی ئه و هیندوسی نییه هه تا بیته ئاوینه تا وانبار بکات عه بیی ئاوینه به دیار بخات چونکه
 ئاوینه هه یچ گونا می نییه ئه و خۆی زولفی هاتۆته سه ر رووی و روو خساری ره ش بووه .

(٣) په روانه: په پووله، جه مع: شتی په رت و بلاو کۆبکریتته وه، زومره: دهسته، هودایه: ری
 پیشانده ر.

وا باش و چاکه حه ریق هه ره کو په پووله چۆن به ده وری چرا کۆده بنه وه تۆش وه ره ناو
 ئه و دهسته ی شیخ (شمس الدین) ه، چونکه ئه وه ریگا پیشانده ر.

خه یالت مونحه سیر بوو ئه ی دلّه غافل له دنیا یه
 نه دامهت بوو نه تیجه ی ئاخری ئهم شورو غه و غایه ^(۱) .
 ئه ووا لازم بوو سه رخۆشی له توّ ئه ی دلّ که سه ربۆشی
 به باده ی غافلی بی هۆشی ده ردت قهت شیقای نایه ^(۲) .
 عه جه ب بوّت بوّته زستان زه مه ریری باری عوسیان
 که شتک نابه ی چه سه رمایه ئه لی وه ی وه ی چه سه رمایه ^(۳) .
 به ده ستی دیوی نه فسم دلّ وه کو مورغی بی په ر وایه
 وه کو په روانه ی بوّ شه معی ته له سمی ئه و بی په ر وایه ^(۴) .

(۱) مونحه سیر: راوهستان له سه ر شتیک له چوارچپوه یه کی دیاری کراو، نه دامهت: په شیمانی،
 نه تیجه: ئه نجام، شورو غه و غا: ئاژاوه .

خه یالت له چوارچپوه یه کی ته سکدا ئابلووقه دار بوو ئه ی دلّه توّش غافل و بی ناگا بووی
 هه موو خه یالت به دنیا وه بوو نابی ناگابوو له شتی دیکه ئه وه ش بووه هۆی ئه وه ی که
 په شیمان ببیه وه چونکه ئه نجامی ئه و ئاژاوه و په شیویه هه ر په شیمانییه .

(۲) لازم: پتیویست، باده: مه ی.

ئه وه پتیویست بوو که توّ سه رخۆش بی و ناگات له خۆت نه مینی هه ر ئه وه ش وای کرد دلّت
 په رده یه کی به سه ردا بیّت سه رتا پای دلّت دابگریّت ئه و سه رخۆشی و غافل بوونه ت به هۆی
 (مه ی) یه وه بووه که بی هۆشی کردی دیاره به مه ی غافلی و بی هۆشی ئه و ده رده ی هه ته
 شیقای نایه و چاک نابیتته وه .

(۳) عه جه ب: سه یره، زه مه ره ریر: سه رمای زۆر سه خت، عوسیان: یاخی بوون - هه لگه پانه وه،
 سه رمایه: مولک و مال.

جیگای سه رسورمانه که ئه و زستانه ساردو دژواره بوّته هۆی ئه وه ی یاخی بیی
 هه لگه پیتته وه له کاتیکدا هه یج شتیک شک نابه وی له مال و موکل دنیا و ده لئی هه ی هاوار چ
 سه رمایه ! له نیتوان سه رمایه و سه رمایه جناس پیک چوو هه یه .

(۴) مورغ: بالنده، بی په ر: بی بال، په روانه: په پووله، شه مع: مؤم، ته سلیم: ئه و کاغه زه ی
 فالچییه کان به کاری ده هینن بوّ دوعا کردن.

من گیرۆده ی ئه و نه فسه به دخوه ی خۆم هه رده لئی دپوه و ده سه لاتم به سه ریدا نییه دلّیش
 هه ره وه کو بالنده یه ی بی په ر وایه و ناتوانیت بفریت په پووله ش بوّ چرا وه کو ته له سمیکه

که طفلی عیشقی بیّ مه شقم له نیو بازارې سهودایه
 بهئو سهودایه سه رخوشه ئهلیّ کارم له سهودایه^(۱)
 هه تا شهیتان مودبر بیّ مؤدب نه فسی زالم بیّ
 عه جهب که وتوته دهست زالم ئومورت عهینی زولمایه^(۲)
 خوا ره بی نه جاتم دهی له دهست ئه و دیوی بیّ رحمه
 کهوا وهک دوژمنی خوینین بهدایم لیم بهداوایه^(۳)
 خه یالات هموو به شمه وه کو ریس و گوریس وایه
 ههرچی دهکهی ده لّین هه یه ی فلانی چهنده ریسوایه^(۴)

که لیک عه و دایه تی بوی بیّ سهودایه.

(۱) طفل: مندال، سهودا: ئالویر-هه واو هه وهس.

له نیو بازارې هه واو هه وه سدا وه کو مندالیک وام که بچته نیو بازارې عه شق و هیچ شتیک له و عه شقه نه زانیت و مه شق و راهینانی نه کردبی، جا ئه و جوړه عه شقه بیّ سووده و وه کو که سیکي سه رخوش دیته مه میدان که ئاگاداری عه شق نه بیت و هه ر ده لّینی کاری من له و ئالوویرییه دایه.

(۲) مودبر: نه خشه دانهر، مؤدب: به پره وشت، ئومور: نیش و کار.

هه تا شهیتان نه خشه داریزه ربیت و که سی به پره وشتیش نه فسه که ی زالم بیت هه ولی ئه مه ی له گه ل بدات و بؤئوه ی کاری خراپ ئه نجام بدات ئه وه جیگای سه رسوپرمانه که تق و وتوویه تیه دهست که سیکي ژوردارو هه تا واش بیت نیش و کاره کانت هه ر گومرایی و ره شایی و زولمانییه.

(۳) خوییه ده پاریمه وه لیت که رزگارم بکه ی له دهستی ئه و دیوه که نه فسی به دکاره هه رده لّینی که سیکم لّی کوشتووه به دوا ی خوینی خویدا ده گه ریّت هه موکات به دوامه وه یه و داوای خوینی خوی ده کات.

(۴) په شم: خوری، ریس و گوریس: خوری کاتیک ده ریسی ده بیته داویکی ئه ستور گوریسی لّی درووست ده کریت، ریسوا: شه رمه زار.

خه یالات و بیرکردنه وهت هه روه کو خوری وایه کاتیک ده ریسی، ریس و گوریسی لّی درووست ده کریت جا هه ر شتیک ده که ی که س لیت رازی نییه و ده لّین سه یرکه فلانه که س

كەخالی بى دلى عاشق لەبارەى حوبى مەعشوقى
 بەخۆرايت نەوى چاكە وەكو شوشەى شكاو واىە^(۱) .
 مەبە تالب بەزولفینى بەمىثلى شكلى لاواىە
 ئەگەر لەولایە خۆت لادەى لەلام تحقیقە ئەولایە^(۲) .
 لەقاپى ئاستانەى مورشىدى ئەرشەد عەلى عالی
 لەوى رۆحت فیداکە كەتۆ نەجاتت ھەر لەوى داىە^(۳) .
 وەكو پەروانە بو شەمەى جەمالى ئەو كە موشتاقم
 بەتەصویری (حەریقى) ھیندە سۆزى ئەو لەدداىە^(۴) .

چەندە شەرمەزارە .

- (۱) خالی: بۆش-چۆل، بادە:مەى، حوب: خۆشەویست، مەعشوق: دلبەرەكەى.
 گەرھاتوو دلى عاشق چۆل و ھۆل بوو لەبادەى خۆشەویستی دلدارەكەى ئەوكاتە ھەروا
 لەھیچ و خۆپایى شوشەى شكوت نەوى چونكە ئەوھا چاكە .
- (۲) تالب: داوا، شك: وینە، تحقیق: مسۆگەر.
 تۆ داواى زولفەكانى مەكە چونكە ھەروەكو لا واىە جا ئەگەر ھاتوو زولفى ئەو لایبەى لادا
 دیارنەبو بەمسۆگەرى لەلایەكەى دیکە داىە .
- (۳) قاپى: دەرگا، مورشىد: رى پێشاندەر، ئەرشەد: ئازاتر لە ھاوپیكانى.
 لەبەر دەرگای گەرەو رى پێشاندەرى كەسێكى نازاو گەرەى وەكو عەلى دام و جا تۆش
 روحت لەو رینگایە فیداکە چونكە رینگای رزگارى لەوپیوہیە .
- (۴) پەروانە: پەپوولە، شەمە: مۆم، موشتاق: پەرۆش، تەسویر: وینە .
 ھەروەكو چۆن پەروانە عەشقى چراو مۆمە ھەر بەدەوریدا دەسورپیتەو ھەتا بەئەكانى
 لەئاگرە كە دەدات و لەعەشقى ئاگرەكە دەسووتى منیش عاشق و پەرۆشى جوانى ئەوم و
 ئەویش بەوینەى حەریقى سۆزو خۆشەویستی لە دداىە .

سهری هەر موو زبانی شوکره دەستی تەمەنایە
 دوعای پێویستە بۆ هەبل ئەلمتین عومری ئاغایە ^(۱)
 بەعەقلى موشگاف و تەبعى حیکمەت باقى هەر ئەوصاف
 دوتای رشتەى فنا بوو حوسنى نەزم و دورى یەکتایە ^(۲)
 بەلئى هەموو پەيوەندو بەستەو ئولفەتى کلە
 قوای ئەعجای بەسەردارى رەئیسى کول ئەجزایە ^(۳)
 دوعاگو و چاکەرو فەراش و نازر جوملە مەنزورە
 لەسەر خوانى عەتای ئیحسان و بەزلى ئەو موھیایە ^(۴)

(۱) سهرى هەموو کاتێک بەقەدەرایی موویەک بەرز ناکەوێت و زمانیشی هەردەم شوکر دەکات و دەستیشی هەردەم بەرزکردۆتەوێت و لەبەر خوا دەپارێتەوێت چونکە لای وایە ئەوشتانەى پێى دراوێت پێویست بەدوعا دەکات بۆئەوێت و ئەو پەيوەندییە بەهیزەى لەگەڵدا نەبێت بەوێت و ژيانى پرتەمەنى بەخۆشى و شادى دەژیت هەرۆهکو ژيانى ئاغايان.

(۲) موشگاف: بیریژ، حیکمەت: دانایی، باف: ئاویتە، ئەوصاف: سیفات، دوتا: دوو تال دوولا، رشتە: رستە، فەنابوو: لەناوچوو، دوریە یەکتا: مرواری بێ هاوتا. بەعەقلى و بیریژى و خاوەنى ئەو داناییەى کەهەیتى هەردەلێى ئاویتەیه و هەموو سیفەتەکانى رەنگى داوێتەوێت بەدوو مووی ئەولای ئەولای هەرچى هەیبوو لەدورى بێ هاوتای جوانى هۆنینهوێت هەموو لەناوچوو.

(۳) ئولفەت: خوو پێوێگرتن، کول: گشت، ئەجزاو: کۆى جزو بەش. بەلئى هەموو پەيوەند پێکەوێت بەستان خوویان بەیەکەوێت گرتووێت کەئەویش کۆتایی هەموو شتێک گەوێت بۆ گەڕێتەوێت هەرچى هێزى دلێش هەیه ئەو سەردارى هەموو ئەندامەکانى دیکەیه.

(۴) جوملە: گشت، مەترور: ئەوێت دەبیریژ، عەتا: بەخشنده، ئیحسان: چاکە، موھیایە: ئامادە.

هەرچى کەسانى دەست بە دوعا و چاکەکارو خێرخواز هەر هەموویان بەگشتى دیارن و لەبەر چاوان و ئامادە لەسەر سفرەو خوانى چونکە ئەو کەسیکى بەخشنده و چاک و نان دەرە بۆیه هەمووشت ئامادە کراوێت.

سەر ئامەد بو ئەدەب وەك عەقل و جودە سەر مەخفی بوو
 تومەز ئیسمی لەگەڵ هەرسی موافق یەك مسمایە^(۱) .
 بەپەنجە تۆبەتی سەردار ئەگەر بەحری كەرەم دەرھات
 ئەلئ دەریاو جۆش ھات و كەفی كرد لەو مەعمایە^(۲) .
 لەپاش مەوج و تەلاتوم تیكی سەرفی حسابم وت
 تەماشای كرد لەگەڵ میلەت وەكو بەحری كەرەم وایە^(۳) .
 بەنۆش عەدلی تەلەت یوسفی میسری عەزیزانە
 بەپیش قەھری سەیف الدین و سەیف اللہ ئەعدایە^(۴) .

(۱) ئاماد: ھامۆشۆكەر، مەخفی: بەنھێنی، مسمایە: ناو.

ھامۆشۆكەرانی پیاو چاكان و كۆرپو دیوہ خانی ئەدەب ھەر وہ كو كەسیكی عاقل و خاوەن
 جود ھەریە نھێنی ئەنجام دەدریت چونكە ناوی ئەوان لەگەڵ ھەرسیكان یەك ناوہ یاخود
 ھەرسیكان لی پێك دیت.

(۲) بەحر: دەریا، كەرەم: چاوتیر، بەحری كەرەم: دەلئیی دەریایە لەچاوتیری نان بەدەیی.
 بەپەنجەكانی گەر بیەویت سەرداری و گەورەیی بنوینئ ئاسانە چونكە ئەو خاوەنی
 دەریایەك كەرەمە لەچاوتیری و نان بەدەیی ھەر وہ كو ئەوہی دەریا جۆش بدات و لەگەڵ ئەو
 جۆش و خۆشییە دەریا كە فی لی ھەستیت، دەبیئت ئەو بەیتە ئامازە بیئت بە ئەو
 موغجیزە ی پتەمبەر (ﷺ) كاتیک ئاو لەنیو پەنجەكانی ھاتووہ.

(۳) مەوج: شەپۆل، تەلاتوم: دەنگە دەنگ ھاژە ھاژی ئاو.

لەپاش ئەوہی دەریا شەپۆلی كردو ھاژە ی لیوہات منیش حسابی خۆم كردو تەماشام
 كرد لەگەڵ دەورپۆشتم ئەو ھەر وہ كو دەریایەكی بەخشنە وایە.

(۴) عەدل: داد، تەلەت، دەرکەوتن، ئەعدا: دوژمن.

لەژێر سایە و سیبەری دادپەروەری دەرکەوتنی یوسفی میسر (سەلامی خوی لی بیئت) ئەو
 شوینە بۆتە جیگای عەزیزان ئەوہش پیش ئەوہی تورپەیی و سیف الدین و سیف اللہ
 دوژمنیان بیئت.

ههزار رحمت له روحی پاکی ئه و ئابائو ئه جداده
 كه ئه ولادی وه كو ئه جدادی عهدل و همرايه ^(١) .
 دوام كرد سلسلهی ئه م ئه صل و فهرعه هه ر موسلسل بی
 جه وایم بیت دو عای زنجیری عهدلت حوكمی مضایه ^(٢) .
 له بهر شیرینی په یوه نند نییه تا عه زیزان
 له لامم فایقه وه ك ئیشكه ر شه ه دو مونا یه ^(٣) .
 ئه گهرچی ئه متعه ی فکرم له بهرچاوه به ئاوا چوو
 دلم غه واس جه زبی گه وه هری ده ریای مه عنا یه ^(٤) .

-
- (١) ئابائو ئه جداده: بابو باپیران، ئه ولاد: مندال، مضایه: ئیمزاکراوه.
 ههزار رحمت له گیانی پاکی باب و باپیرانی بیت ههروهه منداله کانیشی وه كو خۆی
 باپیرانی په روه رده کردوه که له دادپه روه ریدا هه ر رای یه کترن.
- (٢) سلسله: زنجیره مه به ست نه وه دوا ی نه وه، موسلسل: به رده وام بیت.
 هه رده م ده ستم به رز کردۆته وه و روو له خوا ده که م و ده پارێمه وه ئه صل و نه سه بی هه ر به و
 شیوه یه بیت و به رده وام بیت بۆ ئه وه ی داد په روه ریت به رده وام بیت و به ئیمزا کراوی
 بمینێته وه و دوام گیراییت.
- (٣) شه هد: هه نگوین، فائق: ده گمه ته چاک.
 له بهر شیرینی ئه و په یوه ندیبیه ی که هه یه له نێوان عه زیزاندا، قسه و گفتم گه لێک چاک و
 شیرینه هه روه كو هه نگوینی پالفته کراوه وایه.
- (٤) ئه متعه: که لوپه ل، غه واس: ئامیریکه له ژێر ئاودا ده روا، جه زب: راکیشان، گه وه ر:
 ماده یه کی به نرخه .
 ئه گهرچی که لوپه له کانی که له مێشکمدایه دیت و ده چیت له بهرچاوم هه موو رویشت و
 به ئاودا چوو به لام دلم وه كو غه واسه ئه وه موو شتانه بۆلای خۆی راده کیشیت چونکه
 بیرو فکرم هه روه كو گه وه ره که له ناو ده ریا دایه یا خود گفته کانم پڕ به گه وه هری ده ریا
 مانای هه یه .

پیتی یی

له گه ل مانگی موباره ک بی قه زابی سازشم نابی
 له ته کلیفی ئه دای بی موهله تی گونجایشم نابی .^(۸۷)
 ده کیمانه قهراری چا نه فهرمووی گهر به شیرینی
 ئه وهنده دم تاله قهت روژ ئه من ئاسایشم نابی .^(۸۷)
 بی قه زابی ره مه زان هینده به ته کلیفه ئه دای
 سووو ساتیکی ئه وی خالییه تاقه تی به وه فابی .^(۸۷)
 گهر به ده کیمانه به شیرینی نه فهرمووی چابی
 هینده دم تاله به روو ترشی له خه وف و ره جایه .^(۸۸)
 باسی ده رویشی ئه کم ده عه تی بروشی ئه کم
 ئه و له ره سما نیه تی هه یئه تی ته شریف و لبقای .^(۸۹)

-
- (۱) له گه ل هاتنی مانگی موباره ک که مانگی ره مه زانه بی وه ی بی سازیشم نابی به هیج جوریک له داواکردنی و جیبه جیکردنی موله تی ناوی گونجانش نابیت .
- (۲) وه کو که سیککی ده کیمانه برپاری چا نه ده ی گهر به شیرینی نه بیت ده کریت برپاری چاک بده ی به شیرینی یاخود هه رکاتیک چا هه بوو ده بیت شیرین بیت هینده دم تاله هه رگیز به روژ نارام و ئاسایشم نابی
- (۳) بی وه ی بی ره مه زان هینده به زه حمه تی بو جیبه جیکردن هیج ساتیک ئه وه ی ده سستی خالییه و بو شه ده بیت وه فای هه بیت بو جیبه جیکردنی .
- (۴) گهر به دانایی و ده کیمی به شیرینی نه لی چانابی یاخود چا بی شیرینی نابیت ده میش هینده تاله به توپه یی و روو ترشیه له ترس و پارانه وه دایه .
- (۵) بروش: گه نم ده هاری ده یته بروش کفته ی لی دروست ده کریت، هه یئه: شیوه، لبقا: به یه ککه یشتن .

بەر وەلا عەرزی بکا بۆچی وەکو سنفی مەلای
 تۆ که خۆت مەمسەکی و واعزی ئیحسان و عەتای^(۱).
 ئیختساسی نییە بۆ ئەهلی تنعم بی زەوال
 ھەرکەسی موسلیمی مومتازە بەتەشریفی لبقای^(۲).

باسی دەرویشیک دەکەم و دەعوەتی دەکەم بروشی ئەدەمی بەلام ئەو لەوینەدا شیوہی
 نییە ھەتا تەشریفی پێی بگا.

(۱) عەتا: بەخشنە، ئیحسان: چاکە، واعز: ئەوہی نامۆزگاری خەلک دەکا.

پیش ئەوہی مەلا عەرزی بکا کہ بۆچی لەریزو ھاوشانی مەلادایت تۆ کہ خۆت پێوہ گرتوہ
 نامۆزگاری چاک و بەخشنە.

(۲) ئیختساسی: پەسپۆری، تنعم: نەمەت پیدراو، زەوال: ئاوابوون.

پەسپۆری نییە بۆ کەسانیک کہ نەمەتی لەگەڵدا کرابیت ئەو نەمەت ئاوا نابیت و لەناو ناچیت
 ھەرکەسیک موسلمانیک باشە خوشی لە بەگەیشتنی تەشریفی.

بی جییه قسه کردنی بی ری و به بی جی
 بی یاریهی یارم ئه من نایه مه سهر ری^{۱۷}
 وهك شه معی سه هر چاوه پروانی نه فه سیکم
 که ی بی له تهره ف غونچه ده میکم که ده می بی^{۱۸}
 مه حرومی حوزوری مه دنی و خاکی مه دینه م
 به م حاله وه قهت رووم نییه بهینی مه دهنی بی^{۱۹}
 په یکانی موژهت بو سوپه ری سینه ره وانکه
 نامه رد ئه وه بی که له بهر ئه وتیره بی زوی^{۲۰}

- (۱) بی جییه: بی مه عنایه، قسه کردنی بی ری و جی: قسه ی بی سه روبه ر.
 قسه کردنی بی ری و جی گه لیک بی مه عنایه گه ره له کات و شوینی خوی نه بییت، منیش به بی
 پرس و رای خو شه ویسته که م نایه مه سهر ری گای راست.
 (۲) شه مع: چرا، سه هر: به ره به ری به یانی، له تهره ف: له لایه ن، ده میک: ده م، ده می: ساتی.
 هه روه کو چرا به ره به یانی که هه لدی و دنیا رووناک ده کاته وه له چرکه ساتیکدا منیش
 به نیازی چاوه پروای یه که نه فه سم که له لای ئه وه وه بییت هه روه کو چون غونچه تازه ده می
 ده کاته وه به ده م ژیا نه وه منیش چاوه پروای ئه وه م ساتی.
 (۳) مه حروم: بی به ش، حوزور: ئاماده بوو.
 من بی به ش بووم له و سه رده مه ی ئه و تیدا ده ژیا و ئیستاش هه ر بیبه شم له خاکی پیروزی
 مه دینه که گوری توی تیدا یه، جا به وه شیوه یه چون رووم هه یه بیبه حوزورت که خاکی
 مه دینه یه.
 (۴) په یکان: سه ره تیر، موژه: برژانگ، سوپه ر: ئامرازیکی جه نگی بوو جارن جه نگاهه ران
 به کاریان ده هیئا بو خو پاراستن له تیری دوژمان.
 سه ره تیری برژانگه کان ره وان بکه بو سه ر سوپه ری من نامه رد م ئه گه ره له بهر ئه وتیره
 رابکه م که تو بۆمن ده هاویی واته ئه و خو شه ویسته و بزه ی سه ر لیوت که بۆمن ره وان
 ده که ن نامه رد م ئه گه ره له بهر ئه و خو شه ویستییه ت هه لیم.

ماحتاجى به موداى دەمى تيغى برۆت دل
 بينى لهلم شەرت كە ئايم نەبى ئىستى^{۱۱۷} .
 ئەغيارو رەقىب شادو ئەمن ھەمدەمى فرياد
 يارەب خواكەى بى كەوختى ھەلى من بى^{۱۱۷} .
 زۆرم وت ئەى دل مەبە سەركەس لەحوزورى
 زۆر موستەحەقى خوڧرى دەبا وات بەسەربى^{۱۱۷} .
 توبى و سەرى خۆت عەبدىكى زۆر چاكە (حەرىقى)
 ئازادى مەكە ئاخىرى بوۆ بەعمەل دى^{۱۱۷} .

(۱) محتاج: پىويست، مودا: دەمى چەقۇ، ئايم: ئاھ.

تيغى برۆكانت ھىندە تىژە وەكو دەمى چەقۇ دل پىويستىيەتى، جا ئەو تيغە تىژە بەيئە
 بە ملماو شەرتىش بىت من ئاھىك نەكەم بەھىچ جۆرىك بەمل شەرت بىت ئاھو ئالە نەكەم و
 نەئىم ئۆف.

(۲) ئەغيار: بىگانە، رەقىب: دوژمن، ھەمدەم: ھاودەم ھاونشېن، ھەل: تۆبەت.

ئىستا بىگانە و دوژمن ھەرھەموويان شادو بەدل خۆشى بەتەنھا من ھاودەم و ھاونشېنم
 نىيەو بەتەنھام، دەى خوايە دەبىت كەى بىت ھەلىك بۆمن ھەلكەوى ئۆرەى من بىت.

(۳) سەركەش: لاڧى، موستەحەقى: شايانى ئەوەى، بەلا: موسىبەت ناخۆشى.

زۆر بەدلگوت بەسە واز بەيئە ھىندە لەلاڧى دەرمەچوو لەرىگاي ئەو لامەدە بەگوپت
 نەكردم جا كەواتە خوڧرى شايانى ئەو بەلايەت بەسەربى.

(۴) سوپىند بەسەرى خۆت (حەرىق) عەبدىكى زۆرچاكە عەببى نىيە، تۆش دەستى خۆتى لى
 مەكەرە چونكە دوچار ھەر كەلكىكى دەبى بوۆت.

قەمەر کەوتە میزانی خەیاڵم موشتەری بابی
 لەعەقدی نەزم و نەسرم تالی عەقدی سەریابی^(۱) .
 جەمالی دولبەری فکرم لەخەلوەتایە تائیسەتا
 بلا با دولبەر ئاسابی قەبوولی ئەهلی ئارابی^(۲) .
 لەدوکانی خەیاڵم بوو عروس دل غەزەل دینم
 گرانجانی بەکار نایەت کەس سەوادى لەسەردابی^(۳) .
 لەموژدەى نەوبەهاری غەلفەلەى بولبول لەدەورى گول
 وەکو قومری دەبی تەوقى وەفای سەردەم لەمل دابی^(۴) .

- (۱) قەمەر: مانگ، میزان: تەرازوو بروجی حەوتەى ئاسمان، موشتری: کپیار ناوی بەکێکە لە گەرەترین هەسارەکانی خۆر، عەقد = ملوانکە
- مانگ کەوتە نیو بروجی حەوتەى ئاسمان خەیاڵم پێوەى گیرۆدە بوو دەبا کپیاربیت یاخود دولبەرم هێندە جوانە کەوتۆتە نیو ئەستێرەى حەوتەوانەى خەیاڵم ئینجا تۆرەى هەسارەى موشتەریە بابیت چونکە هۆنینه‌وهى هۆنراوەو پەخشانم هێندە درەوشاوەن هەروەکو ئەستێرە گەشەکانی ئاسمان کە یەکیان گرتوووە و شێوەى ملوانکەیان پێک هێناوە.
- (۲) خەلوەت: گۆشەنشینی، بالا: بەژن، ئارابی: جوان و گەشاوە.
- بیرو هۆشم هەر دەلێی دولبەرەکەمە و هێندە جوانە و هەتا ئیستا هەر لە گۆشەنشینی دایە جوانی و بەژن و بالای رازاوە لەلای خاوەن جوانان پەسندە.
- (۳) گرانجان: گران فرۆش، سەودا: ئالوێر، عروس: بوک.
- لەبیرو هۆشى خەیاڵمدا لەبوو بوکی دل ئەوهى دل دەیهوی حەزى لى دەکات غەزەل دەهینم گران فرۆشى بەکەلک نایەت هەرکەسێک سەودا ئالوێرى لەبیرو مێشکدا هەبیت.
- (۴) غەلفەلە بولبول: ئاوازی بولبول، قومری: کوکوختی، تەوق: کۆت و بەند.
- موژدە بیت و بەهارات بە بەلگەى ئەوه گول پشکوتو غونچە دەمیان کرایەوه و بولبولیش لەسەر ئەو گولانە دەخوینن بەلام قومری ئاسا هەر دەبیت کوت و بەندى وەفایان لەمل دابیت.

نهفہس دم دیدہ پرِ تاب و سہماوہری سینہ جہرگِ ناتہش
 کہلام قہندہ گہر ساتی لہ گہلّ من ئارہ زووی چابی .^{۳۷}
 سہرم سہمتوورو سینہم سازو ئہ شکم تارہ بہو شہرتہ
 بدا ساقی مہیی نابی بلیّ موتریب بلیّی نابی .^{۳۷}
 لہدامینی خہ یالمداد منی گول بچنہ ئہی شاہید
 بہ شہرتی شاہی شمس الدین لہ دلّما جلوہ ئارابی .^{۳۷}
 لہ کەرہمی لوتفی مہولاوہ نیبہ ساردی لہ مہولاوہ
 بہ سہرما رویدہ سہرما نیہ باکم بہ سہرما بی .^{۳۷}

(۱) دیدہ: چاو، ناتہش: ناگر، قہند: شہکر، چا: باش-شلہ یہ کہ دہ خوریتہ وہ.

ہناسہی دەم ئاوی چاو گہ لیک تہرو ئاودارن سینہ شم ہر وہ کو سہماوہرہ جہرگیشم
 ناگر ئاسا قسہو گوفتارم و ہکو قہندی شہکر شیرینہ جا ئہ گہر ساقی ئارہ زووی لہ گہ لمداد
 چاک بیّت یا خود فرمیشکی چاوم لہ ناو سہماوہری سینہم دہ کری بہ ناگری جہرگیشم دیتہ
 کولّ و قسہم گوفتاریشم و ہکو شہکر وایہ ئہ گہر ساقی ئارہ زووی لہ چا خواردنہ وہ بیّت.

(۲) سہمتوورو ساز: دوو ئامیری مؤسیقانہ، موتریب: گورانی بیژ.

سہرم و ہکو سہمتوورو سینہ شم ساز ئاسا فرمیشکم بی! مؤسیقایہ و بہو مہرجہی ساقی
 پیالہ یہ کہ مہیم بداتی گورانی بیژیش نابیت بلیّ نا تہ نہا مہی بؤمنہ.

(۳) جلوہ: درہوشانہ وہ نووری خوا لہ دلّی خواناسان.

وہرہ ئہی شاہید لہ بیرو خہ یالی مندا گولّ بچنہ چونکہ خہ یالی من و ہکو باخچہ وایہ و پرہ
 لہ گولّ، بہ لام بہو مہرجہی نووری شیخ و پیری شمس الدین بیّتہ دلّم و بدرہوشیتہ وہ.

(۴) کەرہم: بہرہ کت، مہولا: گہورہ، لہ مہولاوہ: لہ وہ بہ دواوہ.

لہ سایہی کەرہم و بہرہ کت و لوتفی گہورہم شمس الدین ہیچ ساردیہ نایت لہ وہ
 بہ دواوہ، چونکہ سہرما بہ سہرمداد تیپہ پیوہ بویہ ہیچ باکم نیبہ ہرچیم بہ سہر دیت،
 لہ نیوان مہولاوہ و لہ مہولاوہ جناس ویّ چوو ہہ یہ.

خەلاتى شاھ نەورۆزى نىشانەى اتش ئەفرۈزى
 نەسىم ھىنى بەدلىسۆزى دىلى سوزى جەفا نابى .^{۸۷}
 رەئىسى ھەورو توپچى رەعدو تۆپ و بەرق و نىزام باران
 نەسىم پىش رەو تەلىعە تەرزە فەراش دەبى بابى .^{۸۸}
 شەمال سەرتىپ تەرتىبى خولامانەى غولامانە
 جنوبى ياۋەرى فەوجى شەدەو دەسمالى والابى .^{۸۹}
 بەلەك بو كىو و سەحرا ۋەك دەلەك خۆى دزىەوە زستان
 زەيستان ئىتفاقە چۈن بەرى خست ھىزى پىى نابى .^{۹۰}

(۱) ئاتەش ئەفرۆز: ئاگر ھەلگىرىتىن، نەسىم: شەنە .

پاداشت و خەلاتى شاھ بۇ نەورۆز كەيەكەم رۆزى سالى نوپى كوردىە نىشانەيە بۇ گۆرانى ۋەرز
 بەۋەش ئاگر دەكرىتەۋە شەنەباي ھىتانى بە دلىسۆزى ئەو خەلاتەى ھىتا كە جەفاو سۆز
 بەيەكەۋە كۆنابنەۋە .

(۲) تەلىە: پىشپەو .

ھەور ھەروەكو تۆپ دەگرىمىنى بروسكەش دەشرىقىنى بۇ نىزامى باران بارىت بەلام پىش
 ئەو باران بارىنە شەنەبايەك دىت كەپىشپەۋى ئەو ھەورو بروسكە بارانەيە پاش ئەۋە چى
 دى بابى، مەبەست باران بارىنە كە دەبىتە ھۆى بەرەكەت و پىت و بەرەكەى زەۋى .
 (۳) باى شەمال ۋەكو سەرتىپ خۆى رىكخست ھەروەكو چۈن غولام كەلوپەلى خۆى و
 گەۋرەكەى رىك دەخات شەدەو دەسمالى سەرىشى والا كرىدوۋە ھەردەلىتى ياۋەرى بۆخۆى
 راگرتوۋە .

(۴) بەلەك راى كرىد بۇ كىو و سەحرا و خۆى دزىەۋە لەترسى سەرما ھەروەكو دەلەك ئەۋە
 لەگەل زستان رىك كەۋتن بارى خۆى خست ۋەكو ئەۋەى پىى نەمابى .

له‌دهنگی ره‌عدو ره‌نگی به‌رق و ناله‌ی هه‌ورو گرمه‌ی با
 که‌رو کو‌پر له‌فهر‌نایه‌ن مه‌ر هه‌ناسه‌ی ساردی پی مابی .^{۳۷}
 له‌شه‌وقی گول له‌زه‌وقی مه‌ل عه‌جه‌ب سه‌رخۆشه ئه‌هلی دل
 ده‌ییژن تایفه‌ی خوبان مه‌گه‌ر جه‌نه‌ت به‌دنیایی .^{۳۷}
 حه‌جه‌ر هه‌روه‌ک شه‌جه‌ر ناتق به‌سپری قودره‌تی حه‌ق بوو
 که‌سی حالی بی حالی ده‌بی گه‌ر ئه‌هلی بینایی .^{۳۷}

(۱) ره‌عد: گرمه‌ی هه‌ور، به‌رق: بروسکه، فه‌ر: گه‌وره‌یی تیشکی خواوه‌ند له‌دلی که‌سیک
 هه‌لگه‌رسی، مه‌ر: کورته‌کراوه‌ی مه‌گه‌ر.

له‌گرمه‌ گرم و ده‌نگی هه‌ورو ره‌نگی بروسکه که ئاگری لی هه‌لده‌ستی ناله‌نالی گفه‌گفی با
 ئاست ئه‌وانه‌دا هه‌موو که‌رو کو‌پر نه‌ده‌بیستن و نه‌ده‌بینن ئا ئه‌وانه تیشکی خوا له‌دلایان
 داناگه‌رسی هه‌تا ئانومید بییت له‌ره‌حمی خوا (ده‌بییت ئاماره بییت بقو ئایه‌تی ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا
 لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۷۹).

(۲) خوبان: جوان، زه‌وق: ئاره‌زوو، ئه‌هلی دل: ئه‌هلی خواناسان.

له‌شه‌وق و جوانی گول له‌ئاره‌زویی مه‌ل که‌له‌سه‌ر گولان ده‌خوینن جیگای سه‌رسوپمانه
 که‌ئه‌هلی دل که‌ مه‌ست و سه‌رخۆشه ده‌سته‌و تائفه‌ی جوانان ده‌لین دنیا به‌وانه‌وه بو‌ته
 به‌هه‌شت.

(۳) حه‌جه‌ر: به‌رد، شه‌جه‌ر: دار و دره‌خت، ناتق: قسه‌که‌ر، سپی: نه‌ینی، قودره‌ت: ده‌سه‌لات،
 ئه‌هلی بینا: دوربین.

به‌ردیش هه‌روه‌کو دارو دره‌خت به‌قسه‌هات ئه‌وه‌ش له‌سپو قودره‌ت و ده‌سه‌لات حه‌ق بوو
 که‌ ئه‌و توانایه‌ی پی به‌خشی بوو جا هه‌رکه‌سیک حالی بی حالی ده‌بی له‌که‌سیک ئه‌هلی
 بینایی.

نیشانه‌ی ناعمه‌تی عوقبا له‌دنیا‌دا هوو‌یدا بوو
 که‌سی باوهر به‌من ناکا له‌ره‌نگی سه‌وزه جویابی^{۸۷} .
 عه‌تای مو‌تله‌ق به‌غه‌یری خالقی حه‌ق بوو دره‌ختی ره‌ق
 به‌کی ئه‌کری هه‌موو ساتی شکوفه‌ی سه‌بز په‌یدابی^{۸۷} .
 نه‌باتاتی زه‌مین نو‌خیزو جامی له‌ب ریز
 له‌خه‌و بی‌دار بوو نیرگس هات به‌خیری مالی ئاوابی^{۸۷} .
 به‌عه‌زمی ده‌ست بوسی ده‌سته ده‌سته هاتنه‌ خدمه‌ت
 هه‌موو مه‌خمور نیسه‌ت وه‌ک که‌سی سه‌رمه‌ستی سه‌با بی^{۸۷} .

-
- (۱) عوقبا: دوا‌ی هه‌رکاتیک یاداشت وه‌رگری، هویدا: ئاشکرا.
 نیشانه‌و به‌لگه‌کانی پاداشتی کرده‌وه‌کان له‌دنیا‌دا ئاشکرا‌بوو به‌دیارکه‌وت هه‌چ که‌سیک
 باوهر به‌من ناکات ئه‌و له‌من جودا بۆوه کاتیک ره‌نگی سه‌وزبوو.
 (۲) عه‌تا: به‌خشنده، مو‌تله‌ق: ره‌ها، خالقی حه‌ق: خوا، شکوفه: خونچه کاتیک میوه له‌پیش
 گه‌لا ده‌پشکوی، سه‌بز: سه‌وز.
 له‌سایه‌و به‌خشنده‌ی خوای میهره‌بان به‌شیوه‌ی ره‌ها له‌دره‌ختیکی ره‌ق‌دا توانی به‌ری میوه
 درووست بک‌مات سه‌وزییت ئایا به‌ئه‌و نه‌بی به‌کی ده‌کریت.
 (۳) نه‌بات: ره‌ه‌ک، نه‌وخیز: تازه پیگه‌یشتوو، جامی له‌ب ریز: مه‌به‌ست لیوی جوانه.
 سه‌رتاپای ره‌ه‌کی سه‌رزه‌مین تازه پیگه‌یشتوو سه‌ریان له‌زه‌وی ده‌ره‌یتنا هه‌ینده جوانه وه‌کو
 ده‌م و لیوی یار تازه‌ش چاوه مه‌ستی نیرگس ئاسا له‌خه‌و به‌خه‌به‌ر هات ده‌با به‌خیری و
 مالی ئاوابی.
 (۴) بوسه: ماچ، مه‌خمور: مه‌ست، سه‌باو: پیاله‌ی سه‌راب.
 به‌هه‌موو دل‌وه و قه‌ناعه‌تی ته‌واو خه‌لکی ده‌سته ده‌سته ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی و ده‌ستیان
 ماچ ده‌کرد و هه‌موویان به‌بینینی مه‌ست و سه‌رخۆش بوون وه‌کو ئه‌وه‌که سه‌ی پیاله‌ی مه‌ی
 هه‌لقوریی سه‌رخۆش بی‌ت.

وئەنەوشە بۆ غولامی خالی خوبان گەردنی کەچ کرد
 بەوەجەه وەجەبی وەک مؤمن لەبەر سجدە بەسیمایی^{١٧} .
 سەفینەیی فکرتەم رووچوو دەفینەیی حکمتی تووش بوو
 سەلەف حوزی خەلەف ھەر وەک سەدەف بوو دور مہیا بی^{١٨} .
 نمونەیی ئینقیاد و سەرکەش بۆ ساردی و گەرمی
 کە مخلص حالی گەرم و مونکڕیش دل ساردە تا مایی^{١٩} .
 سراج الدین بەنووری حەق بەھەر شەخسی بەھای دابی^{٢٠}
 بەشەمسی رووی حسام الدین وەفا کا بی زیبا نابی^{٢١} .

-
- (١) گولە وەنەوشە بۆ غولامەکی کە ھیندە جوان و چاکە گەردەنی کەچ کرد رووبەرووش وەک کەسیکی ئیماندار ھەردەم نیوچەوانی لەسوجدە دابی.
- (٢) دەفینە شاراوہ - گەنجینەیی شاراوہ، سەفینە: پاپۆر، سەلەف: پێشینەکان، سەدەف: گیانلەبەریکی ناویە، حرزی: شوینی شت لی پاراست، خەلەف: لەپاش ھاتوہ. بێرکردنەوی من ھەر وەکو پاپۆر وایە ئیستا بەئاودا رووچوہ بەلام گەنجینەیی دانایی تووش ھات کە پێشینەکان وەکو گەنجینە وانەو بێر لە دەرھێنانی ئەو گیانلەبەر بچووکەو بەنرخە دەکاتوہ لەناو دەریادا.
- (٣) ئینقیاد: شت گرتنە ئەستۆ - خۆ بەکەم زانین، سەرکەش: سەرکێش. نمونەیی کەسیکی شت لەئەستۆ بگرت و خۆی بەکەم بزانیت لەگەڵ کەسیکی سەرکێش بۆ سللوی گەرمی وەکو کەسیکی دلسۆزە کە ھەردەم مالی گەرم بییت و بێرکردنەوہشی ھەناسە ساردیە ھەتا دنیا مایی.
- (٤) سراج الدین: مەبەست شیخ عوسمان سیراج الدین تەویللەییە، بەھا: نرخ، شەمس: رۆژ - مەبەست تیشکی رۆژە، حسام الدین: کوپی شیخ عوسمانە، زیا: رووناک. شیخ عوسمان سراج اتلەدین بەو نووری ھەق و راستیە کە ھەیبوو جا ئەو نووری بەھەر کەسیک دابییت ئەوکەسە بەھەری لێوہرگرتیی، ئەو تیشکە رووناکییە پەریوہتوہ بۆ رووی حسام الدین کوپی جا دەبییت مرۆف وەفا بکات بەو تروسکاییە کە ھەبەتی.

بەسەر خاكى وجودى تالېبان ئىكسىرى ئىلتفات
 مىسى قەلب قلبى فالس نەكا گەر عەكسى تىدابى^{۱۷} .
 لە دىياجەي كىتابى حسنى عالم ھەر وەرەق لادەم
 ئەبىنم مېجەسى وەسفت لەھەر فەسلى وە لەھەر لايى^{۱۸} .
 لەگەل نەفسى يەزىد وەك بايەزىدە ھەر ئەھلى بۆتۆ
 موتىع و ئەھل و دانا بى سەرى تەسلىمى دانابى^{۱۹} .

(۱) وجود: ھەبوون: تالب: داواكار، ئەكسىر: چارەسەرى ھەموو نەخۆشى-ئىرەدا مەبەست
 زاراۋەي سوفيژمە لە مورشىد قەناعەتى خەلك بگورپىت، نەژادو و ئەصلى شتىك بگورپىت بۆ
 شتىكى دىكە قلب: خراب بى كەلك، قلب: سەراو ژىركردن.

بەسەر پىسى و خاكى ھەبوونى ئەو كەسانەي داۋاي شت دەكەن بۆئەۋەي ئاوپىيان لى
 بدەپتەۋە دل و دەروونىيان بگورپى ھەرۋەكو دلپان وەكو پارچە مىنىكى خراب و بى كەلك
 واىە بيان گورپى بۆ دلئىكى پوختە ئەگەر ئەو دلە پىچەۋانەي بىروباۋەپى تۆى تىدابى.

(۲) دىياجە: شەرح كىتب لەزمانى عەرەبى- بە (روو) دىت، حسن: جوانى، وەرەق: پەپ،
 مېجەس: گەران بەدۋاي شت، فەسل: وەرەز.

لەسەرتاي شەرحى كىتپى جوانى عالەمدا يەك يەكە لاپەرە ھەلدەدەمەۋە دەگەرئىم بەدۋاي
 شتىكدا بەلام لەھەموو وەرەز ھەموولايەك وەسفى تۆى تىدا دەبىنم ياخود لاپەرەي جوانى
 ھەلدەدەمەۋە ھىچ لاپەرەيەك نىبە كەباسى جوانى تۆى تىدانەبىت.

(۳) يەزىد: يەزىدى كورپى معاويە، بايەزىد: بايەزىدى بەسگامى عارف خواناس، موتىع: گۆى
 رايەل.

لەگەل نەفسى يەزىد كە بەكوشتارى شەرى كەرىلا ناسراۋە نەۋەي پىغەمبەرى (ﷺ)
 كوشت، بايەزىد يوسف كە گۆزايەلى ھەبوو بۆ ئەھلى بەيت خۆى تەسلىمى دانايى كردو
 سەرى خۆى لەپىناۋى ئەھلى بەيت دانا.

به نه‌حو سهر فی دلّ تا ذوالفقارت گرتّه نیو چه‌تک
 وه‌کو چه‌یدهر له‌فته‌تی خه‌یبه‌ردا شمشیری کی‌شابی^{۸۷} .
 به‌عشقی شای سراج‌الدین و شومی بوالبها جانا
 که‌ره‌م فه‌رموو وه‌کو ئی‌ژهن نه‌زانستم به‌زانایی^{۸۸} .
 حریقی روشته‌ی جانت فتیله‌ی شه‌معی جانانه
 له‌به‌زمی پیری مه‌یخانه کزه‌ی دلّ بی مه‌زه نابی^{۸۹} .

(۱) ذوالفقار: ناوی شیرینی نیمامی (علی) به ره‌زای خوای لیّ بیّت (لا الفتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار) نه‌وه فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (علیه‌السلام) ده‌ریاره‌ی علی شمشیره‌که‌ی، چه‌یدهر: مه‌به‌ست (علی کوپری ئه‌بی تالیب) ه که سه‌رکرده‌ی سوپای موسلمانان بوو له‌شهری خه‌یبه‌ر له‌گه‌لّ جوله‌که‌کان به لیکدانه‌وه‌و نه‌حو سهر فی دلّم ذوالفقار دلّی گرتّه نیو چه‌نگی خۆی هه‌روه‌کو علی ی کوپری ئه‌بی تالیبش که سه‌رکرده‌ی موسلمانان بوو شهری خه‌یبه‌ر خه‌یبه‌ری خسته به‌رده‌ستی موسلمانانه‌کان.

(۲) به‌عشقی: به‌خۆشه‌ویستی، سراج‌الدین: نازناوی شیخ عوسمان توپله‌یه، شوم: نه‌گه‌ت-ناریک، بوالبها: ری‌بازی بهائی سه‌رۆکی به‌هائیه‌که‌کان.

له‌به‌ر عه‌شق و خۆشه‌ویستی شیخ عوسمانی سراج‌الدین و نه‌گه‌تی و ناریکی بوالبها تو که‌ره‌م بکه‌و وه‌کو ده‌لّین زانستم نیه به‌قه‌د زانستی نه‌و سراج‌الدینه.

(۳) روشته: رسته، جان: گیان، فتیله: نه‌و پارچه ده‌زوه‌وه‌که‌له ناو موم هه‌یه، شه‌مع: مۆم، پیری مه‌یخانه: له‌ئه‌ده‌بی سوفیزم پیری ته‌ریقه‌ته.

حریقی رسته گیانت وه‌کو رسته‌ی نیو مۆم وایه که ده‌سووتی به‌وه‌ش گیانی گپری تی‌به‌ر ده‌بیّت پیری مه‌یخانه‌ش به‌زمی باده ده‌گریت کزه‌ی دلّ دینه جۆش به‌لام که‌سیک بچیتّه مه‌یخانه ده‌بیّت مه‌زه‌ی پیّ بیّت نه‌گینا دلّ کزه‌ی لیوه‌ نایه‌ت.

تا لىۋى شىرىنى زەمانە بەمەزاقت نابى
 چا نىيە ساقى بدا بادەو توۋ بلىۋى نابى^(۱)
 بەزوخالى جگەرو دودكەشى ئاھى سىنەت
 ھەر بەجۆش دەبو چا بەنيۋ دەمى كىشابى^(۲)
 ساقى جامى كەرەم دەورى عەتاي شىرىنە
 با بەتالىشى بدا، روح لەلات بىجابى^(۳)
 پىرى مەيخانە ئەلى نەزم و مەقامت ئەوہى
 ھەر كەسى دەردى نەبى ساف و گەوارا نابى^(۴)

(۱) مەزاق: زەوق، بادە: مەي، چا نىيە: باش نىيە.

ھەتا زەمانە قسەي خۆشت لەگەلدا بکات قسە شىرىنەکانى لەلىۋى بىتەدەر بەلام ئەوہ
 ھەتاسەر بەزەوق ئارەزو نابىت بۆيە باش نىيە ئەگەر ھاتوو ساقى جامىك لەمەي بەتۇدا
 توش دەستى ساقى رەت بکەيتەوہو بلىۋى نابى.

(۲) زوخال: پاشماوہى ئاگر، دود: دووکەل.

بەجگەر سووتاویش كە بۆتە زوخال و لەگەل ئەو ئاھو ھەناسەت تىكەلاو بووہ بۆت
 دووکەلىكى رەش لەسىنەت دىتە دەرەوہ، ئاو بەو جۆش و خروشەوہ چا دەبوو ئەگەر
 بەنيۋ دەمى كىشابى.

(۳) عەتا: بەخشىن.

مەيگىر ئەگەر بىتو جامىك مەي پىم بدا ئەوہ دەبىتە بەخشندەو لەلام گەلىك شىرىنە با ئەو
 جامە مەي تىدابى بەتالىش بىت ئەوہ ھەر لەلام چاكەو باشە.

(۴) پىرى مەيخانە: مەبەست پىرى تەرىقەت، دەرو: ناخۆشى بەلا نەخۆشى.

پىرى تەرىقەت دەلى ھەتا نەزم و مەقامت ئەوہى و ھەر كەسىكىش دەرو بەلاي نەيتە رى
 دل و دەروونى ساف و بى گەرد نابىت بۆيە دەلئىن ئەگەر كەسىك تووشى دەردو بەلا نەبىت
 لەئىمانى بترسىت.

نەقشى نامەى قەلەمى قودرەتى ئىبداع وجود
 زىشتى تىدا نىيە گەر تۆ نەزەرت زىبا بى .^{(۱)۷}
 بەكەمەندى غەمى دنيا كەسى خۆى پىچابى
 موتلەقى قەيدى نەكا لىفەكەى خۆى پى چابى .^{(۲)۷}
 جليوهى ساقى و نەشئەى مەى و لەھمبەى موترب
 فەرەحى مەجلىسە تا جامى ئەدەب نەرژابى .^{(۳)۷}
 سەرخۆشى چاو ئەوہى مەكرە لەسرکەى ئەبرۆى
 قەندى لىوى مەزەيە مەشرەبى تۆ گەر چابى .^{(۴)۷}

(۱) قودرەت: دەسلەت، ئىبداع: داھىتان، وجود: بوون، نەزەر: بينين، زىبا: جوان شوخ و شەنگ.

قەلەمى قودرەت و دەسلەتلى خوا ھەموو شتەكانى كۆتايى پى ھىناوہ ھەموو شتىك براوہتەوہ ھىچ گومانى تىدانىيە نەگەر بىتو تۆ تەماشاشا كردنت جوان بىت.

(۲) كەمەند: ئەو گورىسەى مرۆفى پى دەبەستىتەوہ، قەيد: بەند كردن.

ھەركەسىك خۆى پىچىتەوہ بەگورىسى غەمى دنياوہ پىويست ناكات خۆى بەشىوہىكى رەھا بەند نەكات واپاشە لەجياتى ئەمە خۆى لەلىفەكەى خۆى پىچىتەوہ.

(۳) نەشئە: گەشەكردن، جلوہ: خۆپىشاندان، فەرەح: خۆشى.

خۆ بەديارخستنى مەيگىر و گەشەكردن مەى و نەغمەو ئاوانى گۆرانىيىز خۆشى و بەزمى خستۆتە كۆرپو مەجلىسى مەى تۆشان ھەتا جامى ئەدەب نەرژاوہ.

(۴) سرکەى ئەبرۆ: سرکە شلەيەكى ترشە لەترى يان ھەنار درووست دەكرىت مەبەست برۆكانى بەپكەوہ و توورەيىوہ سەرنجى دەدات، قەند: شەكر-مەبەست شىرىنيىە.

چاوہ پىر لە مەكرەكانى خەلك سەرخۆشى دەكات و بەبرۆكانىشى دەلىتى سرکەدەفرۆشىت بەلام ئەو قسانەى لەسەر لىوہكانىەتى ھىندە شىرىنە دەلىتى قەندە شەكرە خۆش گرفتارى

تۆش مەزەيە گەر لەگەلم باش بىت.

من لهبر چاوی وتم بو مهزه چا بوو لیوت
 ئەو ئەلی جامی مەیه چا نیه بۆتۆ نابى^{۱۷} .
 بى ئەواکەى بو سەدای کرد و وتى گۆبابى^{۱۸}
 بەرهزای پیری موغان موترى ئەگەر گویابى^{۱۹} .
 ئاوى عامى تەمەعە کەوتۆتە حالى چا و
 چۆن لهبر ریس و گوریسی لەغەزەل جویابى^{۲۰} .
 حیکمەتە شیعری من و دەولەتى ئەهلى ئیمساک
 وەك تەلەسمیکە کەری مەسرەفى بو نەشکابى^{۲۱} .

(۱) مهزه: ئەوشتەى لهگەڵ مەى دەخوریت.

من لهبر چاوی که مەست بووم پیم وت لیوه کانت که وەکو قەندى شەکر وایه قسەى شیرینی لی دیتە دەرو دەبیتە مهزه، ئەویش دەلیت نا ئەو جامی مەیه بۆتۆ باش نییه و نابیت یاخود لیوه کانی دەلیتى قەندە شەکرەو شیرینه هەر بۆ چا باشەو لهگەلى بخوریته وه ئەو دەى نائەو چانییه بەلکو مەیه و خەلك سەرخۆش دەکات و بۆتۆ دەست نادات.

(۲) ئەوا: ئاھەنگ، پیری موغان: پیاوانى ئایینی زەر دەشت.

بەبى ئاھەنگ و بەزم و شادی ئەو دەستی پیکردو سەدای خۆى بلۆکردەوه پى گوت دەست پى بگەو بلى بەرەزامەندى گەرەو سەردارى و گەورانى پیاوانى ئایینی زەر دەشتى گۆرانیبیژ دەست بە گروتنى بکە.

(۳) تەمەع: چاوبرسى تەماعکار، جویا: ئەوەى بەدواى شتدا دەگەریت، قام: پینتەگەیشتوو.

هیشتا لەسەر تادایەو پینتەگەیشتوو بەلام چونکە زۆر تەماعارە ئیستا کەوتۆتە حالى ئەو کە چاوتیر نەبیت هەرەو کە چۆن کە سیک هەر خەریکی ریس و گوریش بیت بەدواى شتى کۆندا بگەریت کە ونەکا بەبا بکات.

(۱) حیکمەت: دانایی، ئەهلى ئیحسان: مەبەست موسلمانان ئەهلى ئیسلامە کە رەمەزانان بەرۆژو دەبن و ئیمساک دەکەن، تەلسم: ئەوپارچە کاغەزەى فالچییه کان شتى لەسەر دەنووسن و نوشتەى پى دەکەن.

شیعەرەکانى من هەموو پرە لەدانایی لهگەڵ موسلمانان ئیسلام یەك دەگرەوه و وەکو یەك

گەرچی دهردی سه‌رییه تولى كهلامى خهلكى
 من كهوا بى غه‌زلم چاكه كه سه‌رتاپابى^{١٧}.
 بو كهسى چاكه سه‌فینه‌ی غه‌زله‌ی به‌حرى (حریق)
 گه‌وه‌رى ئه‌شكى هه‌موو رشكى دلى ده‌ریابى^{١٨}.

وه‌كو ئه‌و ته‌له‌سه‌مه‌ی كه هه‌چ مه‌سره‌ی لى نه‌كرابى و نه‌خشه تیدا نه‌بى.

(١) دهرده‌سه‌رى: به‌زه‌حمه‌ت-ناخۆشى، تول: دريژ، كه‌لام: قسه.

ئه‌گه‌رچى زۆر گوتن و دريژه‌پيدانى قسه‌ی خه‌لكى هه‌ر دهرده‌سه‌رى و ناخۆشيه به‌لام من بى
 قسه‌م و ئه‌وه چاكه ئه‌وه هه‌تا سه‌ربى.

(٢) سه‌فینه: كه‌شتى، به‌حر: ده‌ریا، گه‌وه‌ر: ماده‌یه‌كى به‌نرخه، ئه‌شك: فرميسك، ره‌شك:
 هه‌سوودى.

بو‌كه‌سێك ئه‌وه باشه كه كه‌شتى قسه‌و غه‌زله‌ی له‌ده‌ریابى حریقى چونكه ده‌ریا گه‌وه‌رى تیدا به
 هه‌موو فرميسكى چاويش هه‌سوودى پى ده‌بردى گه‌ر به‌قه‌د ئاوى ده‌ریابى.

ئىقتباسى نەفەسى ھىمەتى ئەۋلادى بەتول
 ۱. ۱۶. ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.
 ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.

- (۱) ئىقتباسى: ۋەرگرتىن، ئەۋلادى بەتول: مندالى فاطمە كچى محمد (ﷺ) ميسباح: چرا. هەر كەسىڭ نەفەسىكى لە مندالانى خەزەتى فاطمە (حسن و حسين) ۋەرگرتىت ۋە كۆ ئەۋەپە چىرايەكى لە مالى خۆي ھەلگىرساندوو ۋە بەۋەش مالى ئاۋەدان دەپىت.
- (۲) زاھىد: خواناس، رىا: بۆ غەبرى خوا، پانابى: كورتكراۋەي پاك نابى. نەك ۋە كۆ كەسىكى خىۋاپە رىستى وشك كە بەتەۋاۋى ئىش ۋە كارەكانى بۆ غەبرى خىۋاپە ئەۋەش ھېندە پىس ۋە ناپاكە ئەگەر بېتو بەسەد ئاۋى بشۆي خاۋىن نابىت.
- (۳) بىي بەھا بوو: بىي سوود بوو، رەۋاج: برەۋ پىدان. ئەۋ سۆزۋ ۋە فایيەي كە ھەمبو بەرامبەر سەۋاد ۋە مامەلەي يارم بىي سوود بوو رازىم بەۋ چىت ۋە فىتەي بازار كە يارم ھەموۋى فرۆشت ۋە لە ناۋى برد.
- (۴) سەۋدا: ئالوۋىر، رەشىد: ئازا، ئەشيا: كەلوپەل، ئەجناس: كۆي جنس-رەگەز. لە ئالوۋىر مامەلەدا گەلىك ئازاۋ بوۋىرە ۋە ھەردەم داۋاى قازانچى كەلوپەل دەكات ھەتا زوۋتر لە نابىي ۋە نەمىنى باشترە ۋە فادارى.
- (۵) مەتاع: كەلوپەل، نابود: گزول بىي دەسەلات، خىرداي: كپيار. ھەرچى كەلوپەلى زانست ھەپە لەرەگەزى ۋە فا ھىچى نەماۋ ھەموۋ فەۋتاۋ رۆيشت، ئەمن بىي دەسەلاتى ئەۋبووم بەنا بەدىل بوم بە كپيارى.

رهواجی نهقدی عهدی سکهی دیرینه فهوتاوه
 به ئهسکه ناسه ئیسته مامهلهی بازاری مهکاری^(۱)
 بینای خانهی وهفا وهک تاقی کیسرا گونگرهی رووخا
 ئهمن تازه تهنافی جووت ئهکهم بو تهرحی مععماری^(۲)
 قسهی ترش و قسهی خووشم ورینهری حالی ناخوشه
 بهبی کهیفی له زۆرو کهم خهبر دارینم لهمیقرداری^(۳)
 له دهسگای نهگبهتا ههرکهس چوو ه سهر تهختی بهدبهختی
 نهدم ئیقبالی ناگا بو وهزارهت بهسیه ئیدباری^(۴)

- (۱) رهواج: بره، نهقد: پاک کردنهوه، ئهسکه ناسی: پارهی کاغز.
 ئه وهواجه و برهوهی که جاران هبو بو پارهی سهردهمی کۆن و دیرین به پارهی کاغزی
 ئیسته که ههیه کرین و فرۆشتنی بازاری پنده کریت.
- (۲) تاقی کیسرا: به ناویانگترین کۆشکی پاشایهتی بنه مالهی پاشاکانی ساسانی بووه گوايه
 خوسرهوی یه کهم درووستی کردوو هه ندیکی دیکه دهلین هی یه کهمه، ئه و تاقه درێژی
 ۴۰۰ م و پانیه کهی ۳۰۰ م، تا سالی ۱۸۸۸ز دیمه نی هۆلی گه وره ی ناوه ند مابوو ئه و هۆله
 ۲۵،۶۳ پانیه تی و ۴۳،۷۲ درێژه تی، نزیک بغدادیه له سه لمان پاک.
- ههرچی وهفا هه بو هه چی نه ماو رووخا هه روه کو تاقی کیسرا چه ند پته و بوو رووخا، منیش
 تازه به تازه رسته ریک ده خه م که چۆن بینا درووست بکه م.
- (۳) قسهی خووش و ناخوشم هه روه کو ئه وه یه که سیك ناگای له خوئی نه بیته و قسه بکات که
 ورینه پی دهلین به بی که یف و خووشی که م و زۆر ناگادار نیم.
- (۴) ئیقبال: پیشوازی کردن، ئیدبار: پشت تیکردن و روولی وهرگێران.
 له دام و دهزگاکانی نه گبه تیدا هه رکه سیك چوو ه سهر تهخت به دبه ختی یه خه ی ده گریت
 نه مدیوه که سیش پیشوازی له و وهزاره ته بکات ئیتر به سیه هه تا که ی ئه و پشت تیکردن و
 روولی وهرگێرانه.

شەوانە لازمە تەشەرفی مەنزل بو کەسانیکە
 خەریکی ئیسراحت بن بەنازو نەعمەتی ساری ^(۱)
 ھەزار حەیفی (حەریقی) کە بەزەوقی خۆم نەبوو جاری
 بلی بەخوا زەریفەت وت بەمەستی یا بەھوشیاری ^(۲)
 بەخەیاڵی شەھوی وەسەلت خەوی ھیجرا نەم دی
 بە شەمیمی نەفەست سەرھەستی حیرمانم دی ^(۳)
 چاوی بێمارت ئیشارەتی شیفا ئەنویستی
 لەخەتی مەسحەفی رووت ئایەتی لوقمانم دی ^(۴)
 سەیری زولفت کە لەسەر ئاگری زولفت و بەستاو
 حەیی بی جانە لەبەر چاوی و بەپەیمانم دی ^(۵)

(۱) شەو لازمەو پێویستە ھەرکەسێک تەشەرف بکات و بێتە میوانی مائەوہ ئەگەرنا دەبێت ئەوانیش لەشەودا ماوہی حەسانەوہیان ھەبێت بەو نازو نەعمەتە بەردەوامەکی کە ھەبێت.

(۲) حەیف: بەداخەوہ: مەست: بی ھۆش، ھەشیاری: بەناگایی.

ھەزار جار بەداخەوہ حەریقی کە ھیچ جارێک لەجاران بەزەوق مەبەستی خۆم نەبوو ھەتا بلی نەدەست خۆش زۆر باشت گوت بەبی ھۆشی چ بە ناگایی و ھوشیاری.

(۳) وەسل: گەیشتن، ھیجران: دووری لەدۆستان، شەم: بۆن، سەرھەستی: شەنبا، حیرمان: بی ئومێد.

بەدریژایی شەو ھەردەم لەفکرو خەیاڵی ئەوہ مە کە پێت بگەم تاکو خەوم لی کەوت لەخەوما خەونم بەدووری تۆوہ دی بەلام بەبۆنی نەفەست تووشی نا ئومێدی کردم.

(۴) بێمار: نەخۆش، مەسحەف: کتێب، ئایەت: نیشانە، لوقمان: لوقمانی حەکیم.

بەئامازە کردنی چاوی نەخۆشت کەوا شیفا ی بۆدیت لە یەکە یەکە ی دێرەکانی کتیبی رووت کە ھەموو شتی تێدا نووسراوہ تەوہ نیشانەو ئامۆزگاریەکانی لوقمانی حەکیم بینی.

(۵) حەیی: مار، بی جانە بەبی گیانە.

وہرە سەیری زولفت بکە کە چۆن شوپ بۆتەوہ بەسەر رووت ریک و راست راوہستاوہ بەسەر رووی ئاگری کە دەدرەوشیتەوہ ئەوہش ھەردەلێی ماریکی بی گیانە لەبەرچاوی بۆیە داوای پەیمانم لی کرد.

بهه‌ه‌وای عه‌ره‌ری قه‌ددت له‌خه‌یابانی خه‌یال
 شی‌عری به‌رجه‌سته وه‌کو سه‌روی خه‌رمانم دی.^(۱)
 روخی نه‌ورۆزی نه‌بو خیز خه‌تی ماتهمی گرت
 رۆژی ئیمساک و شه‌وی قه‌دری هه‌یبببام دی.^(۲)
 به‌خه‌یال چوومه گولستانی ئیره‌م بی گولی روت
 دوور له‌شه‌وقی روخی تو که‌لبه‌ی ئه‌حزانم دی.^(۳)
 گه‌وه‌ری مه‌عنا له‌ده‌ریاچه‌ی دل دینه‌ده‌ر
 تا له‌حوقفه‌یی ده‌هنت له‌علی به‌دخشانم دی.^(۴)

- (۱) عه‌ره‌ر: لوتکه‌ی دار له‌ئهدیبات به‌قه‌دی جوانی یار ده‌گوتری، خه‌یابان: شه‌قام.
 هه‌ر به‌خۆشه‌ویستی قه‌دی باریک و ریک و جوانت له‌سه‌ر شه‌قامی خه‌یال ده‌رۆم ئه‌و
 شی‌عرا نه‌ش هه‌موو به‌رجه‌سته کراوه که ئه‌و قه‌دو بالات هه‌روه‌کو داری سه‌رو به‌رز و جوان
 یاخود ئه‌و هه‌یله‌گه‌شه‌یه که چوارده‌وری مانگی داوه.
- (۲) روخ: روو ده‌مو چاو، نه‌وخیز: تازه‌پینگه‌یشتوو، رۆژی ئیمساک: رۆژی ره‌مه‌زان، شه‌وی
 قه‌در ده‌رۆزه تاکه‌کانی مانگی ره‌مه‌زان، حه‌یببب: خۆشه‌ویست.
 ده‌موچاوی گه‌شی وه‌کو ئاگری نه‌ورۆز ده‌دره‌وشیتته‌وه ئه‌و ده‌موچاوه‌گه‌شه که تازه
 پینگه‌یشتوو خه‌ریکی ماتهم گرتنه رۆژی ره‌مه‌زان و شه‌وی قه‌در له‌هه‌ردووکیان دۆست و
 خۆشه‌ویستان ده‌بینم.
- (۳) گولستانی ئیره‌م: باغچه‌ی ئیره‌م شه‌دادی کوپی عاد درووستی کردوو به‌به‌ه‌شتی
 شه‌دایش به‌ناویانگه به‌خه‌یالی خۆی ئه‌وه‌ی له‌به‌ه‌شت هه‌یه له‌ویش هه‌یه، ئه‌حزان: خه‌م
 و خه‌فته.
- به‌خه‌یال چوومه باغچه‌ی ئیره‌م به‌لام بی ئه‌وه‌ی گولی روت له‌گه‌لندا بیت هه‌روه‌ها دوور له
 شه‌وق و جوانی روو و ده‌موچاوی تو سه‌گی خه‌م و خه‌فته‌م دی.
- (۴) حوقه: سندوقیکی بچوک که شتی گرانبه‌های تیدا هه‌لده‌گیری، ده‌هن: ده‌م.
 هه‌رچی شتی گران به‌ها هه‌یه وه‌کو گه‌وه‌ر له‌ده‌ریای دل ده‌یه‌ینمه ده‌روه ده‌مت هه‌ر
 ده‌لیتی ئه‌و سندوقه‌یه که شتی گرنی تیدا هه‌لده‌گیری واته ئه‌و شتانه‌ی له‌ده‌مت دیتته
 ده‌روه هه‌روه‌کو له‌علی به‌دخشان وایه.

هەر به ئاودا چوو سه فینهی غه زهلی به حری خه یال
 له حیاتی سوودی مه تاعم زه رهرو زیانم دی ^۱.
 له یه کن دی دهی فتیلهی مژده و روغن ئاه
 بو شهوی وه سلی له سه دلاره چرخانم دی ^۲.
 له نهوای تهغنیه بولبولی دهوری گول رووت
 له هه موو مورغی چه مه ن ناله و ئه فغانم دی ^۳.
 گه وه هری نهزم و دوری مه عناو له فزی سه ده فم
 برده بازارپی نه زه ره موش ته ری نادانم دی ^۴.

(۱) خه یالم وه کو ده ریایه و سه فینه غه زه ل تیدا هاتو چۆ ده کات جا ئه و شتانه ی که هه م بوو
 هه موو به ئاودا رویشت جا له حیاتی ئه و سوود له که لویه له کان وه ریگرم زه ره رو زیانکی
 گه وره م کرد.

(۲) دیده: چاو، فتیله: ئه و ده زهوی له ناو نهوت دایه و ئاگری تیبه ره ده دریت بو رووناکی، روغن:
 روغن، چرا: رووناکی.

هه ردوو وه کو یه کن فتیله و چراو له گه ل ئه و روئنه ی که ده سووتی ئا له و شهوی که به تو
 گه یشتم تو م بینی له سه دلاره چرام دی گه ده و روپشتی رووناک کرد بنه وه ئه وشه وه به هوی
 چراخانی تو وه بده روژه ی رووناک.

(۳) نهوا: ئاواز، تهغنیه: گۆرانی، مرغ: بالنده، ئه فغان: گریان و شیوه ن.

له ئاوازی گۆرانی بولبول که ده لئی به گولئی رووت له هه موو بالنده کانی چه مه ن گویم له دهنگی
 ناله و گریان و شیوه ن بوو.

(۴) هۆنینه وه م هه ره وه کو گه وه ره له ماناشدا هه ره وه کو دوپه ده برینیشم وه کو گیاندار
 سه ده ف وایه له ناو ده ریادا نه وانم هه موو برده بازار پی بو ئه وه ی بییان فرۆشم به لام کریار
 نه بوو.

له قوباله‌ی که ره‌می ئه‌هلی هونه‌ر تی فک‌ریم
 وه‌کو ئه‌شعاری احەریقی خه‌تی بو‌تلانم دی.^{١)}

(١) قوباله: به‌رامبەر، که‌ره‌م: به‌خشنده، ئه‌شعار: دروشم.

له‌به‌رامبەر ئه‌و که‌ره‌م و به‌خشنده‌ی ئه‌هلی هونه‌ر ورد بوومه‌وه تی فک‌ریم ئه‌وانه وه‌کو دروشمه‌کانی حەریقی وان بۆیه خه‌تی خوارو خێچم بینی که‌موری تازه هاتووی ده‌موچاری که‌نجانه.

له خهرمانی ئەمەل میرووی عەمەل جەزبی نەکرد دانی^۶
 لەزەبەت خانەدا ترسم هەیه ئاخر سەری دانی^۷ .
 ئەلین جەردەوی ئەجەل رینگا بە کاروانی نەفس ئەگری^۸
 شەقامی سینە دەبری بۆ مەتاعی دیدە ئەروانی^۹ .
 تەریدەوی نەفس و شەیتان قافلەوی تاعاتی غارەت کرد
 ئەگەر جاسووسی ئیمان نەبی دەرنایچی ئینسانی^{۱۰} .
 تەرازووی تاعەت لەنگە هەتاکەوی ئەم سەرو ئەوسەرته
 بە پار سەنگی حەیا دەس هەلبەرە بنواریه میزانی^{۱۱} .

(۱) خەرمانی ئەمەل: دەست کەوتنی هیواو ئارەزوو، جەزب: راکێشان، زەبەتخانە: مائی تەنگ و ناخۆش.

لەبە دەست هینانی و دەست کەوتنی هیواو ئارەزوو کردەوه کاندانەو هەموو نیشە بۆلای خۆی رانە کێشا ترسی زۆرم هەیه لەو ماله تەنگ و تاریکەدا دواجار سەری خۆی تیدا دانی (دەبیئت مائی تەنگ و تاریک مەبەستی گۆڕی بیئت.

(۲) جەردە: رینگەر، مەتاع: کەلوپەل.

دەلین ئەجەل رینگەرەو هەرجاری رینگا بە کاروانی نەفس دەگری و دەیکوژی هەریۆیه شەقامی سینە دەبری و چاو دەگێڕی بۆ کەلوپەلی بەرچاو تاکو بیگریت.

(۳) تەریدە: دزو رینگەر، قافلە: کاروان، غارەت: تالان کردن.

دزو جەردەو رینگری نەفس و شەیتان هەرچی کاروانی تاعەت هەبوو هەمووی بە تالان برد، جا ئەگەر جاسووی ئیمان نەبی هیچ کەسیک لەو دزو جەردەیه رزگاری نابیئت.

(۴) تەرازوو: کێشانه، لەنگە: ناهاوسەنگ، پارسەنگ: هاوسەنگی راگرتن.

کێشانهی تاعەت و خواپەرستی نا هاوسەگە جا هەتاکەوی ئەو سەرو ئەوسەری دەکەوی کێشانهکە هاوسەنگ ناکەوی جا پارسەنگی حەیاو شەرم بگرەو دەست هەلبەرە ئینجا تەماشای کێشانه بکە.

بەس بى تاعەتى رووكەش مەلەك سەرافى ئەعمالە
 موخەسىل نەقدى قەلب و نارەوا ناباتە دیوانى^(۱) .
 ئەوا بەردى ئەجەل ھات و لەشوشەى عومرىداساقى
 بەقوربانى پىالەى چاوەكەت بم تىكە فنجانى^(۲) .
 حەيات خو چوو لەنيو جامەى حەياتى عارىەت بى عار
 ئەوا داواى ئەكەن چ بکەم (حەرىقى) رىگەى رجا كوانى^(۳) .

(۱) رووكەش: بەرچا و ریا، مەلەك: مەلائكەى گیان كیژشان، موخەسىل: بەدەست ھاتوو، نقدى
 قلب: جیاكردنەوہى پارەى تەزویر لە پارەى دیکە.

بەسە ھەتاكەى خواپەرستى لەبۆ ریاىی ئەوہ مەلائكەى گیان كیژشان ھەموو كردهوہكانى
 خوردهكاتەوہ كردهوہى چاك لەھى خراب جیا دەكاتەوہ جا ئەوہى بەدەست دیت پارەى
 دروستەو ئەوہى دیکە ناباتە دیوان كردهوہش ھەروایە ئەوہى بۆ خواپە وەردەگىرئ
 ئەوہى دیکە بەروویدا دەدریتەوہ.

(۲) بەردى ئەجەل ھات لەشوشەى دلئى داو شكاندى ھەروەكو چۆن بەرد بەشوشە دەكەوئیت و
 دەشكئیت ئەجەلئیش ھات دلئى لەلئیدان راوہستاند جا ساقى بەقوربانەت بم تىكە فنجانىك
 ھەتا ئەو بەردە نەھاتووہو بەشوشەى دلئم بگەوئ.

(۳) ژيان ھەموو تئیدا چوو لەنيو جامەى ژيانى رووتى رەجالى ئەى كەسى بئى عار ئەوا داوام لئى
 دەكەن ئئستا چ بکەم حەرىقى كوا ئئستا كاتى رجاپە كاتى رجاش بەسەر چووہ.

له گۆشهی گولخهنی تهن تابه کهی ئیمانی حوسیانى
 به ئیمانی شهودی ییره نیو ئه سراری سو بجانى ^(۱) .
 مه لى تاريكه ريگه م په رچه مى پر خه م ده به ستى ئه م
 شو كر وه ك روژى روونا كه سفیده ی سو بجه پيشانى ^(۲) .
 ده ميگه ههروه كو بولبول له سه ر چل سه رچلى شي تي
 زه مانى كيش وه ره سه يري نه مامى باغى عوسمانى ^(۳) .
 ختوره ت رى حوزورى به ستوى بو مه جلس باقى
 ده ترسم قه د نه بى لاقى كه وا تاقى دلّه فانى ^(۴) .

(۱) گولخه ن: كورخانى گه رماو، شهود: كۆى شاهیده دلبر، ئه وه ی شت ده بىنى ده گيرپتته وه، سو بجان: به دلسۆزى يادى خوا كردن، ئه سرار: كۆى سره نه ينى.

هه تا كه ی له گۆشه ی كولخانى گه رماودا ئيمان به به ئه سل و نه سه ب بي ت به ئيمانى ئه وه يه شتيك بيىنى له دلبره كه ت كه هيج شتيك به نه ينى نايبت ته نها خودا په رستى نه بي ت.

(۲) سه فیده ی سو بجه: رووناكى به ره به يانى.

مه لى ريگا تاريكه چونكه دولبر په رچه مى ريگا ده گري ت چونكه په رچه م ره شه و تاريكايى له ره شه وه هاتو وه، ئه و په رچه م ريگاي خه م ده به ستى شو كرو سو پاس بو خواى گه وه ره روژه كه ی گه ش و رووناكى ههروه كو رووناكى به ره به يانى.

(۳) ههروه كو چۆن بولبول شي ت و شه يداى سه رچله بو ئه وه ی له سه ر ئه وچل بخويى توش بولبول ئاسا شي تي سه رچلى، كه وا يه ماوه يه كيش وه ره و سه يري نه مامى باغى عوسمان بكه .

ده بي ت باغى عوسمان مه به ست ئه و كه سانه بي ت به تا ييه تى شيخ يوسف شمس الدين كه پيرى حه ريقى بو وه باغى عوسمان مه به ست شيخ عوسمان سيرا جه ددين بو وه له به رده ستى پيگه يشتو وه .

(۴) ختوره ت: به بيرهاتنه وه، حوزورى: ئاماده بوون.

به بيرهاتنه وه ی تۆ ريگاي به ستو وه و گيرا وه له ئاماده بوونى تۆ دا كه بچيته ناو كو بو مه جلس له وه ده ترسم قه د لاقى نه بي ت بو ئه وه بگاته ئه و دلّه له ناو چو وه ی خوى .

هەتاکەى تۆ لەغەقلەت دا دەنۆشى ژەهرى خاموشى
 ئەگەر عەقلت هەبى بەسىە زەمانى جەهل و نادانى ^(۱)
 وەکو شانە هەتا جەمەخە یالّت بۆ پەرىشانى
 بەدیدارت قەسەم ئاخى پەرىشان و پەشىمانى ^(۲)
 دەبینم هەرکەسى توحفەى خولوسىەت لەگەل تاعەت
 دەبا بۆ خزمەتى مورشید بەقەلبى پاکى نورانى ^(۳)
 منیش بارى خەجالەت وا لەسەرشانم کە ناتوانم
 لەژێر پاپى لەبەردپى نىم خودا هەرتۆ کە رحمانى ^(۴)

- (۱) خامۆش: هیمن و ئارامى ئاگر کە گلپەى نەمینی دەلین ئاگرە کە خامۆش بوو.
- هەتاکەى تۆ لەبى ئاگاییدا دەژى و لەنیو خۆتدا ژەهرى بى دەنگى و ئارامى دەنۆشى
 هەرۆه کو ئەو ئاگرەى گری گەرمى تیدا نەما بى تەنها ئاگردانىكى ساردو سپرە جا ئەگەر
 تۆزىك عەقلت هەبى بەسەو سەردەمى نەزانى و نادانای بەسەرچوو.
- (۲) پەرىشان: بەرش و بلاو لەئە دەبیات بۆ زولفى ئالۆزو شیواو بەکار دیت.
 هەرۆه کو شانە چۆن موهکانى سەر رىك دەخات بىرى تۆش ئەوها کۆبۆتەو لەسەر یەك شت
 چاکە وایە بۆ هیندە پەراگەندەى سویند بە دیدارت بىت کۆتایىە کەى ئەوها پەرش و بلاو
 دەبیت هەتا پەشىمان دەبیتەو ئەوکاتەش پەشىمانى سوودى نابیت.
- (۳) توحفە: شتى بچوک و بەنرخ، خلوسىەت: دلسۆزى.
 هەرکەسێك من دەبینم شتىك بە دلسۆزى بکات وەکو شتىكى بچوک و بەنرخ لەگەل
 خوداپەرستى ئەوشتانە دەیات بۆ خزمەت مورشیدی بە دلێكى پاک و نورانى.
- (۴) خەجالەت: شەرمەزارى، رحمان: مېهرەبان یەكێکە لەناو جوانەکانى خوا.
 من بارێك شەرمەزارى لەسەر شانمە، کە ناتوانم ئەوپارە هەلبگرم جا وا باشە ئەوانە هەموو
 لەژێر پێدا بنیم خودایە تۆش پشت و پەنام بیت چونکە خۆت مېهرەبانى.

خیتاباتی جەدەل ئەمەرو یەقینە سەختە ی مەحزە
 نەتیجە ی ئەوە ی فکرم قیاس کەوتە بورهانی ^(۱) .
 ئەلین هاتۆتەو شەخسی بە ئیسمی ئەشرەفی عالم
 جەنابی سەیدی ئەکرەم شەفیعی قاس و دانی ^(۲) .
 لەکەعبە ی عارفان هەرئەو لەبۆ زومرە ی موریدانی
 فیوزاتی نەسیبی عالم موشتاقی خو ی هانی ^(۳) .
 بچین بو خزمەتی چاکە بە ئیسلامی مەردانە
 دوامان بو بکا بەلکە لەشەری نەفسی زولمانی ^(۴) .

(۱) ختابات: کۆی ختاب قسە و وتووێژ، جەدەل: گفتوگۆی تێژو تون، مەحزە: بەخالسی پاک. ئەمەرو قسە و وتووێژی تێژوتوند بەخالسی بو شتی هیچ و نادروستە دەرەنجامی یەکەمی بیرکردنەو م وەکو پتوهرێک کەوتە سەلمانندی قسەکان دەرکرت بورهانی مەبەستی شیخ بورهانیش بێت کە بیرکردنەو ی جاری یەکەمی راست دەرچوو بێت کە شیخ بورهان دوورە لە گفتوگۆی نادرووست.

(۲) دانی: نزیک، قاسی: توندوتیژ، ئیسمی ئەشرەفی عالم: ناوی گەرە ی جیهان. دەلین هاتۆتەو کەسیک بە ناوی گەرە ی هەموو جیهان بەرێژ گەرە ی ریزگیراو تکاکاری نزیک دوور دەبێت مەبەستی پێغەمبەر بێت (ﷺ).

(۳) عارفان: خواناسان (کۆی عارف)ە، زومر: کۆمەڵ-دەستە، خوین: بەهرە، موشتاق: پەرۆش-ئارەزوومەند.

لەکەعبە ی خواناساندا هەرئەو لە دەستە و کۆمەڵە ی موریدانە و بەهرە و نەسیبی جیهان ئارەزوومەندانی خو ی بو هینان.

(۴) ئیسلام: چاک خواز. واباشە بچین بو خزمەتی بە هیواو چاکە خوازیکی مەردانە دوامان بو بکات بەلکە لەشەری نەفسی زالمان بمان پارێزی.

وهكو په روانه هر له حزه (حریقی) شه معی جهمعیكم
 خوا كهی منه وهر بم به نووری ماهی تابانی^۸.

(۱) ماه: مانگ، تابان: دره وشاوه، هر له حزه: هر کاتیک.

من هر وهكو په پوله له هر کاتیک حریقی وهكو مومیکم که کزیان ده که مه وه هر وهكو
 چوڼ په پوله له دهووری مؤم ده سوو پته وه عه شقی ناگره تاكو خوئی ده سوو تینی خوایه که
 دره وشاوه بم به و رووناکییهی وهكو مانگی دره وشاوه یه.

خوا له دهست شوخی كه وهختی عیشوه ئه نوینی^۶
 سرری تۆبهی مهلاو راهید به نو بهی جلوه ئه شكینی^۷ .
 ستوونی قامهنت راگرتوو به خیهتی دینم
 خوا بو طولی عومرت ئه و تهناف و داره ناپسینی^۸ .
 له ره مزا حكمه العین ئیشارهی چاوی بیماری
 به قانونی ئه دهب ئایهی شیفا بو ئیمه ئه خوینی^۹ .
 نه خوشی دهردی هيجرانم، وسالی تۆیه دهرمانم
 شیقام نایی مه گهر بوونی نه سیمی په رچه مت بیینی^{۱۰} .

(۱) عیشوه: ناز فرۆشتن یان کاری شاراوه، جلوه: ئاشکرا کردن.

هاوار خوايه له دهست شوخیکی جوان و ناسك كه كاتیک ناز ده فرۆشی خوی به ناز پيشان
 ده دات، به و نازهی خوی هه رچی نهینی تۆبهی مهلاو زاهیدان هه به ئه و جاره به ئاشکرا کردن
 ده شكینی.

(۲) گول عومرت: ته من درێژی، ته ناف: رسته.

قه دو بالات هیندن ریک و پیکه هه روه کو کۆله گه وایه کاتیک ده دریته ژیر ره شمال و
 ره شمالی پی راده گیری ئایینی منیش وه کو ئه و ره شماله وایه و توش بویته ئه و کۆله گه به
 بو راگرتنی دینم، خوی گه ورهش ته من درێژیت ئه و رسته و کۆله گه به ناپسینی و راگیری
 ده کات.

(۳) ره مز: رازی نهینی، حكمه العین: دانایی و ئامازه کردن به چا و تیگه یین له ئامازه کردنی چا و،
 بیمار: نه خوش.

به دانایی و تیگه یستن و فه لسه فه ی چا وه کانی هه رچی رازی نهینیبه کانی چاوی ئیشاره ی
 کرد كه نه خوشه و پیویستی به شیفا هه به بویه به یاسای ئه ده ب ئایه تی شیفا هه به
 ده خوینی

(۴) هيجران: دوری، وسال: به یه ك گه یستن، نه سیم: شنه با.

نه خوشم دهردی جودایی تۆم هه به، دهرمانی ئه و نه خوشیه م به یه ك گه یشتنی تۆیه شفام
 نایی ته نها به هاتنی شنه ی بایه ی كه بوونی په رچه متی لیوه دیت.

خه یالی نهو بههارو سهیری گولزاری عزیزانم
 گههی بو رووی گول گاهی له بو سه بزهی خه تم دینی^{۸۷}.
 زری زولف و موژهی تیرو بروی شمشیری راکیشا
 له زومرهی عاشقانی خوین بههای روخساری دهستی^{۸۷}.
 له ری بادهی پیالهی چاو شوشهیی گهردن ساقی
 کهسی گهر ئابرووی بی رهنگه جامی عهیشی برژینی^{۸۷}.
 ئەزانی بو تهرازوی زولفی سه رناکا له هیچ لاه
 به پارسهنگی حهیا دهستی له میزانا ئە بزوینی^{۸۷}.

-
- (۱) خه یال و بیرو هوشم هه له لای به هاری تازه و جواندایه که سهیری نهو به هره ده کریت له دۆست و براده رانی خو شه ویستم جاریکی بو رووی گول ده روانم و جاریکیش بو سه وزه گیانی تازه سه رده رهاتووی سه رده ردینی.
- (۲) زری: نهو ئاسنه ی شه رکه ر به سه ر سنگیدا ده هیئتی بو پاراستنی له تیری دوژمن، موژه: برژانگ، خوین به ها: نرخی خوین.
- زولفه کانی هه روه کو زری وایه بو پاراستنی رووی گه شی و مووی برژانگه کانیشی هه روه کو تیر وایه و کاتیک تیر ده هاویت جه رگ ده پیک و برۆکانیشی شیری لی راکیشا له دهسته و تا قمه ی عاشقان داوای نرخی خوین له روخساری ده کات.
- (۳) باده: مهی، عهیش: کامه رانی و خو شی.
- له ریگای پیاله ی چاو و گهر دهنی شوشهیی ساقی پیاله پر له مهی بکه، گهر هه ر که سیك ئابرووی هه بیته رهنکه خو شی و کامه رانی له و کاته دا برژینی.
- (۴) ته رازوو: کۆمه له نه ستیره به که له ئاسمان بورجی حه وته م.
- ئه زانی زولفی نه و لاه نه و لاه ناکات له نیاوان نه ستیره کانی ئاسماندا چونکه پارسهنگی حه یای راگرتوو دهستی له ناوه راستدا نه بزوینی.

احه ریقی) ناری هیجران و غه ریقی ئەشکی حیرمانم
 ئەگەر ئەم بی ئەختکین ئەگەر ئەوبی ئەسووتین^{۸۷}.

(۱) نار: ناگر، هیجران: جودایی، غه ریق: نقوم بوو، ئەشک: فرمیسک، حیرمان: ناٹومیدی.
 حه ریقی که وتۆته ناو ناگری دووری جودایی له لایه ک له لایه کی دیکه وه نقومی فرمیسکی
 ناٹومیدی بووه جا ئەگەر نقومی فرمیسکی ناٹومیدی ده بیته ئەوه ده خنکی و ئەگەر له ناو
 ناگره ئەوه ده سووتی.

لەلام وابوو کە تۆ سەید رەشید یار بۆ یاری
 لەمولکی میهرەبانیدا لە یارانێ وهفاداری^(۱).
 لەگەڵ هەر زەرە بۆ جلیوهی جەلای میهری جیهان ئارا
 لەشوقی مشتەری نووری قەمەر وەک زوهره سەبیاری^(۲).
 جیواری رەحمەت و دەسگاہ پیشتگای عەدل و ئینسافی
 لە دەربارەیی فەقیران راست ئەمین و ئەهلی دەرباری^(۳).
 لە زومرەیی چاوەشانی بارەگای باری سەلای عامی
 لە حەلقەیی مەهوشان سەرخۆش و هەم مەست و هوشیاری^(۴).

(۱) باس لە کەسێک دەکات کە ناوی (سەید رەشید)ە.

من وا هەستم دەکرد سەید رەشید کە تۆ یاریکی بۆیاری کردن بوو، لەبەخشندەیی و میهرەبانیدا لە دۆستە وهفا دارەکانی، لەنیوان یاری و یاری جناس مطابق هەیه.

(۲) جلیوه: خۆ بەدیارخستن، جەلا: ئاشکرا بوون، جیهان ئارا: جیهان رازاوه، قەمەر: مانگ، زوهره: یەکیکە لە ئەستێرەکانی کۆمەڵەی خۆر، میهر: خۆشەویستی.

لەگەڵ بەدیارخستن و ئاشکراکردنی هەر زەرەیهک لە خۆشەویستی ئەو جیهانەیی کە رازاوهتەوه لەشوقی موشتەری رووناکی مانگ و هەر وهکو زوهره لە هاتوجودایی.

(۳) جیوار: بەناو دالڵەدان.

ئەتۆ کەسێکی پەنان و دالڵەیی رەحمەتی و دەزگای خێرو پیشاندانی دادپەرورەیی ئەهلی وهفاو ئیحسانیی دەربارەیی هەژارو بی کەسانیش کەسێکی راست و ئەمین ئەهلی چاکەیی.

(۴) سەلا: بانگ کردن بۆ نوێژ.

تۆ لە دەستە و تاقمەیی چاوەشاندان و لەبارەگای حەق هەر بانگی گشت دەکەیی لەناو کۆری بی هۆشاندان سەرخۆشی و هەمدیسان مەست و هوشیاری.

تەلیعەى فەوجى ئەوج و یاوەرى سولتان و سەرھەنگى
 لەسەربازانى مومتازى لەسەر عەسكەر قوماندارى^(۱) .
 چەخىر بوو دەورى بەزمت بى سەداى شاباش چاوەش چوو
 نەواى تارت چەنى تار بوو دەمى پىك ساز نەھات بارى^(۲) .
 نەوەك من دوورە رى بى چاوەرى ماوم لەبەر چاوان
 لەدەس چووم لەپى كەوتووم بەسەر زىندووم بە بيمارى^(۳) .
 نەقورعەى من لەجىبى جامەخانەى مەرھەمەت دەرھات
 نەروقەى تۆ بەرھەسى توحفە دیدارى بووہ دیدارى^(۴) .

(۱) تەلیعە: پىشپەرە، فەوج: كۆمەل، ئەوج: شوپىنى بلند.

كۆمەل كۆمەل و دەستە دەستە دىن تۆش پىشپەرەويانى و لەبەرزترین پلەى ھەر تۆ یاوەرى و سولتان و سەرھەنگى لەنىو سەربازانىشدا گەلێك چاپوك و دیدارى لەسەر سەربازانىش تۆ فەرماندەيانى.

(۲) سەدا: دەنگ و ئاواز، شایاش: ئەو دیارییەى دەدریته زورنا لیدەر لەشاییدا، چاوەش: زورنا لیدەر، نەواى تار: دەنگى تالى مۆسیقا، تار: تال، پىك: ئامپىرێكە لەقامیش درووست دەكریت و لەناو زورنا دادەنریت بەھەوا دەنگى لێوہ دیت.

چ خىر بوو دەورى ئەو بەزم و رەزمەت بەبى دەنگ و ئاوازی شاباشى چاوەش بوو دەنگى ئامپىرى تارى مۆسیقا گەلێك تال بوو چونكە پىكەكە ساز نەكرا بوو.

(۳) نەوہ كو وەكو من رىگای دەوربیت ھەر لەچاوەروانى دام لەبەر چاوان دیارم بەھۆى ئەوہ شەوہ لەدەست چووم و لەپىش كەوتوم تەنھا بەسەر زىندووم ئەگینا ئەوا مايمەوہ بەنەخۆش پەك كەوتووێى.

(۴) قورعە: بە ھەلبژاردن تىروپىشك، روقعە: نامە-جۆرە خەتێكە.

بەتىرو پىشك لەباخەلى مندا جامە دەرھات كەوتە نىو خانەى مەرھەمەتەوہ بەھۆى ئەو نامەوہ كەتۆ بەشپۆھىەكى رەسمى ناردت بۆمن بووہ شتىكى گەلێك بەنرخ ئەوہ بووہ گەورەترین دیدارى.

دراهم سهرفی مهنوع و ئیضافه جورمی مفتوح
 له بهختی رهش كهوتم روو سورو من روو زهردی.^(۱)
 كهتوش هیچ بووی، وهكو من با له مهولا روو له وهلا كهم
 بهخوا غهیری من و تو وهك من و تو بوون مه ددکاری.^(۲)

-
- (۱) دراهم: کۆی دره مه-پاره، سهرفی مه منوع ئیضافه: بابهتی نهجوی عه ره بی.
 مه سه له ی دراهم واته پاره و سهرفی مه منوع شتی دیکه بونه مایه ی بهختی رهشی من به لام
 ئیستا شوکر بهختی رهشم له سهر لاجووه و ئیستا روو سووری دنیا و قیامه تم.
 (۲) له مه ولا: له مه و دوا، له مه و لاکه م: روو له خوا بکه م، مه دد: یارمه تی دار.
 كه تو هیچ بووی وهكو من با له مه و دوا روو له خوی گه و ره بکه ین چونکه به غهیری خوا
 که سی دیکه وهكو من و تو نابینه یارمه تی ده ری.

پیربووم و ژیر نەبووم بوۆ تەجرەبەیی کاران
 بارانی فرمیسکم باراند لەدوری یاران^۱.
 سەرتاپام شین کرد سەوزەیی رووی گولزاری
 ئاوی چاوم سوور بوو بوۆ سەرووی جۆباری^۲.
 لەخەوی غەفلەتەتا هاتمەوێ هەوێ بێداری
 دیسانەوێ چوومە سەر شیوەن و زاری^۳.
 تەو ئەنۆشی سووچبەت و رازی شەوی وەسلت
 تەو دەنۆشی فیرقەت و زاری رۆژی فەسلت^۴.

(۱) تەجرەبە: ئەزمون، یاران: برادەران و خۆشەویستان.

پیریوم و کەوتە سەڵەوێ تۆزیک عەقل فێرنەبووم و ژیری فێرنەبووم لەکەسانی خاوەن ئەزمون و دنیادیدە بۆیە ئیستا پەشیمان بوومەتەوێ فرمیسک دەبارینم هەروەکو باران ئەویش لەدوای دۆست و خۆشەویستانەوێ.

(۲) سەرد: درەختیکی گەڵا باریکەو هەمیشە سەوزە، جوبار: چۆگە لە زێتی بچوک. سەرتاپای تەمەنم هەر شین کردن بوو بۆ رووخساری کە هەروەکو گولزار وایە ئاوی چاویشم سوور هەلگەرا و بووێ جۆگەیک بۆئەوێ قەدی جوانی باریکی کە وەکو دار سەرو وایە هەتا ئاوی بدات هەربەو ئاوەش بۆیە هەردەم سەوزە.

(۳) غەفلەت: بێ ئاگایی، بیداری: بەئاگا هاتنەوێ، شیوەن و زار: شیوەن و گریان. لەخەوی بەئاگایدا بەخۆ هاتمەوێ و کەوتەوێ سەر هۆش خۆم، کاتیکی بەئاگا هاتمەوێ دیسان کە کەوتەوێ سەر شیوەن و گریان.

(۴) سووچبەت: هاوڕێیەتی و تووێژ، فیرقەت: دووری جیاپونەوێ، فەسل: لێک داباران. ئەتۆ هاوڕێیەتی و تووێژ دەنۆشی و رازەکانی شەوی بەیەکگەیشتن دەدرکێنی دیسان تۆ دەنۆشی دەردی دووری و جیاپونەوێ و شین و گریانێ رۆژی لێک داباران دەنۆشی.

به په یکانی موژهت چهند جارت پیکام
 له میجرابی ئه برۆت به ستم و گمیراوم^(۱)
 تو وه ئه گریجهی خاوت تو وه زولفی لاولوت
 به بی دانهی خالت مه خه ره نیو داوت^(۲)
 به په رزینی زولفت رووی گولت شاردوه
 دلّم نارد به دیاری.. بوچیت ناردوه^(۳)
 یاخوا بی قه زابی لوتفی تو هه روایه
 دریغیم لی ئه که ی بو تاقه هه ودایه^(۴)

(۱) په یکان: سهره تیر.

چند جار به سهره تیری مووی برژانگه کانت جهرگ و دلّم پیکاره ئیستا جوته برۆکانت
 هه روو میجراب وایه له ویدا من به ستاوه ته وه منت گرتوه.

(۲) زولف: که زی = بسک.

سویند به په رچه می خاوت و به هه روو که زیت که وه کو لاولو شوپ بوونه ته وه وه بی دانه ی
 خالت من به بی گونا مه خه ره داوی خۆته وه.

(۳) په رزین: شوره به ده وری یاخدا دروست ده کریت.

زولفه کانت شوپ کردبووه به سهر روومه ته کاند، روومه ت که ش و جوان هه روو کو گول وایه
 جا زولفه کانت کرده په رزین بو رووی گولت و گوله کان شاردراوه وه منیش له بپی ئه وه دلّم
 نارد به دیاری بو تو، بو قبوولت نه کردو بو ت گه پاند مه وه.

(۴) هه ودا: تاله موو.

یاخوا بی قه زاو بی وهی و سه لامه ت بی تو به رامبه ر به من لوتفت هه روایه، به لام ئیستا
 ده لیم دریغی و که مته رخمیم لی نه که ی بو تاله موویه ک، ره وانه ئه گه ر تاله موویه کیش
 بنیریت بو من هه ر به زوری تیده گه م.

تۆۋە جامى لەب رىزت تۆۋە غەمزەى خوین رىزت
 تۆۋە دەست پارىزت بابەس بى گرىزت^(۱) .
 تۆۋە رىزەكەى زارت تۆۋە چاۋەكەى بازت
 تۆۋە تىرەكەى نازت بەس بى گىرو گازت^(۲) .
 لەبەر جلووت مەردم نىقابى رووت لادە
 لەبەر عىشۋەت مەرم چاۋە پىالەى بادە^(۳) .
 ئاۋرېتكم لىۋە دەۋە حەياتم تازەكە
 جەرگت پارە كەردم بەتيرە تازەكە^(۴) .
 بەۋەعدەى خىلافت گۆى سەرت شكاندم
 بەچۆگانى زولفت دلت لى فراندەم^(۵) .

(۱) لەب: دەم، غەمزە: ناز، قسەکردن بەچاۋ و برۆ.

سویند بەو جامەى بەسەر لیۋتەۋەیەو دىسان سویند بەو چاۋەى كە بەنازەۋەقسەى پى دەكەى و دەمكۆزیت و دەبیتە ھۆى خوین رشتن توخوا دىسان سویند بەو دەستە كە خۆت دەپارىزى بابەس بیت خۆ لادان لەمن چیتەر بەرگە ناگرم.

(۲) سویند بەگرىان و شىۋەنت كە فرمىسك لەچاۋە جوانەكانت دیتە خوارى ھەر دەلتى چاۋى بازە سویند بەو تىرەى كە بەناز دەھاۋى بەسە ھەراۋ ھۆرىا.

(۳) نىقاب: پەچە، عىشۋە: باز فرۆش، بادە: مەى.

لەبەر خۆپىشان دان و ئاشكرا كەردنى چاۋەكانت مەرم بەسە ئىتر ئەو پەچەىە لەسەر رووت لادە دىسان لەبەر نازو عىشۋەت مەرم چاۋت ھەر دەلتى پىالەىەو پىرە مەى و منى پى مەست دەكەى.

(۴) تەنھا ئاۋرېتكم لىۋە دەۋە چونكە بەئاۋردانەۋەى تۆ ژيانم نوئى دەبیتەۋە جەرگت پارچە پارچە كەردم ئەو تىرەى كە نازە بۆت ھاۋىشتم جەرگى پىكام.

(۵) ۋەعدە: پەيمان، خىلافت: جىاۋازى، ۋەعدەى خىلافت: ۋەعدت نەگە ياندە جى، چۆگان: گۆچان.

بەو پەيمانەى كە نەت گە ياندە جى سەرت شكاندم بە زولفت كەۋەكو گۆچان چەماۋەتەۋە كە ھىندە جوانە و دلرفىتە دلت بىردم.

تو وه تاريكه شهو، هيجرانى چهند سالهم
 تو وه روژى رووناك كوچ مال ئهو مالم^(١).
 تو وه بالاي عه رعهرت زولفت لاولوكه
 تو وه نيگاي دولبهرت جارى ليم لاهه كه^(٢).
 تو وه دهروونى گهرم و تو وه هه ناسه ي سهردم
 تو وه دلهى پر دهرد و تو وه روخسارى زهردم^(٣).
 له سهر شانى دلم بارى غهم خوار مه كه
 تو راستى بالاكهت، شهده كهت لار مه كه^(٤).
 ئهمجار نوبه ي عه كسى ته جهللاى سيفاته
 ئهمجا نوبه ي جلوه ي جامى خوش سه فايه^(٥).

(١) تو به تاريكه شهو كه چهند ساله ليم جيا بوويه وه به ته نها ده ژيم روژيش كه رووناك ده بيت
 ئهو مال ده كه م و به دواتا ده گه ريم و ناتدوژمه وه.

(٢) عه رعهر: قه دو بالاي دولبهر.

تو كه ئهو به ژن و بالايهت هه يه كه هه ر ده لئى دارى عه رعهرى توخوا زولفو گه زيزه كانت
 لاولاو بكه و به ويته ي جوانى دولبهرت هه ر بو جاريك ئهو زولفه لاده و رووخسارت ببينم.

(٣) تو دل و دهروونى گه رم و منيش به هه ناسه ي سارد تو به دلئىكى پر دهردو غهم و خفهت
 و منيش به رهنگ و رووخساريكى زهرد له ناو دلهى پر خفهتى تو.

(٤) شهده: ئهو پارچه په روكه يه كه جاران ئافرهت له سهريان ده كرد وه كو جه مه دانى پياوان.
 غهم و خفهتئى گه ليك زور له سهر شانمه و توش بارى ئهو غهمه خوارمه كه سويند به
 قه دو بالاي راست چى ديكه شهده كه ي سهرت خوارمه كه و مه مكوژه به له نجه و لارى
 شهده ي سهرت.

(٥) ته جهللا: ئاشكرا بوون و دهر كه وتن، جلوه: دره وشانه وه ي نوورى خواناسان.

ئىستا نوبه ي ئه وه يه هه رچى سيفات هه يه به ديارى بخهين و ئاشكراى بكهين به پيچه وانه ي
 جاران كه به نهينى ده مانهيشته وه ئىستا نوره ي ئه وه يه كه دره وشانه وه ي نوورى خوا
 دهر بكه ويت جامى خوشى سه فايه بيته گوڤي.

وهك خهتی مشكینت تاكهی پهریشانی
 وهك پهرگاری زولفت تاكهی سه رگهردانی^(۱).
 روو زهردی ئیشراقی خورشیدی جهمالم
 شهرمهندهی باره گای زولف و خهت و خالم^(۲).
 ئاوارهی وهتن و غهریبی کووی یارم
 میحنهت زهردهی دهستی رهقیب و ئه غیارم^(۳).
 تو وه کهعبه‌ی مورادت قیبله‌ی دنیاو دینم
 جاری ده رکهوه بها بالآت بیینم^(۴).
 مهقامی عاشقان سه‌دای قهد قامه‌ته
 به‌ن‌ه‌وای حه‌زینم راستی قیامه‌ته^(۵).

-
- (۱) خهتی موشکین: مووی تازه رووی رهش و بۆن خوش، پهرگار: پهرگال بۆ راکیشانی بازنه به‌کار دیت، سه‌رگهردان: ده‌ربه‌دهر ئاواره، پهریشان: پهرش و بلاو.
 وهك نهو مووه تازه رهش و بۆن خوشانه‌ی که له‌رووی گه‌نجان هه‌یه پهرش و بلاوه ده‌بی هه‌روهك پهرگال بسك و زولفت که‌لول لول و بازنه‌یه تاكه‌ی سه‌رگهردان و ئاواره ده‌بی.
- (۲) خورشید: روژ، ئیشراق: رووناك بوون، جهمال: جوان، شهرمهند: شهرمن.
 من روو زهردی رووناکی بوونی نهو روژه جوانه‌م که‌تیشکی زێرینی په‌خش ده‌کات به‌سه‌ر دنیا‌دا دیسان شهرمه‌زاری باره‌گای بسك و که‌زی خهت و خالم.
- (۳) میحنهت زه‌ده: ده‌ردو به‌لا و پهریشانی، ره‌قیب: دوژمن، ئه‌غیار: بیگانه.
 ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ری نیشتمانم دو‌وو غه‌ریبی دو‌ست و براده‌رانم ده‌ردو به‌لا پهریشانی ده‌ستی دوژمن بیگانه‌م.
- (۴) مورادت: هیوا-ئامانج.
 سویند به‌که‌عبه که هیواو ئامانجه‌ تو قیبله‌ی دین و دنیا‌م واته‌ تو ریگا پیشانده‌ی ریگا ئاسانکاری دین و دنیا‌می، جاریك ده‌رکه‌وهو خو‌ت نیشان بده‌ با قه‌دو بالآت بیینم.
- (۵) سه‌دا: ده‌نگ، قهد قامت: قامه‌تی نوێژکردن، نه‌وا: ده‌نگ ئاواز، حه‌زین: غه‌مناک.
 شوین و مه‌قامی دوستان‌ی خوا هه‌ر ده‌نگی قهد قامه‌ته به‌ده‌نگه و ئاوازی غه‌مبارویم راستی وه‌ستانی روژی قیامه‌ته.

بەشیوێهێ شـیرینت سەد فەرهاد کەیلە
 هەزار مەجنون سەودای زولفی لەیلە^(۱)
 بۆچ هەر ئەمن مەخموری بادهی مەستم
 یا هەر من سەرمەست جامی ئەلەستم^(۲)
 لەلای خۆی (حەریق) شەمعی رووی خوبانم
 گێڕۆدە زنجیری پیره‌کە‌ی بوره‌انم^(۳)

(۱) کەیل: پڕ لێواو لێو.

هەرکە شێوێهێ شیرینت بەدیار دەکەوێت سەد فەرهاد لێواو لێوی عەشقی دەبیئت هەزار
 مەجنونیش عەشقی زولفی لەیلا دەبیئت.

(۲) ئەلەست: بەشیوێهێ پرسیار خوا دەفەرمووێت: ﴿الَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ مەژۆه‌کانیش وەلامیان
 دایه‌وه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ مەخمور: سەرخۆش، باده: مە‌ی.

لەبەرچی هەرمن سەرخۆشی مە‌ی و بە‌و مە‌یه‌ سەرخۆش و مەستم یان هەر بەتەنها
 سەرمەستی ئەو پەیمانەم کە رۆژه‌کە‌ی ئەلەست بە خوامان دابوو.

(۳) خوبان: جوان شوخ، شەمع: مۆم، پیر: شیخی تەریقەت- شیخ بورهان یوسف شمس الدین
 پیری حەریقی.

لەلای خۆی بە مەزەندە‌ی خۆی حەریقی مۆمی رووگەنج و جوان و شوخانە گێڕۆدە و
 عەودالی زنجیری پیره‌کە‌ی تە‌ی کە شیخ یوسف شمس الدینە.

چوارینه‌کان

چون به‌سه‌رکهم زهرفی ئه‌و قه‌ومه به‌سونه‌یه
جامی عه‌یشی ئه‌کل و شوربی باکیان به‌سونه‌یه^(۱).
خو له قورنی هه‌رکەسی ئه‌مرو له‌قوردا نه‌بی
ده‌س له‌خوی به‌ردا که‌سی به‌ردی زه‌لامی پی نه‌یه^(۲).

کاغه‌زی وا زور ده‌هاتن زوو له هه‌ورامانه‌وه
وه‌ک گه‌لا تالو هه‌موومان خسته ئاگردانه‌وه^(۳).
دوینی ده‌تگوت یوسفی سدیقی میسری دین ئه‌وه
ئهمرو بات داوه، چ عه‌یبکی هه‌یه بادانه‌وه^(۴).

-
- (۱) عه‌یش: خۆشیو به‌ختیاری، ئه‌کل و شورب: خواردن و خواردنه‌وه.
چون بینه‌مه به‌رچاو بارو زرونی ئه‌و قه‌ومه که هینده به‌سونه‌یه، جامی خۆشی و کامه‌رانی و
به‌ختیاری ته‌نها خواردن و خواردنه‌وه باکیان به‌هیچ شتێک نییه سوینه نه‌بیته.
- (۲) خوی له قور نیت هه‌رکه‌سیک خوی له‌قور نه‌ناوه، ده‌ست له‌خوی به‌ردا و ده‌ستی له‌خوی
بشوات که‌سیک به‌ردی گه‌وره‌ی پی نه‌بیته.
- (۳) کاغه‌ز: نامه، تالو: جوړه دارێکه زوو ده‌سووتیت ئاگر ده‌گریته.
- جاران زوو زوو نامه له هه‌ورامانه‌وه بۆمان ده‌هات، ئه‌و کاغه‌زانه هینده بایه‌خیان نه‌بوو
ده‌مانخسته ناو ئاگردان له‌گه‌ل گه‌لای تالو خۆمان پی گه‌رم ده‌کرده‌وه و ئاگرمان پی
خۆشده‌کرد.
- (۴) یوسف ی راستگو: یوسفی کوپی یعقوب سالوی خویان لی بیته.
- هه‌تا دوینی ده‌تگوت ئاین هه‌ر ئاینی هه‌زه‌تی یوسفی راستگو، که‌چی ئه‌مرو
پێچه‌وانه‌ی دوینی له‌قسه‌کان په‌شیمان بویه‌وه، جا ئه‌وه چ عه‌یبکی هه‌یه باداوه
په‌شیمان بوونه‌وه.

عيلمى جەلب و كەسبى دونيا بۆتە ئەجزاى كيميا
 بۆمنى سەودا زەردە سەودايەكى سەمفونيا^(۱).
 ھاو دەرس بووم من لەگەل زاهيد لە دىپاچەى كىتب
 من نەگەيمە فەسلى تەزوير ئەو چوو بۆ بابى ريبا^(۲).

عەزىزم تۆ دەزانى من لەبەر چاوت كەرو گىژم
 لەبەر ناپياوى خەلمكى تىدەگەى موحتاجى گويدريژم^(۳).
 سوارنيم و پيادەم چۆن ئەبى وەسل و مولاقاتم
 ولاغ دەست ناكەوى ھەر بۆ تەبەروك خو سەر ئاويژم^(۴).

(۱) جەلب: راکىشان، ئەجزا: كۆى جزو بەش.

راكىشانى زانست و پەيداكرىنى لەگەل كەسايەتى دنيا بۆتە بەشەكانى كيميا بۆ كەسىكى
 وەكو منى سەودا سەر كە سەوداى سەمفونيامە.

(۲) زاهيد: خواترس: دىپاچە: سەرەتاي كىتب، تەزوير: فرت و فيل، ريبا: نيش كردن بۆ دنياو
 غەيرى خوا.

ھاو دەرس بووم لەگەل خواناسىك كە لەسەرەتاي كىتب بووين من نەگەيشتمە بەشى تەزوير
 و فرت و فيل ئەو گەيشتمە بەشى ريبا.

(۳) خۆشەويستم تۆ دەزانى من لەبەرتۆ كەرم گويم لەھىچ نابىت و گىژم و لەھىچ شتىك ناكەم
 ئىستا لەبەر ناپياوى خەلكى چاك بزانه پىويستم بە گويدريژەك ھەيە بۆئەھى
 پىويستەكانى خۆمى پى جىبەجى بگەم.

(۴) وەسل و مولاقات: بەيەكگەيشتم.

سوارنيم واتە سواری ولاغ نيم و بەپىيى خۆم دەپۆم كەواتە ناتوانم پىت بگەم چونكە ديارە
 پيادە وەكو سوارە خۆش ناروا لەرىگا ئەوەش ھۆى ئەوھە كە ولاغ دەست ناكەويت ھەر
 بۆ جارىكىش بۆ موبارەكى سواری بيم.

هەر وه کو بیستومه بهینیکه له ئهم بهر ئهم بهری
 بۆمه لای مزگهوتی سوور و اچاکه تۆبی له و بهری^{۱)}
 بی له حاشا بۆ له گه ل من مه حکمه می قازی ده چوو
 کاکى سه رده شتی به ته رده ستی وه سه ر جیگا په ری^{۲)}.

به پشکی رازییه قازيله هر مالی که دوو پشکه
 له مالی خۆی له بۆ خه لکی هه می شه حیسه دوو پشکه^{۳)}
 به لی مونهیم ده بی وابی خودا کا مالی ئاوابی
 نه وه ک خه لکی که مالیان ژه هری مارو نی شی دوو پشکه^{۴)}.

(۱) هەر وه کو گوئ بیستی نه وه بومیه ماوه یه که خه ریکی نه و به رو نه و به ری واته خه ریکی هاتوو چۆ کردنی ئهم به رو نه و به ری جا بۆ نه وه ی بییه مه لای مزگه وتی سوور و اباشتره بۆتۆ له و به ربیت.

(۲) له گه ل مندا هه ر خه ریکی هاتوو چۆ بوویت بۆ نه وه ی لای قازی دادگایی بکرتین جا برای خه لکی سه رده شت زۆر به ته رده ستی له سه ر جیگا دا په ری.

(۳) پشک: به ش حصه، دوو پشک: دوو به ش، حیسه: به ش، مونهیم: باوکی که ریم قازی که دوو پشک پتوه ی داوه.

قازی به شی پشکی که چی له مالی خه لکی دوو پشک پتوه ی داوه له مالی خۆی که بیداته خه لکی هه ری که دوو پشکی پتوه دا.

(۴) به لی که سیکی وه کو مونهیم ده کړی مه به ستی که سیکی خوا پتداو بیت جگه له قازی مونهیم ده بیت ناوا به خشنده بیت له مالی خۆی بیه خشی ت خوا مالی ئاوا بکات نه ک وه ک نه وه ی خه لکی بجیته مالیان ژه هری دوو پشکی بدرتی به هۆی نه وه ی دوو پشک پتوه ی بدات.

بابی کوپئیکی بوو، چ کوپ، ئه ربابی معنهوی
 دهیگوت لهرووی نهسیجهتهوه دایمن بهوی^(۱).
 وهك جهردهبی، ده رۆله لهعمری منت كهوی
 نهی دهیتهوه بهمفتی ئهفهندی گلنبوی^(۲).

چوووه جهرگهی ئههلی دل جهرگئیکی بی داغم نهدی
 نالهی بولبول لهباغا بی قره زاغم نهدی^(۳).
 عالمیکی پر له ناساغ و بهکیکی ساغم نهدی
 دوور لهمهردانی خوا غهیری قورمساغم نهدی^(۴).

(۱) بابی: مه بهست باوکی شاعیره، کوپیک: مه بهست شاعیر، ئه رباب: گه وره و بهرین،
 نهسیجهت: ئامۆزگاری، دایمن: بهردهوام، بهوی: به نهو.

باوکیك کوپئیکی هه بوو به لام چ کوپ کوپئیکی گه وره و بهرین له رووی داناییه وه هه موو جارێك
 ئه و باوکه هه موو کاتێك به بهردهوامی ئامۆزگای کوپه کهی ده کرد.

(۲) جهرده: رێگر، مفتی ئهفهندی: مه بهست عزیز موفتییه، گلنبوی: کتیبیکه جارێ فهقیان
 له دوا قوناغی خویندنیاندا له مزگهوت ده یانخویند باس له علمی کلام.

دهکات وهك رێگریه رۆله له عومری منت كهوی ئه و کتیبه که گلنبوی به و هی مفتی عزیزه
 نهیدهیتهوه.

(۳) زاغ: قه له پهش.

چوووه ناو ئههلی دل ئهوانهی به دل سهیری خهك ده کهن هیچ که سینکم نه دیت که جهرگی
 داغ نه کرابیت، له ناو باغیشدا هیچ نالهی بولبولیکم نه دیت که قره قری قه له پهشی له که لدا
 نه بیئت.

(۴) دنیا سه رتاپا هه موو ناساغه و کهس له که ل کهس ساغ نییه هه ره موو ناساغه، بیجگه له
 مهردانی خوا په رستان ئهوانی دیکه هه ره موو قورمساغن.

تكاكان

له عوزرا بوو مهلا بۆيه جووابى دا گووتى نادهم
ولاغ دهست ناکهوى عهيبى نيه چش گهر منيش پيادهم^{۱۱}.

سواری مه ره که بی فکرم له دهوری مولکی مه حال^{۱۲}
سواری تهوسه نی هیمهت نهما قحط الرجال^{۱۳}.

عهزیزم تو ئه زانی من له بهر چاوت روو گیزم
له بهر ناپیاوی خه لکی تی ئه گهی موحتاجی گویدریزم^{۱۴}.

تال و شیرین پیکه وه نهم دیوه چا، نه بی^{۱۵}
هه ره که سیکی ههم نشین چا نه بی، پیت چانه بی.

(۱) عوزر: داوای بورین له نه نجام نه دانی کارێک.

شاعیر داوای گویدریژێک له مه لایه کی هاو پنی ده کات که کاری خوی پی جیبه جی بکات و
دوایی بۆی بگه پینته وه که چی کابرا عوزر ده هینته وه که ناتوانیت پنی بدات.
داوای ولاغیکم کرد له مه لا که به نه مانهت پیم بدا که چی عوزری هینایه وه نهیدا پیم دیاره
قاتی ولاغو دهست ناکه ویت هیچ عهیبکی نیه گهرمن پيادهم.

(۲) مه رکه ب: هه رشتیک سواری بی، مه حال: مستحیل، قحط الرجال: قاتی پیاو.

سواری بیرو فکری خۆم نیستا نه وهی هه مه ته نهها فکرم و مولکی دنیا م نیه بۆیه بروام
هیمه تم به وهیه نیستا قاتی پیاوه له وه سه رده مه.

(۳) خۆشه ویستم تو ده زانی بۆچی له بهر چاوی تۆدا هینده گیزو ویزم با پیت بلیم هویه که ی
له بهر ناپیاوی خه لکه چونکه من نیستا خاوه نی گویدریژ نیم.

گوتەم بوسەم دەوى رووى خۆم بەئاوى رووت گوللو ناکەم
گووتى بوسەت ئەوى شىتە ئەمىنىش رووى خۆم گلاو ناکەم^(۳).

سوپاس بۇخوا

لەشەرحى بوومەو

سەرلەبەيانى ۲۰۱۱/۲/۲۱

بەرامبەر ۱۸ ربیع الاول ۱۴۳۲

-
- (۱) چا: شلەبەكە دەخوریتهوه له گەل شەكر، پیت چانابی: لات باش نابیت.
نەمدیوه هیچ شتیك تال و شیرینی کۆیان بکاتەوه جگە له چا نەبیت، کەخۆی تالەو
شەكری شیرینی تیدەکریت، چا هەرکەسێك له کۆرو مەجلیسی چا خۆرهوهکان نەبیت و
له گەلیان هەلنەستیتو دانەنیشیت لات باش نەبیت.
- (۲) بوسە: ماچ، گلاو: سەگ دەمی لەهەر شتیك بدات گلاو دەبیت بۆ خاوین کردنەوهی دەبیت
ئەوشتە حەوت جار بشورێ جارێ حەوتەم بە خۆل بێت.
گوتەم ماچیکم بدەری یا رووی خۆم بەئاوی رووت گوللو نەکەم ئەویش گووتی شیتە ماچت
دەوی چۆن رووی خۆم بە دەمی تۆ پیس و گلاو بکەم!.

ناوهرۆك

۵	پيشهكى
۱۲	هونهرى شيعرى حەرىق
۱۸	پىتى (أ)
۲۶	پىتى تاء
۴۱	پىتى دال
۴۶	پىتى راء
۵۵	پىتى سىن
۵۷	پىتى شىن
۶۰	پىتى ميم
۹۸	پىتى نون
۱۱۳	پىتى هاء
۱۵۱	پىتى يى
۱۹۱	چوارينه كان
۱۹۵	تكاكان
۱۹۷	ناوهرۆك



نهوزاد كهلهور

- له ساڵی ۱۹۶۰ ز له ههولیر له دایك بووه.
- دهرجوی كۆلیژی پهروهردده ، بهشی پهروهرددی دهرونزانیه.
- ئەندامی یهكیتهی نوسهران و سهندیكای رۆژنامه نوسانی نیودهولهتیه.

چاپكراوهكانی

- ۱- رهههندی ئایین له شیعی کلاسیکی کوردی .
- ۲- گهشهکردنی منداڵ.
- ۳- پینهدۆز و دراوسیکه‌ی.
- ۴- زیوه‌ر — لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌.

دوسینگه‌ی ته‌فسیر

یو بلاوکر دهنه‌وه‌و راگه‌باندن

ههولیر - شه‌مامه‌ی دادگا - زێر توتلی شه‌یرین بالام

Mob: 00964 750 460 51 22

Tel: 0964 750 25 18 138

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

